

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק נֹט

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל
הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה יְסֻדָתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים
וּנְפִלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְקוֹת וְהַתְעוֹרְרוֹת
לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדָרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֵי וּמִיּוֹסֵד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצִּפּוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נְפִלְאָה, אֲשֶׁר פֶּל רַז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמָרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשֵׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
ניצני הקודש הוצאה לאור
יבנאל ת.ד. 599
טלפקס: 151-774-419-808
דואר אלקטרוני: nizaniakodes@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות
"ניצני הקודש הוצאה לאור" - חנות

054-2287882

בני ברק - 052-7138892

הרצליה - 052-2491719

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיָא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַּם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹאֲחִים מִסְּפָרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֱלֹהֵי נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתֵּב הָרֵאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עֵתָה, דְּבָר הַמְּסַתֵּם בְּיֹתֵר מְעֻשְׂרִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשָׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מְפֻסְּגֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנוֹשָׂאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ נֹט,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְרָךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וּגְלוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֻךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעֻלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שֶׁרְגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמִיד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֹאמַר עֵינֵי לֹא רִאֲתָהּ
אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֵלָה שְׁלִמְיָה', אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, בשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו באלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממוותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו' וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומזה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבילה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד וליצח

נִצְחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַחבּוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קֵל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קֵל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעִיּוֹתָיו וְכוּ', וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נִצְחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכַל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מִכָּל שָׁפֵן וְכָל שָׁפֵן לָבוֹא לְחֻדְרֵיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֵלֵק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעֲמָק רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוּם סִפֵּר הַהוּלָה עַל-פִּי דִרְךָ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרִים אַחֲרִים. דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובוהה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לעלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו וְאבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כִּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנְיָן "אָמוּנָה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ נֹט

י"א תשלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת־מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שָׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצֻמָּךְ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רִבְנוּ וְנ"ל.

הִרְגַל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשִּׂמְחָה הִיא יְסוֹד וְעֵקֶר גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתָבְרַךְ, וְכֹל מֵה
שֶׁהָאָדָם שִׂמַח יוֹתֵר — מְצַלִּיחַ יוֹתֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הִרְגַל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתָבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה,
וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, וּבְשִׁבִיל זֶה קָשָׁה לְךָ לְדַבֵּר
אֵלָיו יְתָבְרַךְ, כִּי בְּאֲמַת אִם הִנֵּה הָאָדָם זוֹכֵה לְדַעַת, אֲשֶׁר הַשֵּׁם
יְתָבְרַךְ מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יְתָבְרַךְ
כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא אֲתוֹ, עִמוֹ וְאֶצְלוֹ, הִנֵּה

מתמיד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וּמֵאַחַר שְׁאִינוֹ זֹכֶה לָזֶה, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָסִים
בוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים, וְכָל מִינֵי תְרוּצִים, הַכֹּל לֹא לְדַבֵּר עִמּוֹ
יְתַבְרָךְ, וְהָאָדָם צָרִיךְ לֵהִיֹּת עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל זֶה.

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהְיֶיבִי, אָחִי הַיִּקָּר! לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וּתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרָךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ
מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, רַק בְּכָל יוֹם בָּא אֵלָיו יְתַבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת,
וּמְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבוֹ וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רָאָה לְשֹׁמֵר עַל זְמַנָּךְ הַיִּקָּר וּלְבַל תִּבְטְלוּ כָּלֵל.

אֹדוֹת פְּרֻנְסָה תֵּאֱמִין לִי, יְדֵי הַיִּקָּר! אִם תֵּצֵא לְהַפִּיץ אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, יְבוֹא לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל, כִּי יֵשׁ, תְּהִלָּה לְאֵל, בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיִּקָּרִים שְׁעוֹשִׂים מִזֶּה פְּרֻנְסָה בְּהַרְחָבָה גְּדוֹלָה, כִּי
בְּזָכוֹת הַצַּדִּיק — תִּלְמִידָיו מִתְּפָרְנְסִין; וּבְדוֹר הַזֶּה צָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְזַרֵּעַ אֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה, וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ,
אֲשֶׁר הָעֶרְב־רַב כָּל-כָּף מִתְּפַשְׁטִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים לְמַלֵּא אֶת
כָּל הָאָרֶץ עִם הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִה"לְקוֹטִי-
הַלְכוֹת", וְנִכְתְּבוּ בְּעִזָּתוֹ יְתַבְרָךְ בְּצוּרָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק
לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל בּוֹ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו כְּדַרְכָּךְ, וּתְדַבֵּר עִמָּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יְהִי אֹר וְיֵשׁר וְאוֹר חוֹזֵר, כִּי אֵלוֹ הַדְּבוּרִים שֶׁתְּדַבֵּר עִמָּהֶם,
עַל-כָּל-פָּנִים יְחִזְרוּ אֵלֶיךָ, וְגַם אִתָּה תִּתְעוֹרֵר אֵלָיו יְתַבְרָךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשלח.

בְּעִזָּת הַשָּׁם יְתַבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֵל צַעְרִי שִׁישׁ לִי מִמֶּה שְּׁעוֹבֵר
עָלֶיכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אָנִי מִבְּקֵשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוֶינִי וְיִרְחַם עָלַי מִשְׁפָּחָתְכֶם, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְשִׁתְּנֶנְךָ לְמַצָּא אֶת בֵּית זוּגָךְ וְתִתְחַתֵּן מְהֵרָה, וְכָל הַמְשָׁפָחָה תִּתְרַפָּא, וְתִתְחִיל הַהַצְלָחָה לְהָאִיר בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂכַח אֶת הָעֶבֶר וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַצְּלָחָה, כִּי כָּל מִה שֶׁהָאָדָם שְׂמֵחַ — הוּא מְצָלִיחַ יוֹתֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'), וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂבָרַב צַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, קָשָׁה לָכֶם לְשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ, שֶׁעַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם שָׂשׂ וְשִׂמַּח, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּחִים לוֹ צְנוּרוֹת הַשְּׂפַע, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם, שְׂיִהְיֶה קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה נִשְׁמָע בְּבֵיתְכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְהַפֵּךְ מְזֻלְכֶם לְטוֹבָה, וְתִזְכּוּ לְשִׁמְעַת קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה תָּמִיד בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאִתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂמִיחָתִי שְׂאֲנֵי רוּאָה שְׂאִתָּה מְדַפִּיס בְּכָל פְּעַם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִה"ל קוֹטִי-הַלְכוֹת", וְאִתָּה זוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּיּוֹת, וּמְפִיץ בֵּין כָּלל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

מִה אִמְר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין בְּדוֹר הַזֶּה דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּוֹת, הָעֶרְב־רַב מִתְּפַשְׁטִים מְאֹד בֵּין כָּלל גְּשָׁמוֹת

ישראל, ומטמטמים להם את המח בנאוף ובכפירות ואפיקורסות, ומוכרים שקוץ ערם ותעוב בפרהסייה וכו', ועל-ידי-זה עושים שטיפת מח לכלל נשמות ישראל, ועל-כן מדוע לא נצא כנגדם להרבות תורה בישראל, ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, ואין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים. וכשזורעים אמונה, על-ידי-זה תצמח הגאולה.

לכן ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק ואמיץ בזה, כי סוף כל סוף בוא תבוא גם ישועתך.

ראה לחזק את עצמך מאד מאד, ולכבד ולתקן את אשתך, כי רבנו ו"ל הזהיר על זה מאד מאד פידוע לנו. ואצל רבנו ו"ל היה השלום-בית עקר גדול ביותר. וכן מוהרנ"ת ו"ל דבר הרבה מענין שלום-בית, וכן תלמידו ר' נחמן טולטשינער דבר הרבה מזה, ובימי ר' נחמן טולטשינער היה מנהג, שכל מי שהיה לו איזה ריב עם אשתו ברח לאומן, והיה יושב שם בקלויז, ור' נחמן טולטשינער רדף אותם מאד וגרשם במקל, והיתה דרכו לצעק בזו הלשון: "אומן איז ניט פון די ערי מקלט, האסט זיך צוקריגט מיט די ווייב ביסט געקומען אהער?" (אומן אינה מערי מקלט, נסתבכת עם אשתך, ואתה בורח לכאן?!). וכן בנו ותלמידו ר' אברהם בר' נחמן הקפיד מאד מאד על תלמידיו, שיהיו בשלום ובאהבה עם נשותיהם. ויש בזה אריכות גדולה, אך אין הפנאי. על-כל-פנים ראה לאחז בשלום עם אשתך, כי זה העקר בבנין בית איש הישראלי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להצליח לבנות לעצמך בית ביבנאל "עיר ברסלב", וכן יהיה לך רכב, כדי שתסע בנקל, כי לדעת, כל אברהם ראוי לו שיקנה מכונית, ועל-ידי-זה ינצל מהרבה תקלות, הן שלא יצטרך להדחף באוטובוסים, אשר מלאים פריצות, והן שישמר על זמנו היקר, כי על-ידי מכונית יכולים לשמר מאד

אָשֶׁר י"א תשמ — י"א תשמא בנחל טו

על הזמן, כי במקום לנסע באוטובוס כמה שעות, יכולים לעשות את זה ברכב פרטי בשליש זמן.

ראה לקבע לעצמך שעורים קבועין בכל יום במקרא, משנה, גמרא, מדרש ובשלחן ערוך, כי סוף כל סוף לא ישאר לנו רק מה שאנו לומדים בזה העולם, ועל-כן ראה ללמד מכל דבר בכל יום קצת, ואל יחסר לך יום מבלעדיהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך בעת הזאת כשאגיע לארצנו הקדושה, שלכל תפרסם אותי בשום פנים ואופן — לא בשום כלי התקשרת ולא בכתיבות עלי, כי איני רוצה כלל להתפרסם בשום פנים ואופן.

נא ונא ראה לעשות רצוני, ואל תפרסמני בשום פנים ואופן בפעם הזאת כשאני נוסע לארצנו הקדושה, כי אתה יודע איך הרשעים חורקים שניהם ולוטשים עיניהם עלי, ועל-כן אל תפרסמני, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בכל ענייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אָני מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק
אֶת עֲצָמְךָ, תִּאֲמִין לִי שְׁאַתָּה חֲקוּק בְּנִימֵי נַפְשִׁי.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ זֶה שְׁנַיִם רַבּוֹת בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹסֵק לְגִלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' וְכוּ' הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה הַכְּנֻסָּה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי
בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְעִיֵּן בְּאִיזָה סִפֵּר מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ו"ל אוּ בְּאִיזָה קְנֻטָּרִס,
שֶׁהוּא הַתְּמַצִּית מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּלִשׁוֹן קֵלָה וּנְקִיָּה וְכוּ', אֲזַי בְּשַׁעַת
עֵינֵינוּ הוּא בְּאֵמֶת מִתְּבוֹנֵן אֲשֶׁר בְּאֵמֶת כֶּף הוּא, שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ
לְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר מֵאַתָּנוּ רַק הַרְגָּעִים הָאֵלוּ שְׁאַנּוּ זוֹכִים
לְחֻשָׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ שְׁזוֹכָה לְחֻשָׁב כְּרַגַּע וְדָקָה בְּאִיזוֹ הַתְּנוּצָצוֹת
מֵאוּרוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְף־וּמִיד מִתְּכַבֶּה, וְיֵשׁ שְׁזוֹכָה לְכַמָּה
רַגְעִים, וְיֵשׁ לְשַׁעַה וְכוּ', עַד שֶׁהַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִיִּים, הֵם דְּבָקִים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה, תָּמִיד הֵם מְדַמִּים בְּעֲצָמָם שֶׁהֵם יוֹשְׁבִים
וְעוֹמְדִים וְהוֹלְכִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הֵם מְסַבְּבִים עִם אוּרוֹ הָאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְנַעֲשׂוּ מְרַכְּבָה לְגַבֵּי גְלוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם
הַמְּרַכְּבָה לְהַשְׁכִּינָה, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם!

עַל־כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִהְיוֹת שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֵלְקֶךָ, וּבְנוֹדֵי סוּף כָּל
סוּף תִּרְאֶה יִשׁוּעָה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אַתָּה לְבַד יוֹדַע כַּמָּה אָנִי סוֹבֵל עוֹד
עַד עַכְשָׁו מְעַנֵּן עֲזִיבַת הַשְּׂדוּף שְׁלֶךָ, וּמִמָּשׁ מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי
בְּעִבוּרֶךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיַעֲזֹר כְּכֹר גַּם לִי, רְאֵה
לְהַתְּפִיל הַרְבֵּה בְּעִבוּרֵי, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהַנְשִׁיעַ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

חֲמִדַת לְבָבִי! רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם,
וְאֵל תִּגִּיחַ בְּעֲצָמְךָ הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת כָּלֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת
גִּדְל מַעְלַת הַשְּׂמֵחָה וְאֶת גְּנוּת הָעֲצָבוֹת. אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לָךְ לְטוֹבָה, וְאַף-שֶׁלְעֵת עֵתָה מָר
וְצָר לָךְ, זָכֹר מֵאַמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית וְבָה, פָּרָשָׁה סו, סִימָן ד'): צְדִיקִים —
תְּחַלְתֵּן יְסוּרִים וְסוּפֵן שְׁלוֹה; וּבְיַדֵּי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל
לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְתִהְיֶה מְכַנֵּס אוֹרְחִים, וּבֵיתְךָ יִהְיֶה
בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק בְּעִבּוּדַת הַהִפְצָה שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִדַּע
כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים. וְהִיא טוֹב שֶׁתִּלָּךְ בְּעֲצָמְךָ, וְאִזּוּ כָּל הַשְּׁפַע
יָבוֹא אֵלֶיךָ, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָנוּ רוֹאִים שֶׁכָּל אֵלוּ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
אֲשֶׁר עוֹסְקִים בְּזֶה בְּאַמוּנָה, נִכְנָס לָהֶם שְׁפַע, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גִּשְׁמֵי תְּמִיד.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזְק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְכֵן תִּרְאֶה לְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי הַמְּקוֹם
תְּמִיד מִדְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂמֵחָה פְּרָטִית, וּמִי יוֹדֵעַ לָמָּה נִשְׁלַכְתָּ
לְמְקוֹם הַזֶּה, כִּי עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְאַתָּה צָרִיךְ
לְנַצֵּל הַכַּחוֹת שְׁלָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְפַעַל
עַל-יְדֵי הַתּוֹכְחָה שֶׁל אֶהְבֶּה שְׁלָךְ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּזִיוּנוֹת, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל.

רְאֵה לְחִזְק אֶת אִשְׁתְּךָ שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לָבוֹא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמָה מְאֹד גִּדְלָה שְׂמֵחָתִי בְּכַשׁוּרוֹת
מִשְׂמָחוֹת, שְׁאַתָּה זֹכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

תֵּאֱמִין לִי, יְדֵי הַיְקָר! כִּי רְאוּי לָנוּ לְקַפֵּץ וּלְרַקֵּד בְּכָל יוֹם
מִשְׂמָחָה עֲצוּמָה, שְׂזַכֵּינוּ בְּגִלוֹת הַמָּרָה וּבַחֲשֵׁךְ הַזֶּה לְהַתְּוֹדֵעַ מִרְבִּי
עֲלִיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד כְּזֶה, אֲשֶׁר רַבִּים וְרַבִּים קְדוֹשִׁים יוֹתֵר מֵאַתָּנוּ
לֹא זָכוּ לָזֶה, וְאָנוּ הַקְּטָנִים הַפְּגוּמִים וְהַרְחוּקִים וְכוּ' וְכוּ' בֵּן זְכִינוּ
לְהַתְּוֹדֵעַ מִהֶרְבֵּי אֲמַת הַזֶּה, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
כִּי בְּיָדַי עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה לָנוּ תִקְוָה, וּמְכַל שְׂכָן אִם נִזְכָּה
לְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבִיר וְדְבִיר שֶׁהֶאֱדָם מְדַבֵּר עִמוּ
יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם בְּשַׁעוּרִים
קְבוּעִין בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, לְלַמֵּד אֶפְלוּ מְעַט דְּמְעַט, כִּי
סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ רַק מָה שְׂאָנוּ זֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם,
וְאִף שְׁבַעוּנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַמְתַּנַּגְּדִים אוֹמְרִים אַחֲרַת, מָה לָנוּ
עִמָּהֶם?! יְבוֹא הַיּוֹם וְהַשְּׁעָה וְהַרְגַע הָאַחֲרוֹן, וְאֵז נִתְּוֹדֵעַ מִי אַחַז
בְּדַרְכֵי אֲמַת, כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן לֹא יִדְעוּ הֵיכֵן הָאֲמַת.

וּבְאֲמַת מִי שְׂדַעַת וְשָׁכַל לוֹ, וּמִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּא לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, אֲזִי רוֹאָה אֶת אֲמַתַּת
דַּרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל וְעֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת וְאֶת סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד, אִיךָ שֶׁהוּא
נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי אֶפְלוּ פְּגוּמִים וְרַחוּקִים וּמְלַכְלָכִים וּמְגַשְׂמִים

אֲשֶׁר י"א תשמד בַּנְחָל יט
וכו' וכו' כְּמוֹנו, גַּם-כֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמֵנו סֵדֵר וְלִלְמַד תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה.

אֲשֶׁרנוּ מַה טוֹב חִלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמַה יִפָּה יְרֻשָׁתֵנוּ,
אֲשֶׁרנוּ שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה, אָהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא תִפֹּל
בְּחֻבּוֹת, כִּי הַחֻבּוֹת מְעִיקִים עַל הָאָדָם, וּמְשַׁלְּכִים אוֹתוֹ בְּקִטְנוֹת
הַדַּעַת, וְהוֹרְסִים אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְרַבֵּנוּ ו"ל הַזֶּהִירְנוּ מְאֹד לְבִרְחָה
מִחֻבּוֹת.

רְאֵה לְעֶזֶר לִידֵידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִוָּכַל לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת
הַהַמְשָׁךְ. גַּם רְאֵה לְתַקֵּן בְּעֵנִין הָעֲמוּד בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְכוּ', כְּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְגַנֵּב בְּכֹל יוֹם זְמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. הֵן אֶמֶת
שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה עָסוּק וְטָרוּד כָּל הַיּוֹם בְּלַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת, עִם כָּל
זֹאת רְאוּי לָךְ לְגַנֵּב לְעֲצָמְךָ זְמַן לְלַמֵּד תּוֹרָה, כְּמֵאֲמָרְךָ ו"ל (פְּסִיקְתָא
מִשְׁפָּטִים): יִשְׂרָאֵל שְׁגַנֵּב דְּבָרֵי תּוֹרָה זָכָה לְעֲצָמוֹ, וְעָלְיוֹ אָמַר שְׁלֵמָה
(מְשָׁלִי ו, ל): "לֹא יְבוֹזוּ לְגַנֵּב כִּי יִגְנוֹב", עֵינֵי שָׁם; כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם
מִתְגַּנֵּב עֲצָמוֹ מִחֻבּוֹ, אֶף-עַל-פִּי שְׁנִקְרָא גַנֵּב — גַּנֵּב לְעֲצָמוֹ, כִּי
סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ רַק לְמוֹדֵי הַתּוֹרָה; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחַטֵּף
בְּכֹל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן פָּרַק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכָּה לְחַטֵּף דָּף אֶחָד בְּגַמְרָא וּקְצַת מְדַרְשׁ בְּכֹל
יוֹם, כִּי רַק זֶה יִשְׁאָר מִמֶּךָ.

פה תקבל רצוף קבץ "תוף הנחל", וראה להדפיסו כמות שהיא. ורצוני שיִדְפֵּס בחוברות בודדות, ומחמת שיש בזה רק נ"ב עמודים, ראוי לצרף לזה את ה'תקון הפללי', ובניחוד יהיה ס"ד עמודים, שהם שני בוגין, ואם אתה רוצה להקטין את זה — אתה יכול להקטין, העקר שיִדְפֵּס ויפץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני שמח בשמחתך.

אני מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיעזור לך ולאשתך לגדל את בניכם בנצל, ותהיה לכם פרנסה בשפע ובריאות השלמה, ולא יחסר לכם אף פעם — לא בגשמי ומכל שכן לא ברוחני, שתאיר עליכם תמיד הארת האין סוף ברוך הוא, שתרגישו איה שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל העולמות כלם, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא. ותכף-ומיד כשתכניסו בדעתכם את אמתת מציאות הני"ה יתברך, על-ידי-זה תרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, ולבקש ממנו כל מה שאתם צריכים. אשר באמת מי שמרגיל את עצמו ומבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, על-ידי-זה הוא הכי מאשר בעולם.

רואים, בעוונותינו הרבים, מסתובבים אלפים ורכבות רכבות וכו' וכו' אנשים, ואין להם חיות לא ברוחניות ולא בגשמיות, והכל מחמת חסרון האמונה, כי מי שאין לו אמונה — חיו אינם חיים, כאשר גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ג), ומסתובבים נע ונד במרירות ובמרה שחורה, ובבקר אומרים מי יתן

אָשֶׁר י"א תשמו בְּנַחַל כא

עָרַב וּבְעָרַב אוֹמְרִים מִי יִתֵּן בְּקֶרֶב (דְּבָרִים כח, טו), וְהוֹלְכִים נָע וָנָד שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים.

אָבֵל אֵלֹו שְׂזוּכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאַמֶּת, וּמְקַבְּלִים אֶת לְמוּדוֹ הַטּוֹב שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה מְרַגְּלִים אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וּמְסַפְּרִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לִבָּם. וְזֶה מְכַנְּסֵים בְּהֵם אֲמוּנָה בְּרוּחָהּ וּמְזַכֶּכֶת. עַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת מְקַרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְכֶם לְטוֹבָה, רַק אַל תִּדְאָגוּ, תַּהֲיֶה לְכֶם דִּירָה מִשְׁלָכְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת-מְסַעֲי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂזַכִּיתָ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל רְצוֹנְךָ, וְלִהְיוֹת עַל צִיּוּנוֹ קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה גַם-כֵּן לְנִסְעַ לְשֵׁם מַפְעֵם לְפַעַם, כִּי מַעֲלַת צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה שָׁם עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה.

אוֹדוֹת עֲנִינֵי הָאֶמֶת שֶׁכְּתַבְתָּ, תִּדַע שֶׁיֵּשׁ "אֶמֶת רוֹסִית", הֵינּוּ כִּי גַם הַרוֹסִים תְּמִיד מְדַבְּרִים מְאֶמֶת, וְיָדוּעַ שֶׁפְּרִיצֵי עֲמֻנוּ, שֶׁמְסֹרוּ לְמַלְכוּת אֶת כָּל הַיְּהוּדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת הֵיוּ מוֹצִיאִים עֵתוֹן בְּשִׁפְתַי אִידיש, וְהָיָה נִקְרָא "עֲמַעַס", וְזֹאת הִיְתָה הָאֶמֶת שֶׁלָּהֶם... וְדִי

לחכימא. הינו פי האמת צריכה להיות רק הקדוש-ברוך-הוא, פי רק הוא האמת, וכל מי שזוכה להתקרב יותר להקדוש-ברוך-הוא, יותר אמת יש אצלו, ותכף-ומיד כשאדם מתחיל לחקר אצל חברו כאלו הלה הולך בדרך שקר וכו' וכו', וכאלו הלה אינו מתנהג כרצונו וכו' וכו', זה כבר שקר, פי אנו אין לנו אלא אמת אחת, והוא — הקדוש-ברוך-הוא! הינו להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, וזו האמת האמתית, וכן צריכים לקרב כל יהודי רק אל הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ולא אל בשר ודם, וזוהי האמת של רבנו ז"ל, ועל-פן העולם אינם יכולים לקבל את דעת רבנו ז"ל, פי כל אחד רוצה איזו מציאות.

ראה, אהובי, אחי היקר! לדבר דבורי אמת עם הקדוש-ברוך-הוא, אשר רבנו ז"ל גלה לנו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימנים ט', קיב), שעל-ידי שהאדם מדבר דבוריו באמת, נפתח לו אור הקדוש-ברוך-הוא, שהוא עצם האמת, ומאיר לו לצאת מחשכותו.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד משניות, פי אין לה טוב מלמוד משניות, ואשרי מי שמתמיד בלמוד משניות כל ימי חייו, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח נצחים, פי יבוא היום והשעה והרגע, שייצטרכו לצאת מזה העולם, ואז יראה איך שכל פרק ופרק משניות הוא יקר מאד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשמז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, פי זה הוא עקר גדול

בְּחֻמַּת הַחַיִּים — לְהַפִּיךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה וּלְהַחְזִיק מֵעַמָּד. וְאֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וּבִזְזָה תְלוּיָהּ גְדֵלַת הָאָדָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, עַל-יְדֵי שְׂתַדְבֵּר אֵלַי וְיִתְבַרֵךְ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מֵהַ שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ, בְּנֻדְאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעֵשֶׂר וְכַבּוֹד וְתוֹרָה וּגְדֵלָה יִהְיוּ צְמוּדִים עַל שְׂלַחְנֶךָ תְּמִיד, וְתִרְוָה רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת, שְׂאֵת עוֹסְקַת בְּצָרְכֵי הַרְבִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לְזוּלָת, שְׁגַם אֶת תְּוָשְׁעֵי בְּכָל מֵה שְׂאֵת צָרִיכָה, כִּי יֵשׁ פִּתְגָם חִסִּידִי: "כְּשֶׁאָדָם פּוֹתַח דְּלֵת לְרַחוּב, נִפְתָּח לוֹ חֵלוֹן בְּשָׁמַיִם", הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם פּוֹתַח אֶת דְּלָתוֹ לְרַחוּב, וּמִתִּיר לְבָנֵי אָדָם שְׂיִכְנְסוּ אֶצְלוֹ, וּמִדְּבַר עֲמָהֶם וּמִחֻזְקָם וּמֵאֲמָצָם וְעוֹזְרָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה פּוֹתַח לְעֲצָמוֹ חֵלוֹן בְּשָׁמַיִם, וּמִשֵּׁם נִתְקַבְּלוֹת כָּל תְּפִלוֹתָיו וּבִקְשׁוֹתָיו, וְכָל מֵה שְׂצָרֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁגַם אֶת תְּוָשְׁעֵי בִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַעֲקֵר תְּהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּרְוִי
רַב נַחַת מֵהִלָּדִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ אֶתָּה מַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵיךְ זָכִיתָ לְהַכְנִס לְגוּר בִּיבְנָאֵל
"עִיר בְּרִסְלָב".

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין לְמַעַלָּה מְזָה, וְאֵף שְׁעַכְשׁוֹ נִדְמָה
הַכֵּל קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל מְקוֹם חֲדָשׁ,
בְּהִתְחַלָּה זֶה קָשָׁה מְאֹד, וּבְפִרְט בְּעִיר הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת יִבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", שְׂתַתְּהֶפֶךְ לְעִיר וְאֵם בִּישְׂרָאֵל, בְּנֹדָאֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֶב
עַל זֶה, וְלִכְּן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק עֲכָשׁוֹ בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְקוּתוֹת. עַל-כֵּן רְאוּ
לְךָ לְחִזּוֹק וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְדוּשִׁים, שְׁלֹא יִהְיוּ שְׁבוּרִים
מִשׁוּם דְּבָר, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָּל מִי שְׁיִגוּר
בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" תְּהִיָּה לוֹ פְּרִנְסָה בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְיִהְיֶה
לוֹ סוּף כָּל סוּף דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וְזֶה אֲצִלִּי בְּטוֹחַ בְּאֵלֵי אֲלֵפִים וְרַבִּי
רַבּוֹת אַחוּזִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה כְּכֹר לְרֵאוֹת
בְּהַתְּגַשְׁמוֹת הַבְּרָכָה הַזֹּאת, שְׁלֹכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּהִיָּה פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעַ, מְלַבֵּד הַרוּחָנִיּוֹת הַטְּמוּנָה שָׁם, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,
כִּי שָׁם מִתְאַחֲדִים שָׁמַיִם וְאָרֶץ יַחַד, כְּמוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן יד, עֵינֵי שָׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא
הַצֹּלְחַת הַחַיִּים, וְכָל מִי שְׁזוֹכָה לְשִׂמְחָה — יוֹתֵר מְצַלִּיחַ, וְכֵן תְּחַזֵּק

אֲשֶׁר י"א תשנ – י"א תשנא בַּנְחַל כה

וּתְשַׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים וְאֶת כָּל הַדָּרִים שָׁם, לְמַעַן נִהְיֶה
לְאוֹת וּלְמוֹפֵת לְכָל הַתּוֹשָׁבִים, וְיִתְקַדַּשׁ שְׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת קוֹלְךָ, וְהַכְּנֵסֵת שְׂמִיחָה בְּלִבִּי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַהַיֶּה לָךְ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, דִּירָה
פְּרָטִית, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים,
וְתִכְנִיס אוֹרְחִים בְּבֵיתְךָ, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת זֶה תוֹלִיד אֲשֶׁתְךָ יְלָדִים, כְּמוֹ
שְׁגִלָּה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַכְּנֵסֵת אוֹרְחִים, סִימָן ג'): הַכְּנֵסֵת
אוֹרְחִים מְזַכֶּה אֶת הָאִשָּׁה לְבָנִים.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד וְלִהְיוֹתִי מְעֻמָּד, כִּי צְדִיקִים
תַּחֲלֹתֵן יְסוּרִים וְסוֹפֵן שְׁלוֹהָ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה סו, סִימָן ד'), וּבְיַדֵּי
לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד תִּרְאוּ אֲשֶׁר וְעֲשֶׂה בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזְק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁיְהִיו בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַמְּקוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה יִתְהַפֵּף לְעִיר וְאִם בִּישְׂרָאֵל, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ,
אִם רַק גְּחִזִּיק מְעֻמָּד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע קוֹלְךָ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים הַפְּחַת בִּי
בְּזֶה שְׁצַלְצַלְתָּ אֵלַי.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ
לְךָ בְּהִבְטָחָה גְּמוּרָה, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ דִּירָה
פְּרָטִית, הֵינּוּ שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְרוּת, רַק יִהְיֶה לְךָ בֵּית מְשָׁלָךְ,
וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעֲדָה לְחֻכְמִים, וְתִאָרַח אוֹרְחִים הַגּוֹנִים בְּבֵיתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הַיָּא הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְכֵן רְאֵה לְשַׂמַּח אֶת
אֲשֶׁרְךָ, כִּי אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשִׁמְחָה (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:), וּבִזְכוּת הַשְׂמִיחָה
תִּתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי
מֵאֵד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... יָרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלֵנִי שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ
שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמוֹצָה אֶת הַרְבִּים, וּמִפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּרַחוּבוֹת
וּבְשִׁוּקִים — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר זֶה
עָקֵר תִּקְוֹנָנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, כִּי עַל-יְדֵי כָּל טִפָּה וְטִפָּה מִקְרִי
שְׁהָאָדָם אָבֵד, עֲלִיו לְהַפִּיץ קוֹנְטֵרַס אָחֵד, כְּדֵי לְהַחְזִיר יְהוּדֵי אָחֵד
בְּתוֹשֻׁבָה, וְזֶה יִהְיֶה תִקְוֹן עַל מַעֲשָׂיו.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עֲנִיָּן רַבְּנוּ ז"ל הוּא "הַמְתָּנָה", הֵינּוּ
שְׁצִרִיכִים לְהַמְתִּין הַרְבֵּה בְּכֹל פְּרָט וּפְרָט, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה,
וּיְכוּלִים לְפַעַל עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה יוֹתֵר מִמָּה שְׂיִדְחֵק אֶת הַשְּׁעָה, הֵינּוּ
שְׂמַתְעַקֵּשׁ כִּי מִכְרַח לְהִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה. וּבִאֲמַת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ

אֲשֶׁר י"א תשנ"ג בְּנַחֵל כו

ז"ל, שְׁהָאָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה לוֹ כַּח הַמְתָּנָה
לְהַמְתִּין.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנֻזְכָּה לְהַמְתִּין עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט
מִחַיֵּינוּ.

זְכוֹר, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ חֶסֶד וּרְחֻמִּים, כֵּן
מִתְנַהֲגִים עִמּוֹ מְלַמְעֵלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנ"ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלִי שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאִה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבַעוּלָם לְהַדְפִּיס אֶת
סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרָיָה שְׂבַעוּלָם, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ
הַגְּאֻלָּה, וְאֵף שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים אַחֲרֶיךָ — מַה לָּנוּ וְלָהֶם?! יְדוּעַ,
שְׂפַעַם שְׂאֵלוֹ אֵת ר' נִפְתָּלִי תִלְמִיד רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂיֹאמַר מַה כְּתוּב
בְּמַגֵּלַת סֵתְרִים, וְלֹא רָצָה לְעַנּוֹת כְּמוֹכֵן, אֵף כְּשֶׁהִתְעַקְּשׁוּ, אָמַר לָהֶם:
דָּבָר אֶחָד אֲנִי יְכוֹל לוֹמַר לָכֶם, אִם הָעוֹלָם יִקְבְּלוּ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל, יְכוּלִים לְהַכִּיֵּן אֶת עֲצָמֵנוּ לְקִרְאָת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

עַל-כֵּן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְלִלְכֵת לְהַפִּיץ לְאֲנָשִׁים תְּמִימִים
דִּיקָא, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר מְאֹד אוֹרֵב עֲלֵיהֶם לְהַכְשִׁילָם בְּמִינוֹת וּכְפִירוֹת
וְאִפְיִקוּרְסוֹת, וְהַקּוֹנְטְרָסִים הֵם אֲשֶׁר מְכַנְיָסִים אֲמוּנָה בְּרוּרָה.

מַה אָמַר לְךָ, יֵשׁ דְּבוּר מִמוֹהֲרַנְיָת ז"ל, שְׂאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:

הַאֲמַת שֶׁל רַבְנוּ ז"ל הִיא אֲמַת כּוֹז, אֲשֶׁר הִתְכַּרַח לְהִמָּתִין עִם הַאֲמַת שְׁלוֹ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּאֲמַת שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא מְצַלִּיחִים הַרְבֵּה בְּדַעַת רַבְנוּ ז"ל, הֵן לְהַקִּים דַּעַת רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְהֵן בְּהַדְפָּסַת וּבְהַפְצַת הַסְּפָרִים שְׁלוֹ. וְדַבֵּר זֶה גְּלַה מוֹהַרְנֵת ז"ל דִּיקָא, כִּי לוֹ הָיוּ מִתְנַגְּדִים הַרְבֵּה, וְהִנִּיחוּ אֶת עַצְמָם לְאַרְכָּם וּלְרַחֲבָם לְמַנְעַ וּלְעַכֵּב אוֹתוֹ, עַל-כֵּן בְּכָל עֲגוּן וְעֲגוּן שֶׁרָצָה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת דַּעַת רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם — חִפָּה הַרְבֵּה, וְלֹא דַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, עַד שֶׁזָּכָה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל.

וַיֵּשׁ לָנוּ לְלַמֵּד מִזֶּה הַרְבֵּה מְאֹד בְּעֲנִינֵינוּ, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים מְרִירוֹת, וְצָרִיכִים לְהִמָּתִין הַרְבֵּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה כַּמָּה שָׁנִים שְׁלֹא רָאִיתִי אוֹתְךָ וְלֹא שְׂמַעְתִּי מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה כָּל-כֶּף שְׁבוּר, מֶה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שְׁעָה וְעַל כָּל רִגְעַ, מִמָּשׁ כְּאֹוִיר לְנִשְׁימָה.

וּבְזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂשׂוּם הַתְּחִזְקוֹת כְּכֹר לֹא מוֹעִילָה לָךְ, תִּדְעַ, שְׂשִׁישְׁנוּ סְפוּר, שְׂפַעַם בָּא אֵיזָה בְּעַל עֲבָרָה אֶל רַבְנוּ ז"ל, וְכָל מֶה שְׂרַבְנוּ ז"ל דִּבֵּר עִמּוֹ וְרָצָה לְחַזֵּק אוֹתוֹ וּלְאַמְצוֹ, לֹא הוֹעִיל דְּבָר, אֲזִי עָנָה וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל: כְּנִרְאָה, שְׂאֵין לָךְ כְּכֹר תִּקְנָה. וְהָאָדָם הַזֶּה כְּשִׂשְׂמַע שְׂיֹצֵא מִפִּיו הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל דְּבוּרִים אֱלוֹ, שְׂאֵין לוֹ

בְּכַר תִּקְנָה, מָאד גִּזְדָּעוּע בְּפַחַד וּבְמוֹרָא גְדוֹל, וְהִתְחִיל לומר לְרַבְּנוּ ז"ל: הֲלֹא אֲנִי מְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם וְכוּ', הֲלֹא אֲנִי שׁוֹמֵר שְׁבֻת וְאֲנִי מְחַלְלוֹ, חֹס וְשִׁלוֹם וְכוּ', הֲלֹא אֲנִי אוֹכֵל כֶּשֶׁר וְכוּ', הֲלֹא אֲנִי מְהוּל וְכוּ'. וְרַבְּנוּ ז"ל עָשָׂה בְּכָל פֶּעַם עִם הַיָּד בְּתַנוּעָה שֶׁל בְּטוּל, כְּאוֹמֵר, שְׂזָה לֹא שְׂוָה כָּלָל, וְהוּא נִתְעוֹרֵר מִזֶּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהִמְשִׁיף לומר: הֲלֹא אֲנִי אוֹכֵל חֶמֶץ בְּפֶסַח וְכוּ', הֲלֹא אֲנִי אוֹכֵל בְּסֶפֶה וְכוּ', וְעַל כֵּן פָּרַט וּפְרָט שֶׁהִזְכִּיר, עָשָׂה רַבְּנוּ ז"ל עִם יָדָיו, כְּאוֹמֵר שְׂזָה שׁוֹם דָּבָר, וְהָאֵדָם בְּכָה מָאד מָאד, וּמוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל עֲמַד שָׁם, וְהִבִּין שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה לְהוֹצִיא מִפִּי, שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ יַחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ, שִׁישׁ אֶצְלוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת; כִּי לְפָעַמִּים הָאֵדָם נוֹפֵל כָּל-כָּף בְּדַעְתּוֹ, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְחַזְקוֹ, אֲלֵא הוּא יַחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ, וְדִי לְחִכְמָא.

חֲמַדַּת לְבָבִי! פֶּה תִקְבֵּל כְּמָה קוֹנְטְרָסִים וְסִפְרִים, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתּוּכַל לַעֲיֵן בְּהֵם, וְתַחֲזִק אֶת עֲצָמְךָ בְּהֵם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנה.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּמִּיד תַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַפּוֹת, כִּי עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַמְתָּנָה עֲמָקָה מָאד מָאד, שֶׁהָאֵדָם צָרִיף לְהַמְתִּין הַרְבֵּה עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, וְאֵי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, וּמָה עוֹשִׂים בְּשַׁעַת הַמְתָּנָה? מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ תְּבָרַךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

אֲנִי מִקְנָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ דִּירָה פְּרָטִית

ל אֲשֶׁר י"א תִּשְׁנוּ — י"א תִּשְׁנוּ בְּנֶחֱל

בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" וְתַכְנִיס אֹרְחִים, וְיִהְיֶה לָּךְ שְׁפַע גָּדוֹל בְּפִרְנֶסָה.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְאִזּוּ טוֹב לָּךְ כָּל הַיָּמִים.
הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרֶכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תִּשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תַּמּוּז ה'תש"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע אִיךָ שְׂאֵת מְחִזְקָת אֶת עֲצָמְךָ — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא אֵל תִּדְאַגֵּי כָּלֵל, כִּי בְּיָדַי יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכַנִּים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְתִזְכְּנוּ לְדִירָה בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב אֶת גְּבוּלֵנוּ, שְׂיִכְנֶסוּ שָׁם מְאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת, וְתִהְיֶה שָׁם עִיר תּוֹרָה וְיִרְאָה עַל-פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ו"ל.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְזֶה בְּיָדַי יִהְיֶה לָכֶם לְעֶזֶר.

הַמֵּאֲחֵל בְּרֶכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תִּשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תַּמּוּז ה'תש"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֶכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּךָ, וְהַעֲקֹר — שְׂאֵתָה זֹכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, הַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה, וּבְזֶה שִׁפְטָרוֹ אוֹתָךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי עַל-יַד־יְהוָה יִהְיֶה לְךָ יוֹתֵר זְמַן לְתָרֵם לְמַעַן רַבְּנוּ ז"ל וּלְקָרֵב רְחוּקִים, וְעַל-כֵּן אֵל תִּדְאָג כָּלֵל, כִּי הַכֹּל לְטוֹבָתְךָ.

אודות הדפסה, עֲלִיף לְדַעַת, כִּי כְּשֶׁמְשַׁמְשִׁים אֶת הַצְּדִיק — הַצְּדִיק מַחְזִיר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשֵׂיֹת הַקְּבָצֵן בְּלִי הַיָּדִים: מִמִּי שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל — לוֹ אֲנִי נוֹתֵן; וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת (אוֹת צִדִּיק, סִימָן נג): בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק — תִּלְמִידָיו מִתְּפָרְנְסִין, עַל-כֵּן יְכוּלִים לְקַחַת חֲצִי לְעֶצְמוֹ, וְכֵן הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁמְפִיֲצִים, יְכוּלִים לְקַחַת אֶת הַכֶּסֶף לְעֶצְמָם, הֵינּוּ לְשֵׁלֵם אֶת הַקֶּרֶן לַמִּדְפִּיס, וְשָׂאֵר הַכֶּסֶף יְכוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּזֶה, וְזֶה הַמִּתֵּן שֶׁכָּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁמִּחְזִיר לָנוּ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וּלְשֵׁלֵם בְּעֵבוֹר הַקֶּרֶן כַּמָּה שְׁעוּלָה לְהַדְפִּיס, וְאֵת הַשָּׂאֵר שֶׁיִּקְחוּ לְפָרְנֶסֶת אַנְשֵׁי בֵיתָם, וְתִהְיֶה לְאֵל, כֹּל אֵלּוּ מְאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַעוֹסְקִים בָּזֶה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לָהֶם פְּרִנְסָה.

אודות לפתח כולל, וּלְתֵן מְאֵה דוֹלָר לְחֹדֶשׁ, לְדַעַתִּי, כֹּל זְמַן שֶׁאֵין לְךָ הַכֶּנֶסָה — אֵל תִּכְנֶס בָּזֶה, כִּי בְּנִקֵּל לִפְלַל בְּחֹבוֹת עֲצוּמִים. יוֹתֵר טוֹב לְפַתַּח כּוֹלֵל, שֶׁכֵּלֵם יִלְמְדוּ עַל-פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְיִתֵּר הַזְּמַן שֶׁיַּעֲסִקוּ בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן קָלָה לְהַמּוֹן-עַם, וְהַשְׁפַּע שֶׁיִּכְנֶס — שֶׁיִּקְחוּ אֶת זֶה בְּעֵבוֹרָם.

זֶה שְׁכַתְּבִתִּי לְךָ, שֶׁעַל כָּל פָּנִים אֵל יִחְסַר לְךָ פֶּעַם בְּשָׁבוֹעַ מִלְּלַמֵּד בְּרַבִּים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הֵם בְּיוֹתֵר נֶאֱרָכִים, וְכָל שָׂכֵן וְכָל שָׂכֵן אִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד גַּם בְּשַׁבָּת — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא רָאָה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל אֶחָד מְאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַקְּדוּשִׁים, וּלְקָרְבוֹ בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, וּבְזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל מֵה שֶׁאֲתָה צָרִיךְ. וְרָאָה לְהוֹסִיף שְׂכָנִים אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ.

לב אָשֶׁר י"א תשנח בְּנַחֵל

וּמַהֲשִׁיבֵנּוּ הַזֶּה בְּעֶזְרְתּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֶתְחִיל לְשַׁלַּח לְךָ מִכְתָּבִים
כְּלָלִיִּים שֶׁתַּחֲלֶקֶם בְּעֵת הַשְּׁעוֹר לְכָל אֶחָד הַמְצַטְרֵף לְשִׁעוֹר,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִתְעוֹרְרוּ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם חֻלְקֶךָ, וְתִשְׁמַר
אֶת עֲצֻמְךָ מִחֻבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת-מַסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שֶׁאַתָּה מַחֲזִיק אֶת עֲצֻמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין
עֲרֹךְ אֲלֵיהֶם.

רְאֵה לְהִתְחַבֵּר עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכָל מַה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ
תִּתְיַעֵץ עִמּוֹ, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשִׁלּוֹם-בַּיִת.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַל-יְדֵי תַפְּלָה וְהִתְבּוֹדּוֹת הָאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ
הַיּוֹם, כִּי כָּל יוֹם יֵשׁ לוֹ גֵּדֶר לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הָאָדָם לְהַכְנִס בּוֹ, כַּמּוּבָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פד), וְכָל יוֹם עוֹבֵר לְאָדָם
וְאֵין לוֹ חֵלֶק בּוֹ, וּכְשֶׁבָא לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן מִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד, וְשׂוֹאֵל עֲצֻמוֹ:
אֵלּוֹ הַיָּמִים שְׁלִי?! אֲבָל כְּשִׁזְכָּה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ וּמְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ הַכֹּל, כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי
פְּרָטִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס לְתוֹךְ הַיּוֹם, וְזוֹכָה לְהִרְגִישׁ אֹר הַיּוֹם. וְאִף
שֶׁהָאָדָם קָשָׁה לוֹ לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל אִם יִזְהַר לֹא
לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים, אֲזִי בְּנִקְלָה יִהְיֶה לוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

אֲשֶׁר י"א תשנט בַּנְחַל לַג
רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שְׁתַּהֲיֶה לָּךְ אֶהְבָּה,
אֲחִיָּה וְרַעוּת עִם אֲשֶׁתְּךָ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְאַחֵז אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח לְבָבְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה תְלוּיָה
בְּאַמוּנָה, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם מְאַמֵּין יוֹתֵר בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין
זוּלָתוֹ נִמְצָא, עַל-יְדֵי-זֶה פּוֹתַח אֶת פִּיּוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

זְכֹר, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! אֲשֶׁר כָּל מָה שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן נִמְשַׁכֶּת עָלָיו מִדַּת הָאֱמֶת, וְנִפְטָר מִכָּל
מִינֵי מְקַטְרָגִים, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוּת וּבְפִשְׁטוּת,
שְׂזוּהִי עֲצַת הַצַּדִּיק, עַל-יְדֵי-זֶה נִחְקַקֶת בּוֹ אֱמֶת, שֶׁהוּא סִמָּא דְחִיָּא,
וְאֵז כָּל עֲבוּדָתוֹ עִם אֱמֶת (עֵין לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), וְכִשְׁאָדָם
אוֹחֵז בְּמִדַּת הָאֱמֶת, וּמְדַבֵּר תָּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיֵּשׁ לוֹ אֱמוּנָה,
עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ עֲצוֹת עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט בְּחַיּוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמִּיד
בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה!

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם, וּבְפִרְטוּת בְּשַׁעֲה שְׂאֵתָה בְּדַרְךָ,
אֵל תֵּלֵךְ לְבִדְךָ, רַק תִּקַּח שְׂתָף וְחֶבֶר — אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא

לד אשר י"א תשס בנחל

בעצמו, וכיצד? על-ידי שתרגיל את עצמך לדבר עמו ותברך. ולזכות לזה אי אפשר, כי אם על-ידי תמימות אמתית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשס.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב יגיעו ויירדפו אל ידיה היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם עם אמונה. ועקר האמונה הוא על-ידי שבא אל תוך הדבור, שהאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו ותברך, וכל מה שמדבר עמו ותברך, על-ידי-זה נבנית אצלו האמונה הקדושה. וכשיש לאדם אמונה, ומתפלל אליו ותברך, על-ידי-זה נחקקת בו אמת, והאמת הזו היא עצת הצדיקים, שעל ידם זוכה לרפואה על הכליות (ע"ן לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ז').

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד, שיש לנו רבי מעלמא דאתי, לא רבי מעולם הזה, ועל-כן ראוי לנו לצית אותו, ובפרטיות בענין השמחה, לעשות עצמו אפלו פשוטה, והעקר להיות בשמחה, ולשמח את אשתו. והשמחה היא רפואה לכל המחוישים, וכל מה שהאדם יותר שמח — יותר נעשה בריא.

ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מה"לקוטי-הלכות" הקדושים, כי בעוונותינו הרבים, עובר עכשו על כלל נשמות ישראל מה שעובר, הוא על-ידי הערב-רב שנתערבו בין עם ישראל, שהם זרע עמלק ממש, ועלינו להצילם על-ידי

אֲשֶׁר י"א תשס"א בנחל לה

הפצת הקונטרסים החדשים, ובזכות זה יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא גם בפרנסה בגשמיות.

חמדת לבבי! עליך לדעת, כי לתפלה והתבודדות יש שתי מעלות: מעלה אחת, שעל-ידי תפלה והתבודדות וחסכון הנפש מתחילים להרגיש פגם החטא ופגם הדבורים האסורים שעבר עד עכשו, ומעלה שנייה, שעל-ידי תפלה יכולים לתקן הכל. על-כן ראה להמשיך כל יום לדבר עמו יתברך, ובכרטיז בשה שאתה יוצא לדרך ואתה לבר, תתחבר אז עם השכינה הקדושה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להארה נוראה ונפלאה, שיאיר בך האין סוף ברוך הוא בגלוי נפלא, עד שתזכה לראות מדומים, צומח, חי, מדבר, את אמתת מציאותו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשס"א.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל. וראה להחזיק מעמד.

זכר זכר, אהובי, אחי היקר! כי עקר חשיבות האדם — כשהוא מקשר בעלמא דאתי, וזה עקר מעלת האיש הישראלי יותר מכל הנבראים, כי אף-על-פי שהוא בתוך העולם, מלא גשמיות, מלא עביות, מלא תאוות רעות, מלא מדות רעות, ועם כל זאת יכול לקשר את עצמו ולדבק את עצמו בו יתברך, זה עקר השלמות למעלה, ומתפארים עם אדם הזה מאד מאד.

עליך לדעת, כי זו מעלת הצדיקים, שהם יכולים להיות למעלה ולמטה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סח); הינו כי מלאכים הם תמיד

למעלה, כי הם רוחניות וכו', ולהפוך חיות הן תמיד למטה, כי מסתובבות על האדמה, ואוכלות עשבי השדה, ועקר מעלת האיש הישראלי — כשזוכה מתוך העולם הזה, תכלית הגשמיות והעביות, לקשר את עצמו אליו יתברך בתכלית הרוחניות, ולחשב תמיד מעלמא דאחי, ואז אצלו מקשרים העולם הזה והעולם הבא, ואז אפלו אכילתו וכו', וכל התנהגותו בגשמיות וכו', הם כבר באפן אחר לגמרי, וזה נקרא צדיק דאחיד בשמיא וארעא.

ראה לשמח את עצמך ולשמח מאד על נקדת יהדותך, וכן לשמח את אשתך, אשר מאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל על דבר זה, על ענין שלום-בית. והעקר לשמח את אשתך ולהרחיב את דעתה, אשר אין לה עוד מצוה גדולה מזו, כי אשרי בית שיש שמה הרחבה בגשמיות וברוחניות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תּוֹסֵס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בדרכי רבנו ז"ל.

נא ונא ראה לחזק את חבריך, ותגלה להם את דעת רבנו ז"ל, שהיא תמימות ופשיטות עמקה, ואהבת ישראל גדולה מאד מאד, כי רבנו ז"ל פותח את עינינו לראות את גדלתו יתברך, ובמעלת עם ישראל, וכשאדם זוכה לזה, על-ידי-זה נפתח פיו לדבר עמו יתברך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לדון את כל אחד ואחד לכף זכות, ובפרטיות את עצמך, כי דרך של רבנו ז"ל הוא אהבה וחסד ורחמים, לאהב את עצמו

אֲשֶׁר י"א תּשסג בְּנַחַל לז

וְלֵאָהֵב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם עַצְמוֹ, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד (עֵין לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב).

נָא תִשְׁתַּדֵּל לְהַתְחַתֵּן בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוּלָם, וְהַעֲקֹר לֹא לְבָרֵךְ, רַק אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂיִצִיעוּ לָךְ — רֵאָה לְקַחַת, כִּי זֶה מִצְוָה גְדוּלָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

רֵאָה לְחַזֵּק אֶת אַחֻוּתְךָ, וְתַתֵּן לָהּ לְקַרָא בְּמִכְתָּב זֶה.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תּשסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת־מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְלִי שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׂאֲנִי רוֹאֶה, שְׂאֵתָה מִתְמִיד בַּתּוֹרָה וּבְחִדוּשֵׁין דְּאוּרִיָּתָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּתַקּוּן הַבְּרִית, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם לְהִרְבּ הַקְדוּשׁ מִבְּרִסְלָב זי"ע: מְדוּעַ לֹא תִשִּׁים לְבָבְךָ אֶל תּוֹרָתִי, וְתִקְשֶׁה אֵיזוֹ קִשְׂיָא, וְאַחֲר־כֵּן תִּמְצָא תְרוּץ. וּכְשֶׁהָלַךְ מִרַבְּנוּ ז"ל, נִכְנָסָה בּוֹ קִשְׂיָה בְּתוֹרָה י"ב, חֵלֶק א', וְאַחֲר־כֵּן עֵין בָּהּ, וּמְצָא תְרוּץ נִפְלָא. וּכְשֶׁבֵּא וְהִצִיעַ אֶת זֶה לְפָנֵי רַבְּנוּ ז"ל, נִהְיָה מִזֶּה רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד. וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂזוֹ הִיָּתָה הַנְּאֻת רַבְּנוּ ז"ל, שְׂמַעֲיָנִים בְּתוֹרָתוֹ וּמְחַדְשֵׁין בָּהּ.

עַל־כֵּן רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֵיזָה חִדוּשׁ בַּתּוֹרָה, עַל־פִּי הַהַקְדָּמוֹת הַנוֹרְאוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ

לח אשר י"א תשסד בנחל

ברוחניות ובגשמיות. כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, אשר על-ידי חדושיך דאורייתא מקררים צמאון הנפש וכו' (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סה).

נא ונא ראה, אהובי, אחי היקר! להתבודד עצמך בכל יום ויום, ותהיה רגיל כל-כך בדבור אליו יתברך, עד שלא תוכל להפרד ממנו יתברך, וזו עבודת הצדיקים, שכל-כך מדבקים את עצמם בו יתברך, עד שאי אפשר להם להפרד ממנו יתברך כלל. ואיך זוכים לזה? על-ידי שגזקרים לא לדבר דברים בטלים, כי חבל על כל דבור ודבור שיוצא לבטלה. ומוכא בספרים הקדושים, שדבורים בטלים הם כהוצאת זרע לבטלה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לדון את עצמך ואת אשתך לכף זכות, ותשמח את עצמך ותשמח את אשתך, כי אצל רבנו ז"ל היה מאד מאד עקר גדול השלום-בית, וכשיש לאדם בית, אזי יש לו הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שישלח לכם רפואה שלמה מן השמים, ותושעו בכל הענינים.

ראה לחכות עוד, ותקיים כל מה שצוה עליך הרב הגאון ...

אֲשֶׁר י"א תשסה בְּנַחֵל לט

שְׁלִיט"א, כִּי פִסְקוֹ מְאֹד מְקַבְּלִים בְּשָׁמַיִם, כִּי הוּא לּוֹמֵד תּוֹרָה לְשִׁמָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

ראה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁאַל שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת כָּלֵל, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁלֹא תִפְנֵס בְּוִכּוּחִים, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ שׁוֹם דְּבָר, רַק מֵה שְׁנִזְכָּה לְחֻטֵּף בְּזָה הָעוֹלָם. וְזֶה עֵקֶר נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה — כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִרִית, מִנְחָה, מְעֲרִיב, חֲצוֹת — מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּמִכּוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְכֵן זוֹכֵה לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת, וְכֵן זוֹכֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כֹּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וּמִתְוַדֶּה עֲצֵמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן זוֹכֵה לְקַיֵּם מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. זֶהוּ עֵקֶר נִצְחוֹן, שְׁמִנְצַח בְּמִלְחָמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא נִצְחוֹן, כִּי זֶה נִשְׁאַר לְנִצְחַת, וְזֶה עֲנִין נִצְחִי, אֲבָל בְּזָה שְׁמִתְקוּטִיּוֹת וּמִתְוַכָּחִים עִם חֲבֵרוֹ, וְרוֹצִים לְנִצְחַת אֶת זוּלָתוֹ, זֶה לֹא נִקְרָא 'מִנְצַח', אֲדַרְבֵּה, זֶה נִקְרָא מִפְסִיד, כִּי אֵין לָךְ עוֹד מִפְסִיד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שֶׁמִּבְּלָה זְמַנּוֹ הַיָּקָר בְּהִבָּל וְרִיק, וְעַל־כֵּן הוּא אֵינוֹ מִנְצַח, אֲלֵא הוּא הַמִּפְסִיד הַכִּי גְּדוֹל. עַל־כֵּן רָאה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהִיּוֹת מִנְצַח אֲמִתִּי, וּתְנַצַּח אֶת יִצְרָךְ הַמְּסִית אוֹתְךָ לְהִכָּנַס בְּוִכּוּחִים עִם גִּיסְךָ וְעִם אִשְׁתְּךָ, רָאה רַק לְדַבֵּר עִם אִשְׁתְּךָ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה

מ אָשֶׁר י"א תשסו – י"א תשסז בַּנְחָל

פְּרֻטִית, דְּבוּרִים שֶׁל אֶהְבָּה, דְּבוּרִים שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם, וְכֵן תְּדַבֵּר עִמּוֹ
יְתִבְרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה מְנַצַּח אֲמִתִּי, וּתְנַצַּח כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעִנְיַן מְצִיאת הַזּוּג.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קֶדֶשׁ, וְאֲזוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְבִדּוּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִהְיֶה זֶהִיר לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְאֲזוּ תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וְתִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית
זוּגְךָ הַשְּׂיִכָּת לְשִׁרְשׁ גִּשְׁמָתְךָ.

נָא וְנָא תִכְף-וּמְיָד בְּקִבְּלַת מִכְתָּבִי זֶה, לְךָ לְבִדּוּק אֶת הַתְּפִלִּין
שֶׁלָּךְ, וְתַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְאֶת הַהֲצָעָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁיִּצְעִיעוּ לְךָ
תִּקְבַּל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי עִם הַמְּעוֹת לְהַדְּפָסָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

אשר י"א תשסח בנחל מא

הוא יעזר, שתזכה כבר לבשרני בשורות טובות, ולמצא בת זוגך ולהתחתן, ולהקים בית נאמן בישראל.

נא ונא ראה להחזיק מעמד, ושום דבר שבועולם לא יוכל להפילך, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה.

ראה לעבד הרבה על נקדת השמחה, ואף שאני יודע שפוגג גוף קשה לו להיות בשמחה, עם כל זאת זה עקר התקון, לבחור שיהיה בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בזכות השמחה, שתמשך עליך שמחה עלאה, ועל-ידי-זה תזכה למצא את בת זוגך, ואז תהיה נשלמת אצלך השמחה, ותזכה לבנות בית נאמן בישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בתפלה ובקשה אליו יתברך, ותשיח ותספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליך, כי הוא יתברך שומע תפלה, ובוודאי ישלח לך רפואה שלמה.

נא ונא ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, וכן תבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, כי רב הצרות של האדם הן כשאין לו תפלין כשרות או מזוזות כשרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מב אשר י"א תשסט — י"א תשע בנחל
י"א תשסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה ברוח והצלחה
בכל הענינים.

נא ונא ראה לבדק את מזוזות ביתך, כי רב הצרות שקורות
בביתו של האדם, הן כשאין לו מזוזות פשרות.

ראה לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך. פי עליך
לדעת, אשר השבת משפיעה ברכה על כל השבוע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, יעזר לך השם יתברך להוציא מהפח
אל הפעל רצונך, ותזכי להנשא כמה שיותר מהר, והקדוש-ברוך-
הוא יעשה עמך נסים.

נא ונא ראי לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, וכן
תדקדקי מאד מה את אוכלת, שיהיו רק מאכלים פשרים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

אֲשֶׁר י"א תשעא — י"א תשעב בַּנְחַל מַג

י"א תשעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִּיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם
בְּשְׁלוֹם־בַּיִת, וְתִזְכֵּי לַעֲשׂוֹר וְכָבוֹד, בְּרִיאוֹת וּרְפוּאָה לְכֹל הַמְשֻׁפָּחָה.

רְאֵי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בַּיְתָכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אֵיזוֹ דְּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם הֵן רַק כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תשעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִּיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵי לְהַחֲלִיף אֶת מְזוּזוֹת בַּיְתֶךָ, וְלִקְבַּע עַל כָּל דְּלֶת מְזוּזָה. גַּם
רְאֵי לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גֵּרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת־קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל
שָׁמֶן זֵית, וְלִבְקֹשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁאֵת צְרִיכָה בְּלִשׁוֹן
שֶׁאֵת רְגִילָה בָּהּ, הֵינּוּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה
מִתְּפַלֵּלַת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מֵאֵד מְקַבְּלוֹת וּמְרַצוֹת בַּשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא אֵל תְּהֵי שְׁבוּרָה, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, וְחַלִּילָה וְחַס, לְבַל
תַּחֲשָׁבִי מַחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ לְרֹדֶת וְלְהַתְּרַחֵק, חַס וְשְׁלוֹם.

נָא לְהַתִּיעֵץ עִם הַרְבֵּי, אֵיךְ הוּא יְכוֹל לְהַתִּיר אוֹתָךְ מִכְּבָלֵי הָעֲגוּן.

מד אָשֶׁר י"א תשעג — י"א תשעד בּנחל

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך לך שפע ברכה והצלחה ותושעי.
המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערכם הקשה.
ראי להדליק חמשה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני
גרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך, שתזכי לשלום-בית.
נא ונא ראי לבדק את מזוזות ביתכם, כי כל הצרות בבית הן
רק פשטורה מזונה על איזו דלת, או פשהמזוזות פסולות.
נא ונא ראי לשמר על טהרת המשפחה. ויעזר לכם הקדוש-
ברוך-הוא, שתזכו לברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותושעו במה
שאתם צריכים.
המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.
ראו להחליף דירה ולהתישב בירושלים.

אֲשֶׁר י"א תשעה בִּנְחָל מה

תַּעֲשׂוּ לְעֲצֻמְכֶם קְבִיעוֹת לְנִסְעַ בְּכָל עָרֹב רֹאשׁ חֹדֶשׁ לְקַבֵּר רַחֵל אִמְנוּ, וּלְבַקֵּשׁ שָׁם עַל יְלָדִים.

רְאוּ לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גֵרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַשָּׁמַיִם.

תִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְקֹרֵא אֶת הַיָּלָד עַל שְׁמִי, וְאִז יִזְכֶּה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבֵן יְרֵא שְׁמַיִם.

אִם תִּקְיְמוּ אֶת כָּל זֹאת — תִּתְבָּרְכוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְאֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, כִּי אֵין הַרוֹפְאִים יְכוּלִים לִיְאֹשׁ אֶתְכֶם כָּלֵל, כִּי זֶה לֹא תִלּוּי בְּיַד הַרוֹפְאִים רַק בְּיַד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְתִבְדֹּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן בְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא אֶת בֵּית זוּגָךְ, וְתִכְנֶנָּה בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּרַרְן, רַק הַשְׁדוּף הָרֵאשׁוֹן שֶׁיַּצִּיעוּ לָךְ — תִּקְבֵּל, וְתִכְף-וּמְיָד תִּתְחַתֵּן.

הִיָּה מְאֹד רְצוּי, שֶׁתִּסַּע אֵל צִיּוֹן קְבֹר רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַגֵּס, וְתִבְקֶשׁ שָׁם רַחֲמִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ בְּרִיאוֹת וְשְׂדוּף טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מו אֲשֶׁר י"א תשעו — י"א תשעז בַּנְחָל
י"א תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ, אֲבָל
הֲלֹא הֵנָּךְ יוֹדֵעַ, שֶׁאֲנִי מָאד מְקַפֵּיד, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לְחַתָּם עַל
שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה, וְאֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה
צוֹדֵק בְּמֵאָה אַחֻזִּים, אָסוּר לְחַתָּם עַל שׁוֹם יְהוּדִי, כִּי כָּל הַחֹתָם עַל
יְהוּדִי, הוּא בְּכָלֵל הַמַּגְבִּיָּה יְדוּ עַל חֲבָרוּ שֶׁנִּקְרָא רָשָׁע (סְנֵהֲדָרִין נח:),
כִּי מֵאֵי נִפְקָא מִיָּנָה אִם מַגְבִּיָּה אֶת הַיָּד לְהַכּוֹתוֹ אוֹ שְׂחֹתָם עָלָיו,
אֲשֶׁר זֶה פִּי כַּמָּה וְכַמָּה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִהַמְּכָה אֶת חֲבָרוּ, כִּי הַמְּכָה אֶת
חֲבָרוּ, נִתֵּן לוֹ רַק הַכָּאָה פְּעַם אַחַת וּבְזָה נִגְמַר, אֲבָל בְּזָה שְׂחֹתָם
עַל חֲבָרוּ — זֶה נִשְׁאָר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְקוֹרְאִים אֶת זֹאת מְלִיוּנֵי
אֲנָשִׁים. וְעַל־כֵּן כָּל הַמַּגְבִּיָּה יְדוּ עַל חֲבָרוּ נִקְרָא רָשָׁע, וְהַחֲתִימָה עַל
חֲבָרוּ פִּי אֶלְף אֶלְפִים יוֹתֵר מִהַכָּאָה, וְזֶה דְּבַר מוֹבֵן לְכָל.

עַל־כֵּן אִם יֵשׁ בְּיָדְךָ לְחַטֵּף אֶת הַנִּיר שְׂכַתְבָּת וְתִקְרָעֶנּוּ — מָה
טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם לֹא, רְאֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְךָ
שׁוֹם יִסּוּרֵי הַמְּצַפּוֹן.

הָיָה טוֹב מָאד, שֶׁתִּלְךָ לְאַסְף צְדָקָה, וְלַהֲדָפִיס אֶת קוּנְטָרַס
"יִסּוּרֵי הַמְּצַפּוֹן", וְלַהֲפִיצוֹ בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

אָשׁוּר י"א תשעח בַּנְחָל מִז

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְכֶם
הַקְּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

רְאוּ לְבִדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם לֹא חֲסַרְהָ עַל אִיזוֹ דָּלֶת
מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן רַק כְּשֶׁחֲסַרְהָ מְזוּזָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְנִסְעַ לִיבְנָה אֶל צִיּוֹן רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הַנָּשִׂיא,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר מִשׁוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ אַרְבַּעַת גִּירוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי
גִּירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֶה
שֶׁאֵת צָרִיכָה, כִּי בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת יְכוּלִים לְפַעַל אֶצֶל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא כָּל מֶה שְׁצָרִיכִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵי לְבִדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְאִם לֹא חֲסַרְהָ בְּאִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה,
וְאִם הַמְזוּזָה אֵינָה פְּסוּלָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשֶׁאֵין הַמְזוּזוֹת
כְּשֵׁרוֹת.

וְכֵן רְאֵי לְשָׁמֵר מֵאֵד עַל שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.
וְכֵן תִּדְקְדְּקִי מֵאֵד עַל כְּשֵׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מַסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכָל הַקִּדְּשׁ" דֵּי כָּכָל
אֲתָר וְאֲתָר, הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן
הַבְּרָכוֹת.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת
שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי הַתְּמִימוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הֵינָם עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצְאוּנוּ,
וּבְפִרְטִיּוֹת הַדֶּרֶךְ הַנִּפְלְאוֹת שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שִׁיְהִיָּה הָאָדָם רָגִיל
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְיוֹ, עַל זֶה נִצְרַכְתָּ תְּמִימוֹת
וּפְשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה, כִּי כָּל מִי שֶׁהוּא תָּמִים בְּיוֹתֵר, וּמִתְנַהֵג עֲצוּמוֹ
בְּפִשְׁטוֹת יוֹתֵר, הָרִי הוּא יָכוֹל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְרַבֵּנוּ ז"ל
אָהַב מְאֹד מְאֹד אֶת הָאִישׁ הַכָּשֵׁר, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּרָאֶסְטָאק (פֶּשֶׁטָן),
וּבְאֵמֶת אִם נִתְחַיֵּל וְנִתְבּוֹנֵן מֵהַ שְׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֲחָד
וְאֲחָד — מְרִירוֹת דְּמִרְרוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים וְכוּ',
עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת וְכוּ', נִשְׁפִּיל וְנִבְיֵן אֶת גְּדֻלַּת הָעֲמֻקּוֹת שֶׁבְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל, שְׁמַאֲד מְאֹד אָהַב אֶת הַפְּרָאֶסְטָאק (פֶּשֶׁטָן), כִּי מִי שֶׁזוֹכֶה
לְהַשְׁלִיךְ אֶת שְׁכָלוֹ הַמְּדַמָּה, וְאֵינוֹ נִכְנָס בְּשׁוֹם קִשְׁיוֹת כָּלֵל,
עַל־יְדִי־זֶה זוֹכֶה לְחַיִּים נְצַחִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעוֹלָמָךְ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךְ,
וְכָל יוֹם מִימֵי חַיֵּיךְ, הוּא יוֹם אֶרֶץ עַד מְאֹד, כִּי נִתְגַּלְגַּל לּוֹ הַטּוֹב הַגָּנוּז
שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם.

כִּי בְּאֵמֶת מוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוֹיטִי־מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן פד),
אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְאִיר הָאוֹר הַגָּנוּז, אֶף הוּא מְסַבֵּב עִם גַּחְשֵׁים
וְעַקְרָבִים, שֶׁהֵם גְּדֻלַּת הַמְּחִיצוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְכוּ' וְהַבְּלוֹבִלִים וְהַטְּרָדוֹת
שֶׁמְחַשְׁיָכִים אֶת הָאָדָם בְּמַחוֹ, עַד שֶׁנִּשְׁאָר עַל־פִּירֵי בַּחוּץ, וְאֵינוֹ
זוֹכֶה לְהַכְנִס אֶל תּוֹךְ הַיּוֹם, וְעַל זֶה אָנוּ צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֵּנוּ
יִתְבָּרֵךְ, לְזַכּוֹת לְהַכְנִס אֶל תּוֹךְ הַיּוֹם, הֵינּוּ שֶׁהַיּוֹם יֵאִיר לָנוּ אִיךָ
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל יוֹם הוּא יוֹם, וּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (קִהְלַת
רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה י') עַל פֶּסוּק: "דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא", אֵינֶן לָךְ יוֹם שְׁלֵא

נוֹלָדִים שְׁשִׁים רְבּוּא, וְלֹא מֵתִים שְׁשִׁים רְבּוּא וְכוּ', כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא דוֹר שְׁלֵם, וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוּכָה לְהִסְתוֹכֵב בֵּין הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, הַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים וְהַפְּשֻׁטָּנִים, וְלִמְד מֵהֶם דְּרָכֵי יִרְאַת ה', אֲזִי גַם הוּא יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרָגָה זוֹ — לְהַגְדִּיל אֶת יָמָיו, שְׁכָּל יוֹם וְיוֹם יִהְיֶה אֶצְלוֹ אַרוּךְ, וְיִזְכֶּה לְמַלֵּא אֶת הַיּוֹם בְּטוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, שְׂרִיבָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְיִתְמִיד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא אִישׁ גַּם וּמְגֻשָׁם וְכוּ', וּמִסְתוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם הַמְּלֵא עֲבִיּוֹת וְחֲמִרְיוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מִפְּנֵה אֶת פְּנָיו אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וּמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר מַעְלָתוֹ לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים.

וְכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, שֶׁהֵם: שְׁחִרְיָת, מִנְחָה, מְעֲרִיב, חֲצוֹת, בְּכֹנֶת פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת וּמִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְיִתְבּוֹנֵן בְּכָל מְזֻמּוֹר וּמְזֻמּוֹר שְׁאוֹמֵר וּמִתְפַּלֵּל, וְיִחַפֵּשׂ אַחַר הָאֱלֻקוֹת שְׁבִתוֹךְ תְּבוֹת הַתְּפִלָּה, בְּסוּד: "צִהַר תַּעֲשֶׂה לְתַבְּחָה", עַל-יְדֵי שְׁאוֹמְרִים אֶת תְּבוֹת הַתְּפִלָּה עִם אֲמֵת, וּמִתְבּוֹנְנִים בְּאֱלֻקוֹת שְׁבִתוֹךְ תְּבוֹת הַתְּפִלָּה, עַל-יְדֵי-זֶה מֵאִיר לוֹ אוֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ (עֵיִן לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט'), וְכֵן כְּשִׁזְכִּיחַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כְּסֻדֵּר דִּרְךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל כְּסֻדְרָן, פְּרָשָׁה אַחַר פְּרָשָׁה, מִשְׁנֵה אַחַר מִשְׁנֵה, דָּף אַחַר דָּף, הַלְכָה אַחַר הַלְכָה וְכוּ', אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁעִשׂוּעִים שְׁאֵדָם זוֹכָה עַל-יְדֵי הַיָּמִים הָאֵלוֹ, כִּי כְּשִׁאָדָם זוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל כָּל יוֹם וְיוֹם, מִתְּלִבֵּשׁ גּוֹפּוֹ בְּצֻלָּם רוּחָנִי וְנִזְדַּבְּרָךְ הַגּוֹף, עַד שְׁמֵאִיר בּוֹ הַנְּשִׁמָּה, וְזוֹכָה לְטַעַם מְאוֹר הַגְּנוּז שְׁבָכָל יוֹם וְיוֹם.

וְזֶהוּ שְׁאֵמֵר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת א'): כָּל יָמֵי גְּדֻלָּתִי בֵּין הַחֲכָמִים; הֵינּוּ אֵיךְ זְכִיתִי לְהַגְדִּיל אֶת כָּל יָמֵי, שְׁכָּל יוֹם וְיוֹם יִהְיֶה אֶצְלִי אַרְךָ עַד מְאֹד בְּגְדֻלוֹת הַמַּחֲיִן? עַל-יְדֵי שְׁנִתְגַּדְּלִתִּי בֵּין

הַחֲכָמִים, וְלַמְדָּתִי מִמִּדּוֹתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת, וּמָה לְמִדָּתִי אֲצַלֶּם? וְלֹא מִצָּאֵתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה.

וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פג), אֲשֶׁר צְרִיכִים לְזַכֵּךְ אֶת הַגּוֹף כָּל-כָּךְ, עַד שֶׁתֵּאִיר בּוֹ נִשְׁמָתוֹ, וַיִּפְשֹׁט אֶת גּוּפוֹ הַמְּצֻרֵעַ, וַיִּתְלַבֵּשׁ בְּגוֹף קָדוֹשׁ מִגֵּן-עֵדֶן, וְאִיךָ זוֹכִים לָזֶה? עַל-יַדֵּי בַחֲיִנַת שְׁתִּיקָה; הֵינּוּ שְׁאֶסּוּר לְשֹׂאֵל שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִף שְׁרוּאָה שְׁלֻעַת עֵתָה הֲרֻשְׁעִים מְצַלִּיחִים, יִדַע שֶׁהַכֹּל אַחֲזִיזַת עֵינַיִם, כִּי עַל-יַדֵּי שְׁהֶאָדַם שׁוֹתֵק, וְאִינוּ שׁוֹאֵל שׁוֹם קְשִׁיּוֹת, עַל-יַדֵּי-זֶה עוֹלָה אֶל עוֹלָם הַמַּחְשָׁבָה, בְּסוֹד (מְנַחוֹת כט): שְׁתֵּק, כִּי עוֹלָה בְּמַחְשָׁבָה, שְׁעַל-יַדֵּי הַשְׁתִּיקָה נִתְעַלָּה הַמַּחְשָׁבָה, וְנִתְבַטַּל מִמֶּנּוּ כֹּל הַכְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְאִינוּ שׁוֹאֵל שׁוֹם קְשִׁיּוֹת כָּלֵל (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנא); וְזֶה שְׁאֶמַר וְהִתְפָּאֵר: כֹּל יָמֵי גְדֻלָּתִי, אִיךָ גְדֻלָּתִי וְהִרְחַבְתִּי אֶת יָמֵי? עַל-יַדֵּי שְׁהִסְתּוֹבְבְתִי בֵּין הַחֲכָמִים דִּיקָא, דְּהֵינּוּ בֵּין הַצְּדִיקִים הַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים, הַמְתַּנְהֲגִים בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְלֹא מִצָּאֵתִי טוֹב לְגוֹפִי לְזַכְּכוֹ, שְׁיִהְיֶה בְּבַחֲיִנַת אוֹר רוּחָנִי, גּוֹף קָדוֹשׁ מִגֵּן-עֵדֶן, אֲלֵא עַל-יַדֵּי שְׁתִּיקָה, כִּי עַל-יַדֵּי שְׁתִּיקָה הֶאָדַם עוֹלָה עַד אֵין סוּף, וְנִטְהַר מִחֲמַחְשָׁבָתוֹ (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רלד).

אֲשֶׁרנּוּ מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁאָנוּ זוֹכִים לִידַע מַרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, וּמִתּוֹרוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֵׁם גּוֹרְלֵנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנֵי ז"ל, הֲלֵא סוּף כֹּל סוּף אִם נִתְבּוֹנֵן עַל עֲצָמֵנוּ נִרְאָה אֶת גְּנוֹת מַעֲשֵׂינוּ וְדַבּוּרֵינוּ וּמַחְשָׁבוֹתֵינוּ וְכוּ', שֶׁהֵם כָּל-כָּךְ כָּל-כָּךְ פְּגוּמִים וְכוּ', וְעַל-יַדֵּי עֲצוֹת רַבְּנֵי ז"ל יְכוּלִים לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, עַל-כֵּן רֵאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ בְּתַכְלִית הַשְׁמִיחָה, שְׁזָכִינוּ לְהִתְוַדַּע מִרַבְּנֵי ז"ל, וְאִין אָנוּ חוֹלְקִים עָלָיו, וְאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עַל דַּבּוּרִים אֵלוֹ, וְאִדְרָבָּה אָנוּ מִשְׁתּוֹקְקִים לְלַכֵּת עִם דַּבּוּרִים אֵלוֹ, וּמְקִימִים בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, בְּזֶה רֵאוּי לָנוּ לְהַחֲזִיז אֶת עֲצָמֵנוּ כֹּל יָמֵי חַיֵּינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"ז תמוז
ה"תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ר' ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׁנֹכְנֶסֶת בְּעֵבִי
הַקּוֹרָה, וְאִתָּה מְדַפֵּיס אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה
מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִהְלֶה לְאֵל, הֵם נִתְפָּשְׁטִים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְאָרְכָה וּלְרַחֲבָה, וְכָפִי הַתְּגוּבוֹת שְׁאֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל יוֹם חִבְלֵי
שְׁלֵמוֹת שֶׁל מְכַתְּבִים מִכָּל חֻלְקֵי הָאֶרֶץ, וְכָל אֶחָד פּוֹתֵב מֵה שְׁעוֹבֵר
עָלָיו וְכו', וְכֵן אֵיךְ שֶׁהַקּוֹנְטְרָסִים מְחַזְּקִים אוֹתוֹ וְכו', מָה אִמַּר לְךָ,
יְדֵי הַיְקָר! עַל זֶה אֵין מְלִים בְּפִי וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְרִשֵׁם בְּכַתֵּב אֶת
מַעֲלַת הָעֲנִין הַזֶּה, כִּי כָּל הַמְּצִיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ מְצִיל
עוֹלָם מְלֵא (בְּכָא בְּתָרָא י.א.), וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, מֵאוֹת וְאֶפְלוֹ
אֲלֵפִים כְּכֹר כְּתָבוֹ בְּשִׁבַח הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוֹ, אֵיךְ שֶׁמְחַיִּים וּמְחַזְּקִים
אוֹתָם, עַל־כֵּן לֹא נִשְׁאַר בְּיַדִּי רַק לְחַזֵּק אוֹתָךְ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים
שְׁבַע־עוֹלָם, שֶׁתִּתְאַמֵּץ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי אֵין מְחַזְּקִין אֶלֶּא
לְמְחַזְּקִין, הֵינּוּ מִי שְׁעוֹסֵק וּמְחַזֵּק אַחֲרֵים, הוּא צְרִיךְ בְּעֶצְמוֹ
הַתְּחַזְּקוֹת, שְׁלֵא תִכְנַס בּוֹ אִיזוֹ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת אוֹ אִיזוֹ הַתְּרַשְׁלוֹת
בְּעֲנִין זֶה.

וְכֵן מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּמַשִּׁיף לְמִסֵּר שְׁעוֹרִים
בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקּוֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזִכּוֹת זֶה בְּשִׁפְעַע
גְּדוֹל, כִּי כְּשֶׁמְשַׁפְּעִים רוּחַנִיּוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל — נִשְׁפַּעַת גְּשָׁמִיּוֹת,
וְזֶה בְּרוּר וּבְדוּק וּמְנַסָּה.

פֹּה תְקַבֵּל מְכַתְּבִים כָּל־לַיִם, שֶׁתְּפִיֵּצֵם בֵּין אֵלוֹ הַשּׁוֹמְעִים
שְׁעוֹרֵיךָ, וְאֶקְוֶה מִפְּעַם לְפַעַם לְשַׁלַּח לְךָ מְכַתְּבִים כָּל־לַיִם, וְאִתָּה

תחלקם ביניהם למען יחזקו את עצמם, כי בזה העולם צריכים חזוק ואמוץ על כל פסיעה ופסיעה שרק הולכים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשפ"א.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך המלא מרירות לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערךם הקשה ממה שעובר עליך כל ימי חיך.

עליך לדעת, כי הוא יתברך אב הרחמן, וכל זמן שהאדם חי, יש לו תקנה טובה לתקן הכל. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ק"ט): ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה תחת פנפי החיות, כדי לקבל בעלי תשובה; ועל-כן ראה לחזור בתשובה. ועקר התשובה הוא להתחרט על העבר, ולהתודות אליו יתברך, ולומר בפה מלא בכל יום: פזאת וכזאת עשיתי (שיפרט בפה מלא את כל מעשיו בפרטי פרטיות), הינו שירגיל את עצמו לדבר עמו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו בשפת האם שלו, ויפרש את כל שיחתו אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ויהיה רגיל לדבר עמו יתברך, ולספור לו כל מה שרק זוכר, ויקבל על עצמו, שמהיום והלאה לא יעשה דבר זה, ואז הוא מבטח, שתשובתו תהיה מקבלת בשמים.

גם מה טוב ומה נעים, שתהיה רגיל לתן צדקה בכל יום, ויקים אצלך (דניאל ד, כד): "וחטוף בצדקה פרק", כי מעלת הצדקה — אין לתאר ואין לשער כלל, פמובא הרבה בדברי חכמינו הקדושים, ועין דבי אליהו זוטא, פרק א'): גדולה צדקה, שמיים שנברא העולם עד עכשו, העולם עומד על הצדקה, וכל הנותן צדקה הרבה, הרי זה משבח, וממלט את עצמו מדינה של גיהנום, עין שם; ודעת לנבון, שעקר הצדקה לבעל תשובה הוא לזכות את הרבים, ואין לך

עוד זכוי הרבים יותר מהדפסת ספרי רבנו ז"ל, אשר הם מעוררים את נשמות ישראל לשוב בתשובה, ועל-כן ראה לתרם את צדקותיך למען נזכה להדפיס ספרי רבנו ז"ל, ואשר על צדקה זו נאמר (תהלים קיט, קמב): "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת", ופרש מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, הלכות ברכות השחר, הלכה ה'): "צדקתך צדק לעולם", איזו צדקה נשארת לעולם? "ותורתך אמת" — כשנותנים את הצדקה למען להדפיס תורת אמת להצדיק האמת, עין שם; ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא, שיר השירים, פרשה א'): כל הנותן צדקה, לא לעצמו בלבד הוא מיטיב, אלא לכל הבריות מסוף העולם ועד סופו, עין שם; ועל איזו צדקה מתכונן המאמר הזה יותר מלהדפיס ספרי רבנו ז"ל, שבוזה שמנדב צדקה למען הדפסה, על-ידי-זה לא לעצמו בלבד הוא מיטיב, אלא לכל הבריות מסוף העולם ועד סופו, כי הוא יזכה ללמד בספרים הקדושים שיידפסו על-ידי המעות שלו, וכן כל הבריות מסוף העולם ועד סופו יהנו מזה, כי יתפשטו בכל העולם פלו, וכלם יהנו מזה.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך לתרם בכל יום כמה פרוטות בקפסא מיחדת, וכשיצטבר, ראה לשלח את זה להדפסה, כדי להדפיס ספרי רבנו ז"ל.

נא ונא אל תשנה, כי אתה צריך לזכר את מעשיך המגנים שעשית כל ימי חייך: כריתות ומיתות בית דין וכו' (השם ישמרנו); ועל-כן ראה לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך בכל יום ויום חק ולא יעבר, וכן תתן צדקה אפלו כמה פרוטות, אבל בכל יום חק ולא יעבר, ואז יקבל אותך הקדוש-ברוך-הוא בתשובה שלמה, והכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

נד אשר י"א תשפב — י"א תשפג בנחל

י"א תשפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך, שגנה לך מקנה רע פנה, שרוצים להוציא אותך מביתך וכו', ולא די שעשו לך הפסד ממון, עוד רוצים להוציא ממך ממון וכו', מממש כמדת סדום, כפי מכתבך אלי.

והנה עליך לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, והוא מנקה את הנפאי ומחייב את החייב, ואצלו יתברך אין הפקרות כלל, כי הכל בחשבון צדק.

על-פן ראה להדליק בכל יום בביתך נר של שמן זית לכבוד התנא רבי מאיר בעל הגס זי"ע, ובעת הדלקת הנרות תבקש ממנו יתברך רחמים, שיחוס וירחם עליך, ויציל אותך מהגזר דין הזה, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפילתי, שאני מבקש בעבורך, שלא יוכלו לעשות לך שום רע כלל.

נא ונא ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ה' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... שיחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערכם הקשה שעובר עליכם מבנכם.

אֲשֶׁר י"א תשפד בַּנְחָל נה

וְהִנֵּה לִפְלֵי בְיָאוֹשׁ — אֵין זוֹ עֲצָה. וְרַבְּנֵנוּ ו"ל גְּלָה, אֲשֶׁר "אֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל", וּבְיֹדָאֵי יֵשׁ גַּם עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה דְרָכִים אֵיךְ לְהַשִּׁיבּוּ, וְכֵן עֲלֵיכֶם גַּם לְהַכִּין אֶת הַבֶּן, שְׁעֵבֵר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים בִּישִׁיבוֹת וְכו'. לְכֵן עֲצָתִי, אִם אֶפְשָׁר לְהַבִּיאֹ אוֹ אֵלֵי לִיבְנָאֵל — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאַקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְוּוּ רַב גַּחַת דְקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַתְּפִלָּה בְּעֵת הַהִיא עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים — מְאֹד מְאֹד מְסֻגָּלַת.

אוֹדוֹת הַשֵּׁם, כְּדָאֵי לְהַשְׁאִיר לוֹ אֶת הַשֵּׁם הַרְאִשׁוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר שָׁמוֹ שְׁלוֹם, יְשִׁים שְׁלוֹם בִּינֵיכֶם, וְתִרְוּוּ עוֹד רַב גַּחַת דְקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי תְלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשפד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי.

אוֹדוֹת יְלָדִים, אִם קִיַּמְתָּ מָה שְׁכַתְּבִיתִי לָךְ וְלֹא שְׁנִית כָּלֵל, בְּיֹדָאֵי יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יְלָדִים, וְנָא וְנָא לֹא לְהַתִּיאֵשׁ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תְּקַבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם שְׁנֵיכֶם — הַבְּעַל וְהַאֲשָׁה לֹא לְרִיב בִּינֵיכֶם, רַק לְשִׂמְחָה אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֶז בְּיֹדָאֵי תִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזַרְעֵךְ שֶׁל קִיַּמָּא.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, לֹא לְהַתּוֹפֵחַ וְלֹא לְרִיב בִּינֵיכֶם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, וְאֶז תִּזְכּוּ לְבָנִים חַיִּים וְקִיַּמִּים.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נו אֲשֶׁר י"א תשפה — י"א תשפו בַּנְחַל
י"א תשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם־אָב
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה.

אוֹדוֹת הַדְּיוֹר, נָא לְהַחֲלִיף עִיר אַחֲרַת, וַיִּשְׁתַּנֶּה מִזְלַכֶּם לְטוֹב,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְמִין לָכֶם דִּירָה יָפָה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ בְּעֵבוּרְכֶם שֶׁתְּהִיוּ בְּרִיאִים, וְעוֹד תִּרְאוּ נִכְדִּים טוֹבִים,
וַיְבִיאוּ אוֹר רַב בְּבֵיתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם־אָב
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּפִלִּי בְּיָאוּשׁ, כִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא אָבִי
יְתוּמִים וְאֵלְמָנוּת, וְהוּא יִתְבָּרַךְ בְּיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאִי לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְשִׁמְרֵי שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְתִדְלִיקִי לְכַבוֹד
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ אֲרַבְעָה גֵרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זֵית, וּלְבַקֵּשׁ
אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה בַּפְּרָטִי פְּרָטִיוֹת, כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר
אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְתִאֲרִיכֵי בְּזָה, כִּי אֶז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם
לְאִשָּׁה, וְתִזְכִּירֵי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ מֵה שְׁלוּחָץ לָךְ וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־

אֲשֶׁר י"א תשפז בַּנְחַל נז

הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך, וימלא משאלות לבך לטובה, אמן.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א תשפז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר דברים, ו' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

עליך לדעת, כי אברך אחר החתנה עוברות עליו עליות וירידות
וכו', ספקות ובלבולים וכו', ומוהרנ"ת ז"ל בשעה שהביאו לו
בדפוס את החלק הראשון מספרו "לקוטי-הלכות", שהיה אז עד
אמצע הלכות תפלין, ענה ואמר בזו הלשון: "מי שאינו מסתכל על
התכלית הנצחית, אליו איני מדבר כלל, כי הוא נחשב בעיני
ככהמה ממש, אבל מי שמסתכל על התכלית הנצחית, ובנדאי עובר
עליו עליות וירידות וכו', נפילות והשלכות וכו', ספקות וחלישות
הדעת וכו', אליו חברתי את הספרים האלו, ולו יהיה חזיק גדול".

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להתמיד הרבה בספרי
"לקוטי-הלכות" הקדושים כסדרן, ובכל יום תלמד כמה דפים, ושם
תמצא מרגוע לנפשך, והכל בתמימות ובפשטות גמורה. ואני זוכר
בשעה שהייתי בגיל צעיר, ולא היה לי עם מי לדבר מעבודת השם
יתברך, כי אז עוד לא היה פה במדינתנו מפרסם דבר רבנו ז"ל
וכו', ולא היה עם מי לדבר מעבודת השם בתמימות ובפשטות
וכו', על-כן הייתי רגיל לומר לעצמי בשעת חלישות הדעת וכו'
ונפילה וכו': "אלף עכשו אל מוהרנ"ת ז"ל, ואשמע מה שיש לו
לומר לי", ופתחתי את ספרו הקדוש והנורא "לקוטי-הלכות",

וְלַמְדָּתִי בּוֹ הַרְבֵּה, וּתְהִלָּה לְאֵל, שְׁמַעְתִּי שָׁם נִפְלְאוֹת נִרְאוֹת. לְכֹן
רְאֵה גַם אֶתָּה לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה.

וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַל כָּל אֲבָרְךָ אַחַר הַחֲתֻנָּה עוֹבֵר מֶה שְׁעוֹבֵר,
וְהוּא עָלוּל לִפְלֵ בְקַלְפַת הַלִּיצָנוֹת, אֲשֶׁר הִיא אָבִי אַבוֹת הַטְּמֵאָה,
וְתַכְף־וּמִיד כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּלִיצָנוֹת, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, הוּא נוֹפֵל בְּפַח
יְקוֹשׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְצַאת מִשָּׁם. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ
יְתַבְרַךְ, שְׁתַּתְּרַחֵק מִכָּל מִינֵי לִיצָנוֹת, שֶׁהוּא פֶתַח הַטְּמֵאָה. וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רְבֵה, פְּרָשָׁה א'): מֶה הַשְּׁמֹן הַזֶּה כּוֹס
מָלֵא אֵינּוּ מְזוּזִיף, אִף דְּבָרֵי תוֹרָה אֵין מְזוּזָפִים בְּדְבָרֵי לִיצָנוֹת, אִם
נִכְנָס דְּבַר תוֹרָה לְלֵב, יוֹצֵא כְּנֶגְדּוֹ דְּבַר שֶׁל לִיצָנוֹת, נִכְנָס לְלֵב דְּבַר
שֶׁל לִיצָנוֹת, יוֹצֵא כְּנֶגֶד דְּבַר שֶׁל תוֹרָה, עֵינֵי שָׁם. וְלִדְעָתִי, אִם תִּכְנִיס
אֶת זֶה הַיֵּטֵב בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבְךָ, תַּעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה...

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשפח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם־אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת מְזוּלָתְךָ.

מֶה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְּבִי
אֵלֶיהוּ רְבֵה, פְּרָק יח): אָמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: בְּכָל צַעַר וְצַעַר שְׂיִשׁ
לְיִשְׂרָאֵל, כְּבִיכּוֹל, אֲנִי עִמָּהֶם, שְׁנֵאמַר: לוֹ צָר, עֵינֵי שָׁם; וְעַקֵּר הַצַּעַר
וְהִסּוּרִים הוּא הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד צַעַר
וְיִסּוּרִים כְּמוֹ הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת, שְׁמִבְזִים וּמְחַרְפִּים וּמְשִׁפְלִים
אוֹתְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹרֵה דִיקָא עַל בֵּן־אָדָם שְׁמַדְבָּרִים עָלָיו
וּמְצַעְרִים אוֹתוֹ. וְאִם הִיָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַחֲרָפוֹת,

חרופין וגדופין, שְׁמַצְעֵרִים אותו, וְעַל-יְדֵי-זֶה שׁוֹבְרִים אֶת לבו, וְבָא וּמְשַׁתְּחַס לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּלֵב נִשְׁבֵּר, אִז הִיָּה שׁוֹלַח דּוֹרוֹן לְמַבְזִים וּמְחַרְפִּים אוֹתוֹ. כִּי מַעֲלַת הַבְּזִיווֹת חֲרוּפִין וְגַדּוּפִין — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! תֵּאֲמִין לִי, שְׁפָל הַצְּלַחְתִּי, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, זֶה רַק בְּזִכּוֹת הַבְּזִיווֹת, חֲרוּפִין וְגַדּוּפִין, שֶׁהֵם מְנַת חֶלְקִי, עַל-יְדֵי רְשָׁעִים אַרוּרִים, נוֹאֲפִים גְּמוּרִים.

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים מְסַפְּרִים בְּשֵׁם הָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר "בְּאוֹר הַלְקוּטִים") [שְׁגַם הוּא סֵבֵל כָּל יָמָיו בְּזִיווֹת וְחַרְפוֹת — הֵן מִבְּחוּץ, מֵאֲנָשֵׁי הָעוֹלָם שְׁלֹא הִפְרִיחוּהוּ, וְהֵן מִבְּפָנָיִם — מֵרַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּידוּעַ דְּבַר זֶה לְמִי שְׂבָקִי. וְקָרְאוּ אוֹתוֹ: אַבְרָהָם מְעַשִּׂיגְעַנְעֵר וְכוּ', וְאִף שְׁעַכְשׁוּ כָּלֵם מְדַבְּרִים מְגַדְּלָתוֹ וּמַעֲבֹדָתוֹ וְכוּ', יְדוּעַ אֶצְלָנוּ וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִתְּלִמִּידוֹ ר' אֱלִיהוּ חַיִּים ז"ל, שְׂבָךְ קָרְאוּ אוֹתוֹ]. וְהִיָּתָה דְרָכּוֹ שֶׁל ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל לֹאמַר: אִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת הַחַרְפוֹת וְהַבְּזִיווֹת, הָיָה רֵץ קֹדֶם לַמְּקֹה כְּדֶרֶךְ שְׂרָצִים לַמְּקֹה קֹדֶם קְבַלַת קִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, וּמַחֲמַת שְׁאֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ מְתִי יִקְבַּל אֶת הַבְּזִיוֹן, עַל-כֵּן קָשָׁה לוֹ לְרוּץ לַמְּקֹה, כִּי אַחֲרַת לְפָנָיו כָּל בְּזִיוֹן הָיָה רָאוּי לוֹ לְרוּץ לַמְּקֹה, כִּי מַעֲלַת הַבְּזִיווֹת — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַרְבֵּה הַקְדוּשׁ מְקַאמְרָנָא ז"ל סֵפֶר, שְׂבָעִיר פְּרִמִּישְׁלָאן, שְׁגַר שֵׁם רַבִּי מְעַנְדְּלִי פְּרִמִּישְׁלָאנְעֵר, אֲשֶׁר הָיָה תְּלָמִיד הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע. הָיָה בְּעִירוֹ חֲזִיט אַחַד, שֶׁהָיָה תְּלָמִיד מְבֹזָה אוֹתוֹ בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוּלִים, וּמְקַלְלוֹ בְּקַלְלוֹת נִמְרָצוֹת, וְהוּא קָבַל אֶת זֶה בְּאַתְהָבָה, כִּי כֹךְ לְמַד מֵרַבּוֹ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ. וּפְעַם אַחַת בָּא הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ לְעִיר פְּרִמִּישְׁלָאן לְבַקֵּר אֶת תְּלָמִידוֹ הַנַּ"ל, וְהַרְבִּי ר' מְעַנְדְּלִי עָשָׂה סְעֵדָה גְּדוּלָה בְּעִבּוֹר רַבּוֹ הַקְדוּשׁ, וְקֹדֶם הַסְּעֵדָה אָמַר רַבִּי מְעַנְדְּלִי לְחֲזִיט: מָאֵד מָאֵד אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁעַכְשׁוּ אַל תְּבֹזָה אוֹתִי בְּפָנָי מוֹרֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ. וְהוּא לֹא צִיַּת,

אָלאַ בזו וַחַרְפוֹ כְּדַרְכוֹ. וְכַשְׁבֵּא הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ, סָגַר אַחֲרָיו אֶת הַדְּלֵת, וְעָמַד הַחַיִּט מִבְּחוּץ וְצָעַק דְּרָךְ הַחֲלוֹן קְלָלוֹת גְּמַרְצוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, וּבִזָּה אוֹתוֹ מְאֹד, וְכַשְׁשָׁמַע הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ אֶת קְלָלוֹתָיו שֶׁל הַחַיִּט, שָׁאַל אֶת רַבִּי מְעַנְדְּלִי: מִי הוּא זֶה וְאִיזָהוּ, שְׁמַחֲרָף וּמְגַדֵּף אוֹתָךְ כָּל-כֶּף? עָנָה וְאָמַר לְרַבּוֹ הַקְדוֹשׁ: מָה אַעֲשֶׂה?! הֲאֵדָם הִזָּה מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף אוֹתִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵין לִי מְנוּחָה מִמֶּנּוּ, וְאֲנִי מְקַבֵּל בְּאַהֲבָה רַבָּה. עָנָה עַל זֶה הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: הַלְוֹאֵי הָיִיתִי זוֹכֵה לְאָדָם כְּזֶה, שְׂיַחֲרָף וַיִּבְזֶה אוֹתִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. עָמַד וַיִּרְאֶה וְהִתְבּוֹנֵן מָה עָמְקוֹ הַדְּבָרִים!

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקְרָ! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת. וְכָלֵל זֶה תִּנְקֹט בְּיָדְךָ: כָּל זְמַן שֶׁתִּהְיֶה חִזֵּק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, לֹא יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם דְּבָר, כִּי מַעֲלַת אַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת בְּכָל יוֹם — אֵין לְתַאֲרֵן וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, כִּי הַלְמוּד הִזָּה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְהוּא תְּקוּן לְאָדָם בְּזֶה וּבְכָא, וְאִם הָיוּ בְּנֵי הַנְּעוּרִים יוֹדְעִים מַעֲלַת אַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, הָיוּ קוֹבְעִים אֶת עֲצָמָם עַל זֶה בְּחֹק וְלֹא יַעֲבֹר, וְהָיוּ זוֹכִים עַל-יְדֵי-זֶה לְמַדְרָגוֹת גְּדוּלוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְפִרְטִיּוֹת אִתָּה, שֶׁהִנֵּךְ סוֹבֵל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, בְּנִדְאֵי אִם תִּחֲזִיק מִמֶּנּוּ, תִּזְכֶּה לְדְבָרִים נִפְלְאִים.

נָא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדְבַר עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל לִבְךָ, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשפט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקְרָ לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל. והנה אף שאני יודע, שיש לך כל-כף הרבה חלישות הדעת, עם כל זאת כבר הגיע הזמן, שתדע שפך עובר על כל אחד ואחד הרוצה להתקרב אל רבנו ז"ל, שבהכרח שייסבל חרופין וגדופין — הן מעצמו והן מאחרים. ועקר גדלת האיש הישראלי — פשוטה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

עליך לדעת, כי מעלת החרופין וגדופין ושפיכות דמים שזוכים לקבל מאחרים — אין לתאר ואין לשער כלל, כי על-ידי-זה נכנע הרע אצלו, ונזדכך הדם שבחלל השמאלי, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'); וזה עקר התשובה — לשמע בזיונו, ולדם ולשתק.

ועל-כן כל אלו מאנשי שלומנו היקרים, שעסקו באמת בדבר רבנו ז"ל, סבלו כל מיני חרופין וגדופין ושפיכות דמים כל ימי חייהם — כל אחד כפי ששרת את רבנו ז"ל באמת — כן סבל, והיו מנת חלקו בזיונות ושפיכות דמים. ומוהרנ"ת ז"ל מביא, שאם אין לאדם מי שיחרפו ויבזו, רק הוא מתבייש מעצמו, ונשפך דמו מעצמו, זה גם כן בכלל תקוני התשובה של רבנו ז"ל, מענין 'לשמע בזיונו ולדם ולשתק'.

על-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהלה לאל, יש לך במה להתחזק, כי אתה זוכה ומזכה את הרבים בהדפסת ובהפצת הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מספרי רבנו ז"ל, וכן זכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל עמי, אשר בזה אתה יכול להחיות את עצמך כל ימי חיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מִנְחָם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, שְׂאֵתָה מִחֲזִיק בְּתַמָּךְ, וּמִתְמִיד בְּסִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל. וְכֵן אֵתָה זוֹכָה לְהִתְמִיד בְּשִׁעוּרִים כְּסִדְרָן, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה; כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר לָנוּ רַק דְּבָר זֶה.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאִמִּיץ בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד טוֹב
מִנְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם שֹׂמֵחַ יוֹתֵר, כְּמוֹ-כֵן זוֹכָה שְׁנִתְרַחֲבַת
לוֹ דַּעְתּוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׂמֵחָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי. וְכָל
אֵלוֹ שֶׁשֹּׂמְחִים בְּיוֹתֵר — מִצְּלִיחִים בְּיוֹתֵר. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר
עָקֵר תְּקוּנַת הַבַּת מִלֶּךָ הוּא עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה. וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ
לְבוֹא וּלְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּבִפְרוּשׁ אָמְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פְּנִשָּׁה ל', סִימָן ב'): "שִׁבְעַת שְׂמֵחוֹת" — שִׁבְעֵינוּ
בְּחֻמֵשׁ שְׂמֵחוֹת: מִקְרָא, מִשְׁנָה, תְּלִמּוּד, תּוֹסֵפְתָא וְאֲגָדוֹת וְכוּ', עֵינֵי
שָׁם; הֵינּוּ כִּי אֵין לָךְ עוֹד יוֹתֵר שְׂמֵחָה מִמִּי שֶׁזוֹכָה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מִמְּשַׁכֶּת שְׂמֵחָה וְעַרְבוּת וְחִיּוּת עַל כָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל הָעוֹסֵק בָּהּ, וּבִפְרָטִיּוֹת בֵּימֵי הַנְּעוּרִים, שְׂאֵז הוּא הַזְּמַן
הַכִּי מִכְּשֶׁר לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרֵינִי כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר
קָטָן אוֹ גְּדוֹל, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, תִּצְלִיחַ מָאד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְעֵסֵק גַּם בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת
הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְהַרְגֵּל אֶת
עֲצָמְךָ לְבָרֵךְ "בְּרַפְת־הַמְּזוֹן" גַּם-כֵּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשצא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר דברים, ו' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך.

ראה לא להקנס בוכוחים עם שום בריה שבעולם בדבר רבנו ז"ל, כי עם וכוחים לא מצליחים כלל. וידועה אמרת מוהרנ"ת ז"ל, שהיתה דרכו לומר בזו הלשון: "די אלע וואס האפן גערעדט האפין זיך ניט דער האלטין" (כל אלו שדברו והתוכחו, לא החזיקו מעמד), כי הגה העולם אומרים, שדרך רבנו ז"ל היא דרך גבוהה מאד, ולא שיכת לדורותינו אלו, ומכל שכן אנשים קטנים ופגומים כמונו, ובאמת זה בדיוק ההפוך, כי דיקא מחמת שאנו קטנים כל-כך ופגומים ומלקלכים כל-כך, דיקא אנו צריכים לרפואות נוראות מהרופא הגדול מאד, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), עין שם.

ראה להזהר מאד בכבוד אב ואם, כי היא מהחמורה שבתמורות (דברים רבה, פרשה ב', סימן ו'), ועקר הכבוד — שתתמיד בתורה ובתפלה בכונה, ועל-ידי תגורם להם נחת רוח, ומכל שכן בשעה שתתנהג בדרך ארץ, ולא תתפרע, חס ושלום, ולא תענה עזות, חס ושלום, על-ידי-זה תגורם להם נחת רוח גדול.

ראה לשמח את הוריה היקרים, כי אין עוד נחת רוח להורים כמו שרואים את בניהם תמיד ששים ושמחים, ולומדים תורה הקדושה בהתמדה רבה, ומתפללים במתינות ובדבקות וביראת שמים, והם מערכים בין הבריות, וזה הנחת רוח הכי גדול שעושים להורים, וזה דבר רבנו ז"ל — לעשות להורים רק נחת רוח. ואם היו מחנכים את בני הנעורים מאנשי שלומנו המתקרכים אלינו

מַחְדָּרִים אַחֲרֵים שְׂיִתְנַהֲגוּ כָּךְ, אַף פַּעַם לֹא הִיְתָה מַחְלָקַת עָלֵינוּ, אַךְ
 מַה נַּעֲשֶׂה?! כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, כְּמוֹ שֶׁבְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל נִתְעַרְבוּ
 עַרְב־רַב, וְגוֹרְמִים מֵהַ שְׂגוֹרְמִים בְּכָלֵלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ-כֵן בֵּין אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים נִתְעַרְבוּ עַרְב־רַב מַחְדָּרִים אַחֲרֵים, וְהֵם עוֹשִׂים
 חֲרָבָן, וְגוֹרְמִים פְּרוּדִים וּמַחְלָקַת, וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים וְכוּ'. אֲשֶׁרֵי מִי
 שְׂאִינוּ מִתְעַרְבַּ עִמָּהֶם כָּלֵל, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכַּא לְנַצַּח.

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּנוּ ו"ל דִּרְךְ
 "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁהוּא הַיְכַל רַבֵּנוּ ו"ל, כְּמוֹבֵא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
 חֲלָק א', סִימָן נ"ט, עֵינֵי שָׁם; וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֵּנוּ יִתְפַּרֵּךְ,
 שְׂנֻזָּה לְהַשְׂאֵר, כִּי מֵהַיְכַל הַזֶּה זוֹרְקִים וְכוּ', כִּי צָרִיכִים כַּחוֹת
 עֲצוּמִים לְהַשְׂאֵר בַּהַיְכַל הַזֶּה, כְּמוֹבֵא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלָק ב', סִימָן ח'),
 בְּסוּד (דְּנִיאל א, ד): "וְאֲשֶׁר כַּח בְּהֵם לַעֲמֹד בַּהַיְכַל הַמְּלֹךְ", הֵינּוּ כַּח
 מִמֶּשׁ, כִּי בּוֹדֵאֵי צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ כַּח וּגְבוּרָה לַעֲמֹד בְּזֶה, שְׂיִזְכּוּ
 לְהִיּוֹת בַּהַיְכַלָּא דְּמִלְכָּא, כִּי הַחוּבְלִים מְגַרְשִׁים מֵהַיְכַל הַזֶּה, עֵינֵי
 שָׁם.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת חֵק וְלֹא
 יַעֲבֹר, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְכֵן תַּעֲוֹרֵר וְתַחֲזֹק אֶת אַחֲרֶיךָ הַיְקָר,
 שְׂגַם-כֵּן יִהְיֶה רְגִיל לִזְמַר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְזֶה יִזְכְּכוּ, וְיִהְיֶה כָּלֵל
 לְקַבֵּל אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשצב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-עָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְתִזְכֵּי לְגַדֵּל אֶת
 כָּל הַיְלָדִים בְּנִקְל, וְתִרְוִי רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם, וְיִהְיוּ כְּלָם יִרְאֵי

אשר י"א תשצג בנחל סה

השם, צדיקים ותלמידי חכמים, וגם ישפּע עליהם שפּע בגשמיּוּת
כּל ימי חייהם.

הקדוּשׁ־ברוך־הוא יעזר לך להצליח בדירה החדשה, ותהיו
כלכם בריאים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בדרכי רבנו ז"ל.

ראה להמשיך בעבודת השם, כי רק זה ישאר עמנו.

עליך לעשות כל מיני מאמצים לחזק את אנשי שלומנו היקרים
הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", כי יען שונכנסתם הראשונים ואתם
הנחשונים, על-פני צריכים חזוק גדול מאד מאד בכל התחומים בין
ברוחניות ובין בגשמיּוּת, וכשתחזקו את עצמכם — תצליחו, כי
בזה העולם צריכים חזוק על כל פרט ופרט, וזה עקר למודו העמק
של רבנו ז"ל — איך להתחזק בחיים, ולא להתפעל מכל הירידות
והנפילות שעוברים על האדם. ואיך זוכים לזה? על-ידי שהאדם
מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, וכל
מה שצריך הוא מדבר עמו יתברך, ומפרש את כל שיחתו, וזה
מלנה אותו יום יום, אשרי מי שמתמיד בזה, ואז טוב לו בזה וכבא
לנצח!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשצד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְפִרְטִיּוֹת הַבְּשׂוּרָה מְשִׁמַּחַת שְׂאֵתָה מְסִתְדָר עִם אֲשֵׁתְךָ, וְאֵתָה חֵי עֲמָה בְּאַחְוָה וּבְשְׁלוֹם — זֹו שְׂמֵחָתִי, כִּי כֵן הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהָאָדָם יְגוּר עִם אֲשֵׁתוֹ בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה. וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁאָמְרוּ: אוֹקִיירוּ לְנִשְׁיִיכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.), כִּי עַקֵּר הָעֲשִׁירוֹת בְּאֵה לְאָדָם עַל-יְדֵי אֲשֵׁתוֹ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט).

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְשִׁמַּח מְאֹד וּלְשִׁמַּח אֶת אֲשֵׁתְךָ, כִּי 'אֲשָׁה בְּעֵלָה מְשִׁמַּחָה' (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:). תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ אִף פַּעַם לֹא לְרִיב יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְאֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה פַּעַם אֵיזָה וּכְפֹחַ אוֹ חֲלוּקִי דְעוֹת, רְאֵה לֹא לְרִיב, רַק לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִסְתְּדָר בְּלִי מַחְלָקָת, וּבְזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבָנִים חַיִּים וְקִימִים, וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָם רוֹצִים לְעִבֹר לְגוּר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, אֲשֶׁר יְגוּר שָׁם תִּהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת גְּדוּל, וְכֵן יִזְכֶּה לְדַבְרִים גְּפִלְאִים בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַמָּקוֹם הַהוּא אֲדַמַּת קִדְשׁ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשצה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מֵאֵד מְאֵד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ.
 רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְתִהְיֶי בְּרִיאָה.
 אוֹדוֹת הוֹסַפְתָּ שָׁם, טוֹב שֶׁתוֹסִיפוּ שָׁם תִּיָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִתֵּן לָּהּ חַיִּים אַרְפִּים, חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים בְּרוּכִים. וְנָא וְנָא אֵל
 תִּדְאָגוּ, כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.
 מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תּוֹכְלוּ לְצִאת לְגוּר בְּעִיר אַחֲרֵת, אֲבָל
 לֹא לְהִתְפַּטֵּר מִהַעֲבוּדָה, עַד שֶׁתִּקְבְּלִי עֲבוּדָה בְּמָקוֹם אַחֵר.
 גַּם רְאֵי לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְכֹל
 הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת מִשַּׁבַּת-קִדְשׁ.
 רְאֵי לְקַבֵּעַ עַל הַבֵּית הַחֲדָשׁ שֶׁתִּכְנָסוּ לְגוּר בּוֹ מְזוּזוֹת חֲדָשׁוֹת,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֹר אוֹתָךְ מִכָּל רָע וּמִכָּל נֶגַע וּמִכָּל פְּגַע וּמִכָּל
 מַחְלָה, וְתִהְיֶי מְצַלַּחַת כָּל הַחַיִּים.
 הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשצו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֵד מְאֵד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
 הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם צָרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה, וּבִפְרָט
 בְּהִנְהַגַּת הַבֵּית צָרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֵד.

לְדַעַתִּי, רְאֵי לְדַבֵּר עִם בְּעָלֶיךָ, וְתִסְפְּרִי לוֹ מָה שֶׁמַּעִיק לְךָ וּמָה
 שֶׁמְצַעַר אוֹתָךְ, כִּי יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ לְמָה אֶת פֶּל-כָּף
 מִמְרָמֶרֶת וְעֲצָבָנִית וְכוּ', וְאִם תִּסְפְּרִי לוֹ, בּוֹדְאֵי הַכֹּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה,

כי זו דְרָךְ בֵּין זוג צְעִיר, שְׁאֶחָד נוֹשֵׂא בְּלִבּוֹ עַל זולתו, וְאִינוּ מְפָרֵט
 מֵה שְׂיֵשׁ בְּלִבּוֹ וְכוּ', וּמִזֶּה נִתְהַוָּה אַחֲר־כֶּף רִיב וּמַחְלָקָת, אֲבָל
 תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאֶחָד מְסַפֵּר לְשֵׁנִי מֵה מְעִיק לוֹ וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים
 לִפְתּוֹר אֶת כָּל הַבְּעִיָּה.

על-כֵּן רָאִי לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְאִז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שֶׁבְּעֵת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה עַל
 הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְכֵן שִׁתְהַיָּה לָךְ לְדָה קִלְיָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה
 מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

גַּם תִּזְהָרִי לֶאֱכֹל סְעֻדַת מְלוּוָה מְלִכָּה, וְלִטֹּל יָדַיִם עַל פֶּת דִּיקָא,
 כִּי סְעֻדָּה זֹאת מְסַגֶּלֶת לְהוֹלִידָה בְּנִקְלָה.

גַּם תִּזְכִּירוּ בְּמִשְׁךָ הַרְיוֹנָךְ שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וּבְזִכּוֹתֵם תּוֹלִידֵי
 בְּנִקְלָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תשצז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחִלָּנוּ, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
 אִיךָ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וּמְשַׁתְּדֵל לְלַמַּד תּוֹרָה.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵינִי לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבִפְרֵט בִּימֵי
 הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ, וְאָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת
 תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הָעֲבוּדוֹת שֶׁאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם
 עָרְפוּ יָקָר מִשְׁנַיִם רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקֻנָּתוֹ, עֵינֵי שָׁם; כִּי בְּאֲמַת
 כְּשֶׁאָדָם הוּא עוֹד בִּימֵי הַנְּעוּרִים יְכוּל לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ עַד מְאֹד,
 כִּי הוּא אִז בְּבַחְיֵינָת 'הַלוּמֵד יְלָד', שֶׁהוּא דוֹמֵה לְכוֹתֵב עַל גֵּיר חֶלֶק,
 כִּי אִז נִתְפָּס בְּלִבּוֹ וּבְדַעְתּוֹ כָּל מֵה שֶׁלוּמֵד, עַל-כֵּן רָאִה לְהִתְמִיד

אָשֶׁר י"א תשצח בְּנִחַל סט

עֲכָשׁוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הַשְּׁעוּר שְׁלוֹמֵי־דַיִם בִּישִׁיבָה, שִׁיחֵיהֶּה לְךָ שְׁעוּר בְּעִיּוֹן, וְתַחֲזֹר עָלָיו פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וּמִלְכּוּד זֶה רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שְׁתִּהְיֶה רְגִיל לֹאמֹר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם אֲפָשֶׁר לֹאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים — אֵין לְמַעַלְהָ מִזֶּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַיִם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְתַחֲזֹקֶם וְתִאֲמָצֶם, וְתַתְּנֶהֱג עִמָּהֶם בְּצוּרָה יָפָה, וּמְכַל שְׂכֵן שְׁלֵא תִהְיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּעֲזוֹת פָּנִים, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת בְּכּוֹנֶה וּבְפָרוּשׁ הַמְּלוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא לְאֵט לְאֵט מְלָה בְּמְלָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תשצח.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר וְאֶתְחַנּוּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, "אֲשֶׁר בְּנִחַל" שֶׁם חֻלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְאִזּוּ בְּוַדַּאי סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְהֵיוֹת אִישׁ כָּשֶׁר כְּמוֹ שְׁצָרֶיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עֲנִיִן רַבְּנוּ ז"ל הוּא "הַמְּתָנָה", וְזֶה עֲקָר "הַמְּתָנָה" שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, הֵינּוּ כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל הָאָדָם בְּהוֹל מְאֹד מְאֹד, וְרוּצָה לְבוֹא תְּכַף-וּמְיָד אֶל שְׁלֵמוֹתוֹ, וְרוּאָה שְׁאֵינּוּ יְכוּל,

על-ידי-זה נופל לגמרי, אבל פְּשָׁאֲדָם זוֹכָה וממתין בסבלנות גדולה, אז יזכה סוף כל סוף להגיע אל עניניו.

על-פני ראה להרגיל את עצמך במדת הסבלנות להמתין ולהמתין וכו' וכו', ומה עושים בין כך? מרבים בתפלה ובקשה, וגם זה בדרך המתנה וסבלנות. ורבונו ו"ל מביא (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), ש'התפלה היא בחינת חטם וכו', עין שם; הינו אריכות אפים, שצריכים להאריך אפו מאד מאד בשעת תפלה, לא לדחוק את השעה, ואז בודאי יזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

עליך לדעת, כי עקר מעלת איש הישראלי הוא, פשהוא מלא חסד, מלא רחמים, ורוצה להיטיב לזולתו, ובזה נתגלה פנימיות לבבו, איך ששרשו הוא משרש קדשה, על-פני ראה להיות רק טוב תמיד, ותעשה חסד עם אחרים. ועקר החסד — שתשמחם ותדבר עמם דבורי אמונה והשגחה פרטית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תשצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.

אודות הזיוגים, עליך לדעת, מי שהלך ממך, בודאי אין זה בן זוגך האמתי, כי הראיה, שהלך לו.

ראי לחשב רציני עם הבחור הראשון שתפגשי, ואל תדחקי את זה, כי לפעמים המזל של האדם בידו, והוא מאבדו בעצמו, על-פני מעת קבלת המכתב הזה, ראי להתחנן עם הבחור הראשון שתפגשי.

אֲשֶׁר י"א תת בְּנַחֵל עא

נָא וְנָא רָאִי לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל
הַצְּלַחַת הָאָדָם הִיא בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שְׁבֵת.

וְכֵן תִּשְׁמְרִי מְאֹד לְאֹכֵל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְאִזּוּ שׁוֹם כְּשׁוֹף
וְשׁוֹם רָע לֹא יוּכַל לִנְגַע בְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תת.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּלִי
בְּיֹאוֹשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֵין
סוֹף, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.

רָאִי לְהַדְּלִיק לְכַבוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ שְׁבַעָה גִּירוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת
שָׁל שְׁמֵן זֵית, וּבַעֲצַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
שְׁיַחֲוֹס וַיִּרְחַם עַל בְּעַלְךָ, שְׁתַּהֲיֶה לּוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה, וְכֵן עַל הַצְּלַחַת
הַיְלָדִים, כִּי הַתַּפְּלָה שְׁהֵאֲשָׁה מִתְּפַלְּלָת בְּהַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד
מְקַבְּלָת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא רָאִי לְחִזּוֹק אֵת בְּעַלְךָ, כִּי בְּנֹדָאֵי יַעֲזוֹר לּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וַיִּשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד עִם הַשְּׁמֵן שְׁנִשְׁאָר אַחַר שְׁבֵת לְמִרְחַ עַל הַבְּעַל
בְּרֹאשׁוֹ בְּיָדָיו וּבְרַגְלָיו, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה
מִן הַשָּׁמַיִם.

הַרְּגִילִי אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּי הוּא שׁוֹמֵעַ

תִּפְלָה, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וְיִרְחַם
עֲלֵיכֶם, וְיִשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְבְרִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעֵ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים — אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיִּקָּר! אֵין אֲתָה יָכוֹל לְשַׁעַר בְּדַעְתְּךָ אֶת
גִּדְלֵ זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם, בְּזֶה שָׂאֲתָה מִפִּיךָ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים,
שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן פְּשׁוּטָה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
עוֹבְרוֹת עֲכָשׁוּ עַל אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צְרוּת קְשׁוֹת וּמְרוּרוֹת, וְרַע וְמָר
לָהֶם מְאֹד מְאֹד, וְהַקּוֹנְטְרַסִים הָאֵלוּ הֵם כְּמִים קָרִים עַל גֹּפֶשׁ עֵינָה.
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל שְׂכָבוֹת
הָעַם, וּשְׁכָרוֹ גְּדוֹל מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂמֹרֵב צְרוּתֶיךָ וּמְרִירוֹתֶיךָ קֶשֶׁה לְךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה עֵקֶר עֲבוּדַת הָאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי — לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּכְפִי שֶׁהָאָדָם מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ
אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן יִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

אוֹדוֹת קִנִּית רִכְבִּי, מֵה טוֹב וּמֵה גַּעִים, שְׁכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה לוֹ רִכְבִּי, כִּי זֶה דְּבָר נִפְלָא מְאֹד, וְיִכּוֹלִים לְפָרְסֵם דַּעַת
רַבְּנוּ ז"ל בְּנִקְלָ עַל-יְדֵי-זֶה, וְכֵן זֶה עֶזֶר גְּדוֹל בְּבֵית לְאִשָּׁה וּלְיִלְדִים.

אֲשֶׁר י"א תתב — י"א תתג בַּנְחָל עג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וַיִּשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי, וְתִרְוָה רַב נַחַת אֶתָּה וְאַשְׁתָּךְ מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן מִבְּעֵלְךָ וְכוּ'.

רְאֵי לְהַדְלִיק חֲמֻשָּׁה גִּירוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְּשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבְשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֶךָ כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מֵאֵד מִקְּבֵלַת וּמְרָצָה בַּשָּׁמַיִם.

רְאֵי לְחַזֵּק עֲצָמֶךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּפְּלֵי בְּיָאוּשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

לְדַעֲתִי, הִזָּה טוֹב לְפָנוֹת אֵל רוּפָא אֲשֶׁר מִתְמַצָּא בְּעֶנְיֵן הַחֲלִי הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְלָךְ תַּהֲיֶיהָ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וּכְבֹר לֹא תִדְעֵי מִשׁוּם רָע.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך.

מה אמר לך, ידידי היקר! רבנו ז"ל בא לזה העולם להרים
ו להגביה כל גפוש אליו יתברך, ולהאיר בו אמתת מציאותו יתברך,
אך מה לעשות? כי הבעל-דבר אורב מאד על כל מקרב ומקרב
ומבלבל לו את דעתו, ועקר הבלבולים שלו הם מחמת חטאיו
ופשעיו המרבים בפגם הברית.

על-כן עלינו להמשיך את עצמנו אל רבנו ז"ל, וללמד את
תורתו הקדושה, ולהתנהג על-פי עצותיו הקדושות, ואז טוב לנו
בזה ובכא לנצח נצחים.

ראה להתבודד הרבה עמו יתברך, כי אין לנו אלא תפלה
והתבודדות, וכל מה שנעסק בתפלה והתבודדות יותר, כמו-כן יאיר
עלינו אורו הגנוז של רבנו ז"ל.

נא ונא תשתדל לחזק את עצמך, שלא תהיה לך שום חלישות
הדעת, אתה ברח לך רק אליו יתברך, כי רק הוא יתברך יכול לעזור
לך.

ראה להיות בקשר עמי, ומאד מאד אשמח לענות על כל מכתב
שליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְּׁתַדְלִיּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנֶּפֶל לְעַמְקֵי עַמְקִים בְּשֵׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתַּחְתָּיו, כִּי בְשִׁבִיל זֶה יָרַד רַבְּנוּ ז"ל אֶל זֶה הָעוֹלָם, כְּדִי לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן אֶת נַשְׁמוֹת הַפְּגוּמִים, אֲשֶׁר נִכְשְׁלוּ אִיךָ שְׁנִכְשְׁלוּ, וּבְשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתְּנוּ רְשׁוֹת, שֶׁתְּהִיָּה מִחֻלְקַת עֲלִיו מִבְּחוּץ, וַיִּדְבְּרוּ עֲלָיו כָּל דָּבָר אָסוּר, וְכֵן בַּפְּנִים יִהְיוּ כָּל מִינֵי לִיצֵי לִיצָנוֹת עַל הַתְּלַמִּידִים הָאֲמֵתִיִּים הַמְּמַשִּׁיכִין אֶת דְּרֻכּוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְזֶה גוֹרֵם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שִׁיתְרַחֲקוּ אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ; כִּי בְּאֵמֶת אִם לֹא הִיְתָה מִחֻלְקַת מִבְּחוּץ עַל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִם לֹא הִיְתָה הַמִּחֻלְקַת בַּפְּנִים, הָיוּ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים כְּכָר לְהַגְאֵל עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל, אִךְ מַה לַּעֲשׂוֹת?! כִּי זֶה מִחֻקֵּי הַבְּחִירָה, וְזוֹ עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִמֶּשׁ, שְׁגוֹרֵם בַּפְּנִים מַה שְׁגוֹרֵם.

אוֹי לוֹ לְמִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּמִחֻלְקַת וּלְשׁוֹן-הַרְעָה, כִּי שֵׁלֵם יִשְׁלֵם הַמְּבַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה, וְאִךְ שְׁמַתְלַבְּשִׁים בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים וְכוּ', שׁוֹם דָּבָר לֹא יוֹעִיל לָהֶם כָּלֵל. עַל-כֵּן רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רָאָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תַצֵּא, ח' אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גַּר יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְהִנֵּה עֲתָה חֲזַרְתִּי, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ,

מִהַנְּסִיעָה הַקְּדוּשָׁה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן הֵייתִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה
בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, וְשִׁבְתִּי שָׁם שְׁלֹשׁ שָׁבָתוֹת, בְּעֶזְרַתוֹ יְתָבְרָךְ.

אָךְ מְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרָךְ הַקָּשָׁה מִכָּל מָה שֶׁשִּׁבְתָּךְ לִי.
וְהִנֵּה בְּעֵנֶיךָ מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבְפָרֵט בְּעֵנֶיךָ
הַשְׁתַּפּוּת וְכוּ' וְכוּ', לְדַעְתִּי, רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לְהִיּוֹת עֲצָמָאִי, כִּי אֵין לָךְ עוֹד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמִי שֶׁהוּא עֲצָמָאִי,
שֶׁאֵין לוֹ עֶסֶק עִם אֶפֶס אֶחָד, כִּי תִכְף־וּמִיד כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֵילוֹ עֶסְקִים
עִם אֲחֵרִים וְכוּ', אִז תִּכְף־וּמִיד בְּאִים לוֹ בְּלְבוּלִים וְכוּ', וְדַעְתִּי
אֵיתְנָה, שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ צָרִיךְ לְקַבֵּל שׁוּם שְׁתַּפִּים בְּשׁוּם דָּבָר, כִּי לְבַד
מְצַלִּיחִים יוֹתֵר, כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם שְׁתַּף, אִזִּי תְּמִיד זוֹרְקִים אֶת
הָאֲשָׁמָה אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם הוּא עֲצָמָאִי, אִז אֵין לוֹ עַל
מִי לְזַרֵּק הָאֲשָׁמָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָאִי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים נְגֻלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְכֹאֲשֶׁר עֲזַר לָךְ
עַד כֹּה, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ עוֹד וְעוֹד. הֶעֱקַר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי אִתָּה גוֹרֵם נִפְלְאוֹת רַבּוֹת בְּהַפְּצַת הַקּוֹנִטְרָסִים,
וְעוֹד יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁתָּבוֹא עַל שְׁכָרְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת עַל זֶה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּרַמְבַּ"ם, כִּי
הוּא מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים (ר' מ' ב' ס' ר' א' ש' ת' ב' ו'): מְחִיָּה
מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים); וְהָעוֹלָם מְסֻפָּרִים, שֶׁהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי
אֲלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֶנְסֶק זי"ע לֹא לָמַד בְּתַחֲלָה אֶת סֵפֶר הַרְמַבַּ"ם ז"ל,
וְהִצִּיק זֶה לְהַרְמַבַּ"ם בְּעֵלְמָא דְקָשׁט, מִפְּנֵי מָה אֵינוֹ לוֹמֵד הֵרֵב
הַקְּדוּשׁ הַזֶּה סֻפְרֵי, וְנִתְרָאָה אֵלָיו בְּהַקִּיץ וְשֶׁאֵל לוֹ עַל כֹּכָה, וְהַשִּׁיב
הֵרֵב הַקְּדוּשׁ, כִּי הוּא עָנִי וְאֵין בִּיכָלְתוֹ לְקַנּוֹתָם, אָמַר לוֹ הַרְמַבַּ"ם:
אָנִי אֶתֵּן לָךְ אֶת סֻפְרֵי, וְהִעֲלָה לוֹ אֶת סֻפְרוֹ יַד הַחֲזָקָה. וְסֻפְרוֹ
תְּלַמְּדֵנוּ, שֶׁעוֹד רָאוּ אֲצִלוֹ בְּבֵיתוֹ אֶת סֻפְרוֹ הַיָּד הַחֲזָקָה.

גַּם יֵשׁ סֻפּוֹר מִהֵרֵב הַקְּדוּשׁ מִסֻּטְמָאר ז"ל, שֶׁהִיָּה פַעַם אֲצֵל צִיּוֹן
הַרְמַבַּ"ם בְּטְבֵרְיָה, וְהֵנִיחַ רֵאשׁוֹ עַל יָדוֹ, וְנִשְׁאַר עַל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ

זמן רב, ונשאָר בדבקות גדולה, ואחר-כך פּשָׁקם ספר, שִׁזְקְנוּ הַרְבֵּה הַקְדוּשׁ בַּעַל 'ישמח משה' זי"ע בַּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ, שְׁרוּצָה שֶׁתְּהִיָּה לוֹ יִרְאָה מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ כְּמוֹ הַנְּבִיאִים. וְהַשִּׁיבוּ לוֹ, שְׁלֹא תוּכַל לְהִשָּׂא בִּירְאָה כְּזוֹ חֲזָקָה. וּבִקֵּשׁ, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ יִרְאָה מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה לַתְּנָאִים. וְהַשִּׁיבוּ לוֹ גַּם עַל זֶה, שְׁלֹא תוּכַל לְשֹׂאת אֶת הַיִּרְאָה הַזֹּאת, וּבִקֵּשׁ עוֹד, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ יִרְאָה גְדוּלָה מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת כְּמוֹ הַיִּרְאָה שֶׁהִיָּתָה לְאִמּוֹרָאִים. וְהַשִּׁיבוּ לוֹ, שֶׁגַּם אֶת זֶה לֹא יוּכַל לְשֹׂאת. וּבִקֵּשׁ שֶׁתְּהִיָּה לוֹ עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת יִרְאָה כְּמוֹ הַרְמַב"ם, וְנִתְּנוּ לוֹ. וְהַחֲלֵל לְרַעַד וּלְפַחַד מְאֹד מְאֹד בְּפַחַד גְּאוֹנוֹ יתְבַרֵךְ, עַד שְׁלֹא הִיָּה יְכוּל לְשֹׂאת אֶת הַיִּרְאָה הַזֹּאת, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ שִׁיקַח מִמֶּנּוּ אֶת הַיִּרְאָה הַזֹּה. מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת לַמּוֹד סְפָרִי הַ"יָּד הַחֲזָקָה". וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל עַל סְפָרוֹ שֶׁל הַרְמַב"ם: "הָאֵט עָר זִייער גוּט גְּעִמְאָכְט" (עֲשֵׂה מְאֹד טוֹב), וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְּמִיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם רַמְב"ם, כִּי הִיא הַלְכָה בְּרוּרָה, וּבּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר לְפַסֵּק מִשָּׁם, אֲלֵא מִהַשְּׁלַחַן עָרוּף, אֲבָל הַרְמַב"ם הוּא הַתְּמַצִּית שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה, וְטוֹב לְהִיּוֹת רְגִיל בְּזֶה. וּבַחֲסִדוֹ יתְבַרֵךְ, נְעֻשְׂתָּה בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה לְלַמּוֹד הַרְמַב"ם; אֲשֶׁרִי מִי שִׁידַחַף אֶת רֹאשׁוֹ גַּם-כֵּן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת סְפָרִי הַרְמַב"ם, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבִיּוֹתֵר שֶׁנִּפְלָתָ בְּפַח כְּזֶה, שְׂאֵת נִכְשָׁלָתָ בְּעֵבְרוֹת, וְאֲשֶׁר עַל זֶה צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַנְשֵׂא תְּכַף-וּמְיָד עִם הַבְּחוּר הַזֶּה, וּבְפִרְטִיּוֹת

עַח אֲשֶׁר י"א תתז בַּנְחַל

בְּשֵׁישׁ יֵלֵךְ, הִרְחַמְנוּת הִיא עַל שְׁנֵיכֶם, כִּי אִם לֹא תִתְחַתְּנִי לְבִסּוֹף
יִקְרָה אֵיזָה אֶסוּן לְאַחַד מִכֶּם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַכֶּה וּמְחַכֶּה,
עַד שְׁלֹבְסוֹף מְעַנֶּיֶשׁ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַל-כֵּן רְאֵי לְהִרְאוֹת אֶת
הַמְּכַתֵּב לְבַחֲוֹר, וְלוֹמַר לוֹ שְׁתַּכְּף-וּמְיָד תִּתְחַתְּנוּ כְּדַת וְכַדִּין, וְתַגְוֹרוּ
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשֵׁנִי, וְיִהְיֶה לְכֶם חַיִּים מְאֻשָּׁרִים
וּפְרֻנְסָה בְּנֶקֶל.

נָא וְנָא רְאֵי לְשֹׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְלִהְדָּלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ
שְׁבָעָה גְרוֹת, וְלִהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבְזִכּוֹת הַדְּלָקָת
הַגְּרוֹת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר אֶת מְזֻלְךָ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, לְהִרְאוֹת אֶת מְכַתְּבֵי זֶה לְבַחֲוֹר, שֶׁלֹּא תַעֲנֹשׁוּ, חַס
וְשָׁלוֹם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶת מְכַתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גְרוֹת, וְלִהוֹסִיף שְׁנֵי
גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֶז הַרְבֵּה עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה
מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקָת הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

רְאֵי לְהַחֲלִיף מְזוּרְגִים חֲדָשִׁים, וְלִתֵּת אֶת הַמְּזוּרְגִים הָאֵלּוּ לְעַנְיִים.
גַּם רְאֵי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אֵיזוֹ דְּלָת
מְזוּזָה, וְכֵן לְבַדֵּק אִם אֵינָן פְּסוּלוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אֵיזוֹ אוֹת.

וְכֵן תְּקַבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם, כְּשֵׁינִילַד לְכֶם בֵּן, לְקָרוֹת אוֹתוֹ עַל שְׁמִי.

עט בנחל י"א תתח אשר

ואם תקבלו על עצמכם את כל זה, יעזר לכם הקדוש-ברוך-
הוא בבן זכר, והוא יהיה הפתח שתזכו להוליד עוד בנים ובנות.

נא ונא לציית לדברי, ואז לא תתחרטו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע
מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך פחדים של הבל.

עליך לדעת, כי זו בעיה חמורה ונובעת ממחלת שגעון, ועל-כן
ראה לחזור בכל יום בקונטרס "אל תפחד", ותאמר את התפלה
הכתובה שם ממוהרנ"ת ז"ל, ותהיה רגיל בזה בכל יום, ואז במשך
הזמן ילך ממך הפחד.

העקר אתה צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות
עצמאי, ותשתדל לבטא את עצמך לזולתך, ועל-כן מה טוב ומה
נעים, אם תקבע את עצמך ללמד שעור בכל יום עם חבר טוב,
ותדבר עמו וכו', אינך צריך לגלות לו את הבעיה שלך, רק סתם
לדבר מזה וכו' או מזה וכו', העקר שתצא מעצמך, ועל-ידי שהאדם
מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בכל יום ויום, ומספר לו את כל
לבו, באשר ידבר איש אל רעהו, על-ידי-זה נכנסת בו עזות
ועקשנות דקדשה, שיכול גם לדבר עם אחרים.

ובאמת כל הענין של התבודדות, הוא עצה נוראה ונפלאה
לאדם שהוא בטבעו סגור בעצמו, כי על-ידי שיידבר עמו יתברך,

על-ידי-זה סוף כל סוף יצא מעצמו, ויכול אחר-כך גם לדבר עם אחרים. ועל-כן ראה להתמיד לדבר בכל יום ויום עמו ותברך, ותקבע לעצמו זמנים קבועים על זה, וכן לה למקומות שאין שם בני-אדם, ותדבר עמו ותברך באשר ידבר איש אל רעהו, אשר מאד מאד רצה רבנו ז"ל, שנהיה רגילים בזה. וכל מה שיש על לבך וכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, תהיה רגיל לספר לפניו ותברך, ואז תראה נוראות ונפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי מעלת התפלה וההתבודדות הוא עד אין סוף ואין תכלית, אשרי מי שמחזיק בזה, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

תאמין לי, שיכולים לצאת מכל מיני שגעונות ומכל מיני מחלות, אם אדם חזק בעבודת התפלה וההתבודדות, כי זה מטהר את האדם מבית ומבחוץ.

אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל בדבר זה, ואז טוב לו בגשמיות וברוחניות, בגשמיות — הריהו נעשה עצמאי, וכבר יכול להתבטא לזולתו, וברוחניות שבזמן שהאדם מדבר עמו ותברך, על-ידי-זה ממשיך על עצמו אור נורא ונפלא בכל העולמות, אשרי לו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים תנפח בי.

י"א תתט.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם בשפע גדול לשלם את כל

אֲשֶׁר י"א תתי בנחל פא

החובות, וכן תזכו לגדל ולחנך את הילדים על טהרת הקדש, ושיצליחו בדרךכם כל ימי חייהם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לבעלך לגמור את העבודה בחוץ לארץ כמה שיותר מהר, כדי שיחזור לביתכם בארצנו הקדושה.

לדעתי, תשארי בבית, ולא לצאת עם המשפחה, כי תכף-ומיד אם תצאי, מי יודע, חס ושלום, אם לא תשארי בחוץ לארץ, וחבל על הילדים שמקבלים חנוכה טוב, וביציאתם לחוץ לארץ ובפרט במקום רחוק כזה, חס וחלילה, יכולים להדרדר, ה' ישמר. על-פן ראי להשאר בבית בסבלנות, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לכם, ותזכו להתאחד יחד.

נא ונא ראי לבקש בכל יום ממנו יתברך על הצלחת הילדים ועל הצלחת בעלך, והשם יתברך השומע תפלות ישראל ישמע גם את תפלתך, ותזכו לשפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראי לומר בכל יום מזמור כ"ט שבתהלים, ותנדרי ח"י פרוטות לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ותאמרי שבע פעמים אלהא דמאיר ענני, אלהא דמאיר ענני, אלהא דמאיר ענני וכו', וכו', ואחר-כך תבקשי ממנו יתברך בשפת האם שלך כל מה שאת רוצה, ותספרי לו יתברך את כל מה שעובר עליך בחיים בתמימות ובפשטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו, ואף שבתחלה נדמה לך שאין מי ששומע אותך, עם כל זאת עליך לדעת, שמלא כל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל. וְאִז אִם תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּכָל זֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, יִתְעַלֶּה מִזֶּלְךָ בַּחֲנוּת וּבַעֲסָקִים, וְכֵן תִּזְכֵּי לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא רְאֵי לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִצֵּא, ח' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. רְאֵה לְהִתְחַתֵּן עִם הַהֲצָעָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁיִצְיֵעוּ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּרִנְךָ.

אוֹדוֹת אָבִיךָ, בְּיִדְאֵי הַצָּרָה הִיא צָרָה גְּדוֹלָה וּמְרָה עַד מֵאֵד, אֲבָל אֲסוּר לְקַחַת עַל עֲצָמוֹ אֵת הָאֲשָׁמָה, כִּי אֲשָׁמָה יְכוּלָה לְהִרְסֵ אֵת הָאָדָם, וּמִי יוֹדֵעַ דְּרַכֵּי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא וְכו'.

אוֹדוֹת נְהִיגָה, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תּוּכַל לְקַנּוֹת רָכָב, שְׁלֵא תִצְטַרֵךְ טוֹבוֹת מְזוּלָתְךָ, וְזֶה גַם עוֹזֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְחֲזֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף בּוֹא יְבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתְךָ, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ בֵּת זוּג.

רְאֵה לְהִמְשִׁיךְ בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב וְנֹעַם וְזִיו מְזֵה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מִרְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, לְאֵט לְאֵט מוֹרִיד

אֲשֶׁר י"א תתיב — י"א תתיג בַּנְחַל פג
מַעֲצָמוּ כָּל הַמְּסַפִּים, וְנִמְשָׁךְ עָלָיו אֹר וְדַעַת וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁר־
מִי שְׁמַתְמִיד בְּדַבּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ!
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְר, כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְלִי
בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל.

לְדַעַתִּי, כְּדֹאֵי לָךְ לֹא לְבַקֵּר אֶת הַבֵּן עֲכָשׁוּ, כִּי הִרְבֵּה פְעָמִים
הָאָדָם נִעֲשֶׂה עֲצָבִנִי כְּשֵׁרוּאָה אֶת צָרְתּוֹ, הֵן אֲמַת שְׁרַחֲמָנוֹת גְּדוּלָּה
עָלָיו, עִם כָּל זֹאת אֶת צָרִיכָה לְשָׁמֵר עַל בְּרִיאֹת גּוֹפֶךָ.

הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם כָּל-כָּף קִצְרִים וּמְלֵאִים סִבָּל, וְאֲשֶׁר־מִי
שְׁזוֹכָה לְעֵבֵר אֶת חַיּוֹ בְּנִקְל, וּמִקַּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם
דָּבָר שְׁבַעוּלָם, רַק מְדַבֵּיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

רְאֵי לְהִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּבִזְכוּת הַשְּׁמִחָה בְּאֲמַת תִּנְשָׁעִי.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ וְאִיר.

מאד מאד אני מצטער בצערכם הקשה ממה שעובר עליכם
בענין שלום-בית.

עליכם לדעת, כי החיים של האדם מאד קצרים, הגה אנחנו
כאן ועוד מעט נהיה שם בעולם העליון וזה ברור. ועל-כן אשאל
אתכם עכשו — האם לא כדאי להשלים ביניכם? ! האם צריכים
להתגרש, פשיש כבר שני ילדים שיחיו? ! האם אינכם יודעים
כשתתגרשו מי יסבל? רק הילדים! כי סוף כל סוף כל הילדים
הבעייתיים באים רק ממשפחות הרוסות.

על-כן ראו שאתם כבר תפסיקו להיות ילדים קטנים, ואל
תתנכחו על כל מיני שטיות, רק תראו להשלים אחד עם השני,
ולחיות ביחד באהבה, אחוה ורעות, ולשמר את התורה הקדושה,
ואז תראו ברכה והצלחה במעשה ידיכם.

עליכם לדעת, כי אין זוג שלא יעברו עליו בעיות משפחתיות,
ועקר מעלת משפחה בריאה, כשהופכים את כל הבעיות, ועושים
מה שביקלתם להיות רק בשלום ובאהבה ואחדות.

על-כן ראו להשלים ביניכם, ותחיו ביחד באהבה, ועשו זאת
למען הילדים, וגם למען המשפחה וההורים, ולא כדאי להתגרש,
כי חכמינו הקדושים אמרו (גטין ז:), שאפלו המזבח מוריד דמעות
על המגרש את אשתו.

נא ונא ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא
חסרה על איזו דלת מזוזה. ולמען השם יתברך ולמען טובתכם
הנצחית אל תתגרשו, רק תראו להשלים ביניכם תכף-ומיד,
והקדוש-ברוך-הוא אשר שמו שלום ישם שלום ביניכם, ויברך
אתכם בכל מעשה ידיכם, ויהיה השלום שרוי ביניכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"א תתיד — י"א תתטו בַּנְחַל פה
י"א תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.
אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אוֹדוֹת שֶׁהִמְחֵשְׁבוֹת מְבַלְבְּלוֹת אוֹתְךָ, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְךָ לְהִתְרַכֵּז
בְּלִמּוּד אֶחָד, עָלֶיךָ לְהִרְגִיל אֵת עֲצֻמְךָ קֹדֶם לְלַמֵּד בְּהִתְחַלָּה עֲנִינִים
קָלִים כְּמוֹ אַגְדוֹת חֲז"ל, הַמְטַהְרוֹת אֵת הַנֶּפֶשׁ. וְכֵן תִּהְיֶה רְגִיל
בְּאִמִּירַת מְשֻׁנּוֹת אֲפֵלוּ בְּלִי פְרוּשִׁים, שְׁנֵה מְזוּכָר אֵת הַנֶּפֶשׁ וּמְטַהְרָה
מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּהּ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו, וְעַל-יְדֵי-זָה סוּף כָּל
סוּף תִּזְכֶּה לְהִגִיעַ לְהַבְנָה בְּעֵמֶק הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה.

בְּיָדָי צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
שֶׁיִּזְכֶּה שִׁימְחִלוּ לוֹ עֲוֹנוֹתָיו, וְעַל-יְדֵי-זָה יִזְכֶּה לְטָהָרַת הַמַּחְשָׁבָה.
הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּי
לִילָדִים חַיִּים בְּרִיאִים וְקַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזּוּק אֵת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, וְאֵל תִּהְיֶי רְגִישָׁה
כָּל-כָּף מִכָּל דְּבָר אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי זֶה הוֹרֵס אֵת הָאָדָם, וְהָאָדָם
צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּאִמּוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִידַע וּלְהֵאֱמִין
אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכָל מֵה שֶׁיִּכְנִס אֵת
עֲצָמוֹ בְּזֶה, עַל-יְדֵי-זָה יִהְיֶה לוֹ אִמּוּן עֲצָמִי, וְתַכְף-וּמְדָד כְּשִׁיחֶיָה לוֹ

אֲמוֹן עֲצָמִי, לֹא תִהְיֶה לְךָ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, רְאֵי לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל עֲצָמְךָ, שְׁלֹא תִהְיֶי רְגִישָׁה, שׁוֹם דָּבָר לֹא יִפִּיל אוֹתְךָ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֵּי לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, הָעֶקֶר רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְהַשֹּׁבֵת תִּשְׁמֹר עַלְיָךְ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְהַשְׁמִחָה תִמְשִׁיךְ עַלְיָךְ חֵן, שְׁתִּשְׂאֵי חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וְתִזְכֵּי לְמֵצֵא אֶת בֶּן זִוְגָךְ הָאֲמִתִּי, וְתִכְרַף-וּמִידָה כְּשֵׁאתָ תִמְצָאֵי אֶת בֶּן זִוְגָךְ, יִתְחִילוּ הָעֲנֻנִים לָזוּז בְּבֵית, וְאֶתְדָר אַחַר הַשָּׁנִי יִתְחַתְּנוּ. הָעֶקֶר אֵל תִּהְיֶי בְּרַרְנִית, וְהַשְׁדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׁיִצִּיעוּ לְךָ רְאֵי לְגַמֵּר בְּכִי טוֹב.

גַּא וְנָא רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשֹּׁבֵת תִּשְׁמֹר עַלְיָךְ, וְכָל הַבְּרָכוֹת הַנִּמְשָׁכוֹת לְאָדָם הֵן בְּזִכּוֹת הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ.

גַּם רְאֵי לְאָכֵל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם פְּקוּפּוֹק וּשְׂאֵלוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּבְשְׂרֵי לִי בְּקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פז אָשֶׁר י"א תתיז — י"א תתיח בַּנְּחָל

י"א תתיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְרֵאוֹת הַרְבֵּה נֶחֱת מֵהֵילָדִים, וְתִזְכּוּ לְנִכְדִים וּלְנִינִים וּלְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

אֲנִי מִקְנֶה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִבְּתָכֶם.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי יַעֲזֹר לָכֶם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת, שֶׁתִּתְבָּרְכוּ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלֵ שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִפֶּה, אִיךְ שְׂאֵתָה רוּצָה לְאַחֵז אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת תְּדַשָּׁה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, כִּי 'הֵבֵא לְטָהָר מְסִיעִין לוֹ (שַׁבָּת קד.), וְאוֹמְרִים לוֹ הַמֶּתֵן' (יוֹמָא לט.), וְהַתְּמַתְנָה הַזֶּה בְּהַכְרַח, כִּי לְמַעְלָה רוּצִים לְנִסּוֹת אֶת הָאָדָם אִם בּוֹנֵתוֹ הִיא בְּאֵמֶת לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי יְכוֹל לְהִיּוֹת שְׂאֵין בּוֹנֵתוֹ לְשָׁמַיִם, אֲבָל כְּשֵׁרוֹאִים שְׂאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן עוֹמֵד עַל עַמְדוֹ, אֲזַ מְקַרְבִּים אוֹתוֹ.

על-פֶּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁפִעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְרַבְּנוּ ו"ל רְצֵה מְאֹד שְׂאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו יִהְיוּ בְּשִׁמְחָה, וּבְפִרוּשׁ אָמַר: אִם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה בְּשִׁמְחָה, אֲזִי
תִּהְיֶה טוֹבָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֵׁרוֹאִים אָדָם שְׂמַח, אֲזִי
בָּאִים אֵלָיו, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שְׁנֵהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחִים
וְעֵלְזִים, וְנִקְרַב אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

רָאָה לְעֵבֶד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וְתִבְקֶשׁ בְּכָל יוֹם מִמֵּנוּ
יִתְבָּרֵךְ: "רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִנִּי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, עַל אֶף
שְׁנִפְלֵתִי כְּכֹר בְּמָקוֹם שְׁנִפְלֵתִי, עִם כָּל זֹאת וְכִנִּי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה",
וְאִם תִּרְבֶּה בַּתְּפִלָּה, אֲזִי תִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹת הַשִּׁמְחָה, וְהַשִּׁמְחָה
פּוֹתַחַת אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים לְהַפְגִּיט אֶל הַקִּדְשָׁה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתיט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִצֵּא, ט' אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחֵתִי לְקַבֵּל אֶת מַכְתְּבְּךָ, שָׁבוּ אִתָּה מִשְׁתוֹקֵק לְבוֹא
אֶל מַחְנֵנוּ לְלַמֵּד, אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת תִּכְףּ-וּמִיד אַחֵר חַג הַסְּפֹת
בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזִי נִדְבֵר מִזֶּה בְּפָרְטִי פְּרָטִיּוֹת. וְאִם יְכוּלִים לְסֵדֶר
אֶת הָעִנְיָן — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַעֲקֵר רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִהְיֶה שְׂמַח וְטוֹב לָב,
כִּי אֵין לְךָ עוֹד שִׁמְחָה כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הִיא הַשִּׁמְחָה
הַעֲקֵרִית שְׁבָכָל הַשִּׁמְחוֹת, כִּי בְּלֹא זֶה לֹא שִׁיכָת שִׁמְחָה כָּלָל, כִּי אִיזוּ
שִׁמְחָה שִׁיכָת בְּלִי דְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ? ! וְכִשְׁאָדָם דְּבוֹק בּוּ
יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא שְׂמַח בְּתַכְלִית הַשִּׁמְחָה.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת

פּט בּנחל י"א תתכ אָשׁר

הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, חצות, מתוך הסדור ניקא, באפן שתכונן את פרוש המלות, וזה יעזר לך לטהר את מחשבתך ואת פנימיות רצונך אליו ותברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתכ.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וכן גם הקסטות, אך אני מחכה שתשלח לי כמה שיותר מהר את העטיפות, באפן שאוכל להפיצם פה.

ראה להיות חזק ואמיץ לחדש נגונים חדשים בדבורי אמונה, לגלות את אמתת מציאותו ותברך, איך שמלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ואלו הדבורים הם מאד יקרים אצלו ותברך; כי כשמחדירים את זה בעם ישראל, על-ידי-זה נמשך אור נפלא ונורא מאד עליהם, וכן תגלה את רבנו ז"ל ותלמידו מוהרנ"ת ז"ל וכו' ואת "היכל-הקדש" באפן שיזכו להתרבות נשמות ישראל להפגס אל הקדשה.

ראה, אהובי, אחי היקר! לבל תטעה את עצמך כלל, באשר גלה לנו רבנו ז"ל, ואמר: העולם מטעה מאד, העקר שלא נטעה את עצמנו כלל (עין שיחות-הר"ן, סימן נא); ובאמת כשאדם מטעה, אינו מטעה רק את עצמו, כי ממה נפשך, אם הוא מטעה את עצמו, הריהו שוטה, ואם הוא מטעה את אחר, הרי הוא גנב, אלא על כרחך אי אפשר להטעות אם הוא בר דעת את שום בריה שבעולם, כי את הקדוש-ברוך-הוא לא יכולים להטעות, כי הוא יודע את

הָאֵמֶת, וְאִף שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת יְדוּעָה אִמְרַת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שְׁאָמַר פֶּעַם עַל פְּסוּק: "הַשׁוֹמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם", שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָאֵמֶת תָּמִיד, וְאִף שִׁירְצוֹ לְמַחֵק אֶת הָאֵמֶת לְגַמְרֵי וּלְבִטְלָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ לְשַׁפֵּךְ עָלֶיהָ זָבַל, סוּף כָּל סוּף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָאֵמֶת לְעוֹלָם, כִּי תָמִיד הָאֵמֶת עוֹלָה לְמַעְלָה.

וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה לָךְ חֲלִישוֹת הַדַּעַת מִשׁוֹם דְּבָר, רַק רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצְחַ נְצָחִים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְחַדֵּשׁ נִגּוּנִים חֲדָשִׁים בְּדַבּוּרֵי אֱמוּנָה וְגִלּוּי רַבְנוּ ו"ל וְתַלְמִידוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל וְכו', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַצְּמוּדִים בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תַּלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקְדוּשׁ" קִדְּשׁ הַקְדָּשִׁים, הַדָּרִים בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִצְלִיחוּ דְרָכָם בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אִפְגָּיִם שְׁבָעוֹלָם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֻזַּק, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוֹלָם, רַק עֵינֵיכֶם תִּהְיֶינָה צוֹפִיּוֹת רַק אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, כִּי רַק זֶה חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי וְכִסּוּפִי — לְהַקִּים עֲרֵה עַל שֵׁם רַבְנוּ ו"ל, שֶׁתִּהְיֶה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

וְעַל-כֵּן אֵל תִּסְתַּכְּלוּ לֹא עַל יְמִין וְלֹא עַל שְׂמָאל וְכוּ', כִּי שׁוּם בְּרִיָּה לֹא יְכוּלָה לְהִיטִיב עִמָּנוּ, וּמִכָּל שְׂפָן שְׂלֵא יְכוּלָה לְהִרְע לָנוּ בְּלַעַדְיוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְכֶם רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְסוּף פֶּל סוּף יִתְקִימוּ כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁבְּרַכְתִּי אֶתְכֶם, שֶׁלְּכֹל אֶחָד וְאֶחָד תְּהִיָּה דִירָה מִשְׁלוֹ.

אודות חנוּך הַיְלָדִים, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְצִטְעֵר מִמָּה שֶׁקָּרָה עִמְכֶם, אִךְ זֹאת אִמְר לְכֶם וְלֹא אֲבוֹשׁ, כִּי בְּעֵינַי חֲנוּךְ אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם פְּשָׁרוֹת כָּלֵל, כִּי הַחֲנוּךְ הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקֵר בִּיְהוּדוּת, וּתְהִלָּה לְאֵל שְׂעַל-יְדֵי שְׁעִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ חֲזָקִים בְּחֲנוּךְ יְלָדֵיהֶם, לְתַת לָהֶם חֲנוּךְ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, כֵּן נִשְׁאַר עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֵם בְּקִיּוּמוֹ, בְּחִסְדּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲבָל תִּכְףּ-וּמִדָּ כְּשֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת קוֹנֵצִים וְכוּ' אוֹ פְּשָׁרוֹת וְכוּ' בְּעֵינַי חֲנוּךְ וְכוּ', וּמָה גַם שֶׁהִכְנִיסוּ פּוֹלִיטִיקָה בְּחֲנוּךְ וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה יֵצְאוּ דוֹרוֹת מְקַלְקְלִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּאֶשֶׁר עֵינֵינוּ רוֹאוֹת וְלֹא זֶר, עַל-כֵּן רָאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְתַת לְזֶרְעֶכֶם חֲנוּךְ הַכִּי טוֹב עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ כְּפִי שֶׁקִּבְּלֵנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וּמֵאַבוֹת אֲבוֹתֵינוּ מְדוּר דוּר, וּבּוֹדָאֵי לֹא נִפְסִיד בְּשִׁבִיל הָאֱמֶת, כִּי אֲצֵל הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּתוּב (תְּהִלִּים קמו, ו): "הַשְּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם", וַיְדוּעָה אִמְרַת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁאִמְר עַל זֶה כִּי אֶת הָאֱמֶת אֵי אֶפְשָׁר לְמַחֵק בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְאִךְ שֶׁקָּמִים עָלֵינוּ מִיְמִין וּמִשְׂמָאל, עִם כָּל זֹאת "הַשְּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם", הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אֶת הָאֱמֶת שְׂלֵא תִתְבַּטֵּל, וְאוֹתוֹ הַדְּבָר עִמָּנוּ, אֵינִן לָנוּ שׁוּם כְּוָנָה אַחֲרָת, רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֱמֶתֵת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּלְחַנֵּךְ אֶת יְלָדֵינוּ עַל דְּרָךְ וְאֶפֶן הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אֵל נִתְעַרַב בְּפּוֹלִיטִיקָה לֹא מִיְמִין וְלֹא מִשְׂמָאל הֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר, לֹא לְטוֹב וּמִכָּל שְׂפָן לָרַע, וְאִם נִהְיָה חֲזָקִים בְּאַמוּנַת אוֹמֵן לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזַ דִּיקָא נִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנּוּ, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְבַטְלָנוּ.

הַעֲקֵר רָאוּ שְׂאֵתֶם תְּהִיּוּ מְאַחֲדִים בְּדַעָה אַחַת — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֱמֶתֵת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֲזַ תְּרָאוּ אִיךְ שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל

דַּרְפְּכֶם. חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵינִי מִתְבַּיֵּשׁ לומר בְּרַבִּים, שְׁפָל בְּנִין
 בֵּיתִי נִבְנָה רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה, וְכֵן אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה לְבָנוֹת שֵׁם בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ גָּדוֹל, וְכֵן שְׂיִהְיוּ
 דִּירוֹת לְרַב לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַרוּצִים לְבוֹא לְהַתְגוּרָר בְּיַבְנָאֵל "עִיר
 בְּרִסְלָב", וְהַעֲיָרָה הַזֹּאת תִּהְיֶה עִיר תּוֹרָה וִירָאָה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת לְכָל
 הָעוֹלָם כָּלוּ.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַמְשִׁיךְ לומר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וְלִגְמַר אוֹתוֹ דִּיקָא
 בְּבֵית מְדַרְשֵׁי, וְאַתֶּם כְּבָר רּוֹאִים אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׁנַעֲשׂוּ בְּשָׁבוּעַ
 הָרֵאשׁוֹן, שְׂזַכִּיתֶם לִגְמַר שֵׁם סֵפֶר תְּהִלִּים, וְכָל שְׁכֵן מֵה שְׁעוֹר מְצַפֶּה
 לְכֶם עֵינַן לֹא רְאָתָה אֱלֻקִּים זּוֹלְתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ (יִשְׁעִיָּה סד, ג),
 וְכוּדָאֵי אִם תִּתְמַיְדוּ לִגְמָרוּ בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, עוֹד תִּרְאוּ
 נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאַחַד מִכֶּם.

גַּא וְנָא רְאוּ לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כִּי הֵן צְרִיכוֹת חַזוּק יוֹתֵר
 מִכֶּלָּם, כִּי עַדִּין הֵן סוֹבְלוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, וְאַנִּי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שְׂהִכַל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא לֹא לְהַסְתַּבֵּךְ עִם אַף אֶחָד, וּמִכָּל שְׁכֵן עִם ... רַק לְהִיּוֹת
 בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, בְּאַחֲוָה וּבְרַעוּת. אֲנִי צְרִיכִים לִילֵךְ רַק בְּדַרְךְ
 הַשָּׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (בְּכָא בְּתָרָא י), וְאַתְּ הַשָּׂאֵר
 נִשְׂאִיר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִנְהִיג אוֹתָנוּ בְּדַרְכּוֹ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיתוּ לְדַבְּרֵי אֱלוֹהֵי, הַעֲקֹר רְאוּ
 לְהַתְפַּלֵּל בְּעִבְרוּרִי, שְׂאֲזַכֶּה כְּבָר לְצֵאת מַגְלוֹתִי, וְלְבוֹא וּלְהַתְיַשֵּׁב שֵׁם
 בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְלִגְוֹר בְּיַחַד בְּצוֹתָא חַדָּא, וְשְׂיִתְרַבּוּ הַבְּתִים
 שֵׁם.

הַמְאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִצָּא, ט' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּרְאֶה לְחִזֹּק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּשִׂים לֵב לְכָל מֵה שֶׁמִּתְרַחֵשׂ שָׁם, כִּי לְדַעְתִּי,
דְּרָכֵנוּ עַל רַגְלֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה הוּא קוֹפֵץ כָּל-כָּף,
וּבְיַדָּאֵי אִם תִּמְשָׁכֵנוּ לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, תִּזְכְּנוּ עוֹד
לְרֵאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי
שֶׁזוֹכֶה לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם סֵפֶר תְּהִלִּים, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֶרֶץ מִקֵּץ
צָפוֹר, שֶׁשֵּׁם הַיֵּכָל הַמְּשִׁיחַ כִּידוּעַ, וְנִפְתָּחִים לוֹ שַׁעֲרֵי הַרְחֻמִּים
וְחֻסְדִּים עֲלֵינוּנִים, וְנוֹשֵׁעַ בְּכָל מֵה שֶׁצָּרִיךְ.

רְאֵה מֵה שְׁבֹועַ אֶחָד זָכוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לומר בְּבֵית מִדְרָשִׁי בְּכָל
יוֹם כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וּכְבָר רְאִינוּ נְסִים נִגְלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
זָכָה אוֹתָנוּ לְגַן יְלָדִים מְשֻׁלָּנוּ, כֵּן יַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַקִּים
שָׁם תִּלְמוּד תוֹרָה לְבָנִים וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהַכֵּל עַל טְהֵרַת הַקִּדְשׁ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי סוּף כָּל סוּף
לֹא נִשְׂאָר פֶּה בְּזֵה הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה הַהֲכָרַח לְצֵאת מִזֵּה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן
הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאוֹשׁוֹ, וְזוֹכֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, שֶׁהוּא
תוֹרָה וְתַפְלָה, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשָׁיךָ עַל עֲצָמְךָ
הָאֶרֶץ עֲלֵינוּנָה מִהָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: עֲשִׂיָה, בְּרִיאָה, יְצִירָה, אֲצִילוֹת.

רְאֵה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁיִּגְמַר בֵּית דִּירְתִּי כְּמֵה שִׁיּוֹתֵר
מֵהָר. וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי הַמְּקַבְּלִים, שְׁפִיטָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, וְדִירָה
כּוֹלֶלֶת בָּהּ יְצִירָה, בְּרִיאָה, וְאֲצִילוֹת, כִּי הַבֵּית הוּא לְבוּשׁ וְהַדִּירָה
נִכְלָלֶת בָּהּ הַנֶּפֶשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה (עֵינֵי קְהֵלוֹת יַעֲקֹב, עֲרוֹךְ בֵּית וְדִירָה) עֵינֵי
שָׁם; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְזַרְזוֹ לְגַמֵּר אֶת בֵּית דִּירְתִּי שָׁם בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְחַבֵּר אֶת נַפְשֵׁי רוּחֵי וְנִשְׁמַתֵּי

יחדו, ולהלבישה בגוף מזכך בגן-עדן, פמוכא בדברי רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פג), עי' שם.

ראה להיות בקשר עמי על-ידי מכתבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתכג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תצא, ט' אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

אָנוּהּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁקִבְלָתָ אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וּבְעִזְרָתוֹ
יִתְבָּרַךְ, אִף פֶּעַם לֹא אֶהְיֶה בְּעַל חוּב לְאִף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי לֹא
כָּדָאי לְהִיּוֹת בְּעַל חוּב, כִּי צָרִיכִים לְהִתְגַּלְגַּל עוֹד פֶּעַם בְּזֵה הָעוֹלָם,
רַחֲמָנָא לְצַלְן, וּלְשַׁלֵּם אֶת כָּל חוּבוֹתָיו. וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁמִשְׁלֵם
אֶת חוּבוֹתָיו בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ.

אודות בדיקת המזוזות, ראוי שתבדק מזוזת אחר מזוזת, ולא
תוריד את כל המזוזות, כדעת מוהרנ"ת ז"ל. וכידוע הספור בין
אנשי שלומנו, שפעם אחת בקש מוהרנ"ת ז"ל את ר' יעקב בעל
מגיה שיבדק את מזוזות ביתו, ומוהרנ"ת ז"ל הלך להתפלל
בבית-הכנסת, וכשחזר ורצה להכנס לביתו, תכף-ומיד כששם ידו
על הדלת, וראה שחסרה המזוזת, נקש על הדלת ושאל: מי היא
כאן? והשיבה לו בני ביתו, כי ר' יעקב בעל מגיה היא כאן, והוריד
את כל המזוזות, ואמר שיחזור לעת ערב, ויקבע אותן חזרה, ולא
רצה מוהרנ"ת ז"ל להכנס לתוך ביתו, רק הלך אל ר' יעקב המגיה,
ובא אליו בתרעמת: מדוע החרכת את ביתי?! והלה שאלו: הלא
צויתם אותי להגיה את המזוזות?! והשיב לו מוהרנ"ת ז"ל: וכי
כך מגיחים, שמורידים את כל המזוזות מדלתות הבית?! אלא
בודקים אחד אחד, ותכף-ומיד קובעים אותן; הינו כשמורידים

אָשֶׁר י"א תתכד בַּנְחַל צה

מְזוּזָה אַחַת מְגִייהִים אוֹתָהּ תִּכְּף־וּמִיד, וְאַחַר־כֵּן קוֹבְעִים אוֹתָהּ בַּחֲזָרָה, וְאַחַר־כֵּן מוֹרִידִים מְזוּזָה שְׁנִיָּה וּמְגִייהִים אוֹתָהּ, וְחוֹזְרִים וְקוֹבְעִים אוֹתָהּ וְכוּ', אָבֵל לֹא לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַמְזוּזוֹת, וְלִהְיִיחַ אֶת הַבַּיִת בְּלִי מְזוּזוֹת, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאַקְוֵה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעוֹד יִהְיֶה לְךָ בֵּית מִשְׁלָךְ וְרֹכֵב מִשְׁלָךְ בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְתִצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים דִּי בְּכֹל אֲתֵר וְאַתֵּר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיַּעֲזֹר לְבָבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִדְרִיף שְׁדִרְדֵי וְסָלַל לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הִיא דִרְדֵי קְלָה וַיִּשְׂרָה לְצֵאת מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתֵּי, שְׁנַפְלָנוּ לְשֵׁם כְּפִדוּעַ אֲמָרְתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁאָמַר פַּעַם: אֲצֵלִי נִמְצְאִים אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתֵּי לֹא דֵי בַעֲבוּרָם וְכוּ', הֵינּוּ שְׁפַל־כֶּף נִפְלוּ וַיִּרְדּוּ בְּעַמְקֵי עַמְקִים, שְׁפָל מִינֵי זְכוּכִים וְכוּ' לֹא מִסְפִּיק לָהֶם, כִּי הֵם כָּל־כֶּף יְרוּדִים וּנְפוּלִים, שְׁאֲפָלוּ אִם הָיוּ בַּשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתֵּי, גַּם שֶׁם הָיוּ נוֹפְלִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְעַל־יְדֵי עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל וַיִּדְרְכוּ הַקְּלוֹת וְהַנְּעִימוֹת וְהַיִּשְׁרוֹת, אֲפָלוּ הֵם יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ (עִין מַיִּי־מוֹהֲר"ן, סִימָן ש"י); וְעַל־כֵּן עָלִינוּ לְהַתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלִידַע אֲשֶׁר דִּיקָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁם נִמְצָא אֶת עֲצָמֵנו. וְלָכֵן רְאוּי לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ

לְכַל נְטֻעָה אֶת עֲצָמָנוּ מִשׁוּם בּוֹר וְקַל וְרִיק, וְאֵל תִּשְׁמַע לְקוֹל אֵיזָה פּוֹחֵז הַמְדַבֵּר נֶגֶד רַבְּנוּ וְ"ל וּסְפָרָיו הַקְדוּשִׁים, אוּ עַל תְּלַמִּידָיו הַקְדוּשִׁים וְכוּ', כִּי הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, לְרֹאוֹת אֵיךְ שְׁנֻזָּה לְהַחְזִיק מִמְעַד וְאֵיךְ נִשְׁאָר אֲצֵל רַבְּנוּ וְ"ל.

נָא וְנָא לְחַקֵּק בְּדַעְתְּכֶם, שְׂדֵבֵר רַבְּנוּ וְ"ל הוּא רַק דְּרָךְ וְעֻצָּה קִלְהָ וּנְעִימָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְזוֹ כֹּל מְגַמְתּוּ — לְהוֹצִיאֵנוּ מִהַבּוֹר שְׁנֻפְלָנוּ וְנִתְלַכְלַכְנוּ בּוֹ וְכוּ', וְהוּא מוֹצִיאֵנוּ וּמְלַבִּישָׁנוּ בְּלְבוּשִׁים נְאִים וּמְתַקְנִים וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ וְ"ל מְכַנִּים תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמְקַרְבָּיו הַיְקָרִים, שִׁימְשׁוּ לְכַבּוֹ אֵלָיו יְתִבְרָךְ בְּתִשׁוּקָה עֲזָה וְעֲצוּמָה כְּזוֹ, עַד שִׁיפְתַּח אֶת פִּיּוֹ הַסְתּוּם וְהָאֵל, וְיִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שְׁמַרְבֵּי הָאֹר וְהַחַיּוֹת וְהַזִּוּי וְהַנְעָם שֶׁרַבְּנוּ וְ"ל מְכַנִּים בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמְקַרְבָּיו הַיְקָרִים, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְלַהֵב לְבוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו חַיּוֹת יְדִידוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּזֶה בְּכָל יוֹם תַּמִּיד, וּמְדַבֵּר וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, וְכֵן מְכַנִּים רַבְּנוּ וְ"ל בְּתוֹךְ מְקַרְבָּיו הַיְקָרִים תְּשׁוּקָה וְחֻשֶׁק עֲצוּם לְלַמֵּד וּלְהִתְמַיֵּד וּלְהִיּוֹת בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִיּוֹת וְתוֹסְפּוֹת, סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְסְפָרֵי קְבָלָה וּמוֹסָר, וְהַפּוֹסְקִים רֵאשׁוֹנִים אַחֲרוֹנִים, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם לְבוֹ אֶל דְּבָרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וּמְצִיַת אוֹתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, שְׂאֵז יִזְכֶּה לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים נְסִיווֹת קִשִׁים וּמְרִים, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָאָדָם עָלוּל לְשִׁכַח לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יְתִבְרָךְ, חַס וְשָׁלוֹם וְכוּ', וּמְכַל שְׂכָן שְׁעָלוּל לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ יְתִבְרָךְ לְגַמְרֵי, חַס וְשָׁלוֹם וְכוּ', עַד שִׁיפֹל בְּעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל־יְדֵי עֲצוֹת רַבְּנוּ וְ"ל, אֲפֹלוּ הֵכִי גְרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, הֵכִי נְפוּל וְיָרוּד וּפְגוּם וְכוּ', יְכוּל גַּם־כֵּן לְהִתְעוֹרֵר וּלְהִשְׁתַּקֵּק לְחֹזֵר אֵלָיו יְתִבְרָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן לוֹ דֶּרֶךְ וְעֵצָה קְלָה וְנִעְיְמָה אִיךָ לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם
הַזֶּה בְּטוֹב וּבְנִיעִימִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִטָּה אֶת אֲזוּנוֹ וְאֶת לְבוֹ אֶל דְּבָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל וְאֵל תַּלְמִידָיו הָאֲמֵתִיִּים, וְאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל.

מָה אָמַר לָכֵם, יְדִידֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! בְּכָל יוֹם וְיוֹם עוֹבֵר עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מְנִיעוֹת וּבִלְבוּלִים, חֲשָׁכוֹת וִירִידוֹת וּנְפִילוֹת וְכוּ', וְנִסְתָּר
מִמֶּנּוּ הָאֹר הַגָּנוּז וְכוּ', כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם מִתְחִיל עִם צְמִצּוּם וְקִטְנוֹת
וְכוּ' (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מְסַבְּבוֹת אוֹתוֹ
הַמְחַשְׁבוֹת רַעוֹת, שֶׁהֵם הַנְחָשִׁים וְהַעֲקָרִבִּים, שֶׁלֵּבֵל יִזְכֶּה לְאֹר הַגָּנוּז
שְׂבִיּוּם הַזֶּה (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פד); כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא
יוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי, וִיכוּלִים לְזַכּוֹת בּוֹ לְאֹר נוֹרָא וְנִפְלָא עַד מְאֹד,
לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמֵתוֹת מְצִיאָתוֹ יְתַבְרַךְ, אִיךָ שֶׁהוּא יְתַבְרַךְ מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאָוֹת בְּלַעֲדֵי יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וִיכוּלִים לְהִתְעַנֵּג בְּעִרְבוֹת נְעִימוֹת זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ
יְתַבְרַךְ, אִם רַק מְטִים אֶת אֲזָנָם אֶל עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל וְאֵל תַּלְמִידָיו
הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, הַמְנַהֲיָגִים אוֹתָנוּ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. אִיךָ
צְרִיכִים לְהִיּוֹת נְזַהְרִים מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ גַּם-כֵּן
שְׂקָרְנִים הַמְתַּדְמִים עֲצָמָם אֶל הַקִּדְשָׁה, וּבְאֲמַת הַכֵּל הֶבֶל וְרַעוֹת
רוּחַ. וְהַסִּימָן הוּא מִי שֶׁהוּא מְעַרְב־רַב, מְשַׁדִּין יְהוּדָאִין, שָׂרֵב רַבּוֹ
רַע וְרַמְאוֹת וְכוּ' הוּא — אִם מְכַנֵּס בְּמִקְרָבּוֹ דְבָרֵי הֶבֶל לְדַבֵּר עַל
זֶה וְכוּ', אוֹ עַל זֶה וְכוּ', וְלֹא יִלְמְדוּ תוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְכוּ', וּבָאִים בְּכָל
מִינֵי טְעָנוֹת וּמְעָנוֹת, כְּאֵלוֹ אִין זוֹ דֶּרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וּכְאֵלוֹ הַסִּדְר
דֶּרֶךְ הַלְמוּד הוּא אִינוּ נִכּוֹן וְכוּ', וּכְאֵלוֹ הַתְּבוּדוֹת צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק
בְּאֶפֶן זֶה וְכוּ', אוֹ בְּאֶפֶן זֶה וְכוּ', וְעַל-כֵּן כְּשֶׁלֵּא יְכוּלִים מְאִיזוֹ סִבָּה
לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן אוֹ לְהַתְּבוּדָד בְּמִקּוֹם חוּץ לְיִשׁוּב וְכוּ', אָזִי מִתְּבַטְּלִים
לְגַמְרֵי, וְאִינָם לּוֹמְדִים כָּלֵל, וּמִמֶּשׁ עוֹבֵר יוֹם אַחֵר יוֹם, שְׁלֵא פּוֹתְחִים
חֲמֵשׁ אוֹ מְשַׁנְיּוֹת אוֹ גְּמָרָא וְכוּ', וְכֵן אִינָם מִתְּבוּדָדִים כָּלֵל, כִּי הֵלֵא
צְרִיכִים לְלַכֵּת בִּיעַר וְכוּ', וְאִינָם יְכוּלִים וְכוּ', וּמִכָּל זֶה תְּבִינּוּ
וְתִשְׁכְּלוּ, שְׁאֵלוֹ הַמְנַהֲיָגִים הֵם מְסַטְרָא דְעַרְב־רַב, שְׁדִין יְהוּדָאִין,
רוּחַ הַטְּמָאָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. אֲבָל אֵלוֹ הַמְנַהֲיָגִים הָאֲמֵתִיִּים, שֶׁהֵם

מסֵטְרָא דְקַדְשָׁה, רוּחַ חַיִּים, הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּדַבְּקוֹת אַמְתָּה, הֵם מְאִירִים אֶל מְקַרְבֵיהֶם אֹר וְחַיּוֹת וְזִיו וְתִשׁוּקָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַד שְׂיִרְגִישׁוּ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתָיו יִתְבַּרְךָ בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה, וְיִדְעוּ שְׁבָכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ שֶׁל עוֹלָם, וְיִכְנִיסוּ בָהֶם תִּשׁוּקָה וְחֶשֶׁק עֲצוּם לְלַמֵּד וְלַהֲגוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — בֵּין בְּעִיּוֹן וּבֵין שְׂלֵא בְּעִיּוֹן, רַק תְּמִיד יִתְמִידוֹ בְּאִיזָה לְמוֹד: אוֹ מְקַרָּא, אוֹ מְשָׁנָה, אוֹ גְמַרָּא, אוֹ מְדַרְשׁ וְכוּ', וְכֵן יֵאִירוּ בָהֶם אֶת מַעֲלַת הַדְּבִיר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, יִהְיֶה בְּמָקוֹם שְׂיִהְיֶה, רַק שְׂיִפְתָּחוּ אֶת פִּיהֶם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּל דְּבִיר וְדְבִיר — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאָר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְהוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְכֵן הֵם מְכַנְיָסִים בְּלִבּוֹת מְקַרְבֵיהֶם תִּשׁוּקָה וְאַהֲבָה גְדוּלָה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם, שְׂגָם הֵם יִטְעֲמוּ מְאוּר עֲרֻבוֹת אֹר הָאוֹרוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְפִיצִים אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בֵּין כָּלֵל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — זֶה הַסִּימָן הָאַמְתִּי, שֶׁהַמְּנַהֲיָגִים הָאֵלֹהִים הֵם מְסֵטְרָא דְקַדְשָׁה, וְרוּחַ-הַקְּדֹשׁ מוֹפִיעָה בָהֶם, וְהֵם תְּלִמְדֵי רַבְּנוּ ז"ל הָאַמְתִּיִּים, הַמְּשִׁיכִים אֹר מְדוּר דוּר.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! זְכְרוּ אֶת כָּל זֹאת תְּמִיד, לְבַל תִּנְיָחוּ אֶת עַצְמְכֶם, שְׂאִיזָה פּוֹחַז אוֹ נוֹאֵף אוֹ מְצַרֵעַ וְכוּ' יִבְלַבֵּל לָכֶם אֶת דַּעְתְּכֶם, פִּתְחוּ עֵינֵיכֶם וְלִבְכֶם, וְתִשְׁכְּלוּ עַל הָאַמְתָּה לְאַמְתּוֹ, כִּי בֵּא יְבוֹא הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וְהַשְּׁעָה הָאַחֲרוֹנָה וְהִרְגַע שְׂנַצְטָרְךָ לְהַפְשִׁיט אֶת גּוּפְנוֹ, וְלֹא יִשְׂאָר לָנוּ רַק מַה שְּׂזַכֵּינוּ לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם — אִיזָה טוֹב אַמְתִּי וְנְצַחִי לְחֻשָׁב מִמְּנוּ יִתְבַּרְךָ, אוֹ לְדַבֵּר אִיזָה דְבִיר תּוֹרָה וְתִפְלָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אוֹ לְקַיֵּם אִיזוֹ מְצוּהַ מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וְזֶה יְלִוָה אוֹתָנוּ אַפְלוֹ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָנוּ מִעֲלָמָא הַדִּין, וּכְשֶׁתִּזְכְּרוּ אֶת כָּל זֹאת, אֲזִי שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲעוֹלָם כְּבָר לֹא תוּכַל לְהַטְעוֹת וּלְבַלְבֵּל אֶתְכֶם כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תבא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנֵימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים, כִּי הִבְעַל-דְּבָר יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשִׁבְר אוֹתְךָ,
הַעֲקָר שְׁתַּפְּסִיק לְהַדְפִּיס, כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד מְאֹלוּ הַעוֹסְקִים
בְּהַדְפָּסוֹת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה לוֹ כְּחֻצִּים וְכִקְוֻצִּים וְכוּ'.
לְכֵן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס, שְׂיִהְיוּ
עַל-כָּל-פָּנִים סִפְרִים מְצוּיִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁגַם אֶתְּהָ
תּוֹזָה לְהַפְיֵץ, וְכֵן תּוֹזָה אֶת אַחֲרֵים לְהַפְיֵץ. וְהַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת
טוֹב עֵין, וְטוֹב עֵין יִבְרַךְ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
חֻלְקָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִרַבְּנוּ ז"ל, וְמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנוּ
ז"ל!?! אֲשֶׁר הַשְׁמַחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמַחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם
דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל זֶה תּוֹזָה דִּיקָא אִם תְּבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלֹא תִרְצָה שׁוּם רְצוֹן מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ; כִּי כְּשֶׁאָדָם בָּא
אֶל בְּטוֹל אָמֶת, וְאִינוּ רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ אֶל תוֹךְ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹאֵף מִכָּל דְּבָר
אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה סוּד אֲוִי"ר, שְׁהוּא "אוֹר י", הֵיִנוּ אוֹר
הַחֲכָמָה, אֲזַ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ כְּבָר הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת. וְעַל זֶה
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ט', סִימָן יד): עַל כָּל
נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְהַלֵּל יָהּ, הֵיִנוּ מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּטוֹל בְּאֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכָה לְהַרְגִּישׁ אִיךָ כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה
מְאֻי"ר הוּא אוֹר י', אוֹר הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה, וּמְהַלֵּל עַל-יְדֵי-זֶה י"ה,

וְאָדָם כְּזֶה אֵין לוֹ שׁוֹם יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת כְּלָל, כִּי תָמִיד הוּא חוֹזֵר
אֵלָיו יתְבַרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תבא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי
בְּהִיוֹתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי-זֶה
בְּפִרְנֶסָה בְּנִקְל, וְתִזְכֶּה לְרוֹוֹת רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֶלְצִיךָ.

רֵאָה, אָהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּנְיִחַ בְּעֲצָמְךָ הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כְּרָגַע, כִּי הַשְּׂמִחָה
מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְאֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֶה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תַּעֲנִית ח.): כָּל הַשְּׂמִחָה בִּיְסוּרִים שֶׁבָּאִים
עָלָיו מִבֵּיא יְשׁוּעָה לְעוֹלָם; כִּי הַשְּׂמִחָה מִמְּשֻׁכָּת אוֹר וְחַיּוֹת וְזִיו
עָלִיזוֹן עַל הָאָדָם, עַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְרַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִיר אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּבְחֶסֶדוֹ יתְבַרֵךְ צִיתוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
כָּל הַדּוֹרוֹת אֶת רַבְּנּוּ ז"ל, אֵף שֶׁעֲבַר עָלֵיהֶם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, צָרוֹת
וְיְסוּרִים וּמְכַאֲבִים רָעִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הָיוּ
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, וּבְגִי-אָדָם שְׂגָם-כֵּן הָיוּ נִמְצְאִים
בְּאוֹתוֹ מַעֲמָד וּמִצָּב קִנְאוֹ בָּהֶם מֵאֵד, וְהִיְתָה דְרָכָם לְשָׂאֵל — מֵאֵין
לָכֶם הַכַּח הַנִּפְלָא הַזֶּה, אֵף שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם מֶה שֶׁעוֹבֵר בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתֶּם תָּמִיד שְׂמִחִים וְעֵלִיזִים? ! וּבְאֶמַת
כְּזֶה נִמְדַדֵּת כָּל גְּדֻלַּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — כְּשׁוֹזֹכָה לְהַפִּיךְ אֶת כָּל מֶה
שֶׁעוֹבֵר עָלָיו לְשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתכז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתאחז תמיד ברבנו ז"ל, ושום דבר לא יוכל להפריד אותך מרבנו ז"ל על אף כל הבלבולים והספקות שונכנסים בלבך מדי פעם בפעם. עליך לדעת, כי כל זה בא מצד העוונות, כי מי שזוכה לתשובה שלמה, כבר לא עולים על לבו שום קשיות וספקות כלל, וזוכה להפלל לגמרי בו יתברך, ורואה לפני עיניו רק אמת מציאותו יתברך, והוא נכלל לגמרי באורו האין סוף ברוך הוא, ותמיד מדבר שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, אשר זה יסוד גדול בדעת רבנו ז"ל, וכל מי ששמח ביותר — מצליח יותר (ספר-המדות, אות הצלחה, סימן א'), וזוכה להתקרב אל רבנו ז"ל ביותר. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא, פרשת תזריע): אמר הקדוש-ברוך-הוא, אם אתם משמרים את המצוות ותשמחו בהם, אני מוסר לכם שמחה וכו', עין שם; על-כן ראה לקיים את המצוות בשמחה עצומה, ובפרטיות בשעה שאתה מניח תפלין, תשמח מאד מאד, וזה ימשיך עליך שמחה על כל היום, כי התפלין הם מחין עליונים, ושם פתוב יחודו ואחדותו יתברך, וכשאדם שומח בהנחת תפלין, ורוקד עם התפלין, אזי נמשך עליו מחין ודעת עליונים, אשרי הזוכה לשמח בכל יום עם התפלין שלו.

ידוע אצלנו, כי רבנו ז"ל אמר פעם למוהרנ"ת ז"ל, שהמצוה שלך תהיה תפלין, ולרבי נפתלי ז"ל אמר, שהמצוה שלך תהיה ציצית. והיה מוהרנ"ת ז"ל תמיד מלהב עד מאד בשעה שהניח את התפלין, וכן רבי נפתלי דקדק מאד על פשרות הציצית, והיתה תמיד בכיסו חבילת ציציות, ופעם אחת ירד במדרגות, ונתפסה

קב אָשֶׁר י"א תתכח בְּנַחֵל

אחת מְצִיצוֹתַי וְנִקְרָעָה, וְלֹא הִלֵּךְ יוֹתֵר, רַק יָשַׁב עַל הַמַּדְרָגוֹת, וְהוֹצִיא אֶת הַחֲבִילָה צִיצִית מְכִיסוֹ, וְלֹא הִלֵּךְ מִשָּׁם עַד שֶׁתִּקֵּן אֶת הַצִּיצִית.

אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נָעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, וּמַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, וּמִמְקַרְבִּים אֲנָשִׁי אֲמַת, טוֹב לְהוֹדוֹת עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְעַלֵּינוּ לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלַעוֹלָם לֹא נִהְיֶה בְּכֻלָּל בְּעֲלֵי מַחְלָקַת הַחוֹלְקִים עַל אֲנָשִׁים כְּשֶׁרִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּדַבְּרוֹת אֲמַת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר, כִּי תְּבוֹא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעִנְיָן בְּעֵלְךָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִי תָמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּינֵךְ לְבֵינִי, וְאַף פַּעַם אֵל תִּתְגַּדְּשׁוּ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׁאֵת רְגִילָה, הֵינּוּ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֹךְ, וְתִכְפִּי רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרֵךְ יְכוּל לַעֲזֹר לְךָ, וּבִכְפָּרְטִיּוֹת שְׁנֹשְׂאֲרֵת יְתוּמָה, אֲזִי אֵין לְךָ רַק אֶת אֲבִינִי שְׁבִשְׁמַיִם, וְכֹל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה תְּבַקְּשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכֹל מֵה שְׁאֵת רוּצָה תְּבַקְּשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאֲזִי תִרְאֵי נִפְלְאוֹת שִׁיעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי כִּי תְּבוֹא, י"ג אֶלּוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

וְהִנֵּה עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל גְּדוֹל אֶצְלִי, שְׂאִינִי שׁוֹמֵעַ אֵף פֶּעַם
צַד אֶחָד, וְתִמְדִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשִׁמְעַע שְׁנֵי צְדָדִים, כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ רַק
צַד אֶחָד, הוּא מְעַנֶּה אֶת הַדֵּין, וְעַל-כֵּן מֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַע גַּם
אֶת הַצַּד שֶׁלְּךָ.

עִם כָּל זֹאת לְדַעַתִּי, רְאִי לְדוֹן אֶת בְּעַלְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא
חֹסֵר יְדִיעָה, וְאִינוּ יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אִשָּׁה, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכַתֵּב לוֹ בְּפִרְטוּיּוֹת אֵיךְ שֶׁיִּתְנַהֵג עִמָּךָ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם אֶת תְּלִמְדֵי בְּקוֹנְטְרָס "כְּבוֹד הַבַּעַל",
וְהוּא יִלְמַד בְּקוֹנְטְרָס "כְּבוֹד הָאִשָּׁה", וְשִׁנִּיכֶם תְּלִמְדוֹ בְּקוֹנְטְרָסִים
"שְׁלוֹם בְּאֶהְלֶךְ", "שְׁלוֹם בְּמִשְׁפָּחָה", אֲשֶׁר זֶה תְּהִיָּה תוֹעֵלֶת לְשִׁנִּיכֶם.

הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים סֶבֶל וְיִסוּרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה
לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֶת מַדַּת הַסְּבָלָנוּת, שְׂאֵז יִזְכֶּה לְעַבֵּר אֶת הָעוֹלָם
בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה. וּבְפִרְטוּיּוֹת הָאִשָּׁה כְּשֶׁרוֹצֵה לְפַעַל אֶצְלָה בְּעַלָּה מָה
שֶׁהִיא צְרִיכָה, עָלֶיךָ לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵז אֶפְלוּ שֶׁיְהִיָּה
הַבַּעַל הַכִּי קָשׁוּחַ, הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְשַׁנּוֹת אוֹתוֹ, אִם רַק תְּהִיָּה לָהּ
סְבָלָנוּת. וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכֵן יְהִיָּה אֶצְלָכֶם, שֶׁהַכֵּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִתְחִילוּ לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת וּבְהִבְנָה
הַדְּדִית, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי כִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ וְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמָאד מָאד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵיתְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, אִם הֵייתָ לּוֹמֵד בְּכֹל יוֹם בְּקוּוֹנְטֵרַס "כְּבוֹד הָאִשָּׁה",
הִיָּה מִשְׁתַּנֵּה כָּל בֵּיתְךָ לְטוֹבָה. וְזָכוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ
מָאד מָאד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ (עֵינִי שִׁיחוּת-הַר"ן, סִימָן רסד), וְחֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ
(תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם בְּאִפְּן שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ); וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ
רַבְּנוּ ו"ל (עֵינִי לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), אֲשֶׁר כָּל הָעֲשִׁירוֹת בָּאָה
לְאָדָם מִצָּד אִשְׁתּוֹ; וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים, שְׂיִהִיָּה שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ בֵּינְךָ וּבֵין אִשְׁתְּךָ, וְתִהְיֶה וְתִרְנֶן גְּדוֹל בְּבֵיתְךָ, וְאֵל
תִּהְיֶה כָּל-כָּף קָשׁוּחַ, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

וּבְכֹלל כְּדָאֵי לֹא לִהְיוֹת עֵקֶשׁן עַל כָּל דְּבָר קָטָן וּפְעוּט בְּבֵית,
כִּי זֶה רַק מְכַנְּסֵי בָּאָדָם מְתַחִים וְצִמְצוּמִים וּבְלָבוּלִים, וְהוֹרֵס אֶת מַח
הָאָדָם, וְגוֹרֵם לוֹ כָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת בְּחַיִּים, כִּי כְּשֵׁאִין שְׁלוֹם-בֵּית
לְאָדָם, אֲזִי אֵינוֹ מִישָׁב כָּלֵל, וּכְבָר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת,
פָּרָק ב'): יִפֶּה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁכַּחַת
עוֹן; וּפְרָשְׁתִּי, שֶׁהוּא מְלִשׁוֹן שְׂכָחָה, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם עוֹסֵק בְּתוֹרָה
וּבְפִרְנֶסָה, אֲזִי הוּא שׁוֹכַח בְּעִיּוֹתָיו, כִּי אֵין לוֹ זְמַן כְּבָר לָזֶה, כִּי רַב
הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאוֹת רַק עַל-יְדֵי מַדַּת הַבְּטָלָה, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה
לְיָדֵי שְׁעֵמוֹם וְלְיָדֵי זְמָה (פְּתוּבוֹת נט.); עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת
שְׂבַעוּלָם לִהְיוֹת בְּאַהֲבָה, אַחֻוּהַ וְרַעוּת עִם אִשְׁתְּךָ, וְתִבְיָנָה וְתִכְבְּדָה,
וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהִיא תְּכַבֵּד גַּם אוֹתְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, יְדִידִי הַיְקָר! כִּי יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה וְכו'.

אָשֶׁר י"א תתלא בנחל קה

(תהלים צ, י), ומה גם שָׂרְבִים כָּבֵד עֲבָרוּ, וְהַחַיִּים כָּל-כָּף קִצְרִים, וְזוֹ שְׁטוּת וְהִבֵּל לְהִסְתַּבֵּף עִם אֲשֶׁתּוֹ וְלָרִיב עִמָּה עַל כָּל דְּבָר קִטָּן וּפְעוּט, עַל-כֵּן רָאָה לְהִשְׁלִים עִמָּה, וְתַדוּן אוֹתָהּ תָּמִיד לְכַף זְכוּת. אֵתָהּ רָאָה לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב שָׁבָה, וְאִזּוֹ תַצְלִיחַ כָּל יָמֵי חַיֶּיהָ.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי פִי תְבוּא, י"ג אֶלּוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מַחֲמַת חֶסֶד הַפְּרִנָּסָה.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי ברכות, פָּרָק ב', הַלְכָה ח'): בְּרַכְתָּ ה' הִיא תַעֲשִׂיר (משלי י, כב) — זֶה בְּרַכְתָּ שְׁבַת; כִּי כִשְׂאֻדָּם זוֹכָה לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְשׁ, בָּאוֹת לוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת, וְזוֹכָה לַעֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה.

גַּם רְאוּ לְבַדֵּק אֵת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלַת מְזוּזָה, וְאִם אֵין הַמְּזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן — כִּשְׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ אַרְבָּעָה גֵּרוֹת, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבִצְעַת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל פְּרִנָּסָה, וְאִזּוֹ תִרְאֵי אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּכָל פְּרִט וּפְרִט מִחַיֶּיךָ.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א תתלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערךם
הקשה ממה שעובר עליכם ברוחניות ובגשמיות.

ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה, לידע אשר אין שום
מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובזה
שתכניסי בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה תזכי
לסבלנות להיות סבלנית גדולה לגבי בעלך, אשר זהו העקר בחיים,
כי כל מי שהוא סבלן ביותר — הוא מצליח ביותר, כי החיים של
האדם מלאים בעיות וכו', צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות וכו',
ואשרי מי שהוא סבלן. וכבר אמר החכם: "הסבל הוא תרופה לכל
החלאים".

ראי לגור עם בעלך באהבה, אחוה ורעות, ולדון אותו תמיד
לכף זכות, ותשתדלי אף פעם לא לריב עמו, וכל שפן לא לצעק
עליו, ואז תראי איך שישתנה המצב בביתכם, שתהיה לכם פרנסה
בשפע וגם ילדים, כי המריבות והמתחים בפית הורסים את הכל.

ראי לבדק את מזוזות ביתך אם הן פשרות, ואם לא חסרה על
איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות בפית הן כשחסרה איזו מזוזה.

וכן ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, ותזכי
לעשירות, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות, פרק ב', הלכה ח'): ברכת ה'
היא תעשיר (משלי י, כב) — זו ברכת שבת; על-ידי שאדם שומר
שבת נתברך בעשירות.

גם ראי להדליק לכבוד שבת-קדש ארבעה נרות, ולהוסיף שני
נרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי

אֲשֶׁר י"א תתלג בַּנְחַל קז

הַתְּפִלָּה שֶׁהָאֲשֶׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלִקַת הַנְּרוֹת מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"א תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ אֶת פְּעִילוֹתֶיךָ, שְׂאֵתָה סוּפֵר וּמְחַבֵּר סִפְרִים, רְאֵה לְהַכְנִיִס אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ סִפְרֶיךָ, לְמַעַן תִּזְכֶּה אֶת הַרְבִּים, כִּי אֵין לָךְ עוֹד זְכוּת גְּדוּלָה מִזֶּה שֶׁהָאֲדָם זוֹכֶה לְהִשְׁרוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, הֵינּוּ שִׂמְדָּבֵר מֵאֱלֻקוֹתָיִךְ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנִּים אֶת זֶה בְּלְבוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהוּא זוֹכֶה וּמִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵז אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ.

כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב הוּא לְהַפִּיךָ מִהָאֲדָם אֶת לְבוֹ הָאֲבָן, וְלַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ לְלֵב בְּשָׂר, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ הַרְגֵּשָׁה לְזוּלָתוֹ, וְיִרְצָה לְעֹזֵר לְאַחֲרִים. וְרַבְּנוּ ז"ל מְחַדִּיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד אֲשֶׁר זוֹכֶה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, נִכְנָס בּוֹ אוֹר וְתִשׁוּקָה וְחַיּוּת וְרִצּוֹן וְכִסּוּפִין עֲזִים וְעֲצוּמִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁנִּפְתַּח פִּי לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֵל אָבִיו. כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנִּים גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִקְרָבֵי בְּגִלוּי כְּזֶה, שֶׁאֲדָם מְבַטֵּל אֶת יִשׁוּתוֹ לְגַמְרִי, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל. וְעַל כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כְּזֶה וּבְכָא לְנִצּוּחַ נְצָחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

קח אֲשֶׁר י"א תתלד — י"א תתלה בַּנְחֹל י"א תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר פִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זָאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֵת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְעַע בְּכֹל יוֹם כְּלֵי זֶמֶר, וְשִׁהְיִי אֲוִירָה בְּבֵית תְּהִיָּה
רַק שֶׁל שְׂמֵחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים,
אִם תִּמְיֵד יְהִיָּה בְּבֵיתְכֶם קִסְטָה־טִיִּיפ, וְתִשְׁמְעוּ פֶּל מִיָּנִי נְגוּנִים
הַמְשַׁמְחִים אֵת הַלֵּב, וְזֶה יִשְׂרָה אֵת הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתְכֶם, כִּי אֵין
הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה אֱלֹא בְּלֵב שְׂמֵחַ, וְכֵן בְּבֵית שֵׁשׁ שְׂמֵחָה,
הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה שֶׁם, וְכִשְׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אֲזַי פֶּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת שֶׁם.

הַמְּאֹחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר פִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְתִתְרַפְּאֵי לְגַמְרִי.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שְׂבֵת־קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי
גִּירוֹת שֶׁל שְׂמֵן זֵית, וְלִבְקֹשׁ אֲזַי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂתִזְכִּי לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה,
כִּי הַתְּפִלָּה שְׂהֵאֵשָׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת
וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

רְאֵי לְהוֹרִיד מִמֶּךָ פֶּל מִיָּנִי מְתַחִים וְכוּ', כִּי מָה שְׂאֵת סוּבָלֶת
מִמְחֻלַּת הָאוּלְקוּס וְכוּ', זֶה בָּא לְאָדָם מְעַצְבִּים וּמְכַעֵס, שְׂאוּכַל אֵת

אֲשֶׁר י"א תתלו בַּנְּחָל קט

עצמו וכו', ועל-כן ראי להשתדל להיות רגועה, ותשמרי על דיאטה חזקה לא לאכל שום דבר מליח או חמוץ או חריף, שנה הורס את הקבה לגמרי, ולא מניח להתרפא ממחלת האולקוס.

נא ונא ראי לשמר על בריאותך, ואל תסתכלי מה שאחרים אומרים ומגיבים, את צריכה לראות להיות בריאה.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, והצלחה רבה בביתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה בביתכם...

י"א תתלו.

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר כי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... נרו ואיר.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך בבריאות הגוף, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא ברפואה שלמה מן השמים.

ראה להזהר ללכת בכל יום למקנה, כי רבנו ז"ל גלה לנו, אשר מקנה הוא רפואה גם בגשמיות ומכל שפן ברוחניות.

נא ונא ראה לנדר בכל יום ח"י פרוטות לצדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ולבקש הרבה ממנו ותפריך בזכות רבי מאיר בעל הנס, אלקה דמאיר עגני, אלקה דמאיר עגני וכו', והקדוש-ברוך-הוא הרופא ישראל ישלח לך רפואה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קי אשר י"א תתלוז — י"א תתלח בנחל י"א תתלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לשמר שבת-קדש ואז השבת תשמר עליך. וחקמינו הקדושים אמרו: ברכת ה' היא תעשיר — זו ברכת שבת; כשאדם שומר שבת נשפע עליו שפע בפרנסה. ועקר שמירת שבת הוא השמחה והחדוה בשבת-קדש. וצריכים לשמח מאד מאד על נעם קדשת השבת, ולענגה בכל מיני תענוגים. וכן לשמר מאד לא לעשות שום מלאכה אסורה, ולא לדבר שום דבור חל, וכן לא לחשב שום מחשבה של עסקי חל, ואז כשאדם זוכה לזה, אזי נשפע עליו שפע גדול מששת ימי החל. כי עקר ההשפעה של האדם נמשכת משבת-קדש.

אודות ילדים, ראה שאשתך תדליק ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ולבקש אז בעת הדלקת הגרות על בנים, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת בשמים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתלח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי רב הצרות בביתו של האדם — כשאין לו מזוזות פשרות, או כשחסרה על איזו דלת מזוזה.

אָשֶׁר י"א תתלט — י"א תתמ **בנחל** קיא

רָאָה שְׂאֵשֶׁתְּךָ תְּדַלֵּיק אַרְבָּעָה גֵּרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת־קִדְשׁ, וְלִהְיוֹסִיף
שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֶז הַרְבֵּה עַל יְלָדִים, כִּי הִתְפַּלֵּה
שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.
רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וּכְדֹאֵי לָכֶם לְלַכֵּת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ
לְאַיִזָּה שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים הַלְכוֹת אֵלָיו.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבָנִים חַיִּים וְקִיּוּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תְּבוּאָה, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִתְבָּרְכוּ
בְּכֹל מָה שְׂאֵתֶם צְרִיכִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל כְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וְכֵן לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת
בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשָׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלֶת מְזוּזָה.

גַּם תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, כִּי זֶה עֶקֶר קִדְשַׁת
יִשְׂרָאֵל.

וְאִם תִּקְיְמוּ אֶת כָּל זֹאת, תִּרְאוּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תְּבוּאָה, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּי
יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרְךָ מְלַבֵּישׁ אֶת
עֲצָמוֹ בְּדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן. וּמִי
שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת וְשִׁכְל אֲמָתִי, וְיודַע אֲשֶׁר הַבְּרִיאָה אֵי אֶפְשֶׁר לָהּ
לְהִתְקַיֵּם לְבַד, וְאֵין שׁוּם טֵבַע כָּלֵל, רַק הַכֵּל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, אֲזִי
הוּא קוֹלֵף אֶת הַקְּלָפָה שְׁמֻסּוּכָבֶת אֶת הַבְּרִיאָה, וְתַכְף־וּמְיָד מוֹצֵא
אֶת הַפְּרִי שֶׁהוּא אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחֵי
הַחַיִּים, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְזֶה כָּל לַמּוֹדוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל — לְהַפְּךָ מֵלֵב הָאָבֶן וְלַעֲשׂוֹתוֹ
לְלֵב בָּשָׂר, שְׁיִהְיֶה הָאָדָם כְּלִי לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיִהְיֶה לוֹ
הַרְגֵשׁ לְזוּלָתוֹ, וְיִשְׁתַּדֵּל לְעֲזוֹר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת עֲנִיִן הַהִתְבּוּלְלוֹת, עֲלֶיךָ לְדַעַת, מִי שָׂרַק מִסְתַּכֵּל הַיֵּטֵב
עַל הַהִסְטוֹרִיָה, אֵיךְ שְׂאֲמוֹת הָעוֹלָם הִרְגוּ וְרָצְחוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת
מִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת, אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁפָּךְ כָּל יְמֵי גְלוּתָנוּ זֶה אֶלְפִים
שָׁנָה, אֲזִי הוּא כָּבֵד מִתְגַּעַל מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וְכָל הַגּוֹיִים כָּאֵין נִגְדוּ.
וְכָלֵל זֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּדַעַתוֹ, כִּי אֵין גּוֹי טוֹב, וְעַם גּוֹי צְרִיכִים
לְלַמֵּד אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית־דִּין וְלֹא מִצּוֹת, אֲלֵא אִם־כֵּן רוֹצֵה לְהִתְגַּיֵּר,
אֲבָל בְּדַרְךָ כָּלֵל גּוֹי הוּא רַע גְּמוּר, וְאֵף שִׁיבּוֹאוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
לְחַפּוֹת עֲלֵיהֶם, צְרִיכִים לִידַע אֲשֶׁר הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַגּוֹי הִיא רַע גְּמוּר,
וְהוּא רַק רוֹצֵה לְהִרְגֵּךְ אֶת הַיְּהוּדִי, וְאֵין זֶה סְפוּרִים בְּעֵלְמָא, אֲלֵא
הַמְצִיאוֹת הַמְרָה הוֹכִיחָה לָנוּ כָּל יְמֵי גְלוּתָנוּ אֶת הַשְּׁחִיתוֹת וְאֶת
הַמִּיתוֹת הָאֲכָזְרִיּוֹת שֶׁהוֹצִיאָו מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל כָּל
אֲמוֹת הָעוֹלָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, אֲזִי כָּבֵד מִתְגַּעַלִּים מֵהֶם. וְרוֹאִים
בְּחֹשׁ, שֶׁכָּל אֵלוֹ הַמְתְּבּוּלְלִים בֵּין הַגּוֹיִים, לְבִסּוֹף הַגּוֹי אוֹ הַגּוֹיָה
זוֹרְקִים אוֹתוֹ וְכוּ', וּמִי סוֹבֵל? רַק הַיְלָדִים שְׁנוּלָדִים מֵהֶם; כִּי גּוֹי

ויהודי לא יכולים לחיות יחד, פי ההכרח להם לבסוף להפרד, וזה דבר מציאותי, וכבר למדנו לקח בעוונותינו הרבים, במשך אלפים שנות גלותנו.

הנה שלחנו אליך קונטרסים המדברים מאמת מציאותו ותברך וממעלת קדשת ישראל, ואקנה שבעוד כמה שבועות תקבלם.

הקדוש-ברוך-הוא יפתח לך את עיני שכלך, ותזכה להשיג בהשגות אלקותו ותברך, ותתברך בכל הברכות הכתובות בתורה.

נא ונא ראה לחזר על מכתבי זה, ותישב את עצמך באמת הדברים, ואף שיש כאלו האומרים, שאם יעשו מפגשים בין יהודים לגויים וכו', מכל שכן שיתבוללו ביניהם וכו', על-ידי-זה הם יאהבו אותנו, הפל טעות והבל; כי חכמינו הקדושים אמרו (ספרי בהעלותך יא): אמר רבי שמעון בר יוחאי, הלכה היא בידוע, שעשו שונא ליצקב; ובעוונותינו הרבים, למדנו את זה על עורנו וכו'. ובפרט בעת השואה האימה, שעברה על כלל ישראל. ועקר הצרה המרה, שבמקום להזהיר את עם ישראל לברח מהם בתכלית הבריחה, ולא להתערב עמם, רק שענינו תהינה פקוחות, איך שהגויים רק רוצים להרג אותנו, עוד מעודדים לעשות מפגשים עמם וכו', וכן שולחים לגרמניה הארורה ללמד מהם וכו', אוי לנו שפך עלתה בימינו.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבוא יבוא משיח צדקנו ויגאלנו מהערב-רב שנתפשטו עכשו בארצנו הקדושה, ונזכה לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בשלמות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קיד אשר י"א תתמא — י"א תתמב בנחל י"א תתמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר, פי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה' יקר לי
מאד ... גרו יאיר.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל הסתדר אצלך על נכון.

נא ונא ראה להפיץ בכל יום ספרי רבנו ז"ל, כי אין למעלה
מזה בתקון העבר, כי בזה שמכניסים הרהורי תשובה באחרים,
הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו.

ראה למסר את הקסטות מהשלשה שבועות שהייתי בארצנו
הקדושה, הינו מה שהקלטת במוצאי שבתות: עקב, ראה, שופטים,
ותמסר את זה ל... גרו יאיר, באפן שיעתיקם וידפיסם ב"תוף
הנחל".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר, פי תבוא, י"ג אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה' יקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לראותך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך,
שתזכה באמת לצאת מכל מצוקותיך ברוחניות ובגשמיות, ולהכניס
בעבודת השם יתברך, ותצליח בדרך תמיד.

נא ונא ראה להמשיך את עצמך אליו יתברך, ואל תתפעל
משום ברעה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע. ותאמין לי,
שראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, "אשר בנחל" שם
גורלנו, ומה היינו עושים בלעדיו רבנו ז"ל? ! ובזה שאנו מקרבים

אֲשֶׁר י"א תתמג בַּנְחַל קטו

אֵל רַבֵּנוּ ו"ל, רְאוּי לָנוּ לֹמַר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם: אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ,
וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ!

בִּימֵי מוֹהֲרַנ"ת ו"ל הִזָּה יְהוּדֵי אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָיָה אִישׁ
תָּמִים, וְקָרָאוּ אוֹתוֹ: ר' פִּיבֵל, וְדָרְכוּ הִיָּתָה לֹמַר תָּמִיד: אֲשֶׁרֵינוּ,
אֲשֶׁרֵינוּ, שְׂזָכְנוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ! וְהָיוּ הַמְתַּנְגְּדִים קוֹרְאִים אוֹתוֹ
בְּלִשׁוֹן גְּנָאִי: פִּיבֵלֵי אֲשֶׁרֵינוּ; וּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל שִׁבְחוּ מְאֹד מְאֹד וְאָמַר,
שְׁעַל-כָּל-פָּנִים בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן יִקְרָאוּ אוֹתוֹ גַּם-כֵּן: פִּיבֵלֵי אֲשֶׁרֵינוּ.

מְכַל זֶה רוֹאִים אִיךָ אָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לֹמַר 'אֲשֶׁרֵינוּ'
בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזּוּ יִזְכֶּה לֹמַר 'אֲשֶׁרֵינוּ' גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא. וּבְאַמַּת רְאוּי
לָנוּ לֹמַר 'אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ' — אֲלֹפֵי אֲלֹפִים פְּעָמִים, וּבְפָרֵט אֶתְּהָ,
שְׂזָכִיתָ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְגוֹר בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁר
אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה עוֹד עִיר וְאִם בִּישְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עוֹד לֹמַר תְּהִלִּים בְּבֵית מְדַרְשֵׁי,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם נְסִים.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, י"ג אֶלּוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְבַל תַּחֲשִׁשֵׁי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, רַק
תִּמְשִׁיכֵי לְלַמֵּד בְּגֵן, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶל
זֶה אֲנִי מִשְׁתַּוָּקֵק, שֶׁיְהִיָּה לָנוּ בֵּית חֲנוּךְ כָּשֶׁר שֶׁל עֲצָמְנוּ, וְלֹא נִצְטָרֵךְ
לְהַגִּיעַ אֶל טוֹבוֹת מְזוּלָתָנוּ.

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים עִם בְּעִלְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יַעֲזֹר שְׂבֻכּוֹת הַתְּהִלִּים נִזְכָּה לְנִסִּים נִגְלִים מְאֹד, וְהַעֲיֶרָה יִבְנֶאֱל
תַּתְּהַפֵּךְ לְ"עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, י"ג אֶלּוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵה מְאֹד גִּדְלָה שְׁמַחְתִּי בְּרֵאוֹתֵי אוֹתָךְ בִּיבְנֶאֱל "עִיר בְּרִסְלָב".
הֵן אָמַת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ עֲדִין מֵה שְׁעוֹבֵר בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל
זֹאת אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ, כִּי תִרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים
בְּבֵית מְדֻרְשֵׁי, וּבִזְכוּת הַתְּהִלִּים תִּזְכָּה לְרֵאוֹת נִסִּים נִגְלִים, כִּי
הַתְּהִלִּים מִמְּשִׁיכִים נִסִּים לְכָל הָאוֹמְרִים, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים
מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, הָיוּ אוֹמְרִים אֶת זֶה בְּכָל יוֹם, וְגוֹמְרִים בְּכָל
יוֹם אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים, וְעַל-כֵּן-פָּנִים יוֹם אֶחָד בְּתְהִלִּים, הֵינּוּ כִּי
הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים כְּפִי שְׂבָעָה יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְסִיִּם
בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְעַל-כֵּן-פָּנִים פַּעַם אַחַת בַּשָּׁבוּעַ.

אַתָּה רֵאָה לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים כַּאֲשֶׁר נִדְבַר בֵּינֵנוּ בְּבֵית
מְדֻרְשֵׁי, וְתִרְאֶה אֶת הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שְׁעוֹד יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּנְיִחַ אֶת עֲצָמְךָ לְפַל וְכוּ' מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּהְיֶה לְךָ דִּירָה מְשֻׁלָּךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְאַחֲרִים.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין
שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְאֵף

אֲשֶׁר י"א תתמה בַּנְחַל קיז

שְׁמֹרֵב הַבְּלוּלִים וְהַהִסְתָּרוֹת וְהִירִידוֹת נִחְשְׁכוּ יְדֵיעוֹת אֵלֹה מְהֻאָדָם,
וְעַל-פִּירֵב נּוֹפֵל בְּקִרְיֹוֹת, עִם כָּל זֹאת זֶה עֶקֶר עֲבוֹדָתָנוּ — לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְחֹזֵר וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְהַתְפַּלֵּל שְׁחֻבְרָךְ גַּם-כֵּן יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְגוּר בִּיבְנָאֵל, וְאֵז
שְׁנִיכֶם יַחַד תִּזְכּוּ לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבָּנוּ ז"ל, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר
חֲזוּק.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא, י"ג אֱלוֹה ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחָתְךָ, שְׂזֻכִּיתָ לְקִנּוֹת בֵּית בִּיבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁבִיתְךָ יִהְיֶה בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים,
וְתִזְכֶּה לְאַרְח שָׁם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְיִהְיוּ רַק שְׂמֻחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה שְׁבִיתְךָ תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂרוּיָה אֲוִיָּה שֶׁל שְׂמֻחָה,
וְאֵז יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה וּבְכָא.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּנֶךְ עוֹשֶׂה חֵיל אֶצְלָנוּ, וְלוֹמֵד בְּהַתְמָדָה
רְבָה, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל יְלָדֶיךָ יִהְיוּ תַלְמִידֵי
"הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ", וְיִלְמְדוּ בְּהַתְמָדָה, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת מֵהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְבְרִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קִיחַ אֲשֶׁר י"א תתמו – י"א תתמו בַּנְחַל
י"א תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ זָאִיר.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא יְסוֹד גְּדוֹל בְּיַהֲדוּת
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת
חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, וְכֹל מֵה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שִׁמְחָה, עַל-יְדֵי-זוֹכָה
לְהַצְלִיחַ יוֹתֵר, כְּמֵאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן א'): מִי
שֶׁשִּׁמְחָה תָּמִיד – הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ בְּיוֹתֵר; כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַלֵּב וְהַדַּעַת, וְאֵז הוּא בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲיִין וּמְצַלִּיחַ, כִּי הַהַצְּלָחָה שֶׁל
הָאָדָם תְּלוּיָהּ בְּמִדַּת הַשִּׁמְחָה. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁכָּל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים
שֶׁהֵם בְּטִבְעֵם שְׂמֵחִים, הֵם תָּמִיד מְצַלִּיחִים, וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם,
וְכֹל מֵה שֶׁנִּסְתַּבְּכִים וְכוּ', הֵם יוֹצְאִים מִזֶּה רַק עַל-יְדֵי שִׁמְחָה, עַל-כֵּן
רָאָה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ
בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצַּח נִצָּחִים.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר מְכַתְּבִים, וְאֵז מִמֶּשׁ חַיִּים תְּחַיֵּינִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְרֵאוֹת אֶתְכֶם בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְאֵף
שֶׁלְּבִי כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד מְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעִנְיַן הַדִּירָה, אֵף
אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵה רַק זְמַנִּית, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

אֲשֶׁר י"א תתמח בַּנְחַל קִיט

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה עצומה שמחים ועליזים, ואחד ישמח את השני, כי השמחה מרחבת את הדיעת, וממשכת לאדם רק הצלחה, וכל אלו שמצליחים, זה רק אודות השמחה שזוכים לשמח תמיד.

נרפם של אנשי שלומנו היקרים היתה בכל הדורות — להיות שמחים ועליזים, ואף שהיו עניים ואביונים, והיתה להם דחקות גדולה ודירה מצמצמת, חדר אחד עם עפר או אחת-עשרה נפשות בלי שום גזמא, עם כל זאת היו כל-כף שמחים ועליזים, וזה הנה ברוסיה ובפולניה וכו', ואנשי העולם היו מקנאים מאד באנשי שלומנו, כי גם להם לא הנה יותר, עם כל זאת היו תמיד שרויים במקירות ובמרה שחורה ובספקות ובבלבולים, אבל אנשי שלומנו היו תמיד שמחים ועליזים, והיו לאות ולמופת לכלם, והנה קדוש השם.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבְּעֶזְרְתוֹ יתְבַרְךְ בְּקֶרֶב יְהוָה לְכֶם בֵּית עֲצָמֵי וְרֶכֶב וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת.

נא ונא ראו לשמח ולחזק אחד את השני, ואז תראו נפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתמח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבא, י"ג אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לראותך ביבנאל "עיר ברסלב", ומה מאד גדולה שמחתי שאתה זוכה להחזיק מעמד מכל מה שעובר עליך. הן אמת שהבעל-דבר אורב על כל אחד ואחד, ומלביש את עצמו בכל מיני לבושים להפילו ולהכשילו ולנרקו ולרנקו וכו' וכו', עם

כל זאת כְּבַר גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ו"ל, שְׁכַנְגָד הַיָּצָר הָרַע אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְחַזֵּק, רַק עַל-יְדֵי שְׁמֻחָה, כִּי כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם שֹׂמֵחַ יוֹתֵר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר, עַל-כֵּן רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהִיּוֹת שֹׂמֵחַ, כִּי הַשְׁמֻחָה הִיא הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שֹׂמֵחַ, הֵרִי הוּא מְצַלִּיחַ. וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ נִקְל מִדַּת הַשְׁמֻחָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: אֵין הַשְׁמֻחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשֹּׂמֵחַ הַיּוֹם שֹׂמֵחַ לְמָחָר (מִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרָשַׁת שְׁמִינִי); עַל-כֵּן צָרִיכִים לְתַפֵּס בְּכָל יוֹם אֶת הַשְׁמֻחָה, וְלִשְׂמַח אֶת הַבְּרִיּוֹת, כַּמְאֹר הַתֵּנָא (אֲבוֹת פָּרָק ג'): הֵרִי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּשְׁמֻחָה; וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת הַשְׁמֻחָה, שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרוֹנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תְבוֹא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד גְּדָלָה שְׁמֻחָתִי, בְּרֵאוֹתֵי אוֹתָךְ בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁתְזַכֶּה לְקַנּוֹת אֶת הַדִּירָה שְׂאֵתָה גֵר בְּהָ, וְתִהְיֶה הַדִּירָה שְׁלֶךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת, וְכֵן יִמְשֹׁף עֲלֶיךָ שִׁפְעַ גְּדוֹל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְכַבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כּו, סִימָן ב'): עֲתִידָה בַת קוֹל לְהִיּוֹת מְפֹצֶצֶת בְּרֵאשׁ הָרִים, וַיֵּאמֶר כָּל מִי שֶׁשִּׁפְעַל עִם אֵל יָבוֹא וַיִּטַּל שְׁכָרוֹ, עֵינֵי שָׁם; וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת זֶה בְּחוּשׁ, אֵיךְ שֶׁהַבַּת קוֹל הַזֶּה יוֹצֵאת מִהָרִי יַבְנָאֵל וְאוֹמְרַת: כָּל מִי שֶׁשִּׁפְעַל עִם אֵל, כָּל מִי שֶׁשִּׁשְׁתַּדֵּל לְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, וְגִלָּה אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְאַחֲרֵים, יָבוֹא וַיִּטַּל שְׁכָרוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שִׁאֲזַכֶּה גַם-כֵּן לַצֵּאת

אָשֶׁר י"א תתנ בְּנַחֵל קכא

מְגֵלוֹתַי, וְלָבוֹא לְהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֵלַת הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה
בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדִי, שְׂאֲזֹכָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, וְתִגְמַר בְּכָל יוֹם אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים
בְּבֵית מְדַרְשֵׁי כְּאֲשֶׁר דְּבַרְנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשָׁיךְ יְשׁוּעוֹת עֲלֶיךָ וְעַלִי
וְעַל כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עַמִּי עַל-יְדֵי מַכְתָּבִים, וּמִמָּשׁ חַיִּים
תְּחַיֵּינִי.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תבא, י"ג אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹתְךָ בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", יַעֲזֹר לְךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה לְדִירָה מְשֻׁלָּה וְרִכָּב מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְבָרִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵל
תִּפְּל בְּרַעְתְּךָ כָּלֵל. וּכְבֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ רַבָּה, פְּרָשָׁה
יב, סִימָן יא): בְּכָל מְקוֹם שְׂאָדָם יְגוּר, וְנוֹתֵן נִפְשׁוֹ עַל הַדְּבָר, אֵין
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפֵּחַ שְׂכָרוֹ, עֵין שָׁם; עַל-כֵּן בְּזֶה שְׂהִתְיַגְעַתָּ
וּמְסִרְתָּ נִפְשְׁךָ לָבוֹא וּלְהִתְגַּוֵּר בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", בְּוִדְאֵי לֹא
יִקַּפֵּחַ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת שְׂכָרְךָ, אֶלָּא יִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

נָא וְנָא אֵל תִּצְעַר עֲצָמְךָ, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לָבוֹא.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יִבְנֵאֵל הִיא בְּחֻלְק נִפְתָּלִי. וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ

קכב אשר י"א תנא בנחל

הקדושים (שיר השירים ובה, פְּרָשָׁה ח', סימן יד): שְׁבֹטוֹ שֶׁל נִפְתָּלִי,
על-יְדֵי שֶׁהָיוּ לומְדִים תּוֹרָה בְּצַעַר נֹטְלוֹ שְׁכָר אֶלֶף, אֲבָל שְׁבֹטוֹ שֶׁל
יִשְׁשַׁכָּר, על-יְדֵי שֶׁלְּמַדּוֹ תּוֹרָה שְׁלֵא בְּצַעַר נֹטְלוֹ שְׁכָר מֵאֲתִים, עֵינַי
שָׁם; וְכֵן זֶה סוֹבֵב עֲכָשׁוֹ עַל יַבְנָאֵל "עֵיר בְּרִסְלָב", שֶׁהִיא בְּחֶלְקוֹ
שֶׁל נִפְתָּלִי, שֶׁבּוֹדָאֵי מִי שֶׁגָּר עֲכָשׁוֹ שָׁם, הוּא מְאֹד בְּצַעַר, אֲבָל כְּנֶגֶד
זֶה עָלְיוֹ לְזַכֵּר שֶׁיִּקְבַּל שְׁכָר אֶלֶף, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְלֶה לָנוּ אֵת
אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְנִזְכָּה כָּבֵד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְנִקְבַּל אֵת הַשְּׁפַע רוּחָנִי
וְשִׁפַּע גְּשָׁמִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ
שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּצַעַר וּבְקִטְנוּת וּבְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת כְּרָגַע, וְסוּף
הַכְּבוֹד לָבוֹא, שֶׁתְּזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּכַבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר, כִּי תְּבוֹא, י"ג אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ הַקָּטָן בְּתוֹךְ שְׁאָר
חוּלֵי יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאֵי לְבִדּוֹק אֵת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם לֹא חִסְרָה עַל אֵיזוֹ
דְּלַת מְזוּזָה, וְאִם לֹא חִסְרָה בְּאֵיזוֹ מְזוּזָה אֵיזוֹ אוֹת, כִּי הַמְּזוּזוֹת
הַכְּשׁוּרוֹת מְבִיאֹת חַיִּים לְאֲנָשֵׁי הַבַּיִת.

רְאֵי לְהַדְלִיק שֶׁשָּׂה גֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אוֹר וְשִׁפַּע בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה, וְתִרְוִי רַב נַחַת מִהַלְלִים, וְיִהְיוּ תּוֹרָה וּגְדֻלָּה צְמוּדִים עַל
שְׁלַחְנְכֶם.

אֲשֶׁר י"א תתנב — י"א תתנג **בַּנְחַל** קכג

רְאֵי לְהִתְפַּלֵּל בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת עַל בְּרִיאוֹת הַיְלָדִים וְהַצְּלַחַת
בְּעֵלָהּ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מַתְּפַלֵּלַת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת מְאֹד
מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר, שֶׁבְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שִׂמְחֵתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכֹל פַּעַם מַכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תִּשְׂמַחְנִי. וּכְבֹר אָמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, סִימָן טו): כְּשֶׁתִּשְׂמַח אֶת הַצַּדִּיק,
תּוֹכַל לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ בְּשִׂמְחָה.

רְאֵה לְשִׂמְחָת אֶת כָּל אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם, וּכְשֶׁאֲתָה תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה,
תִּרְאֶה שֶׁהֵם גַּם-כֵּן יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, וּכְשֶׁהֵם יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, אֲתָה גַם-כֵּן
תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה. הֶעֱקָר רְאֵה שְׂכָלֵם יִהְיוּ שִׂמְחִים וְעֲלִיזִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא, י"ד אֶלּוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמוֹזָה אֶת הַרְבִּים, וּמְפָרְסִים אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת.
וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמַחָה, סִימָן טז): מִי שְׂמַפְרִסִם
אֶת הַצְּדִיק זוֹכָה לְשְׂמַחָה; עַל-כֵּן רְאֵה שְׂפָל עֶסְקֶךָ יְהִיָּה לְגִדּוֹל
וּלְפָרְסִים אֶת שֵׁם הַצְּדִיק בְּעוֹלָם.

לְדַעְתִּי, עֲזֹב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל הַעֲתוּנִים, שְׂזָה סֶתֶם כְּסָף לְזָבֵל,
יֹתֵר טוֹב לְהַדְפִּיס עִם הַכֶּסֶף הַזֶּה קוּנְטֵרְסִים, וּלְחַלְקֵם בֵּין אַחֵינוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל קוּנְטֵרְס וְקוּנְטֵרְס יֵשׁ לוֹ הַכְּתָבָת שְׁלוֹ, וּלְבִסּוֹף
יִגִּיעַ אֶל מְקוֹמוֹ הַרְצוּי.

נָא וְנָא רְאֵה לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמְךָ, שְׂלָבֵל יְהִיָּה לְךָ רַבּוּי אוֹר. וְאֵל
כָּל זֶה תִּזְכָּה עַל-יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמַחָה, כִּי (שֵׁם כ"א): עַל-יְדֵי שְׂמַחָה
תְּפִיסַת הַמַּח נִתְגַּדֵּל; כִּי כְּשֶׁאָדָם שְׂמַח, נִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כְּלִים לְקַבֵּל אֶת הָאֵרֶת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ
הַמְּאִירָה בְּכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיָקָר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל זֶה
רַבְּנוּ ו'ל (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסד), וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְחַנּוּךְ אֶת
יְלָדֶיךָ בְּבִרְכוֹת הַנְּהַנִּין וּבְבִרְכַת הַמְּצוּוֹת, שְׂיִהְיוּ רְגִילִים לְבָרֶךְ עַל כָּל
דְּבָר, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּתְבָּרֵךְ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"א תתנה — י"א תתנו בַּנְחָל קכה
י"א תתנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַתְּמוּנוֹת וְאֶת הַהֶעֱתֵק מֵהַפְּסוּרֵט שֶׁלָּךְ, כְּדִי
לַעֲשׂוֹת לָךְ וַיְזָה לְמַעַן לְנַסֵּעַ אֵל חֶלְקֵת מְחֻקֵּק צְפוֹן, הוּא צִיוֹנו
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן, אֲבָל לֹא כְּתִבְתָּ לִּי בְּפִרְטוּיֹת מְתִי
אֶתָּה רוֹצֵה לְנַסֵּעַ, עַל-כֵּן רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז לְכַתֵּב לִּי בְּעִנְיַן הַזֶּה.

אוֹדוֹת הַהִנְהָגוֹת בְּבֵית וְכו', יֵשׁ דְּבוּר מֵהָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' אַבְרָהָם
בְּר' גַּחְמָן ו"ל, שֶׁשָּׁאַלוּ אוֹתוֹ פְּעַם כַּמָּה אַבְרָכִים אֵיךְ לְהַתְּנֶהג עִם
נְשׂוֹתֵיהֶם וְכו', וְהַשִּׁיב לָהֶם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: קִינְדַעְרְלֵעַךְ, הֵיט זִיךְ פּוֹן
כְּרִיתוֹת (יְלָדִים, שְׁמָרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְכָרִיתוֹת); וַיּוֹתֵר מְזָה לֹא אָמַר,
אֵךְ בְּמַלִּים אֱלוֹ טְמוֹן הַרְבֵּה, כִּידוּעַ אֲשֶׁר הוּא זָכָה לְקַבֵּל מֵאֲבִיו ר'
גַּחְמָן טוֹלְטְשֵׁינְעֵר, שֶׁזָּכָה לְקַבֵּל מִמוֹהֲרֵנ"ת ו"ל בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעַת
רַבְּנוּ ו"ל. וְהַפְּרוּשׁ הוּא, שֶׁבְּעֵת טְהָרָה מְתָר וְכו', וּבְעֵת טְמָאָה
צָרִיכִים לְהַזְהֵר לְהַתְּרַחֵק בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, שְׁלֹא יבוא, חֵס וְשְׁלוֹם,
לְיַדֵּי כְּרִיתוֹת, וְדִי לְחַפְיָא.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לוֹמֵר וְלִגְמֹר בְּכֹל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּבֵית
מִדְרָשִׁי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ נְסִים נִגְלִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִּי בְּכֹל שָׁבוּעַ מִכְּתָב חֲדָשׁוֹת מֵהַ נַעֲשֶׂה בִּיבְנָאֵל
"עִיר בְּרַסְלָב" בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

קכו אָשֶׁר י"א תתנוז — י"א תתנח בַּנְחָל

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְעַל כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְהִנְנִי מִתְפַּלֵּל
בְּעִבּוּרְכֶם, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכָל אֶחָד מִכֶּם, שֶׁתִּשְׁעוּ בְּכָל
מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִהְיֶה הַשָּׁנָה הַבָּאָה שְׁנַת
"תְּשׁוּמַח", שֶׁתִּהְיֶה רַק שְׂמֵחָה בְּבִיתְכֶם, וְתִצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתנוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שִׁבְת-קִדְּשׁ, וְאֲזוּ הַשִּׁבְת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וּבִזְכוּת הַשִּׁבְת
תִּזְכֵּי לְמִצָּא בְּקִרְוֵב אֶת בֶּן זִוְגֶךָ.

נָא וְנָא לֹא לְהִיּוֹת בְּרִרְנִית, וְאֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׁיִצְיֵעוּ לָךְ,
תִּכְפֹּר-וּמִיד תִּגְמְרֵי בְּכִי טוֹב, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאֵי לְעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי הַמּוֹשָׁב שְׁיִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה

אֲשֶׁר י"א תתנט בַּנְחַל קכז

אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכְּכֵי אֹתָם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבְזָכוֹת זֶה תִּנְשָׁעִי
גַם-כֵּן בְּכָל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְזֶרֶז אֶת עֲצָמְךָ בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַדְּפָסְתָם, וּבְכָל פַּעַם
תִּשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיס מִחֲדָשׁ קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, וְלִהְפִּיצָם בֵּין כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד. וְכֵן תִּזְרֹז אֶת עֲצָמְךָ
בְּהַפְצַת הַסְּפָרִים, אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אֲצִלְךָ,
וְיִהְיֶה לְךָ לְשֵׁלֶם בְּעֵבֹר בְּגִין הַבֵּית, שֶׁתִּזְכֶּה לְבָנוֹת בִּיבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב".

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ, כִּי בְּפָרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל הַצְּלָחַת הָאָדָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת הִיא
רַק בְּעֵבֹר שְׁלוֹם-בֵּית, כְּמֵאֲמָרֵם ו"ל (כְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ
כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ, וְהַעֲשִׂירוֹת הַזֹּז סוֹבְכַת עַל רוּחָנִיּוֹת וּגִשְׁמִיּוֹת גַּם
יַחַד.

רְאֵה לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם שׁוֹם שְׁתַּפִּים, כִּי הַטוֹב בְּכָל דְּבָר —
לְהִיּוֹת עֲצָמָאִי, וְלֹא לְהַצְטַרֵּךְ לְטוֹבַת זַוְלָתוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שִׁיְהִי לְךָ רֶכֶב, וְתִהְיֶה כְּמוֹ צִפּוֹר דְּרוֹר שֶׁעָפָה לְהִיכֵן שֶׁהִיא
רוֹצֶה, וְאִינָה שׁוֹאֵלַת רְשׁוֹת מִשְׁתַּף וְכוּ', וְדַעְתִּי אֵיתְנָה, שְׁכָל אֶחָד
וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיֶה לוֹ רֶכֶב מְשָׁלוּ, וְלֹא יִצְטַרֵּךְ טוֹבוֹת
מִזַּוְלָתוֹ, וּבְכַרְט אֵלוֹ הַרוֹצִים לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, הַהִכְרַח
שִׁיְהִי לָהֶם רֶכֶב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכָל אֶחָד מִתְלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְּדוּשׁ"

המפיצים את אור ודעת רבנו ז"ל, שיהיה להם בית ודירה משלהם.
המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תבוא, י"ד אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרטיות כשהייתי בארצנו הקדושה
ולא ראיתיך, מאד מאד הצטערתי, כי שהייתי ביבנאל "עיר ברסלב"
ש"ש שבתות: "עקב, ראה, שופטים". אני מקווה להקדוש-ברוך-
הוא להיות תכף-ומיד אחר חג הסוכות עוד פעם שלשה שבועות:
"לה-לה, וירא, חיי שרה", עד שסוף כל סוף אזכה להוציא מהפח
אל הפעל רצוני וכסופי, ולבוא ולהתגורר בארצנו הקדושה.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, ובחסדו יתברך יש לנו במה לשמח, שאנו יודעים מרבי
אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, המחזקנו ומאמצנו כל-כף.

נא ונא תשתדל לספר ספורים מרבנו ז"ל לילדיך וכן לידידיך,
ועל-ידי-זה תזכה למחשבות טובות, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-
המדות, אות הרהורים, סימן ד'): מי שמספר מעשיות שארעו לצדיקים,
על-ידי-זה נמשכות לו מחשבות טובות.

עליך לדעת, כי עקר האדם הוא מחשבתו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
סימן כא); כי במקום שאדם חושב — שם כל האדם, ועל-כן ראוי
לחשב תמיד ממנו יתברך, איך שהוא אין סוף ברוך הוא, והכל לכל
אלקות גמור הוא: דומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך, וכפי שהאדם מדביק מחשבתו בדבר זה, כן נמשכת
עליו ההשגה, כי ההשגחה העליונה נמשכת על האדם כפי שהוא

אֲשֶׁר י"א תתסא בְּנַחַל קַכַּט

מִדְּבִיק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הֵינּוּ בְּיָדָי הוּא יִתְבַּרֵךְ מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמָטָה, אֲלֵא אִם-כֵּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז:), וְאֶפְלוּ רִישׁ גְּרָגוּתָא מִן שְׁמַיָא מוֹקְמִינָן לִיה (בְּרִכּוֹת נח:), וְאֶפְלוּ צַפְרֵי קָלִילָא מִבְּלַעְדֵי שְׁמַיָא לֹא מִיתְצַדָא לִיה (ירושלמי שבועות), עִם כָּל זֹאת כָּל מַה שְׁאָדָם זֹכֵה לְהַדְבִיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ יוֹתֵר בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹתֵר נִמְשַׁכֵּת עָלָיו הַשְּׁגָחָתוֹ הָעֲלִיוֹנָה.

וְעַל-כֵּן רְאוּי לְשַׁמֵּר מְאֹד אֶת הַמַּחְשָׁבָה, וְלַחֲשֹׁב תָּמִיד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְכָל הַיּוֹם תְּהִיָה רַק מַחְשַׁבְתּוֹ הוֹלֶכֶת אֶל כּוּוֹן זֶה, אֵיף שְׁמַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִם יִדְבִיק מַחְשַׁבְתּוֹ בְּדָבָר זֶה, יִמְשֹׁף עָלָיו שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, וַיֵּצֵא מִכָּל חוֹבוֹתָיו.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ חַיִּים חַדָּשִׁים תִּנְפַח בִּי.

י"א תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא יַעֲזֹר לְבִשְׁרָנִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְתִזְכֵּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְל.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גְרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנַי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וְזֶה יָבִיא אוֹר וּבְרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּבֵיתְכֶם, וּבַעֲת הַדְּלָקַת הַגְרוֹת לְבַקֵּשׁ עַל הַצְּלָחַת בְּעַלְךָ וְעַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים, כִּי

קל אשר י"א תתסב בנחל

התפללות שהאשה מבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלות ומרצות בשמים.

גם ראי לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, ובזכות מצנת מזוזה תזכי לילדים יראים ושלמים, עוסקים בתורה ובמצוות כל ימי חייהם.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א תתסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תבוא, י"ד אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, וכל מה שתשתדל לשמח יותר — כן תתרפא בנגל; כי עקר רפואת החולה היא השמחה, ולהפוך — אין מתבלבלת דעתו של אדם ונופל למחלת העצבון והשגעון וכו', רק על-ידי מרירות ועצבות, על-כן ראה להשתדל להיות שמח וטוב לב, ואף שאני יודע מצבך, שרע ומר לך מאד, וקשה לך להתרכז להיות בשמחה, עם כל זאת תשתדל להיות תמיד בשמחה, ותשמע כלי זמר בטייפ קסטה.

תשתדל לעשות גמילות חסד לזולתך שם בבית החולים. וראה להיות לעזר לאחרים, ובזכות זה גם אפה תנשע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"א תתסג — י"א תתסד בַּנְחַל קלא

י"א תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים מְרִירוֹת עַד אֵין סוֹף, וְעַקֵּר מַעֲלַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — כְּשֵׁיכוֹל לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת שְׁלוֹ לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, הֵינּוּ שְׂאִינוֹ מִתְפַּעֵל מֵהַ שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים עָלָיו, רַק הוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים לְהַגִּיעַ אֵל אֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּוֹדַע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר עֲצָמְךָ מִדְּבוּרִים וּפְטָפוּטֵי דְבָרִים בְּטֵלִים, אֲשֶׁר רַק מִמְּשִׁיכִים לְאָדָם צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן ב'): לְרַב בָּא הַצַּעַר לְאָדָם עַל-יְדֵי דְבוּרוֹ; וְעַל-כֵּן מֵהַ לֶּךָ לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים הַשׁוֹבְרִים אוֹתְךָ, בְּרַח לֶךָ מֵהֶם, וְהִדְבַּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לֶךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קלב אָשר י"א תתסה בנחל

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאַתָּם
מְקִימִים מֵה שְׂפִתְכֵתִי לָכֶם.

וְהִנֵּה אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שְׁבֻדָּאֵי יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּבָנִים חַיִּים וְקִימִים, וְתִקְבְּלוּ עֲלֵיכֶם הַבֵּן הָרֵאשׁוֹן שִׁינְלֵד — לְקִרָא
אוֹתוֹ עַל שְׁמִי, וְאֵז תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַבְּנוּ ו' אָמַר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת בָּנִים, סִימָן י'): עַל-יְדֵי שְׂמַחַת יוֹם
טוֹב וְהִנַּחַת תְּפִלִּין כְּרָאוּי, תִּלְדוּ אֲשֶׁתּוֹ בָּנִים זָכָרִים; עַל-כֵּן רָאָה
לְשַׂמַּח בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְשִׁיחֶיָּהּ לָךְ יוֹם טוֹב, וּמִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ
תִּתְּפֹךְ אֶת הַיּוֹם לַיּוֹם טוֹב, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשִׁיגִיעוּ יָמִים טוֹבִים, אֵז
תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח.

וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִנַּיֵחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְתִרְאֶה שֶׁהַתְּפִלִּין שְׁלָךְ
תִּהְיֶינָה כְּשֵׁרוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂאַשְׁתָּךְ תִּלְדוּ בָּנִים זָכָרִים.

נָא וְנָא אַל תִּתְיַאֲשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַרוֹפְאִים
אֵינָם קוֹבְעִים אִם יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים אִם לֹאוּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל בְּיַדוֹ
יִתְּבַרֵךְ. וְצָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְּבַרֵךְ כָּלֵל, וְכָל מֵה שִׁיִּדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ בּוֹ יִתְּבַרֵךְ,
כְּמוֹ-כֵן יִזְכֶּה לִישׁוּעָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר כִּי תְּבוֹא, י"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ
בְּפִרְנִסְתָּךְ, וְתִזְכֶּה לִירְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִצְלִיחַ בְּאַמְנוֹת הַסּוֹפְרוֹת.

הִיָּה מְאֹד רְצוּי, שְׁתִּזְהַר בְּטַבִּילַת מְקוּוֹה, כִּי סוֹפֵר סֵת"ם צָרִיךְ

אֲשֶׁר י"א תתסו — י"א תתסז בַּנְחַל קלג

לְהַזְהֵר מְאֹד בְּטְבִילַת מְקוּוֹה. וְאִם תִּזְהַר בְּזוֹה, תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה.

גַּם רְאֵה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, שְׂלֵא יֵצֵא מִיָּדְךָ אֵינֹה מְכָשׁוּל, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אֲמָנוֹת הַסּוּפְרוֹת הֵיא אַחֲרֵי־זוֹ גְּדוּלָּה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר, כִּי תבוא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יְתַבְרַךְ בְּכֹל יוֹם שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, מַעֲרִיב, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

קלד אָשר י"א תתסח — י"א תתסט בנחל

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחִי בְּכָל הָעֲנִינִים, וְהַשְׁנֵה
הַחֲדָשָׁה שְׁנֵכֶנְסָה תִהְיֶה שְׁנַת "תְּשֻׁמַּח", שְׂיִהְיוּ רַק שְׂמֵחוֹת בְּמִינָהּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר לָךְ, שְׁבַתְךָ תִּזְכֶּה לְהַתְחַתֵּן כְּמָה שְׂיוֹתֵר
מֵהָר, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִמְּנָה, וְתִזְכֶּה לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְהַשְׁנֵה
הַחֲדָשָׁה הַנִּכְנָסֶת תִּהְיֶה שְׁנַת "תְּשֻׁמַּח", שְׂיִכְנָסוּ שְׂמֵחוֹת
בְּמִשְׁפַּחְתְּכֶם, וְכִבֵּר לֹא תִדְעוּ מִשׁוֹם צִעַר וּמְכַאוּבִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְלֶכֶת עָרַב וּבִקֵּר לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְמִצְאָה אֶת בֵּית זוּגָךְ. הָעֵקֶר
רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ, הָרֵאשׁוֹנָה שְׂיִצְיֵעוּ לָךְ לְקַחְתָּ, וְלֹא לְהִיֹּת
בְּרִוּן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים
וְאַרְיִכוֹת יָמִים.

אֲשֶׁר י"א תתע — י"א תתעא בַּנְחַל קלה
גַּם רְאֵה לַהֲנֹהַר מָאד לְאָכַל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.
הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם,
וְתַהֲיֶה הַשָּׁנָה הַנִּכְנָסֶת שְׁנַת "תְּשֻׁמַּח", שְׁתַּכַּנְס שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם,
וְלֹא תִדְעוּ כְּבָר מִשּׁוֹם צָרָה וְרָעָה, רַק שְׂמֵחוֹת וּמְזֵל טוֹב.

נָא וְנָא לְשָׁמֵר שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבַת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי חֲכָמִינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלַמִּי בְּרִכּוֹת ב, ח): "בְּרִכַּת ה' הִיא תַעֲשִׂיר" (מִשְׁלִי
י, כב) — עַל-יְדֵי שְׂמִירַת שְׁבַת זֹכִים לַעֲשִׂירוֹת נִפְלְאָה.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לַהֲיוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא יְסוּד וְעֵקֶר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמֵה יָפָה יְרֻשָּׁתָנוּ,
שְׂאֲנוּ זֹכִים לִידַע מִרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְאִיר לְהַגְדוּל שְׁבַגְדוּלִים הַשְּׂגַת

קלו אשר י"א תתעב בנחל

איה מקום כבודו, ומאיר להקטן שבקטנים מלא כל הארץ כבודו (צ"ן לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), כי הוא לומד עם דרי מעלה ועם דרי מטה איך יחזיקו מעמד בכל מה שעובר עליהם.

אנשי שלומנו מספרים, שבראש השנה באומן בשעת האכל היו יושבים יחד צדיקים קדושים עליונים הדבוקים בו יתברך, ואנשים בינונים ואנשים פשוטים לגמרי, ומה גם אנשים מגשמים וכו', עם כל זאת ישבו כלם יחד, ודברו באהבה, אחזה ורעות מעבודת השם יתברך, וגדל ההתעוררות שהיתה ביניהם — אין לתאר ואין לשער כלל, עד שכל מי שראו זאת, היו זולגות דמעות מעיניו מרב השתוקקות, והמחזה הזה היה נורא ואים, איך שיוכלים להתאחד יחד צדיקים קדושים המיחדים יחודים כל השנה, עם אנשים פשוטים עד מאד, עגלונים וכו', נפחים וכו', ורועי סוסים וחמורים וכו', עם כל זאת כשבאו אל ציון רבנו ו"ל, והיו ביחד בראש השנה, אין לתאר ולשער את גדל ההתעוררות שהיתה בין כלם, ואז ראו בחוש איך שרבנו ו"ל לומד עם הכי גדולים והכי קטנים. אשרינו שאנו יודעים מרבי אמת כזה!

נא ונא ראה להחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך שנה טובה ומתוקה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תבוא, ט"ו אלול ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות בביתו של האדם הן כשאין לו מזוזות כשרות.

אֲשֶׁר י"א תתעג — י"א תתעד בַּנְחַל קלז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אֶחָד
וְאֶחַת מִמְּשִׁפְחֹתְכֶם, וְתִהְיֶה בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה לְכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה,
שְׁנַת חַיִּים, עֶשֶׂר וְכָבוֹד וְאַרְיִכוֹת יָמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ט"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּל מְשִׁפְחֹתְכֶם בְּבִרְכַת שָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוֹקָה, וּבְכִרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה וְנַחַת דְּקַדְשָׁה וְהִרְחַבַת הַדַּעַת.

כָּל עֲנִיָּן רַבְּנוּ ז"ל הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה,
שְׂאֵדָם יִכְנִיס בְּעֶצְמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִפְתַּח לְבוֹ וְדַעַתוֹ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שִׁיִּפְתַּח אֶת פִּי לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פֶּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֵל רֵעֵהוּ, וְיִתְהַפֵּךְ לְבוֹ הָאֶבֶן לְלֵב בֶּשֶׂר, וְתִהְיֶה לוֹ הַרְגָּשָׁה לְזוּלָתוֹ,
וְלֹא יִזְלַל בְּאַחֲרִים. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִכְנִיס אֶת עֶצְמוֹ בְּלִמּוּדוֹ הַטּוֹב
וְהַנְּעִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּפֵא לְנִצּוּחַ נְצָחִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ט"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִיא טוֹב, שְׁשִׁלַּשׁ הַבְּנוֹת, הַצְּרִיכוֹת לְמִצָּא אֶת זְוִוּוֹן, שְׁתַּסְעֶנָּה

קלח אֲשֶׁר י"א תתעה בנחל

אֵל צִיּוֹן רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, וְתִגְמְרְנָה שָׁם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה נֶס לְשִׁלְשֶׁתְּכֶן, שְׁתַּמְצֵאנָה אַחַת אַחֵר
וְהַשְׁנִיָּה אֶת בֶּן זוּגָה.

נָא וְנָא לֹא לְהִיּוֹת בְּרַרְנִיּוֹת, רַק תִּתְּכֶּן-וּמְיָד אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן
אֲשֶׁר יִצְיִעוּ לָכֵן אַחֵר הַיּוֹתְכֶן אֲצֹל צִיּוֹן הַתְּנָא הַקְדוּשׁ, תִּקְחוּ
וְתַתְּחַתְּנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַרְךָ אֶתְּכֶן בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת חַיִּים
וְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְהַהוֹרִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְיִרְוּ רַב גַּחַת מִכֶּן.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיכֶן, וְכָל
הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת עַל הָאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת, וְכָל מִי שֶׁשׁוֹמֵר
שַׁבַּת בְּיֹתֵר, הֵינּוּ שְׁמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת, וְלוֹמֵד הַלְכוֹת
שַׁבַּת, וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת, נִתְבָּרַךְ בְּבִרְכַּת הַשַּׁבַּת, וְנִתְעַשֵּׂר
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תבא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה.

אַתֶּם צְרִיכִים לְעוֹרֵד מֵאֵד אֶת הַמְשַׁפָּחָה, וּלְחַזְקֶם בְּכָל מָה
שֶׁאַתֶּם יְכוּלִים, כִּי הִיא מְצוּה גְדוֹלָה וְרַבָּה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וּבְפֶרֶט לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבְיָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים
וּנְפִלְאוֹת, עִם כָּל זֹאת אֵין אָנוּ יוֹדְעִים דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אֵיךְ

אֲשֶׁר י"א תתעו בַּנְּחֵל קלט
הוא מְנַהֵג וּמוֹלִיךְ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', כִּי מִי יוֹדֵעַ רְזִי וְסִתְרֵי
הַגִּלְגּוּל וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עֲלֵיכֶם, וַיִּשְׁמִיעַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת
בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ט"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא תִסְרָה
עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיְהִיָּה רְגוּעַ יוֹתֵר
וְכוּ'.

רְאוּ לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אַף שֶׁזֶּה דְּבָר הַכִּי
קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים גְּסוּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת עַד אֵין סוּף, וּמְרִים לּוֹ מָאֵד
הַחַיִּים, וְצָרִיכִים לְהִתְמוּדָד עִם כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁכָּבֵל יוֹם, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וּמִהַפֵּךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְאֲנַחָה לְשִׂמְחָה, וְאִז
הוּא אִישׁ מְצַלַּח.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קמ אָשֶׁר י"א תתעז — י"א תתעח בַּנְחָל

י"א תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרַבְּךָ, וְתִשְׂאֵי חַן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיךָ,
וְתַצְלִיחֵי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְתִמְשָׁךְ בְּרִיאוֹת, בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם
לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ הַמְּלֵאִים צְעָקוֹת מְרוֹת מִמָּה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ וְעַל בֵּיתְךָ וְכוּ', הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהְיֶךָ כְּכֹר אֶת מִזְלֶךָ לְטוֹב,
וּכְכֹר לֹא תִדְעֵי מִשׁוֹם רָע, וְלְקִרְאֵת יוֹם הַדִּין תִּזְכִּי לְנִצָּחַת הַדִּין, וּבִתְּךָ
תְּחִי' תִּשְׂאֵר עִמָּךְ תְּמִיד וְשִׁתְּצִלִּיחַ בְּחַיֵּיךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֶסוּר
לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצָּעַר כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אֶל הַצָּעַר הַצָּעַר נִמְשָׁךְ
אַחֲרָיו, וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהִפָּךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְאֲנָחָה וְהַדְּכָאוֹן
וְהַעֲצָבוֹן אֶל הַשְּׂשׂוֹן וְהַשְּׂמִחָה, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּמִצְבַּר רוּחַ
טוֹב, וְאֵף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ, שְׁמֵרֵב הַתְּלָאוֹת וְהַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ וְכוּ',
זֶה מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת בְּזֶה נִמְדָּדַת גְּדִלַת הָאָדָם, שְׂיִכּוֹל לְהִפָּךְ
אֶת צָרוֹתָיו וְכִשְׁלוֹנוֹתָיו אֶל הַצְּלָחוֹת, וְכָל מֵה שְׁלוֹקְחִים אֶת עֲצָמָם
בְּיָדִים וּמִתְחַזְּקִים וְלֹא מִתְפַּעֲלִים מִשׁוֹם דְּבָר וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַהַצְּלָחָה.

אֲשֶׁר י"א תתעט — י"א תתפ **בְּנַחַל** קמא

על-פֶּן ראי לקחת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וּתְחַזְרֵי לַעֲבוּדָה שְׁלָךְ,
וּתְשַׁתְּדְּלֵי לְשִׁכְחָת אֶת הָעֵבֶר, וּתְתַחֲלִי דָף חֲדָשׁ בְּחַיֶּיךָ, הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ט"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

וְהִנֵּה עָקֵר הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ שְׂאִינֶךָ יְכוּלָה לְהִתְרַכֵּז, זֶה בָּא מִדְּכָאוֹן
פְּנִימִי, וְעַלֶיךָ לַעֲבֹד עַל עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעַלִּיזָה, וְהַשְׂמִיחָה
מִרְחֻבָת אֶת הַדַּעַת, וְכֹל מֵה שְׂהֶאָדָם שְׂמִיחַ בְּיוֹתֵר — הוּא מְצַלִּיחַ
בְּיוֹתֵר.

רְאֵי לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל
רֵעֵהוּ, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְרַכּוֹז הַמְחַשְׁבָּה, כִּי בְמֵה שְׂהֶאָדָם מְדַבֵּר הוּא
חוֹשֵׁב, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר בְּלִי מַחְשְׁבָה, וְעַל-פֶּן בְּזֶה שְׂתַרְגְּלִי אֶת
עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַשֵּׁר אֶצְלָךְ הַדְּבֹר אֵל
הַמְחַשְׁבָה וְהַמְחַשְׁבָה אֵל הַדְּבֹר, וְלֹאט לֹאט תִּזְכִּי לְהִתְרַכֵּז בְּכֹל
הָעֲנִינִים, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא סִגְלָה לְכֹל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ט"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּכְּלֵי
 אַחֲרֵינִית כָּלֵל, כִּי מֵה דַּהֲוָה הָוָה, הָאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ
 בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן לְבִטָּח רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים:
 אֵל יִהְיֶה הַפְּסוּק הַזֶּה וְזוֹ מִפִּיךָ, אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטָח בְּךָ (וְיִשְׁלַמֵי בְּרֻכּוֹת
 פ"ה); וְאָמְרוּ: כָּל הַתּוֹלָה בְּטָחוֹנוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָרִי לוֹ מַחֲסֵה
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (מְנַחֲוֹת כ"ט), אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, שְׁבֻזְכוֹת מִדַּת הַבְּטָחוֹן תִּזְכִּי לְהַוְשֵׁעַ.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
 אֶל רֵעֵהוּ, כִּי בְּאִמַּת אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהוּוֹה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל
 הַבְּרִיאָה כְּלָה — דוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, וְעַל-כֵּן כָּל-מֵה שְׁצָרִיכִים
 רְאוּי לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְלֹא מִיַּד בְּשׂוֹר וְדָם.

רְאֵי לְקַחַת אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׁיִצְיֵעוּ לְךָ, וְתַתְּחַתְּנִי בְּסִימָן
 טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֹאִיר אֶת הַצְּלָחַתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְקַיֵּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם, כִּי הִיא הַמְצָוָה הַחֲמוּרָה
 שְׁבַח־מִוְרוֹת (דְּבָרִים רְבָה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְצָרִיכִים לְהַזְהֵר בְּזֶה מְאֹד
 מְאֹד, וּבְזֻכוֹת מְצוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם תִּזְכִּי לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְקַפִּיד עַל הַמְצָוָה
 הַיְקָרָה הַזֶּה.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתפא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר כִּי תְבוּא, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
 הַקָּשָׁה מִמֵּה שְׁעוֹבֵר עֲלִיךָ.

אֲשֶׁר י"א תתפב בַּנְחַל קמג

רַאי לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּשְׁבְּרִי מִשׁוֹם דְּבָר.

הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם מְזִמּוֹר כ"ט בְּתֵהֱלִים, שֶׁהֵם
הַז' קוֹלוֹת שְׁאֵמֵר דָּוִד עַל הַמַּיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל
הַכְּשׁוּפִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְכו', וְתִהְיִי בְּרִיאָה, וְיִפְתַּח מִזְלְךָ לְטוֹבָה, וְתִזְכְּרִי
לְמַצָּא עֲבוֹדָה, וְכֵן אֶת הַבְּחֹר הַרְאֵשׁוֹן שְׂיִצְעִיעוּ לָךְ — תְּחַתְּנִי עִמּוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּבַשְׂרִינִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת
וּמְשֻׁמָּחוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְבִדָּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה
עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוֹנָה.

רְאוּ לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְּשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי
גִּירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבָעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת לְבַקֵּשׁ עַל יְלָדִים, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת עַל יְלָדִים בָּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת מְאֹד
מְקַבְּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

תְּקַבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְקַרְא אֶת הַבֵּן הַרְאֵשׁוֹן עַל שְׁמִי, וְאִז תִּרְאוּ
נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיִעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִפְקְדוּ בְּזֵרַע
שֶׁל קִימָא.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּשִׁלּוֹם בֵּיתְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, פִּי אֲצַל רַבְּנוּ ו"ל זֶה הָעֵקֶר, וְאֵל יִטְעֶה אוֹתְךָ יִצְרָךְ
כְּאֵלוּ יֵשׁ אִיזוּ עֲבוּדָה בְּלִי הָאִשָּׁה, פִּי אָדָם לְכַד הוּא פִּלְג גּוֹף, וְאִינוּ
נִקְרָא אָדָם כָּלָל, כְּמוֹכָא בְּזִהַר הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְהִזָּהֵר בְּכַבוֹד הָאִשָּׁה וּלְכַבְּדָהּ וּלְיִקְרָהּ, וְאִזּוּ כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים, כֵּן
הִיא תִּכְבַּד וְתִיָּקֵר אוֹתְךָ, וְזֶה הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל לְמוּד שֶׁל נַעֲם
וְאֶהְבָּה, אַחֲרָה וְרַעוּת וְיִשׁוּב הַדַּעַת עִם אִשְׁתּוֹ וּבְנֵי בֵיתוֹ.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
אֶת כָּל לִבְךָ וְכָל מַה שְׁמַעִיק לְךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשַׁעֲה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ
בְּדַרְךָ, תִּחַבֵּר אֶת עֲצָמְךָ עִם הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל הַצְּדִיקִים
הַקְּדוּשִׁים הֵיוּ רְגִילִים לְהַתְּבוּדָד עַל אִם הַדָּרְךָ, וְהַתְּדַבְּקוּ עֲצָמָם עִם
שְׂכִינַת עִזּוּ יִתְבָּרַךְ.

מַה אָמַר לְךָ, בְּעִנְיַן הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲצֵלוּ יִתְבָּרַךְ זֶה מְאֹד מְאֹד
יָקָר עַד מְאֹד, וּבְזֶה שְׁמִכְנִיסִים הַרְהוּר תְּשׁוּבָה בְּזוּלָתוֹ, אֵין עוֹד
עֲבוּדָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקְּדָשׁ לְהַפְּיֵץ אֶת
הַקּוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֵין אֵתָה יְכוֹל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
פְּעֻלָּתְךָ, פִּי בְּחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲנִי מְקַבֵּל הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מְאֻנְשִׁים, אִיךָ
שֶׁהַקּוֹנְטְרַסִים הָאֵלוּ עֲזָרוּ לָהֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה
בְּזִכּוּתְךָ, וְלָכֵן רְאֵה לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נַעֲם חֵלְקְךָ, "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁם
גּוֹרְלְךָ, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה,

אֲשֶׁר י"א תתפד — י"א תתפה בַּנְחַל קמה

שְׁנַת חַיִּים וְשָׁלוֹם, אֹר וְעֲרֹבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
שְׂיֵאִיר וַיִּמְשַׁךְ עָלֶיךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא קוֹבֵעַ וְלֹא הָרוּפָא, עַל-כֵּן רְאוּ לְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שֶּׁכְּתַבְתִּי לְכֶם,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְתִזְכּוּ לְהוֹלִיד בְּנִים
שֶׁל קִימָא.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם, כִּי
כָּל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת מִשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְכֵן תִּדְקְדְּקוּ בְּאֲכִילַת מֵאֲכָלִים
כְּשֵׁרִים, שְׁלֹא תִכְשְׁלוּ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, בְּאֵילוֹ מֵאֲכָלִים שְׂאִינָם כְּשֵׁרִים,
חֶסֶם וְשָׁלוֹם.

אֶת הַמְּזוּרְנִים אַתֶּם יְכוּלִים לְתַת לְאַחֲרִים.

רְאוּ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְתִרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת הַחֹסֵד חֲנֻם שִׁיעֶשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנַכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׁמּוֹר טְהֵרַת הַמְשַׁפָּחָה, וְזֶה יוֹתֵר נַחוּץ לְאִשָּׁה מְלֵה־תַּפְּלָל שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, כִּי אִשָּׁה פְּטוּרָה לְגַמְרֵי מִתַּפְּלָה (הַיְנוּ מִהַתַּפְּלוֹת הַקְּבוּעוֹת), אֲבָל הִיא חַיֵּבַת בְּטְהֵרַת הַמְשַׁפָּחָה, וְלְשִׁמּוֹר שְׂבָעָה נְקִיִּים, וְזוֹ הַמְצוּהָ שְׁלָהּ, עַל-כֵּן, לְדַעְתִּי, אֵל תַּעֲשֵׂי מִהַעֲקָר טָפֵל וּמֵהַטָּפֵל עֲקָר, וּכְשֶׁתִּשְׁמְרֵי טְהֵרַת הַמְשַׁפָּחָה, אֲזוּ תִהְיִי בְּרִיאָה וּרְגוּעָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת תַּפְּלוֹת כָּל פֶּה. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצוּהוּ מְאֹד שֶׁנִּהְיֶה רְגִילִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת כְּדָרְךָ הַנְּשִׂים שְׂמִדְּבוּרוֹת בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָהֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ עֲקָר מְצוֹת הַתַּפְּלָה שֶׁל הַנְּשִׂים, וּכְשֶׁמְרַגְּלוֹת אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, מוֹרִידוֹת כָּל מִינֵי מְתַחִים מֵעֲצֻמְךָ, כִּי הַתַּפְּלָה הַזֹּאת אֵינָה צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכַחֲשֵׁי חוֹבָה, רַק בְּכָל פֶּעַם כְּשֵׁי אֵיזוֹ הַזְּדִמְנוֹת — יְדַבְּרוּ אֲזוֹ עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתפו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר כִּי תְּבוּא, ט"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנַכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם, שְׁנֵתְהַפֵּךְ הַבַּיִת לְגִיהֵנוּם, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וַיּוֹמֵם וְלִלְהָ אַתֶּם מִתְקוּטְטִים וְצוּעֵקִים וְכוּ' וְכוּ'.

אָשׁוּר י"א תתפז בַּנְחָל קמז

לְדַעֲתִי, אָסוּר לְזַרְק אֶת הָאֲשָׁמָה אַחַד עַל הַשָּׁנִי, כִּי מָה אֶת
אֲשָׁמָה וּמָה בַּעֲלָךְ אָשֵׁם בְּזֶה שְׁבַתְכֶם כָּל-כָּף חוֹלָה וּבְמַצָּב כְּזֶה וְכוּ',
הֲלֹא אַתֶּם צְרִיכִים לַעְזוֹר אַחַד לַשָּׁנִי, וְלֹא לְזַרְק אֶת הָאֲשָׁמָה זֶה עַל
זֶה, אָשׁוּר זֶה סֵתֶם שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן וּבָא מַעֲצָבִים וְכוּ'.

רְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְיְכֶם, וּתְשַׁלִּימוּ בֵּינֵיכֶם, וּתְהִיּוּ לַעְזוֹר
אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְאָז תִּרְאוּ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה, וּתַעֲשׂוּ זֹאת לְמַעַן שְׂאֵר
הַיְלָדִים. הֵן אָמַת, אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַמַּצָּב הוּא נוֹרָא וְאִים, וּמֵאֵד מְכַאֵיב
וּמְשַׁבֵּר וּמְפּוֹצֵץ אֶת הַלֵּב, עִם כָּל זֹאת אֵין זֹו עֲצָה לְרִיב אַחַד עִם
זוּלְתוֹ, וְלְזַרְק אֶת הָאֲשָׁמָה זֶה עַל זֶה, כִּי זֶה גּוֹרֵם עֲצָבִים, וְהוֹרֵם אֶת
הַכַּחוֹת, וּמְכַנֵּס מִתְחִים וְעֲצָבִים בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, יְחוּס וּיְרַחֵם עֲלֵיכֶם, וְתִזְכּוּ
לְהַשְׁלִים עִם מַצְבְּכֶם, וְשֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִרְוּ רֹב נַחַת מִכָּל
הַיְלָדִים, וְלִקְרַאת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה הַנּוֹכְנֶסֶת וּבָאָה, תִּזְכּוּ לְהוֹשִׁיעַ בְּכָל
מִינֵי יְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְבוּא, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד אָנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעִנְיַן הַחֻבוֹת שֶׁנִּקְלַעְתֶּם לְתוֹכֶם.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְשׁ, וְלַעֲנֹגָה בְּכָל מִינֵי עֲנוּגִים, כִּי כָּל
הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת בְּזִכּוֹת שְׁבַת-קִדְשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (יְרוּשָׁלַיִם בְּרָכוֹת ב, ח):
בְּרַכַּת ה' הִיא תַעֲשִׂיר (מְשָׁלִי י, כב) — זֹו בְּרַכַּת הַשְּׁבַת; וּבְזִכּוֹת
הַשְּׁבַת מִתְבָּרְכִים בְּשִׁפְעַ וּבְפִרְנֹסָה גְדוּלָה.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲנֹג אֶת הַשְּׁבַת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים, וּכְדַאי אֲפֹלוּ

לקנות כל מיני מעדנים לכבוד שבת-קדש ולשמח כל השבת-קדש, כי על-ידי-זה תתברכו בששת ימי החל בפרנסה בשפע גדול, שיהיה לכם לשלם את כל החובות שאתם חייבים. ואם היו בני אדם יודעים את מעלת קדשת ושמחת השבת, היו שמחים ועליזים מבואו ועד צאתו, והיו רוקדים כל השבת-קדש, ומחמת שבגיי-אדם אינם יודעים את מעלת השבת ומזלזלים בה, בשביל זה הם סובלים כל-כף, בעוונותינו הרבים.

ראו להדליק שבצה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ובצת הדלקת הגרות לבקש ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים: הצלחה ופרנסה, ולגדל את הילדים בנגל, ובריאות השלמה, כי התפלה שהאשה מתפללת בצת הדלקת הגרות, מאד מרצה ומקבלת בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך לכם שפע, שתזכו לשלם את כל חובותיכם שאתם חייבים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ט"ו אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה ומזכה את הרבים בזכיות חנם, ומפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברוכה מספרי רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפי ומכל שפן בכתב מספר לך ולרשם את גדל הענין הזה לקרב עוד יהודים אליו יתברך, ולהכניס בהם אמונה פשוטה בו יתברך, פי בזה שאדם מרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו, בזה ימשך עליו אור נורא ונפלא מאד

מהארת השכינה; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, וישאל ערבים זה בזה (שבועות לט.), וכלם נאצלים מעולם האצילות במחשבה עליונה בקדשא בריהו הוא וכו', וכשיורדים למטה בעולם העשיה וכו', על-ידי-זה נשפח מהם שרש מוצאם וכו' וכו', והפל בשביל הבחירה והנסיון. ובזה שמכניסים אור והשגה ודעת אלקות באחרים, וחוזרים ומדביקים את נשמתם בשרשם, על-ידי-זה נמשכת עליהם אור ודעת בגלוי אלקותו יתברך.

על-כן ראה למסור את נפשך ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך על-ידי הדפסת הקונטרסים החדשים, והקדוש-ברוך-הוא יאיר את מזלך, ויגרים את קרנך תמיד.

ראה להיות סבלן, כי הסבלנות היא העקר בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ט"ו אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה מחזק את עצמך.

נא ונא ראה להוסיף נגונים חדשים בכל יום, ותכניס את עצמך בענין הקדוש הזה מאד מאד, ותחדש חדושים חדשים בפיוטים ובזמירות על-פי דרך "היכל-הקדש" ורבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל וכו', ותגלה את אמתת מציאותו יתברך על-ידי הנגינה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת ל.): אין השכינה שורה אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר: "ועתה קחו לי מנגן, והיה פנגן המנגן, ותהי עליו יד השם", עין שם; ויש לומר, שזה עקר השמחה של מצוה השיף אליך, פי רבנו ז"ל רצה מאד, שכל אחד יבחר לעצמו

מְצוּה אַחַת, וְיִהְיֶה זֶה֩ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, בְּסוּד: אָבוֹד בְּמֵאֵי זֶה֩ יִהְיֶה טָפִי (שְׁבַת קיח:); כִּי כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְבַחֵר לְעֲצוּמוֹ אִיזוֹ מְצוּה, וְלִהְיוֹת חֲזוֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד (עַיֵן שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רלח); וְהַמְצוּה שֶׁלֹּךְ צָרִיכָה לִהְיוֹת — לְחַדֵּשׁ פִּיּוּטִים וְזַמִּירוֹת שֶׁל שְׁמֵחָה, וְכֵן רְאוּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁיר לְעֲצוּמוֹ נְגוּנִים חֲדָשִׁים, וְלִהְמַצִּיא בְּדַעְתּוֹ נְגוּנִים חֲדָשִׁים כְּפִי דַעְתּוֹ וּבַחֲיִנְתּוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה שֶׁתִּשְׁרַח עָלָיו הַשְּׂכִינָה, בְּסוּד (מְלָכִים-ב' ג, טו): "וְיִהְיֶה כְּנֶגֶן הַמְּנַגֵּן, וְתִהְיֶה עָלָיו יַד הַשָּׁם".

רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי בְּדַבָּר זֶה וְלֹא תִתְחַרֵּט, וּבִפְרָט שֵׁישׁ לָךְ עַכְשָׁיו מִי שְׂרוּצָה לְקַחַת אֶת כָּל הַזְּכוֹת, רְאֵה לְחַדֵּשׁ נְגוּנִים חֲדָשִׁים וְהִהוּא יִדְפִיֶסֶם, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָךְ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֶךָ, שְׂזִכִּיתָ לְהַתְּוַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי רַבֵּנוּ ז"ל יְכוּלִים לְבוֹא לְתַקְוֵנוּ הָאֲמִתִּי וְהַנֶּאֱחָזִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְאַחֵז עֲצוּמוֹ בְּרַבֵּנוּ ז"ל וּבְאֲנָשָׁיו הָאֲמִתִּיִּים.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל מְכַנֵּס אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּאֲנָשָׁיו, עַד שֶׁמֶרֶב גְּלוּי אוֹר הָאֲמוּנָה, נִפְתָּח פִּיהֶם לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. וְתַכְּף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מוּצֵא אֶת עֲצוּמוֹ; כִּי בְּאֲמַת כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מִחֲמַת שְׂאִינוֹ מוּצֵא אֶת עֲצוּמוֹ, וְאִינוֹ מוּצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ'

אֲשֶׁר י"א תתצא בִּנְחֹל קנא

וכו', וְנוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בְּעַמְקֵי עַמְקִים, בְּסַפְּקוֹת, קִטְנוֹת, יְרִידוֹת
וּבְלִבּוּלִים וְכוּ'. אֲבָל תִּכְרֶף-וּמְיָד בְּשֹׁאֲדָם בָּא אֶל הַהִפְרָה הַזֶּה,
אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְלֹא
שִׁיף שׁוּם יְרִידָה וּנְפִילָה כָּלֵל, כִּי מִכָּל הַמְקוֹמוֹת יְכוּלִים לְחֹזֵר אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת
שְׁפוֹתָחִים אֶת פִּיהֶם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי הָעֲצָה הַזֶּה, הָאֲדָם
מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁאֵף פַּעַם הוּא אֵינְנו לְבַד, כִּי תְמִיד הוֹלֵךְ וּבוֹרַח
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

רָאה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַשְׁאֵר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי מֵה לָךְ
לְצֵאת מִשָּׁם וּלְשׁוּיטט בְּעוֹלָם, וְלִסְבֹּל מֵה שְׁסוּבְלִים וְכוּ', הַצְּלַחְתָּךְ
תִּהְיֶה רַק בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא רָאה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחַת תְּמִיד,
וּלְשִׂמְעַת כְּלֵי זָמֵר, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ רוּחַ טוֹבָה, שְׂתִהְיֶה רְגִיל לִזְמֹר עַל
כָּל דְּבָר: "הַכֵּל טוֹב". וּבְאַמַּת יִתְהַפֵּף לָךְ מִזֶּלֶךְ וַיְהִי לָךְ רַק טוֹב.

הַכֵּפֶל הַדְּבָר, רָאה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי אֵלֶּה — לְשִׂמְחַת הַרְבֵּה בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם, וּלְשִׂמְעַת כְּלֵי זָמֵר, וְכֵן לְהַשְׁתַּוְּקַק אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְבֹא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר כִּי תְבוֹא, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רָאה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים

שְׁבַע עוֹלָם, כִּי עָלִיד לְדַעַת, אֲשֶׁר הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוונוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וּמְסַבְּבִים עִם כָּל אֶחָד מְלַמְעֵלָה כָּל מִינֵי סְבוּבִים שֶׁיִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁזִּזְכָּה לְחֹזֵר תִּכְף־וּמִיד לִפְנֵי שְׁמִסְתַּבֵּף בְּמָה שְׁמִסְתַּבֵּף וְכוּ', וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֵּא. וְאֶפְלוּ אַחֲר־כֵּן כִּשְׁכָּר נִסְתַּבֵּף בְּסְבוּבִים וּבְחֻבוֹת וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', גַּם אִז אֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ וְלִפְל בְּדַעַתוֹ כָּלֵל, רַק לִידַע, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְיַדֵּי הוּא יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא בְּתוֹךְ צָרוֹתָיו וְכוּ' וּבְתוֹךְ בְּלִבוֹלָיו וְיִסּוּרָיו וּמְכַאוּבָיו וְכוּ'.

וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדֵּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעוֹד יִתְהַפֵּף מִזֵּלְךָ לְמִזֵּל טוֹב, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְתִשְׁלַם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ.

אֵךְ עָלִיד לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתָּ כָּל הַשָּׁנִים, וְהוּא — שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם עֲכָשׁוּ מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְתִמְסֹר נַפְשְׁךָ עַל הַמִּצְוָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, וְתִכְבֵּד וְתִיַקֵּר מְאֹד אֶת הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, וְתִשְׁמַח אוֹתָם וְתִדְבַּר עַל לִבָּם, כִּי כִּנְגַד זֶה שֶׁצִּעַרְתָּ אוֹתָם, וּמִרְרַת לָהֶם אֶת הַחַיִּים, עָלִיד לְהַפֵּף וְלִקַּיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם בְּשִׁלְמוֹת, וּבְזִכוֹת הַמִּצְוָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת, תִּזְכֶּה לְשַׁפַּע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה, וְתִצָּא מִכָּל צָרוֹתֶיךָ.

גַּם עָלִיד לְהִשְׁלִים עִם הוֹרֵי אִשְׁתְּךָ, וְשִׁלָּא יִהְיוּ לְךָ שׁוֹם טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלֵיהֶם, רַק תִּאֲהַבֵם כְּמוֹ שֶׁאִתָּה אוֹהֵב אֶת הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, וְתִשְׁתַּדֵּל לְחִזֵּקֵם וְלִאֲמָצֵם, וְלִשְׁמַחֵם וְלַעֲוֹדְדֵם וְלִקְרַבֵם בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוֹת, וְתִכְבֵּדֵם עַד מְאֹד כְּמוֹ שֶׁאִתָּה מְכַבֵּד אֶת הוֹרֵיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הוֹרֵי אִשְׁתְּךָ.

אַחֵי, אַחֵי הַיְקָר! כָּל הַצְּלָחָתְךָ וּמִזֵּלְךָ תְּלוּיִים בְּזֶה שֶׁתִּקַּיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם וּכְבוֹד חֲמִיד וְחִמּוֹתֶיךָ, וּבְזֶה שֶׁתִּיַקֵּרֵם וְתִחֲזַקֵם וְתִשְׁמַחֵם, תִּזְכֶּה לְצָאת מִכָּל הַמְּבוּכוֹת שֶׁלְךָ, וְיִהְיֶה אוֹר בְּחַיֶּיךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּצְיִית אוֹתִי בְּכָל זֶה, וְאִז תִּרְאֶה

אֲשֶׁר י"א תתצב — י"א תתצג בַּנְחָל קנג

נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. אבל עליך לדעת, כי צרכים לחכות, כי מלמעלה ירצו לנסות אותך, לראות אם אתה באמת חזרת בתשובה ואתה מכבד את הוריי והורי אשתך, ואם תוכל לעמד בזה, אז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי ... גרו יאיר.

לנכון תקבל פה טשעק על ההוצאות, ונא לאשר קבלתו.

העקר ראה לחזק את עצמך בעבודת השם יתברך, כי כל יום שעובר היא אבדה שאי אפשר להחזירה כלל. הרגל עצמך לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לכתב לי אם אפשר דין וחשבון בכל שבוע מהנעשה עמכם שם בכלליות ועם ביתי בפרטיות, וממש תחייני.

אקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיגמר בנין בית דירתי בקרוב.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

י"א תתצג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-וילך, כ"א אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל

אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, ויתברכו בכרפת שנה טובה ומתוקה, שנת חיים ושמחה, דבקות ואריכות ימים ושנים טובות.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, לדבק את עצמכם רק אליו יתברך, וזו תהיה כל מגמתכם — להמשיך על עצמכם ערבות אור וזו נעם שכינת עזו יתברך, ותמיד תצירו בדעתכם, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומטה ומקיים את כל הבריאה כלה, ואין צריכים שום דבר רק אותו יתברך. ובידיעות אלו תוכלו לעבור את העולם בטוב ובנעימים, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבור ולבטל ולהכניע אתכם, פי מי שמחביא את עצמו בסתר צל פנפיו יתברך, אזי שום בריה לא יכולה להיטיב עמו, ומכל שכן להרע לו, מאחר שהוא מסתתר בצלו יתברך, צלא דמהימנותא.

עליכם לדעת, פי רבנו ז"ל רצה מאתנו שונהיה חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ועל נקדה זו הרבה לדבר עמנו עד מאד, ובפרוש גלה לנו (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ו'): על-ידי אמונה האדם חביב להשם יתברך כאשה לבעלה; כי באמת כל הזווג והיחוד בין נשמות ישראל להקדוש-ברוך-הוא, הוא על-ידי תקף האמונה הקדושה שמתגלית בפה האדם, שמתחיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ואז פשאדם זוכה להגיע אל דרגה כזו, שכל מה שהוא צריך, הוא מבקש רק ממנו יתברך, ויודע ועד שאין לו בזה העולם שום בריה שבעולם רק את השם יתברך, אזי הוא איש מצלח ויצליח תמיד בכל מעשיו.

נא ונא רק את זה תכניסו בדעתכם, ורק אל זה יהיה רצונכם וכסופכם, ותמיד תרצו רק להגדיל את שמו יתברך בעולם, ולא תעשו שום פשרות בשום פנים ואפן בשום דבר הנוגע לכבוד הקדוש-ברוך-הוא, ולא תחניפו שום בריה שבעולם, יהיה איך שיהיה, "מדת חנפה היא מהמדות הכי גרועות". ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות חנפה, סימן ו'): מי שבטחוננו על אחרים בא לידי

אֲשֶׁר י"א תתחד בנחל קנה

חֲנֻפָּה; הֵינּוּ מִי שֶׁנּוֹפֵל מִיִּדְעוֹת אֱלוֹ, וְחוֹשֵׁב כְּאִלוֹ בְּשֶׁר וְנֶדֶם יְכוֹל לְעֹזֵר לוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְחִיל לְבִטֵּחַ בּוֹ, אִזּוֹ הַהֲכָרַח לוֹ לְבִסּוֹף שִׁפְלָה לִיְדֵי חֲנֻפָּה, וַיִּחַנֵּף אֶת בְּנֵי-אָדָם שִׁיַּעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ, לֹא-כֵן מִי שֶׁדְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא אֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵינוֹ חוֹנֵף אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שׁוֹם פְּשָׁרוֹת בְּדָבָר הַנוֹגֵעַ בְּכַבוֹד שָׁמַיִם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם, סִימָן ו'): מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִחֲנֻפָּה, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאָה לוֹ יְשׁוּעָה.

לְכֵן זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, אֶהוּבִי, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְנוּדַע מִרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא כְּזֶה, עָלִינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד שֶׁבְּעוֹלָם, רַק לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמֵנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, וְאִזּוֹ אִם תִּקְבְּלוּ אֶת יְדֵיעוֹת אֱלוֹ, תִּזְכּוּ לְהַפְתֵּב בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּים, וְתַחֲיוּ חַיִּים אֲמִתִּים, חַיִּים עֲרֻבִים וְנַעֲמִים, חַיִּים אֲרָכִים כְּזֶה וּבְכָא לְנֻצַח.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתחד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"א אָלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַגֵּן שֶׁכִּתַּבְתָּ לִּי וְכוּ', לְדַעְתִּי, אֵינִי אֶת יוֹדַעַת מַה מְסַתֶּר מֵאַחֲרֵי הַקְּלָעִים וְכוּ'. לְכֵן אֲמַרְתִּי לְבוֹא בְּשׁוּרוֹתַיִם אֱלוֹ.

בְּיִדְעֵי יְדוּעַ לָךְ מַה שֶׁאַרַע כָּאֵן בְּעֵנִין גֵּן הַיְלָדִים וְכוּ', עִם הַמוֹעֶצָה וְכוּ', וְאִזּוֹ נִתְעוֹרַר בִּי כְּאֵב גְּדוֹל, וְאֲמַרְתִּי לָהֶם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "דַּעוּ לָכֶם, כִּי אֲנִינּוּ בְּאֵנוּ לְכָאֵן לְגוֹר וְלֹא לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוֹם פּוֹלִיטִיקָה וְשָׂאֵר עֲנִינִים הַשְּׂיָכִים לְמוֹשָׁבָה, וְאֲנִינּוּ לֹא כְּלִי מְשַׁחֵק שֶׁל אֵף אֶחָד, אוֹתָנוּ לֹא יִזְרְקוּ מִכָּאֵן לְשָׁם וּמִשָּׁם לְכָאֵן, אֲנִינּוּ מֵאַמִּינִים רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְרַק אֵלָיו תִּקְוֶתָנוּ, וְלְכֵן עָלִינוּ לְהִקִּים גֵּן מֵעֲצָמֵנוּ, וְלִחַנְךָ

קנו אֲשֶׁר י"א תתצה בנחל

בו אַתְּ יִלְדִינוּ כְּפִי שְׁחַנְכוּ אַבוֹתֵינוּ וְאִבוֹת אַבוֹתֵינוּ עַד קִבְּלַת הַתּוֹרָה
עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ מִסִּינַי, אֶת יִלְדֵינוּ אָנוּ מְחַנְכִים כְּפִי רְצוֹנֵנוּ שֶׁהוּא
רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן עַל אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לְתֹאֵר לְעֲצָמָם
כְּאִלוּ אֵין אָנוּ נִמְצָאִים שָׁם כָּלֵל, כִּי בָּלֹאוּ הֵכִי לֹא נִתְּנוּ לָנוּ שׁוּם
דָּבָר, אֲלֹא עָמְדוּ וְעוֹמְדִים עָלֵינוּ כְּחֹמַת בְּרוֹזֵל לְמַנַּע וּלְעַכֵּב כָּל
פְּסִיעָה וּפְסִיעָה מֵאֲתָנוּ, וְעַל-כֵּן מָה לָנוּ וְלָהֶם?! אֵין לָנוּ רַק אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא בְּיָדָיו יַעֲזֵרֵנוּ, וְזוֹ נִקְרָאת אַחֲדוּת אֲמִתִּית,
שְׁכָל הַקְּנִיָּם מִתְאַחֲדִים לְקִנְיָה אֶחָד שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ,
אֲבָל תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁמְכַנְיָסִים פּוֹלִיטִיקָה בַּחֲנוּף, זֶה נִקְרָא שְׁמִפְרִידִים
בֵּין הַקְּנִיָּים, וְאֵז בְּנִקְל נִשְׁבֵּר קִנְיָה קִנְיָה וְכו'.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בַּחֲנוּף הַיְלָדִים אֵין לַעֲשׂוֹת שׁוּם פְּשָׁרוֹת
שְׁבָעוּלָם, רַק לְתַת לָהֶם אֶת הַחֲנוּף הֵכִי טוֹב וְהֵכִי מִצִּיָּן, וְזֶה מָה
שֶׁאָנוּ רוֹצִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכִּי לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים,
וְלַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלֹא לְהִתְעַרֵּב
בְּעֵנְיָנִים אֵלוּ, כִּי אֵין אָנוּ מִתְעַרְכִּים בְּעֵנְיָנֵי אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם.

הַמֵּאֲחֵל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

י"א תתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נְצִיבִים-וְיִלְךְ, כ"א אֱלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי, שֶׁתְּהִיָּה אֲהַבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין
נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּכְשֶׁתְּהִיָּה בִּינֵיהֶם אֲהַבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת, אֵז
מִמִּילָא יִשְׁפַּע גַּם עַל הַבְּעָלִים, וְתְהִיָּה בִּינֵיהֶם אֲהַבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת,
כִּי לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּח גְּדוֹל לְהִשְׁפִיעַ עַל בְּעָלָהּ.

אֲשֶׁר י"א תתצו בַּנְחַל קְנִי

אודות פתיחת הגן ביבנאל עיר ברסלב יש בזה ספור ארץ וכו' כו', כי נתעורר בי פאב גדול: א. בלאו הכי החנוף היה שם ברמה מאד מאד נמוכה מבחינה רוחנית. ב. ועוד זאת אנו צריכים להיות הפדור ביד הממשל?! לזאת החלטתי בדעתי, ואמרתי לאנשי שלומנו היקרים שיפתחו גן, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי יעזר להם ויצליחו ויעלו מעלה מעלה, כי בחנוף הילדים אסור לעשות שום פשרות, ואסור לשחק פוליטיקה עם תינוקות של בית רבן, וצריכים לתת לילדים החנוף הכי טוב שיש בעולם. ועל-פן אל יפרשו הפרשנים כאלו אנחנו עושים אילו פרודים ומחלקת ומתפכה, איננו כדור משחק של אף אחד, אנו רוצים לחנך את ילדינו כפי שחנכו את אבותינו ואבות אבותינו מדורי דורות כפי קבלת התורה על-ידי משה רבנו.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי יעזר לכם בדירה משלכם וברכב משלכם, וילדים בריאים חיים וקיימים, ותזכי לחנכם על-פי דעת התורה והיראה.

המאחל שנה טובה ומתוקה...

י"א תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים-ויילך, כ"א אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להכליל בו יתברך, וכל מחשבתך תהיה תמיד רק איה זוכים לעשות רצונו יתברך. ופעם אחת שאלו אנשי שלומנו היקרים את רבנו ו"ל: מדוע הוא מדבר תמיד כל-כך מסבתו הצדקת מרת אדל, בתו של הבעל-שם-טוב הקדוש, ענה ואמר רבנו ו"ל בזו הלשון: "די באבע

אָדָּל אִיזוּ שְׁטֵעַנְדִּיג אַרום גַּעגאַנְגֶען מִיט אַבֶּענקעניש צום אִיבִישְׁטֵער ווי אַזוי קֶען מֶען טהון דָּעם רְצוֹן פֿון דָּעם אִיבִישְׁטֵער" (הסבתא אָדל תמיד הִלְכָה עִם פְּסוּפִים וּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים, אִיךְ יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְקַיִם רְצוֹנוֹ יתְבַרַךְ), וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי הֶעֱקַר הוּא הַרְצוֹן שֶׁהוּא עוֹלָם הַחַרוּת, וּמִי שֶׁזוֹכֶה לְהַגִּיעַ לָכֶּה, שֶׁרְצוֹנוֹ יִהְיֶה נִכְלָל בְּרְצוֹנוֹ יתְבַרַךְ, זוֹכֶה שֶׁהַכֹּל מִתְבַּטֵּל אֵלָיו, כְּמֵאֵמֶר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת, פֶּרֶק ב'): "בֵּטֵל רְצוֹנְךָ לְרְצוֹנוֹ, כְּדֵי שֶׁיִּבְטֵל רְצוֹן אַחֵרִים לְרְצוֹנְךָ".

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת בְּטָחוֹן, וְתַדַּע שֶׁהוּא יתְבַרַךְ צוֹפֶה וּמְבִיט וּמִסְתַּכֵּל עַל כָּל אֶחָד. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת יְשׁוּעָה, סִימָן יד): עַל-יְדֵי בְטָחוֹן תִּזְכֶּה לְהִבִּין שִׁישׁוּעַתְךָ מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא וְלֹא מֵאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹקֵק יְדִיעוֹת אֵלָיו תָּמִיד בְּלִבּוֹ וּבְדַעְתּוֹ, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְזוּלָתוֹ.

רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּעַבּוּדְתְּךָ עֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ לְחַבֵּר נְגוּנִים חֲדָשִׁים עַל דְּרָךְ "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", גְּלוּי אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרַךְ וְגְלוּי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְגִינָה, סִימָן א'): כִּשְׁהַצְּדִיקִים מִתְפָּרְסָמִים בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַדָּשִׁים נְגוּנִים בְּעוֹלָם; וְעַל-כֵּן רָאָה לְעַסֵּק בְּזֶה לְפָרְסָם אֶת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַדְּבָקִים בּוֹ יתְבַרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ יתְחַדָּשׁוּ אֲצִלָּךְ נְגוּנִים חֲדָשִׁים, וְרָאָה לְגַלּוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְכוּ' בְּתוֹךְ נְגוּנְךָ, וּבְזֶה תַעֲשֶׂה טוֹבָה גְּדוּלָה לְעוֹלָם. וּבְפֶרֶט שֶׁהַנְּגוּנִים שֶׁלָּךְ הֵם נְגוּנִים שֶׁל לֵב נִשְׁפָּר. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שֵׁם, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי הַנְּגוּנִים שִׁישׁ בָּהֶם קוֹל בְּכִיָּה, יְכוּלִים לְהוֹצִיא הַשְּׂבוּיִים בְּחֵינַת מוֹצִיא אֲסִירִים בְּפוֹשְׁרוֹת. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כָּל אֵלּוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ יתְבַרַךְ, וְעוֹבְרִים עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת וְכוּ', כְּגוֹן: חֲלוּל שֶׁבֶת וְכוּ', וְאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ', גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים וְכוּ', הֵם הַמְּסַכְּנִים הַכִּי גְּדוּלִים, וְהֵם מְנַחִים בְּבֵית הָאֲסוּרִים וְכוּ', וְהֵם בְּשָׂבִי יִצְרָם וְכוּ', וְנִסְגְּרוּ בְּמַחְנוֹת רַכּוּז וְכוּ', וְאָנוּ עוֹמְדִים מִן הַצַּד, וּמִסְתַּכְּלִים עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוּלָה, וְרוֹצִים לְעֹזֵר לָהֶם לְצִאת מִשָּׁם וְכוּ', וְהִנֵּה עוֹד בְּאִים הַשׁוֹטְרִים עִם סוּסֵיהֶם וְכִלְבֵיהֶם, וְשׁוֹבְרִים אֶת הָרֹאשׁ וּפּוֹצְעִים

אָשֶׁר י"א תתצו בַּנְּחָל קנט

בְּגִי אָדָם וְכוּ', וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי הַנְּגוּנִים שֶׁלָּךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ, וַיֵּשׁ
בָּהֶם קוֹל בּוֹכִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׂבוּיִים שֶׁהֵם
הֶרְחֹקִים מִבֵּית הָאֱסוּרִים שֶׁלָּהֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהוֹצִיא קְלָטוֹת חֲדָשׁוֹת בְּזוֹ אַחַר זוֹ, וּבִפְרָט כְּשׁוֹמֵן
לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲכָשׁוּ אָדָם שֶׁמְעַנְּנֵן לְהַעֲתִיקוֹן וּלְמַכְרוֹן
וְלְהַפִּיצוֹן, וְלֹא יַעֲלֶה לָךְ אֶפְלוֹ שֶׁקָּל אַחַד, עַל-כֵּן רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז בְּזֶה,
כִּי זְכוּתְךָ גְדוֹלָה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאַמֶּת וּבְכָל
שָׁלֵם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

י"א תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצֻבִים וַיֵּלֶךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה כָּבֵד כְּמֵה פְעָמִים בָּאתָ אֵלַי, וְלֹא יָצָא לִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, כִּי
טְרוּדוֹתַי רַבּוּ כְּמוֹ שֶׁרַבּוּ בְעַסְק הַרְבִּיבִים, וְגַם עֲכָשׁוּ אֵינִי יוֹדֵעַ אִם אוֹכֵל
לְהַאַרִיךְ עִמָּךְ מְרַב טְרוּדוֹתַי, וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהֵימִים הַנוֹרְאִים נִכְנָסִים
וּבָאִים, אֲשֶׁר צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן אֶת עֲצָמוֹ הַכְּנֵה דְרַבָּה לְקִרְאָת יוֹם הַדִּין
הַקְדוּשׁ וְהַנוֹרָא.

לְכֵן אִמְרַתִּי לְבוֹא בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלַי אֵלַיךְ, וַיְהִיָּה כְּאֵלוֹ דְּבִרְתִּי
עִמָּךְ וַיִּוְתֵר מְזֵה, כִּי הִפְתָּב נִשְׁאַר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אַחַד וְאַחַד נְסִיווֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל בְּחוֹר שֶׁעָלְיוֹ מִתְגַּבְּרִים הַסְטֵרָא אַחֲרָא
מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁפִּילוֹ וְלְהַרְחִיקוֹ לְגַמְרֵי מִהַקְדָּשָׁה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה
לָנוּ (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הָעֲבוּדָה שֶׁהָאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם

בבחרותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנותו; ועל-כן אורב הסמ"ך-מ"ם מאד מאד על בני הנעורים לשברם ולרחקם, לקררם ולטמאותם וכו' וכו', והכל כדי שיבטלו את זמנם היקר, וזה שצעק הנביא והתאונן (איכה ג'): "קרא עלי מועד לשבר בחורי", שאצל הבעל-דבר הוא מועד ויום שמחה, כשיכול לשבר את הבחורים.

על-כן ראה לחזק את עצמה בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה עצומה כי בוא יבוא יום ישועתה. ותרגיל את עצמה לומר בכל יום את התפלות הקדושות המובאות בקונטרס: "מציאת-הזיווג", ותעין בקונטרס הנ"ל, ויהיה לה שם חזוק גדול, ותראה איך שישועתה תלויה רק בידו יתברך ולא ביד בשר ודם, לא בידי שדכן, ולא בידי בדחן... אלא על-ידי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו.

ראה להתמיד מאד בתורה הקדושה, ואל יחסר לה יום אחד מבלי למוד חמש ורש"י מפרשת השבוע, באפן שתזכה לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע, חמש ורש"י עם התרגום, וכן תתמיד מאד בלמוד משניות, שתאמר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר דבר זה שורף את כל הקלפות, ואשרי הבחור הזוכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, באפן שיסיים בכל חודש את כל ששה סדרי משנה, שעל-ידי-זה יהרג את יצרו הרע הבווער בו. וכן תקבע לעצמה שעור כסדרן בלמוד גמרא, ותתמיד בזה מאד מאד, ותלמד בכל יום כמה דפים אפלו בלא רש"י ותוספות, כי האמירה בעלמא בלמוד גמרא, היא מאד מאד מזככת את הנפש מכל חלדה. ומה טוב ומה נעים, אם תזכה לגמר בכל שבוע את מדרש רבה ותנחומא מפרשת השבוע, ואז טוב לה כל ימי חייה.

נא ונא ראה להרגיל את עצמה לדבר בכל יום עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, ותספר לפניו יתברך את כל לבך וכל מה שעובר עליך, ואל תסתפל על כל אלו המחרפים ומגדפים אותך, ועל אלו הרוצים לרחקך ולהחליש את דעתך, כי מי שזוכה לדבר עמו יתברך, ובורח תמיד אליו יתברך, ומתחבא

אָשׁר י"א תתצח — י"א תתצט **בנחל** קסא

בְּסֵתֶר צֶל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּעוֹלָם, וּכְבֹר אֵי אֶפְשָׁר
לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר. אֲשֶׁרֵי הַמְקַיֵּם אֶת כָּל זֹאת, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה
וּכְבָּא לְנִצַּח נְצָחִים!

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

י"א תתצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נְצָבִים וַיֵּלֶךְ, כ"א אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים
שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְעֵקֶר גְּדוֹל
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְשִׂמְחַ תָּמִיד.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְזִכּוֹת לְשִׂמְחָה, הִיא הַעֲבוּדָה הֵכִי קֶשֶׁה, כִּי
טָבַע שֶׁל הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵל הַעֲצָבוֹת וְהַשְׁבָּרוֹן לֵב. וְרַבְּנוּ
ז"ל גִּלָּה לָנוּ (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, סִימָן ג'): בְּרִבּוֹת הַשְׂמִיחָה, גְּתִחֲזֵק
כַּח הַשְׂכָּלִי, וְהַמְאָכֵל וְהַמְשִׁתָּה הֵם סְבָה גְּדוֹלָה לְשִׂמְחַת הַלֵּב,
וְלְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְדָאָגוֹת. עַל-כֵּן רְאֵה לְאָכֵל וְלִשְׂתוֹת, וְאֵל תְּסַגֵּף
אֶת עֲצָמְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ כַּח, שְׂתִזְנָךָ לְלַמֵּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה וְתִהְיֶה בְּרִיא.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

י"א תתצט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נְצָבִים וַיֵּלֶךְ, כ"א אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה לחזק את עצמך לילך בדרך רבנו ז"ל, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא שתשאר תמיד אצל רבנו ז"ל.

ועליך לדעת, כי הבעל-דבר אורב מאד על כל אחד ואחד הרוצה להתקרב אלינו, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו.

ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותדע, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, וכל מה שהאדם מכניס בדעתו את מחשבה והשגה זו, על-ידי-זה הוא זוכה להתעלות יותר ויותר, כי במקום שאדם חושב — שם כל האדם.

ראה לקבץ לעצמך ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה.

גם תשתדל לסיים בכל שבוע את ה'בן איש חי' מפרשת השבוע באופן שתהיה בקי בהלכה, כי אצל רבנו ז"ל הנה למוד הפוסקים עקר ויסוד גדול (עי' שיחות-הר"ן, סימן כט), שעל למוד פוסקים הזהיר מאד מאד ביותר מכל הלמודים, וראוי ללמד כל הארבעה שלחן ערוך כלם מראשם עד סופם פסדר, אם יכול ללמד כל הארבעה שלחן ערוך עם כל הפרושים הגדולים — מה טוב, ואם לאו, על-כל-פנים ילמד כל הארבעה שלחן ערוך הקטנים, והוא תקון גדול מאד, כי על-ידי חטאים נתערב טוב ורע, ועל-ידי למוד פוסק, שמברר הכשר והפסול, המתר והאסור, הטהור והטמא, על-ידי-זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע, וכמבאר במאמר "ראיתי מגורת זהב" (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח') ובשאר מאמרים (שם, סימן סב, ב) מעלת למוד הפוסקים; ואמר, שכל איש ישראל מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים, חק ולא יעבר, ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על-כל-פנים איזה סעיף שלחן ערוך באיזה מקום שהוא, אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך, כי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו, וכשאינו אנוס ילמד פסדר

אֲשֶׁר י"א תתק בַּנְחַל קסג

כָּל הָאֲרֻבָּעָה שֶׁלְחַן עָרוּךְ מֵדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְכִשְׂיִגְמֹר וַיְסִיִּם הָאֲרֻבָּעָה שֶׁלְחַן עָרוּךְ, יַחְזֹר וַיִּתְחִיל לְלַמְדֵם כְּסִדְרָן, וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו.

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נָעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ זוֹכִים לִידַע מֵרַבֵי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵי נִפְלָא כְּזֶה, רַבֵי הַמְחִיָּה וּמְחִזֵק אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂשׂוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם וּבִפְרֻט שִׁדְיָן יְהוּדָאִין, שְׁלֹא יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׂטִיפַת מַח, וּלְרַחֲקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מֵרַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

י"א תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסִדְר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"א אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בּוֹ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד נִכְנָסָה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי, בְּשִׂמְעֵי אֶת קוֹלְךָ, כִּי זֶה כְּמֵה שְׂאֲנִי מִשְׂתוֹקֵק לְשִׁמְעַע מִמְּךָ מֵאֹז שְׂהֵיִיתִי בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

מֵה אִמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַכַּחַשׁ שֶׁנִּתְּנָן לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַחְזִיר בְּגִי-אָדָם בְּתְשׁוּבָה, הֵלֹא יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְאֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מִכְתָּךְ, וּמִכָּל שְׂפָן שְׂאֵין אַתָּה מְנַצֵּל אֶת כַּחַךְ, כִּי הֵלֹא יֵשׁ בְּכַחְךָ לְהַחְזִיר בְּתְשׁוּבָה אֶלְפִים מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן רָאָה לְזַרְזוֹ לְהוֹצִיא מֵהַכַּחַשׁ אֶל הַפְּעַל נִקְדָּתְךָ, וְתַמִּיד תִּדְבֹר לְפָנֶיהֶם מֵאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וּמְגִדְלַת הַצְּדִיק הָאֲמֵת. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ: מִי שְׂמַפְרָסֵם אֶת הַצְּדִיק — זוֹכָה לְשִׂמְחָה (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן טז); וּבְזֶה שְׂתַּעֲסֵק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֵת — תִּפְגֹּס בְּךָ שְׂמֵחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ, וְתַמִּיד תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַתְעַלּוֹת מֵעֲלָה מֵעֲלָה, וַיִּשְׁרָה

שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֶךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְתִכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ לִילְדִים צְדִיקִים, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, זְכִיתָ לְאִשָּׁה צְדִיקָת.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

י"א תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיֵלֶךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי וְרַעֲי, אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תּוֹשְׁבֵי יְבִנְאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַרְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיֵאִיר עֲלֵיהֶם אֶת אֹרֵי הַגְּנוּז, וְיִשְׁפַע עֲלֵיהֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְכְתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים חַיִּים אֲמֵתִיִּים וְנֹצְחִיִּים, חַיִּים אֲרָכִים וְכְרוּכִים, הֵם וְכֹל מְשֻׁפָּחֵתָם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזְקוּ וְאִמְצוּ לְאַחֲזֵ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזֵק, וְאֵל תִּתְּפַעְלוּ מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מָה יַעֲשֶׂה לְכֶם אָדָם.

וְכָלֵל זֶה תְּכַנְּסוּ בְּעֲצָמְכֶם, כֹּל זְמַן שְׁאִינְכֶם מְתַעַרְבִים בְּשׁוּם פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, וְרִצּוֹנָכֶם וְכִסּוּפָכֶם הוּא רַק לְהִתְאַחֵז בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְפָּלֵל בְּאַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ תִּצְלִיחוּ בְּכֹל עֲנִינְיָכֶם. וְאַף שְׁבַתְחֻלָּה נְדָמָה לְכֶם כְּאֵלוֹ חוֹמַת בְּרוֹזֵל מְסֻבָּת אֲתָכֶם, וְכֵאלוֹ שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם עֹזב אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלִקַּח אֶת עֲצָמוֹ רַק עַל עֲצָמְכֶם וְכוּ', תִּדְעוּ שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן וְהַכֹּל הַבָּלִים וְכוּ', כִּי כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמֵת, וְאִינוֹ רוֹצֵה שׁוּם רִצּוֹן אַחַר מְבַלְעֵדֵי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי שׁוּם נִגְעָה וּמְכָאוֹב וְכוּ' לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיו, וְהוּא אִינוֹ מְתִירָא מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִבּוֹ חֲזֵק וְאִמִּין עַד מָאד, וּמְצַלִּיחַ בְּכֹל אֲשֶׁר פּוֹנֶה.

לְכֵן רְאוּ, אֲהוּבֵי, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְחֲזֵק אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ

אָשׁוּר י"א תתקא בַּנְחַל קסח

כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרְךְ מִחַיָּה וּמְהוּה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדִיקָא כְּאֵן בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" מִתְאַחֲדִים שְׂמִיָּא וְאַרְעָא, וּפְהָ יְכוּלִים לְזִכּוֹת לְרוּחָנִיּוֹת וּלְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, אִם רַק תְּחִזִּיקוּ מֵעַמֵּד, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׂעַכְשׁוּ קָשָׁה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, עִם כָּל זֹאת אִם תְּחִזִּיקוּ מֵעַמֵּד, תִּרְאוּ עוֹד אֶת הַנּוֹרְאוֹת וְאֶת הַנִּפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבַפְּרָטִיּוֹת עַל-יְדֵי שְׂתַזְכּוּ לְגַמֵּר לְסִיִּם בְּכָל יוֹם אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי-זֶה נְסִיִּם נְגָלִים לְמַעֲלָה מִדְּרָךְ הַטָּבַע.

אוֹדוֹת הַחַנּוּף, רְאוּ לְהַקְפִּיד לְתַת אֶת הַחַנּוּף הַכִּי טוֹב וְהַכִּי מְצִיָּן לְיַלְדֵיכֶם, כִּי בַחַנּוּף הַיְלָדִים אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם פְּשָׁרוֹת בְּשׁוּם אִפְּן שְׂבָעוֹלָם כְּלָל, וְאֲסוּר לְשַׁחַק פּוֹלִיטִיקָה עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, וְלִכֵּן אַל תֵּאָבִו וְאַל תִּשְׁמְעוּ לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂאוּמֶרֶת אַחֲרַת, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר לָכֶם רַק יַלְדֵיכֶם, וּכְפִי שְׂתַחַנְכוּ אוֹתָם בִּימֵי קִטְנוּתָם כֵּן תִּזְכּוּ לְרוּוֹת רַב נַחַת מֵהֶם בִּימֵי גְדֻלּוֹתָם, כִּי כְּשִׁזְרוּעִים בְּדַמְעָה, אֲזִי קוֹצְרִים בְּרִנָּה, כְּפִי הִיגִיעָה וְהִמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׂמִכְנִיסִים בְּיַלְדִים בִּימֵי קִטְנוּתָם, כֵּן זֹכִים לְהוֹצִיא מֵהֶם בִּימֵי גְדֻלּוֹתָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַזְכּוּ לְרוּוֹת רַב נַחַת מִיַּלְדֵיכֶם, וְשִׁיְהִיו כְּלָם צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךְ בַּעוֹלָם.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שְׂמַצְדְּכֶם יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתִדְבְּרוּ עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי הָעִיר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְאַהֲבָה, וְאַל תִּכְנָסוּ בְּשׁוּם וּכְוִחִים, כִּי אֵינן זֶה דְּרַכְנֵנוּ, עֲלִינוּ רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךְ וְאֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב וְהַנְּעִים, וְאֲזִי אִם תִּצְיָתוּ אוֹתִי בְּכָל זֶה, תִּרְאוּ אִיךָ תִּהְיֶה לָכֶם רַק הַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדִיכֶם.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאוּ שְׂכָל עֲסָקְכֶם יִהְיֶה רַק לְדַבֵּק אֶת עַצְמְכֶם בּוֹ יִתְבַּרְךְ, וְלֹא תִרְצוּ רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךְ, וְעַל-יְדֵי שְׂתַזְכּוּ

בְּנַחַל

י"א תתקב

אֲשֶׁר

קסו

לְהַסְתֵּר בְּסֵתֶר צֶל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ, תְּהִי־ו שְׁמוֹרִים מִכָּל רָע, וְאַף אֶחָד
לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלְךָ כ"ד אֱלוֹל
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצִרוּף הַטְּשָׁעַק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְלָבוֹא וּלְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל
צִיּוֹן רַבְּנוּ וַיִּל, וְלַפְּעַל שֵׁם מָה שְׁצָרִיכִים לַפְּעַל, וּבְפָרֵט בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר בְּנֻדָּאֵי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאַנְחֵנוּ נַעֲסֵק פֶּה
בְּתַקוּנָנוּ, וְלִקְבֵּל אֶת תַּקוּנֵי רַבְּנוּ וַיִּל, וּבְכָל מְקוֹם שְׁמִתְקַבְּצִים עֲשֶׂרָה
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּהַתְקַשְׁרוֹת אֱלֹו וַיִּל, שֵׁם הוּא מִמֶּשׁ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
בוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּכְפִי שְׁהָאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ
בְּאַיִזָּה דְבָר, כֵּן הוּא נִמְצָא שֵׁם לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה
לְחֻשָׁב תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה כִּיּוֹצֵא בוֹ, וּבִיּוֹתֵר
יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְזֶה עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְעַל-יְדֵי שְׁהָאֲדָם
מִתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יִחֻשָׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּמָה
שְׁהָאֲדָם מְדַבֵּר — זֶה הַתְּגַלּוֹת פְּנִימִיּוֹת מַחוּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "מִפִּי
דַעַת וְתוֹבוּנָה", מֵהַפֶּה שֶׁל הָאָדָם מְכִירִים אֶת מַחוּ.

רְאֵה לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וּלְסַיִם מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא,
וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְיָעִים אֶת סַמְא"ל, וְיִדוּעַ מָה שְׁדוּרְשֵׁי רְשִׁימוֹת דְּרִשׁוּ,
שֶׁהוּא רָאשֵׁי תְּבוּת: ס'יּוֹם מִסְכָּתָא אֵין לַעֲשׂוֹת, נִמְצָא, שְׁעַל-יְדֵי
שְׁזוּכִים לְסַיִם מִסְכָּתָא מְכַנְיָעִים אוֹתוֹ לְגַמְרִי. וְכְמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ

אֲשֶׁר י"א תתקג בַּנְחַל קסז

ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תלמוד בגימטריה הקלפה נוקבא די'לה, הינו שעל-ידי למוד תלמוד מכניעים אותה. גם מובא בקהלות יעקב: סמא"ל ראשי תבות: ס'מאל מ'לכות ל'ילית א'דום, וידוע מצדיקים, ש'מלכות אדום היא רוסי'ה, ובשעה שפכשו את הארץ, הינו בכל מקום שונכנסו, הביאו עמם טמאה נוראה כזאת, שכל אחד היה לו מקרה רע, רחמנא לצלן, ועל-כן בזה שזוכים לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ומה גם שמקבלים על עצמם לסיים מסכתא, מכניעים מעצמם את הקלפה הזו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתכנס בשלום ותצא בשלום, העקר אל תדאג כלל כי הפל לטובה. ועין בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ז, ותבין רמזים לעצמך.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

י"א תתקג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נצבים-וילך, כ"ד אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

והנה, לדעתי, לא קבלת את ההקדמות הנכונות, ובפרטיות בענינים שבינה וכו'. כי עליך לדעת, אשר בפרוש מובא בפסקי תשובה, שבשנה ראשונה בכלל לא נוגע כל הענין של משבת לשבת וכו', וכן אפלו אחר-כך מי שונצרך וכו', גם אצלו לא שיך כל הענין הזה וכו', כי כדאי אפלו בכל לילה וכו', והעקר לא לבוא פעם אחת לידי עברה וכו', כי על פגם הברית אחד, לא כדאי

לירד לְזֶה הָעוֹלָם, וּמִכָּל שְׁפָן אֲשֶׁר יְדוּעַ, שְׁכַל זְמַן שְׁלֹא זָכוּ לִילָדִים, מִתָּר בְּכָל לִילָה וְכוּ'. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁזֶה רַק בַּעַת הַתָּר.

פַּעַם אַחַת שְׁאַלוּ כַּמָּה אַבְרָכִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵת הַרֵב הַקְדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל, שְׂיִתֵּן לָהֶם הַדְרָכָה בְּעִנְיָנִים שְׂבִינוּ לְבִינָה. עָנָה וְאָמַר לָהֶם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "מָה אָמַר לָכֶם, יְלָדִים! הָעֵקֶר שְׁמָרוּ אֵת עֲצָמְכֶם מִכְּרִיתוֹת"; רוֹאִים מִזֶּה, אֲשֶׁר בַּעַת טְהָרָה מִתָּר, וְהָעֵקֶר לְשָׁמַר אֵת עֲצָמוֹ מִכְּרִיתוֹת.

רְאֵה לְהוֹצִיא מִהַשּׁוֹרוֹת הָאֵלוּ הַרְבֵּה מְאֹד, וְאִזּוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר, כִּי לְדַעַתִּי, אַתָּה חֹסֵר יְדִיעָה, וְאִינִי יוֹדֵעַ מִי לְמַד אוֹתָךְ עִנְיָנִים אֵלוּ, וְרְאֵה לְקַיֵּם אֵת כָּל זֶה, וְאִזּוּ תִדַּע שְׂאִתָּה מְצִיַת אֵת רַבְנוּ ז"ל. וְאֵל תֵּאבֶה וְאֵל תִּשְׁמַע לְמִי שְׂאוּמֵר אַחֲרָת, כִּי אַתָּה צְרִיף לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמְךָ וְכוּ', וּמִכָּל שְׁפָן שְׂכָבֵר נִפְלֵת וְנִכְשָׁלֵת כָּל-כָּף, עַד שְׁוֹנְכָנְסוּ בְּךָ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל סִפְקוֹת בְּאַמוּנָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מִזֶּה בְּעֲצָמוֹ תִדַּע, שְׂמִי שְׁהַדְרִיף אוֹתָךְ הוּא מִסְכֵּן גְּדוֹל, וְרַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה עָלָיו, כִּי אֶפְלוּ אִם אַתָּה הַדְרָכָת אֵת עֲצָמְךָ, וְלֹא הִיָּה לְךָ מִדְרִיף, אִזִּי טְעִיתָ לְגַמְרִי. לְכֵן רְאֵה לְצִיַת אוֹתִי בְּכָל זֶה, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִגּוּרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַתְּנָה וְרַעוּת, וְתִזְכּוּ לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וְתִהְיוּ שְׂמִחִים וְעִלְיָזִים. וְיוֹתֵר מִזֶּה קִשָּׁה לִי לְכַתֵּב עַל הַפְּתָב כַּמּוֹבָן.

רְאֵה לְחַזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כַּמְאַמְרֵם ז"ל: מָה יַעֲשֶׂה אָדָם שְׂיִהְיוּ לוֹ בְּנִים זְכָרִים? שְׂיִקְדָּשׁ אֵת עֲצָמוֹ וְיִשְׂמַח אֵת אִשְׁתּוֹ; וְהָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַשְּׂמִחָה שְׂהָאָדָם שְׂמַח, אִזּוּ יִתְרַחֵב לוֹ מַחוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וְתִסִּים בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח.

הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ לְבַל יִנְתַּק הַקֶּשֶׁר.

אֲשֶׁר י"א תתקד — י"א תתקה בַּנְחֵל קסט

י"א תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֶצְבִים־וַיֵּלֶךְ, כ"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מִחִזֶּק אֶת עֲצָמֶךָ לַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִשָּׂאֵר תְּמִיד אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַטֵּל וּלְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל עֵקֶר עֲנִיָּן רַבְּנוֹ ז"ל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַהַתְּבוּדוֹת, כִּי כָּל מֵה שֶׁמְרַבֶּה הָאָדָם לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמו־כֵּן מְאִיר עָלָיו אֹר רַבְּנוֹ ז"ל, וַיְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת רַבְּנוֹ ז"ל אֶפְלוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל מְקוֹם. עֵקֶר דְּבַר רַבְּנוֹ ז"ל הוּא הַתְּבוּדוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵף שֶׁיִּדְמָה לְךָ שְׂאִין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ לְךָ, תִּדַע כִּי הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוֹת רוּחַ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אָב הַרְחֻמָּן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת כָּל פֶּה, וּבּוֹדֵאי יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ.

רְאֵה לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ טוֹב מִזֶּה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמֶךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּכְפֵי שֶׁהָאָדָם מְכַנִּים בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲזִי מְצַלִּיחַ בְּדַרְכָּיו.

הַמְּאֵחַל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֶצְבִים־וַיֵּלֶךְ, כ"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה
מִשְׁמַחַת שְׁמֵצָאֵת אֶת בֶּן זִוְגָךְ.

אודות הבחור שאַתּ כּוֹתֶבֶת שֶׁהוּא תְּלִמִּידִי, אֵינִי יוֹדֵעַ עַל מִי
אַתּ מְדַבֶּרֶת, אֲךָ כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אבות ד, כ): אַל תִּסְתַּכַּל
בַּקְּנָקֵן אֲלָא בַּמָּה שֵׁישׁ בּוֹ; הַעֲקֵר צְרִיכִים לְרֵאוֹת אֶת הַמַּדּוֹת וְהִירְאֵת
שָׁמַיִם שְׁלוֹ וְהִתְמַדָּה בַתּוֹרָה.

וּבְכָל־עֲלִיָּךְ לְדַעַת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, עֲקֵר הַגְּלוּת הוּא
כְּשֶׁעוֹשִׂים פְּרוּדִים בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים זֶה נֶגֶד זֶה,
וְאֵלוֹ הֵם הַחֲבֵלִי מְשִׁיחַ שְׁאֲנוּ סוּבְלִים עֲכָשׁוּ, שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים,
אֵין אָנוּ נִקְיִים מִזֶּה, וְעֲלֵינוּ לָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל זֶה עֲכָשׁוּ קִדְּם
הַיָּמִים נוֹרָאִים. כִּי הַמֵּאֲמִין בְּאַמוּנָה אֱמֵתִית בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין
שׁוּם מְצִיאֹת בַּלְעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּל־ל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא,
וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא נִתֵּן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ מְסִינִי, וְכִלְלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ בַעַת
קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְאֲךָ בְּדוֹרוֹת הָעַתִּידִים הָיוּ נִשְׁמוֹתֵיהֶם בְּמַעַמְד הַר
סִינַי, מִי שְׁמֵאֲמִין בְּזֶה, אֲךָ פֶּעַם לֹא יֵצֵא לְחֻלְק עַל זִוְלָתוֹ, וַיִּדַע וַיִּבִּין
אֲשֶׁר כָּל דֶּרֶךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהִירְאָה, הִיא דֶּרֶךְ טוֹבָה, וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד מִקַּבֵּל אֶת הַדֶּרֶךְ שְׁלוֹ לְפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְאִזּוֹ אֲךָ פֶּעַם לֹא
יִחְלַק עַל דֶּרֶךְ אַחֶרֶת, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הֶרְבִּים, כָּל מִי שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ
בְּמַחְלָקָת, בְּיָדוּעַ שֶׁרַגְלָיו לֹא עָמְדוּ עַל הַר סִינַי, כֵּן גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים. וְאִם הִיָּתָה יְדִיעָה זֹו נִכְנָסֶת כְּהַיּוֹם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, אֲךָ
פֶּעַם לֹא הִיָּתָה מַחְלָקָת רַק אֲהַבָּה וְאַחְוָה וְרַעוּת, וּבְכִנְקֵל הָיִינוּ יְכוּלִים
לְהִגָּאֵל, אֲךָ הַסֵּמ"ךְ־מ"ם מְרַקֵּד בֵּינָן וְעוֹשֶׂה פְּרוּדִים וּמַחְלָקָת בֵּין
רַבָּנִים וְכוּ', וּבֵין רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְכוּ', וּבֵין חֲסִידִים וְכוּ', וּבֵין לִיטָאִים
וְכוּ', וּבֵין סֵתָם עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְלְכָל אֶחָד יֵשׁ כַּמָּה דַעוֹת לְהִגִּיד
וְכוּ'.

אודות עֲנִין הַהִתְבּוֹדָדוֹת שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, הִיא עֲצָה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם מִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְפָרֵשׁ אֶת
שִׁיחְתּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְסַפֵּר לוֹ כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת

אֲשֶׁר י"א תתקו בַּנְחַל קַעֲא

וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעוֹשָׂה לְעֲצָמוֹ חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִיךָ וּמָה וְאֵימַת וְכוּ',
עַל-יַד־יְהוָה יִשְׁנֶה אֶת דְּרָכּוֹ, וַיִּגִיעַ אֶל הַכְּרֵה הַנ"ל, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
אָחָד, וְאָנּוּ עֲרַבִים זֶה לָזֶה, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ עַל כָּל־לִיּוֹת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה שְׁכוּלָלִים אֶת עֲצָמָם עִם כָּל־ל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲזִי הֵרַע
נוֹפֵל וְנִתְבַטַּל וְנִשְׁאַר רַק הַטּוֹב, וְאִיזָה רָשַׁע הַרוֹצֵה לְהַכְנִיעַ אֶת בַּר
יִשְׂרָאֵל בְּאִיזָה אַפְּן שָׂרֵק יִהְיֶה, תִּהְיֶה לוֹ מַפְלָה גְדוֹלָה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ
לְבָרַח תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתָּנוּ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּלְבַקֵּשׁ תָּמִיד עַל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁכַלְּם יַחְזִירוּ בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-יַד־יְהוָה
נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכָּנוּ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

י"א תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרַב-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֵדֶר נֶצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ד אָלוּל
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵאֲשַׁתְּךָ וְכוּ', אַךְ תִּדַע, שְׁאֲנִי תָּמִיד אוֹהֵב
לְשִׁמֵּעַ אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, כִּי כָּל סָבָה יֵשׁ לָהּ מְסַבֵּב, וּבְכַפְרָטִיּוֹת בְּעֵנָן
כְּזֶה, בְּוַדָּאֵי יֵשׁ אִיזוֹ סָבָה וְכוּ' אֲשֶׁר אֵינָה יְדוּעָה לִי, עִם כָּל זֹאת
לְגַבֵּר אֶסוּר לְחִיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שִׁישְׁפִּילוּ אוֹתוֹ בְּהַשְׁפָּלוֹת כְּאֵלוֹ, וְזֶה
נִקְרָא לְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁה רָעָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, רְאֵה
לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמָּה קְשׁוֹת, וְאִם תִּגְבִּיֶה עוֹד פְּעַם אֶת הַיָּדִים נִגְדָּךְ
וְכוּ', תַּעֲזוֹב אֶת הַבַּיִת לְיוֹם אוֹ יוֹמִים, וְאִם גַּם זֶה לֹא יוֹעִיל, תֵּאמַר
לָהּ שְׂאֵתָה מוֹכֵן לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנָּה וְכוּ', כִּי אִם אֲשֶׁה מִתְחַצְּפֶת וְאוֹמֶרֶת
דְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', אֲזִי, לְדַעַתִּי, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כֵּן.

אַךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמֵּעַ גַּם אֶת הַצֵּד שֶׁל
אֲשַׁתְּךָ, וְאֲזִי הֵינּוּ יְכוּלִים לְסַדֵּר אֶת הַכָּל.

קעב אָשר י"א תתקז בנחל

לַעַת עֵתָה רְאֵה לְעֵינַי בְּקוֹנְטְרָסִים: "כְּבוֹד הַבַּעַל", "כְּבוֹד הָאִשָּׁה", "שְׁלוֹם בְּמִשְׁפָּחָה", "שְׁלוֹם בְּאֵהֶלֶךְ", "שְׁלוֹם בְּבֵיתֶךָ", וְזֶה יוֹעִיל לְךָ הַרְבֵּה, וְכֵן תֵּן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ לְאַשְׁתְּךָ לְעֵינַי בְּהֵם.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, רְאֵה לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ אָב הַרְחֵמֵן, וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וּבְזָכוֹת הַתְּפִלָּה תִּזְכֶּה לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

י"א תתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִצְבִּים־וַיִּלֶּךְ, כ"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְךָ, וּבְאִפְּנֵי הַזֶּה תִּהְיֶה מְאַחֲדִים וּמְקַשְּׂרִים יַחַד, וַיְהִיֶּה לְךָ זְמַן בְּעֵבוּרָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְבַטֵּל כָּל הַמְּחַלְקָת, הַיּוֹכּוּחִים וְהַפְּטוּטִי דְבָרִים.

רְאֵה מְאֹד לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמְךָ מִכַּעַס, כִּי הַכַּעַס מַזִּיק מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְלַהֲפֹךְ — כְּשֶׁאַדָּם מְאַרִיךְ אָפוֹ עַל כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, אֲזִי מְצַלִּיחַ בְּדַרְכּוֹ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ אָב הַרְחֵמֵן, וּבְפִרְטִיּוֹת כְּשֶׁאַדָּם בָּא לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְסַפֵּר לוֹ כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, עַל־יְדֵי־זֶה מְמַשִּׁיחַ עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעָה מִן הַשָּׂמִים.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, וְעַלִּיף לְדַעַת, כִּי כָּל עַקֵּר דְּבַר

אָשֶׁר י"א תתקח בַּנְּחָל קעג

רַבְּנוּ ו'ל הוּא תוֹרָה וּתְפִלָּה, וְיִוְתֵר מִזֶּה הַכֹּל הַכֹּל, הַכֹּל הַכְּלִים, הַכֹּל גְּדִף, וְכַמְאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת ו, י): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד.

עֲלִיף לְזִכְרוֹ, כִּי בָּזָה שְׂאֵתָה זִוְכָה וּמְזִכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, בָּזָה יִמְחַל לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תמוז), כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר כְּשֶׁאָדָם זִוְכָה לְזִכְרוֹת אֶת אַחֲרִים. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת ה, יח): הַמְזִכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

עַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיף בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְהַפְיֵן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתַכְנִיס הַרְהוּרֵי תְשׁוּבָה בֵּין אַחֲיֵינוּ בְּגוֹי יִשְׂרָאֵל, וּבוֹא תָבוֹא עַל שְׁכָרְךָ גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שָׁפָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקח.

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נִצְבִּים-וְיִלָּךְ, כ"ד אָלוּל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע עַל אֲשֶׁר אַתֶּם מְסַתְּדִרִים. אִף דָּא עָקָא הוֹכּוּחִים שְׂיֵשׁ לָכֶם עַל אוֹדוֹת הַפְּצָה וְכוּ', לְדַעְתִּי, אַבְרָף אַחַר הַחֲתָנָה צָרִיף לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּלַמּוּד, וְיִתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּלַמּוּד הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּאִפְּן שְׂיִזְכָּה לְטִיִּל וְלִהְיוֹת בְּכֹל חֻלְקֵי הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי אַרְכָּה מְאֲרֵץ מְדָה (אִיּוֹב יא, ט), וְעַכְשָׁו בְּשָׁנִים הַרְאֵשׁוֹנוֹת אַחַר הַחֲתָנָה, הוּא הַזְּמַן הַכִּי טוֹב וְהַכִּי מְצֻלַח לָזֶה, כִּי עֲדִין אֵין בְּלִבוֹלִים וְכוּ', וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּכוֹלֵל כְּזֶה, שְׂאֵתָה יָכוֹל לְלַמֵּד כְּסִדְרָן ש"ס וְשִׁלְחוֹן עֲרוּף, וּבָזָה תִּרְבֶּה לְלַמֵּד כְּסִדְרָן דָּף אַחַר דָּף וְסִימָן אַחַר סִימָן, עַד שֶׁתִּזְכָּה לְסִימָן

אַת כָּל הַשִּׁס וְד' חֲלָקֵי הַשְּׁלֶחַן עָרוּף, וְכֵן תִּקְבַּע לַעֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרִשָׁה חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתִּזְכֶּה לְסִיּוּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים לְצַרְף לְזֶה גַם אֶת הַמְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, אֲשֶׁר מִי שְׁעוֹסֵק בְּמְדַרְשׁ, כְּבָר אֵינוֹ צָרִיף לְשׁוּם סֵפֶר מוֹסֵר.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי רַק זֶה עֵקֶר חֲשָׁקֵי וְכִסּוּפֵי, שְׁכָּל תְּלָמִיד מִתְּלַמְּדֵי הַשׁוֹתִים דְּרַכֵּי אֶת דְּבָרֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, שְׁיִתְּמִידוֹ בְּיִתְרַב בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּרִצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וְכֵן יִתְּמִידוֹ בַּתְּפִלָּה — הֵן הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּכָל יוֹם: שְׁחָרִית, מְנַחֵה, מַעְרִיב, חֲצוֹת, שְׁיִתְּפִלְלוּ אוֹתָן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא מְלָה בְּמִלָּה, וְלַחֲשׁוֹב עַל פְּרוּשׁ הַמִּלּוֹת, וְכֵן לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, לַעֲשׂוֹת תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת מִדַּעַתוֹ אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים, וְזֶה כָּל חֲשָׁקֵי וְרִצּוֹנֵי, כִּי רַק זֶה נִקְרָא תְּסִידוֹת בְּרִסְלָב — לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲסֵק הַרְּבֵה בַּתְּפִלָּה, וּלְהַתְּנַהֵג בְּעִרְבוּת וּבִנְעִימוּת — הֵן בְּבֵית עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְהֵן בַּחוּץ עִם אַנְשִׁים — הַקְּרוֹבִים וְהַרְּחוּקִים.

אִךְ אֲנִי מֵיַעַץ תְּמִיד לְאֵלוֹ הַבַּחֲוָרִים וּלְאֵלוֹ הָאֲבָרְכִים, שְׁאִין לָהֶם כַּח וְסִבְלָנוֹת לֵישֵׁב עַל מְקוֹם אֶחָד כָּל הַיּוֹם, וְכֵן אֵלוֹ שְׁאִין לָהֶם פְּרִנְסָה, אֲזִי בְּמְקוֹם לְשָׁבֵת וּלְפִטְפִט דְּבָרִים בְּטִלִּים, וּלְבַטֵּל אֶת זְמַנָּם הַיָּקָר, טוֹב לָהֶם שְׁיַעֲסִקוּ גַם בְּזִכּוּי הַרְּבִים — לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁהֵם סֵלַת בְּרוּרָה מִה"לְקוֹטִי-הַלְּכוֹת" וּמִה"לְקוֹטִי-מוֹהַר"ן", וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְּיָשֵׁב מַחֵם וְדַעַתָּם, וְיִזְכּוּ לְקַיֵּם אֶת שְׁנֵיהֶם — הֵן לַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלַעֲסֵק בַּתְּפִלָּה, וְהֵן לְזִכּוֹת אֶת הַרְּבִים.

רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד וּבְכַפְרֵט בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה, שְׁאֵז צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה וְשְׁלוּם-בֵּית וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי מְאֹד אוֹרֵב הַסְּמִ"ךְ-מ"ם לְשִׁבְרֵי אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה חָבֵל מְאֹד, כִּי יְכוּלִים לְהַפִּיץ אֶת הַבֵּית לְגַן-עֵדֶן מִמֶּשׁ אִם יֵשׁ רַק קֶצֶת שְׁכָל.

אֲשֶׁר י"א תתקט — י"א תתקי בַּנְחַל קעה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַזְכְּרוּ לְהַגִּיעַ לְהַבְנָה הַדְּדוּת,
וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְטוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאֶחָד.

הַמֵּאחַל לָכֶם פְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ד אָלוּל
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֹטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

רְאֵי לְהַדְלִיק שְׂבָעָה גִּירוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת
שֶׁל שְׁמֹן זֵית, וּבְעֵת הַדְּלָקָה הַגִּירוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל
מָה שְׂאֵת צְרִיכָה — הֵן רְפוּאָה לְעֲצָמוֹךָ וְהֵן פְּרִנְסָה וְהַצְּלָחָה לְבַעֲלֶךָ,
וְהֵן נַחַת מִהֵלְדִים, כִּי כָּל מָה שְׂהֵאֲשָׂה מִתְּפִלָּתְךָ בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגִּירוֹת
— נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, כִּי אַז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לָכֶם פְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ד אָלוּל
ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֹטְעָר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמֵן לָךְ בֶּן זוּג מִתְּאִים, וְיִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ עָלֶיךָ, שְׂתַזְכְּרֵי כָּבֵד לְחַיִּים מְאֻשְׁרִים, וּכְבֹּר יְהִי לָךְ אוֹר
בְּחַיֶּיךָ, וְלֹא תִדְעֵי מִשׁוּם צָרָה. וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁנִכְנַסְתָּ שָׁנָה חֲדָשָׁה,

קעו אָשר י"א תתקיא — י"א תתקיב בַּנְחַל

ראי לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ בְּכָל יוֹם בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת כָּל מַה שְּׁאֵתָּ צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאֵשֶׁה מְבַקֵּשֶׁת מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — מְאֹד מְקַבְּלוֹת בְּשָׂמִים, כִּי דְרָכָה שֶׁל הָאֵשֶׁה שְׁהִיא בְּשִׁבְרוֹן לֵב, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב מְאֹד אֶת מִי שְׁלִבּוֹ נִשְׁבֵּר בְּקִרְבוֹ, וְאִינוּ מֵיֵאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ, רַק בָּא אֵלָיו יְתַבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יְתַבְרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ, וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה.

י"א תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַ נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ד אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁיִתְּלִיפוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְלִרְאוֹת אִם לֹא חִסְרָה עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, וְכֵן שְׁשִׁשְׁמְרוּ שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְיִרְאוּ לְאָכֵל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וְאִז תִּהְיֶה לְבַת רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִלְיַחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מַה מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשָׁמַע אֶת קוֹלְךָ, וְאֵיךְ שְׁאֵתָה מִתְחַזֵּק בְּכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

אֲשֶׁר י"א תתקיג בַּנְחַל קעז

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת,
וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֵנִין יִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", שֶׁסָּם עוֹד יִהְיֶה מְאֹד יָפֵה,
הָעֵקֶר לְחִכּוֹת קֶצֶת, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שִׁישְׁתַּנֶּה הַכֹּל לְטוֹבָה.

רְאֵה לְהַשְׁאֵר שָׁם, וּמָה לָךְ לְחַשֵּׁב לְצֵאת מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, תֹּאמֶר
לְעֶצְמְךָ כָּבֹר: פֹּה אֲשׁוּב כִּי אֲוִיתִיהָ (תְּהִלִּים קֹלֵב, ג), וּבְזֶה תִּלְוֶיהָ כָּל
גְּאֻלַּת הָאָדָם, שְׁיִמְצָא אֶת מְקוֹמוֹ וְאֶת עֶצְמוֹ, וַיֵּשׁ לוֹמֶר: אֲשִׁיב'
רְאִישֵׁי תְבוֹת: אֲמוֹנָה שְׁמִחָה בְּשִׂחוֹן, כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֶצְמוֹ בְּמִדַּת
הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאִין בְּלִעְדֵּי תִּבְרֹךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹתוֹ
תִּבְרֹךְ, תְּמִיד יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וּכְשִׁיחָה בְּשִׂמְחָה — יִזְכֶּה לְמִדַּת
הַבְּשִׂחוֹן, וְלֹא יִירָא וְלֹא יִפְחַד מִשׁוּם דָּבָר.

אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, שִׁיחָה לָךְ שֶׁפַּע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל,
הָעֵקֶר לְחִכּוֹת קֶצֶת.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

י"א תתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרֹךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁיִחָיו.

הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָכֶם לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּרַכָּה
וְהַצְלָחָה, שְׁנַת חַיִּים וְשְׁלוֹם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, וְכֹלֵם
יִהְיוּ בְּרִיאִים וְשְׁלֵמִים, וְתִזְכּוּ לְגַדְלֵם בְּנִקְל לְתוֹרָה וּלְיִרְאָת שָׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאִי לְחִזּוּק אֶת בְּעֻלְךָ וּבְעֻלְךָ יִחַזַּק אוֹתְךָ, וּבִיחַד תִּתְחַזְּקוּ
בְּהַבְנָה הַדְּרִית, וְתִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד אֲהַבָּה וּקְדוּשָׁה, וְתִזְכּוּ לְדִירָה
פְּרָטִית בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

הַמְּאַחַל לָכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה...

קעח אָשֶׁר י"א תתקיד — י"א תתקטו בַּנְחַל
י"א תתקיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון דסליחות, כ"ו אלול ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד, כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה יִגִּיעוּ
וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנַכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְסוּף כָּל סוּף
תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — בֵּין
בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי. וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפִיבְנֶאֱל
יִפְרַח וַיְצִיץ אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, אִם אֲמַנָּם עֲכָשׁוּ הַכֹּל נִרְאֶה כְּחִלוּם, עִם
כָּל זֹאת הַמֵּאֲמִין הָאֲמֵתִי לֹא יִפְסִיד.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לָּךְ עוֹד דִּירָה מְרוּחַת
לְעֲצָמְךָ, וְתוֹכָה לְגַדֵּל שֵׁם אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְל.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ אֵלָיו
יִתְּבַרְךָ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כִּי זֶה הָעֵקֶר, וּבְכַפְרִטִיּוֹת בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וּתְבַקֵּשׁ גַּם בְּעַדִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון דסליחות, כ"ו אלול ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה יִגִּיעוּ
וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנַכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמָּךְ.

אֲשֶׁר י"א תתקטז בנחל קעט

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד ועקר בעבודת השם יתברך, ובכפרט עכשו, שאנו זוכים לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ואתה בין העשרה ראשונים, עליך להיות מאד מאד שמח, כי המקום שהוא נורא ונפלא מאד, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

העקר ראה להתבודד עצמך הרבה עמו יתברך, ותספר לו את כל אשר עם לבך, כי כל ענין רבנו ז"ל תלוי כפי מדת ההתבודדות, שהאדם מתבודד עמו יתברך, וכל מה שאדם מתפלל יותר אליו יתברך, כמו-כן מאיר עליו אור רבנו ז"ל, כי הכל תלוי כפי שהאדם מכין את עצמו לקבל אורו הגנוז על-ידי תפלה והתבודדות, ועל-כן מי שמרבה ביותר בתפלה והתבודדות, כמו-כן מאיר בו יותר אור רבנו ז"ל.

המאחל לך פתיכה וחתומה טובה...

י"א תתקטז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון דסליחות, כ"ו אלול ה'תשמ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב, איך שאת מחזקת את עצמך ואת בעלך, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכי לעבר את ההריון בשלום, ותלדי בנקל.

נא ונא ראי לומר בכל יום שמות הצדיקים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהילדים שלך יהיו צדיקים וצדקניות.

העקר ראי להיות שמחה ועליזה על נעם חלקך, שאת זוכה לגור ביבנאל "עיר ברסלב", והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם להיות בעלי חסד ומכניסי אורחים, אשר אין למעלה מזה. וכבר אמר רבנו ז"ל לאחד מתלמידיו, שהיה מכניס אורחים גדול, אם מרגילים את

עצמו להכניס אורחים, ומדברים אתם, יכולים לזכות גם לאורח טוב... וזה סובב על אליהו הנביא, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שפבר יבוא ויבשר לנו בשורת הגאולה, שתבוא על-ידי משיח צדקנו.

המאחל לך פתיבה וחתומה טובה...

י"א תתקיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון דסליחות, כ"ו אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה, חיים חן וחסד, פתיבה וחתומה טובה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד, צמוד אל תוף פנימיות לבבי לטוב פל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה.

אך, לדעתי, ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם באמונה פשוטה, וזה יכניס בך בטחון עצמי, ולא תירא ולא תפחד משום בריה שבעולם, כי מה יעשה לך אדם וכו'.

ראה להתאזר בעזות דקדושה, ולבקש מהם את כל צרכי הוצאות החתנה וכו', ולדעתי, הם יתנו את זה, כי הם יותר מעניינים בגט מבכסף, ואתה לא צריך לרחם בדבר, כי סוף כל סוף עלה לך הפסך וירד לטמיון, לא עלינו. ובאמת אתה אינך חיב בזה, כי אתה מצדך רוצה שלום, רק הם מתעקשים בגט, על-כן שישלמו על-כל-פנים את הוצאות החתנה שהוצאת. וגם אתה צריך לבקש, שתותר על הכתבה, מאחר שרק היא רוצה את הגט ולא אתה, ועל-כן גם את זה עליך לתבע.

העקר ראה להדביק את עצמך בו יתברך, ותהיה רגיל לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, אשר זה יכניס בך ישוב הדעת אמתי ונצחי, ותזכה להפלל בו יתברך, ולהיות איש מישב,

אָשׁר י"א תתקיה בַּנְחַל קפא

וְאֵז תִּטְעַם טַעַם גִּן-עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם.

רְאֵה לְהַשְׁאֵר בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָךְ שְׁתוּשַׁע בְּקִרְוֹב. הָעֶקֶר רְאֵה לְלַכֵּת בְּבַגְדִים נְקִיִּים וּמְסֻדָּרִים,
וְלִהְיוֹת בְּיָשׁוּב הַדַּעַת וְלֹא בַפְרָאוֹת, כִּי עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד אָנִי
מִקְפִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקיה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה יִגִּיעוּ
וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ בְּעֲצָמְךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרָגַע. וְרַבְּנוּ ו'ל
הַזֶּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן,
חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׂמִצְנָה גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְכַפִּי שֶׁהָאָדָם
שְׂמַח, כְּמוֹ-כֵן זוֹכֵה לְהַצְלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
הַצְּלָחָה, סִימָן א').

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעַת גְּדוֹלָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְבָרִיּוֹת, וְתִזְכֶּה לִהְיוֹת יָרֵא שְׂמִים גְּדוֹלָה מְאֹד, בְּאִפְּן שְׂמִי שְׂיִנִּיחַ אֶת
הַתְּפִלִּין שְׂכַתְבָּתָּה, אוֹ מִי שְׂיִכְנֶס לְבֵית הַיָּכֵן שְׂיִשׁ שֵׁם מְזוּזוֹת שְׂכַתְבָּתָּה,
הִיְהִי לוֹ הַרְהוּר תְּשׁוּבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְיִמְשֹׁךְ לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

קפב אָשֶׁר י"א תתקיט — י"א תתקכ בַּנְחַל
י"א תתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה יִגִיעוּ
וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹף פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

רְאֵה לְעֵבֶד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא יְסוּד גְּדוֹל
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְרַבְּנוּ ו"ל רְצָה מְאֹד שְׁנֵהֲיָה שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים,
וּבִפְרוּשׁ גְּלַה לָנוּ, שְׂמִי שֶׁהוּא בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, הֵרִי הוּא מְצַלִּיחַ,
וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׂתִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה תְּמִיד,
וְאִף שֶׁזוֹ עֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה לְמָסֹר אֶת נַפְשְׁךָ עַל
מִדַּת הַשְּׂמֻחָה.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עֲמוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֵה
וּבִבְּא לְנִצָּח נִצָּחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה יִגִיעוּ
וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹף פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְאַמֵּין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,

אֲשֶׁר י"א תתקכא בַּנְחַל קפג

על-ידי-זה ממשיך על עצמו כל מיני ישועות. ואצל רבנו ז"ל היה העקר אמונה פשוטה.

וידוע אשר מוהרנ"ת ז"ל בהיותו ילד קטן, היה תמיד מחפש רק את הפשט הפשוט בלמודו, ואף שבני גילו פלפלו בלמוד, עם כל זאת המלמד אהב יותר את הפשט הפשוט שלו, ואמר שזה נכון יותר, כמו-כן בדבר רבנו ז"ל, אם מחפשים רק את הפשטות שלו, שהיא האמונה פשוטה בו יתברך, זה עולה על הכל, כי כשיש לאדם אמונה — יש לו כבר הכל.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיתהפך לטובה, ותהיה לכם שנה טובה ומתוקה, שנת חיים, עשר וכבוד ודירה עצמית.

המאחל לה פתיכה וחתומה טובה...

י"א תתקכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון דסליחות, כ"ו אלול ה'תשמ"ז.

שלום וברכה חיים חן וחסד, פתיכה וחתומה טובה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד אל תוף פנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבְעוֹלָם להיות בשמחה עצומה, פי השמחה היא יסוד ועקר בעבודת השם יתברך, ואי אפשר לשוב בתשובה, כי אם על-ידי מדת השמחה, כי עז וחדוה במקומו (דברי-הימים-א', טז, כז), וכלל זה צרכים לדעת, שכל זמן שאדם שמח, אזי מתקרב אל הקדשה, ולהפוך — כשנופל בעצבון ובדכאון, אזי מתרחק, חס ושלום ממנו יתברך.

ועל-כן ראה לעשות כל מיני פעלות שבְעוֹלָם להיות בשמחה, ותשמח את אחרים, ובזכות השמחה תזכה להצלחה, כמאמר רבנו

קפד אשר י"א תתקבב בנחל

ז"ל: מי ששָׁמַח תָּמִיד, הָרִי הוּא מְצַלִּיחַ (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִמָּן א').

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה הוּא הַשְּׁעָר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִיס אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

י"א תתקבב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִלְיֹחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֵל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אוֹתְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְשִׁנַּת חַיִּים וְהַצְּלָחָה בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֹבוֹת נְעִימוֹת אוֹר זֵיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת כָּל חֲבֵרֶיךָ, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא יְסוֹד וְעֵקֶר בְּדַעַת רַבָּנוּ ז"ל, וְכָל מִי שִׂשְׂמַח יוֹתֵר — הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִמָּן א'). וְעַל שִׂמְחָה צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְדַרְךְ הַבְּעַל-דָּבָר לְהַכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּשִׂאוֹל תְּחַתִּית וּמִתְחַתָּיו, וְרוֹצֵה לְרְאוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא תָּמִיד עֲצוּב וּמְדַכָּא, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מֵדַת הַשִּׂמְחָה, וּכְשֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי תִצְלַיִחַ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה...

אֲשֶׁר י"א תתקכג — י"א תתקכד בַּנְחַל קפה

י"א תתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִלְיָחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה יִגִּיעוּ
וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אוֹתְךָ לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּשֵׁנַת עֶשֶׂר וְכַבּוּד
וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְנַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְתִזְכֶּה לְגַדְלָם בְּנֶקֶל, וְשִׁיְהִיו כְּלָם
בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, צְדִיקִים יְרֵאֵי חֹטָא.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת אִישׁ
שֶׁמַּח וְעֲלִיז תָּמִיד, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ בְּאִפְסוֹן שְׂבִיבֵיתְךָ
תִּשְׁרֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמָחָה, וְכֵן תִּשְׁמַח וְתִבְרַח אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
בְּאִפְסוֹן שְׂכָלָם יִהְיוּ שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים תָּמִיד.

וּבְאֲמַת לְדַעֲתִי, הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים וְהִכִּי
מְאֲשָׁרִים, שֶׁהֵם קִפְצוּ וְזָכוּ לְהִיּוֹת מְהַעֲשָׂרָה הָרֵאשׁוֹנִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַעֲנִיָּה הַזֹּאת תִּתְהַפֵּף
לְמַבְצַר תּוֹרָה וַיְרָאָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם זְמַן לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

הַמְּאַחַל לְךָ פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִלְיָחוֹת, כ"ו אָלוּל ה'תשמ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד, פְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה יִגִּיעוּ
וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד אֶל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קפו אשר י"א תתקכה בנחל

לנכון קבלתי את ברכתך לקראת השנה החדשה, והמברך מתברך; יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בשנת חיים טובים ושמחים, ותזכה לרוות רב נחת דקדשה מילדיך, ותגדל אותם בנקל אפה וזוגתך, ותהיה לכם פרנסה בשפע, ותשלמו את כל חובותיכם, ותזכו להכלל בו תברך, ולהמשיך על עצמכם ערבות נעם זיו שכינת עזו תברך המלאה בכל העולם כלו, ואשרי מי שמטה את לבו ודעתו ועיניו רק אליו תברך.

ראה לזרו את עצמך בגמירת בנין בית דירתי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לבוא ולהתגורר שם בקרוב.

וכן ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו תברך בכל יום בעקשנות גדולה, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין למעלה מזה.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה...

י"א תתקכה.

בעזרת השם תברך, יום רביעי ערב ראש השנה ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה, כתיבה וחתומה טובה בספרן של צדיקים אמתיים, יזכרון ויפתבון אנשי שלומנו הקדושים "חסידים ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", המתקבצים עצמם יחד לראש השנה של רבנו ז"ל באומן וביבנאל ובירושלים ובמרון ובבני-ברק ובצפת ובאשדוד ובמאנשעסטר ובברוקלין, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, ויזכו לקבל את תקוני רבנו ז"ל, אשר בודאי נמצא בכל קבוץ וקבוץ שמתקבצים אנשי שלומנו הקדושים על שמו הקדוש.

אחי ורעי היקרים! הגה עברה עלינו שנה ארכה ועמוסה במלאכת הקדש, ובודאי עבר על כל אחד ואחד מתלמידי "היכל-הקדש" מה שעבר, עם כל זאת על סף השנה עלינו לעשות

לְעֲצָמֵנוּ חֲשׁבוֹן צֶדֶק עַל הָעֶבֶר, וְלִקְבֵּל קְבֻלוֹת וְהַחֲלָטוֹת טוֹבוֹת עַל
 הַבָּא לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה הַנִּכְנָסֶת וּבָאָה.

הִנֵּה בַּחֲסֵדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה זוֹ זָכִינוּ לְהַפְיץ וּלְגַלּוֹת אֶת סִפְרֵי
 וְאוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְזָכִינוּ לְהַגִּיעַ לְכָל
 קְצוֹי תֵּבֵל מִמָּשׁ, עַל-יְדֵי שְׁלוּחֵינוּ הַיְקָרִים, הָעוֹסְקִים בְּעִבּוּדָתָם
 עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְרָאִינוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת
 בְּעִסְקָנוּ, וְאִיךְ שֶׁהַמוֹן-עַם הַתְּעוֹרְרוּ בְּתִשְׁוָקָה עֲצוּמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 וּמָה גַם שֶׁנַּעֲשֶׂתָה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי-זֶה, וְכָלֵם
 הַתְּחִילוּ לְהַתְּעַנֵּן מָה זֶה בְּרִסְלָב וְכו', וְכֵן הַתְּחִילוּ לְנַדֵּב בְּיַד רַחֲבָה
 לְכָל הַמוֹסְדוֹת הַקְּשׁוּרִים לְבְּרִסְלָב וְכו', פִּי הַשֵּׁם בְּרִסְלָב נַעֲשֶׂה מְאֹד
 מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינֵיהֶם, אַחֲרֵי שֶׁרָאוּ וְעִיְנוּ בְּקוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם
 סֵלֶת בְּרוּרָה מֵהַ"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא וּמֵהַ"לְקוּטֵי-
 הַלְכוֹת" הַנִּפְלְאִים, וְעֲשֶׂה אֲצֵלֶם רֶשֶׁם גְּדוֹל עַד מְאֹד, וְכֵן בְּשָׁנָה זוֹ
 רַבּוּ הַמְּבַקְרִים מִהַמוֹן-עַם אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהַכֵּל אוֹדוֹת
 הַתְּעַמּוּלָה שֶׁזָּכִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל הַשָּׁנָה עַל גְּדֻלַּת צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל,
 וּבַחֲסֵדוֹ יִתְבָּרַךְ רָאִינוּ אֶת הַפְּרוֹת הַיְקָרִים שֶׁצִּמְחוּ עַל אֵילָנָא דְחַיִּי
 שֶׁהוּא רַבֵּנוּ ז"ל. אֲבָל כָּלֵל גְּדוֹל יֵשׁ לָנוּ בְּקִדְשָׁה, שֶׁאֲסוּר לוֹמַר
 "מִסְפִּיק", רַק צְרִיכִים לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק לַעֲלֹת מַעֲלָה מַעֲלָה,
 וּלְהַכְפִּיל אֶת הַקִּדְשָׁה כְּפוּל מְשַׁלֵּשׁ וּמְרַבֵּעַ וְכו', וְלֹא לַעֲמֹד כָּלֵל עַל
 אֶף גְּדֹל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַמְּרִיבוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת, שֶׁהֵן מְנַת חֶלְקוֹ
 שֶׁל מִי שֶׁרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ בְּדַבַּר רַבֵּנוּ ז"ל.

עַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַתְּבוֹנֵן עִכְשָׁו בְּעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה, שֶׁזָּכִינוּ
 שֶׁנִּתְרַבּוּ הַקְּבוּצִים עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְתַלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ",
 וְהַרְבֵּה מֵהֶם זָכוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל כְּפוּמָּה וְחֲשָׁקָם, וְלִזְכוֹת
 לְהִיּוֹת בְּעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהֵם מִתְּפַלְלִים
 יַחַד בְּקִיב, וְהַרְבֵּה זָכוּ לְהַתְּאַסֵּף יַחַד בְּקְבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ בְּיַבְנָאֵל,
 שֶׁלְּבִסּוֹף תַּתְּהַפֵּף לְהִיּוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְבֵּה נִסְעוּ
 לִירוּשָׁלַיִם וּלְמְרוֹן, וְהִשָּׁאֵר עָשׂוּ כָּל אֶחָד קְבוּץ בְּעִירוֹ, וְגַם אֵלוּ שֶׁלֹּא
 זָכוּ מְאִיזוֹ סִבָּה לְהִיּוֹת אֲצֵל קְבוּץ, הֵלֵא הֵם בּוֹדָאֵי קִשְׁרוֹ עֲצָמָם אֶל
 כָּלֵלוֹת הַקְּבוּצִים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹדָאֵי גַם עָלֵיהֶם נִמְשָׁךְ אוֹר

קפח אָשֶׁר י"א תתקכה בַּנְחָל

רַבְּנוּ ז"ל, כַּמּוּבָא בְּלִקּוּטֵי-הַלְכוֹת (ראש השנה, הלכה ו', אות ב'), אֲשֶׁר
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים לְנַסֵּעַ לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, וּמִי שְׁאִינוּ זוֹכֵה
עֲדִין לְבוֹא לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, צָרִיךְ לְכוּן אֶת לְבוֹ
שְׁבֻזוֹת וְכַח הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא גִלְוָה וּמִתְקַבֵּץ
עִמָּהֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵאִיר עָלָיו דְּרֹךְ הַתְּשׁוּבָה שְׁנִמְשָׁךְ
מֵרַבְּנוּ ז"ל בְּדַקּוֹת גְּדוּלָה, כַּאֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּפִירוּשׁ (עֵין
חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ה): הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מֵאַבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ
נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֵא כָּלְכֶם
בְּיִדְיָא תְּלוּיִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן כָּל אֱלוֹ שֵׁלֵא זָכוּ מֵאִיזוּ סִבָּה לְהִתְקַבֵּץ עִם
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּאִיזָה קְבוּץ שְׁיִהְיֶה, אֲסוּר לָהֶם לִפְלַ בְּדַעְתָּם
כָּלל מִחֲמַת זֶה, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אֶלֶּא יִחְזְקוּ
אֶת עֲצָמָם בְּאַמוּנָה וּבְבִטְחוֹן חֲזָק, שְׁגַם בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּבְבֵית-
הַכְּנֶסֶת שֶׁהֵם מִתְפַּלְּלִים בְּכָל־לַיּוֹת אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, גַּם שָׁם נִמְשָׁךְ
עֲלֵיהֶם בְּדַקּוֹת הַתְּקוּנִים מֵרַבְּנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה בְּשָׁנָה זוֹ הַנִּכְנָסֶת וּבָאָה, עָלֵינוּ לְהַשְׁתַּוְּקַק מֵאֵד מֵאֵד לְחִזּוֹר
בְּתְשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְבַטֵּל אֶת שְׁכֻלְנוּ הַמְּדַמָּה וְהַפְּגוּם לְגַמְרֵי אֵל
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל. וּמוּבָא בְּדַבְרֵי מוֹהַר"ן ת"ז"ל
(לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, פָּקֻדוֹן, הַלְכָה ה', אוֹת לג'), שְׁרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַרְאֵשׁוֹן
מִכָּל הַשָּׁנָה, וְהוּא כְּלוּל מִכָּל הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְאֵז צְרִיכִים
לְהִמָּתִיק כָּל הַצְּמֻצוּמִים וְהַדֵּינִים שֶׁל כָּל אִישׁ וְאִישׁ שֶׁל כָּל יְמוֹת
הַשָּׁנָה, וְלַצָּאת כָּל אֶחָד מִיְרִידוֹתָיו וּבְלִבּוּלָיו. וְזֶה אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם
עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶל הַכּוֹלֵל אֶת כָּל הַשְּׁכָלִיִּים,
וּבְשִׁבִיל זֶה נוֹסְעִים אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדִי לְהִמָּתִיק אֶת שְׁכָלוֹ
וְצְמֻצוּמָיו וְכוּ', כִּי מִי שְׁזוֹכֵה לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
בְּאַמֶּת, וְאִין לוֹ שׁוּם כְּוָנָה אַחֲרָת, רַק עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וּלְקַבֵּל
הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַתְּחִזְקוֹת מִמֶּנּוּ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים
וְהַצְּמֻצוּמִים, וְנִתְבַּרֵּר שְׁכָלוֹ, וְזוֹכֵה לְמַח וְשֶׁכֶל מִיִּשְׁב. וְעַל-יְדֵי
שְׁנִקְבֵּל עַל עֲצָמָנוּ כָּל זֶה וְיֹתֵר מִזֶּה, נִזְכָּה בְּאַמֶּת לְהִמָּשִׁיךְ עָלֵינוּ

אֲשֶׁר י"א תתקכו בְּנַחֵל קפט

אֶת הַתְּקוּנִים מְרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הוּא הַשְּׁתוּקָה מְאֹד לְהַחְזִירָנוּ
בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ. וְזוֹ כָּל מְגַמְתוֹ וּמְסִירוֹת נִפְשׁוֹ שֶׁהוּא
מוֹסֵר עֲבוּרָנוּ, שֶׁהוּא רוֹצֵה שְׁנֵהִיָּה אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים בְּאֵמֶת כְּמוֹ שֶׁהוּא
מֵבִין. וְאֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת תְּקוּנֹנוּ, כִּי אִם כְּשֶׁמִּבְטָלִים אֶת עֲצָמָם
לְגַמְרֵי אֵלָיו, וְנַעֲשִׂים כְּלִי לְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁמִּשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ.

וְעַל-כֵּן עֲלֵינוּ לְהַכִּין אֶת עֲצָמָנוּ בְּשָׁנָה זֹאת לְהִיּוֹת כְּלִים לְקַבֵּל
בִּיָּתֵר שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עֵז אֶת אֲוֵרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא הָאֶרֶת
גְּלוּיָה הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִכְנָס בְּעֲצָמָנוּ וּבְתוֹכָנוּ, בְּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ
וּבְדַבּוּרֵינוּ וּבְמַעֲשֵׂינוּ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְּרֶךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם
מְצִיאֹת בְּלִעְדֵּיו יְתַבְּרֶךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאָנוּ
צְרִיכִים לְהִכְנִיס בְּעֲצָמָנוּ כָּל-כָּךְ אֶת אֲוֵר רַבְּנוּ ו"ל, עַד שְׁנִתְמַלֵּא
לְגַמְרֵי מְאֹרוֹ הַגָּנוּז, עַד שְׁיַעֲבֹר וַיֵּצֵא מֵאֲתָנוּ גַם עַל זוּלְתָנוּ, שְׁנִזְכֶּה
לְהָאִיר גַּם עַל זוּלְתָנוּ כְּדֶרֶךְ אֲדָם הַמְּמַלֵּא כּוֹס עִם מַיִם, וְכָל מֵה
שְׁנִתְמַלֵּא יוֹתֵר, אֲזִי עוֹבֵר עַל גְּדוּלְתוֹ וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן צְרִיךְ הָאָדָם
לְהִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֶת אֲוֵרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל בְּהַתְּלַהֲבוֹת וּבְתִשְׁבּוּקָה
נוֹרָאָה כְּזוֹ, וּלְמַלֵּא אֶת עֲצָמוֹ בָּהֶם, עַד שְׁיַעֲבֹר גַּם עַל זוּלְתוֹ. וְזוֹ כָּל
עֲבוּדָתָנוּ — לְהִכְנִיס בְּעֲצָמָנוּ אֶת אֲוֵר רַבְּנוּ ו"ל בְּתִשְׁבּוּקָה כְּזוֹ, עַד
שְׁיַעֲבֹר גַּם לְאַחֲרֵים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמְּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲתָה חֲקוּק בְּפִנְיֵמִיּוֹת נִפְשִׁי.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, שְׁעֵבֵר עֲלֵינוּ הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ

ו"ל, אשר בודאי נמשך על כל אחד ואחד התקון שלו בשלמות, ויהי רצון שיצאו מהכח אל הפעל כל הברכות והישועות שפעל רבנו ו"ל בשבילנו.

ראה להתחיל את השנה החדשה עם קבלות טובות וקדשת המחשבה, להרגיל את עצמך לחשב תמיד מחשבות קדושות, איך שהוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך סובב כל עלמין וכתוף כל עלמין, והוא מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ואנחנו נמצאים בתוף האור וכו', וכפי עמקות המחשבה, כמו־כן נזכה להגיע אל זה, כי במקום שאדם חושב — שם כל האדם (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כא).

ורואים בחוש, איך שהבצל־דבר תופס את האדם רק על־ידי המחשבות רעות וכו', שמבלבל אותו בפחדים יתרים, כדי לבטלו מתורה ותפלה, ומכניס בו רעיונות ודמיונות של הבל וכו', עד שנדמה לאדם כאלו גנבו לו את הכספים וכו', וכאלו יכולים להזיק לו וכו', ונופל בקטנות המחין, שזה הורס אותו לגמרי.

ויש לומר (תהלים קה, לו): "ויף כל בכור בארצם, ראשית לכל אונם, ויוציאם בכסף וזָהב, ואין בשבטיו כושל" וגו', כי הגה המחשבה נקראת בכור שהוא ראשית, הינו התחלת האדם הוא מחשבתו, כל מה שהוא עושה צריך לעבר קדם דרך המחשבה, ועל־ידי שאדם חוטא בעוונות, על־ידי־זה נתבלבלת מחשבתו, כי סלוקא דיסודא עד אבא ואמא שהם המחין (זהר משפטים קי), הינו כשאדם פוגם בעוונות נתבלבלים המחין שלו, ועל־ידי־זה הוא נופל תמיד לידי פח יקוש ונעשה עני, כי אין עני אלא מן הדעת (נדרים מא), וכש"ש לו חסרון דעת, אזי יש לו גם חסרון בכסף וזָהב, ועל־פן הוא תמיד שרוי בכשלונות, וכשאדם זוכה לחזר בתשובה אליו יתברך באמת, ומתחיל לקדש ולטהר את מחשבתו, וחושב רק ממנו יתברך, על־ידי־זה נתקיים אצלו "ויף כל בכור בארצם", ארץ היא בחינת אמונה, "ראשית לכל אונם", הינו כי המחשבה היא

ראשית האדם המתבלבלת על-ידי העוונות, אבל כשזוכה לחזר בתשובה, ולחשב רק ממנו יתברך, על-ידי-זה זוכה לתקן הכל, "ויוציאם בכסף וזהב", וכא עם שפע גדול, "ואין בשבטיו כושל", אז כבר אין לו שום כשלונות רק הצלחות.

על-פני ראה, אהובי, אחי הנקר! לחזק את עצמך עכשו בכל מיני אפנים שבעולם להרגיל לחשב תמיד רק מחשבות טובות, שבוודאי יהיה טוב, ועל-ידי-זה באמת יהיה לך טוב, וימתקו ממך כל הדינים. ואמר החכם: "אין הגבור נודע אלא בעת הקורות", הינו בשעה שעוברים על האדם כל מיני מקרים רעים, חס ושלום, והוא מחזיק מעמד, ואינו מתפעל משום ברירה שבעולם, אז רואים את גבורתו, כי זה עקר גבורת הגבור — כשמחזיק מעמד ואינו מתפעל משום צער ומכאוב ובלבול הדעת שעובר עליו. וכמאמר החכם: "אין מדה טובה ויקרה כאמץ לב וגבורה", ועל-פני בזה שתזכה לחזק את עצמך באמץ לב, וביותר בטהרת המחשבה, לחשב תמיד ממנו יתברך, אז תוכל לעבר על הכל. ובשביל זה צוה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן כא), שבראש השנה שזו התחלת השנה, צריכים להרגיל את עצמו לחשב רק מחשבות טובות, וכן בכל יום כשאדם קם בבקר, צריך לחשב המחשבה הראשונה ממנו יתברך, ולהזכיר את עצמו בעלמא דאתי (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן נד). ודורשי רשומות דרשו על זה רמז "מראשית עריסותיכם תתנו לה" (במדבר טו): הינו ראשית המחשבה אחר קומו מהמטה תתנו לה, שיחשב רק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה ימשכו כל המחשבות של כל היום אחר המחשבה הראשונה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לקדשה וטהרת המחשבה, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, ולא תתפעל מאף ברירה שבעולם הרוצה להכניס בך פחדים, כאלו רוצים להזיק לך וכו', ולגנב אותך וכו', כי תכף-ומיד אם תדבק את עצמך בו יתברך, לא תירא ולא תפחד משום ברירה שבעולם. אף עליך לדעת, כי הבעל-דבר יעשה כל מיני פעולות שבעולם מבית ומבחוץ, וירצה להפחיד אותך, כאלו יש בכח בשר ודם להזיק ולהפסיד לך וכו', וצריך שתכניס

בנחל

י"א תתקכז

אשר

קצב

במחשבתך רק אמתת מציאותו יתברך, ולידע שהכל דמיון, שאי אפשר להזיק לך מבלעדי רשותו יתברך; אשרי מי שחוקק במחשבתו מחשבה זו תמיד.

המאחל לך חתימה טובה...

בעזרתו יתברך, אני מקווה לשבות בארצנו הקדושה של שבתות, שהן: גח, לך-לך, וירא, ואז נתראה פנים בפנים, ונחזק את עצמנו בדרכי רבנו ז"ל.

י"א תתקכז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי בין פסח לעשור ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לראותך, ואני מקווה להקדוש-ברוך הוא להיות תכף-ומיד אחר חג הסוכות ביבנאל "עיר ברסלב", ושם נתראה פנים בפנים, ונחזק את עצמנו.

נא ונא ראה לחזק את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, וכל מה שמעיק לך תספר לפניו יתברך, כי הוא יתברך אב הרחמן המרחם על כל בריותיו. וזכור מאמר החכם: "המתפלל ידע כי אל ה' יתברך הוא מדבר", וכשמכניסים בדעתו דבורים אלו, אשר כל דבור ודבור מתפלתו, אליו יתברך הוא מדבר, בזה תהיה תפלתו זכה ונכונה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, והקדוש-ברוך-הוא ירים את קנבכם, ותזכו להצלחה ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

המאחל לך חתימה טובה...

אֲשֶׁר י"א תתקכח — י"א תתקכט בַּנְחַל קצג

י"א תתקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְרְאוֹתְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי,
שֶׁתִּכְף-וּמְיָד אַחַר חַג הַסְּפֹכוֹת אֲזַכֶּה לְשָׁבוֹת אֲצַלְכֶם בַּיַּבְנָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלַב" שְׁלֹשׁ שַׁבָּתוֹת: נַח, לֶךְ-לֶךְ, וַיֵּרָא, וּבִיחִיד נַחֲזֵק אֶת עֲצָמָנוּ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתָבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה,
וְתַדַּע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יְתָבְרָךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת
גְּמוּר הוּא, וְכָל מָה שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יִדְיַעַה זֶה, כְּמוֹ-כֵן תִּזְכֶּה לְדַבֵּק
אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתָבְרָךְ.

רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכֵן תִּשְׁמֹר עַל יְלָדֶיךָ, כְּמֵאִמֵּר הַחֲכָם:
"אֵין לְאָדָם שְׂמִחָה שְׁלֵמָה, כִּי אִם עִם אִשְׁתּוֹ וּבְנָיו".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה שְׁבִיטְךָ יִהְיֶה בֵּית וַעֲד
לְחֻכְמִים, וְתַמִּיד תִּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְרְאוֹתְךָ, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְהִיּוֹת תִּכְף-וּמְיָד אַחַר הַחַג בַּיַּבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וְשֵׁם נִתְרָאָה
פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַעֲקָר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם,

קצד אשר י"א תתקל – י"א תתקלא בנחל

והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך, ותמיד תשכיל ותצלית, וראה שבביתך תהיה תמיד שרויה אהבה והבנה הדדית. וכבר אמר החכם: "אין לאדם שמחה שלמה, כי אם עם אשתו ובניו", והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה תמיד שמחה וחדוה בביתך.

נא ונא ראה לדבר עמו יתברך בכל יום, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל.

המאחל לך חתימה טובה...

י"א תתקל.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי בין כסה לעשור ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לראותך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב אחר חג הסוכות אזכה לשבות עמכם ג' שבטות: נח, לך-לך, וירא, ואז נתראה פנים אל פנים, ונחזק את עצמנו.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד גדול בחיי האדם, וראה לדבק את עצמך אליו יתברך, לידע אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, וכפי שהאדם מכניס בדעתו אמתת ידיעה זו, כמו-כן נכלל בו, כמאמר החכם: "אלו ידעתיו הייתיו".

המאחל לך חתימה טובה...

י"א תתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי בין כסה לעשור ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר י"א תתקלב בַּנְחָל קצה

מָאד מָאד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְרֵאוֹתְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאָנִי מִקְנֶה לְשָׁבוֹת אֲצִלְכֶם בְּעִזְרָתוֹ יְתָבְרֶךָ, תִּכְרֶךְ-וּמְיָד אַחַר חַג הַסִּפּוֹת ג' שָׁבָתוֹת: פָּרֶשֶׁת נֹחַ, לֶךְ-לֶךְ, וַיֵּרָא, וְאִזְ נַחֲזֵק אֶת עֲצָמָנוּ יַחַד, אֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהִשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (חֲלִין ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמָטָה, אֲלָא אִם בֵּן מְכָרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; וְאָמַר הֶחָכָם: "אֵין דְּבָר בְּעוֹלָם שֶׁהֵיךָ לוֹ לְאָדָם, אֲלָא בְּגִזְרַת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא", וּכְשֶׁאָדָם חוֹקֵק בְּדַעְתּוֹ דְּבוּרִים אֵלָיו, אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יְתָבְרֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקלב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרֶךָ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זָאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְרֵאוֹתְךָ, וְאָנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיוֹת בְּקִרְוֹב אַחַר הַחַג בְּמַחְנִיכֶם, בְּשָׁבַת פְּרֶשֶׁת נֹחַ, לֶךְ-לֶךְ, וַיֵּרָא, וְאִזְ נַחֲזֵק אֶת עֲצָמָנוּ יַחַד.

רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצָמְךָ מָאד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְאִזְ בְּוַדָּאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתָבְרֶךָ תָּמִיד, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ בְּכָל הָעֲנִינִים. וְאָמַר הֶחָכָם: "מִי שֶׁשָּׂם עֲבוֹדַת הָאֱלֹקִים בְּשִׁכְרוֹ, יִבִּיאֵהוּ הַרוּחַ מִבְּלֵי קָרָן", הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יְתָבְרֶךָ וְעוֹסֵק בְּתַפְלָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ עִם רְוַחִים עֲצוּמִים, וְאִינוֹ צָרִיךְ לְהַכְנִיס שׁוּם קָרָן, רַק הוּא כְּלוֹ רוּחַ.

רְאֵה לְחֲזוּק אֶת אִשְׁתְּךָ שְׁתַּמְשִׁיף בְּגֹן, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוֹתְךָ בְּקִרְוֹב תְּכַף-וּמִיד אַחַר חַג
הַסְּכוּת, וְאֲשִׁבוֹת בְּמַחְנִיכֶם בְּפִרְשַׁת נַח, לְךָ-לְךָ, וַיִּרְא, וְאִזּוּ נִחְזַק אֶת
עֲצָמָנוּ.

זָכַר מְאֹד הַחֲכָם: "הָאֱמוּנָה הִיא הַחֲכָמָה, וְהַחֲכָמָה הִיא
הָאֱמוּנָה"; הֵינּוּ כִּי זֶה עֵקֶר חֲכַמַּת הַחֲכָם — כְּשֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יוֹדֵעַ בִּידְעָה בְּרוּרָה וּמְחֻלָּטָה,
אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוּר
הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִירָה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִזּוּ
כְּפִי יְדִיעָתוֹ בִּידְעוֹת אֱלוֹ נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל עֲנִינֶיךָ, וְתִזְכָּה
לְעֹלוֹת מַעְלָה מַעְלָה. הָעֵקֶר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל
מִה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת תְּסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ. וְאֹמֵר
הַחֲכָם: "אִם תִּפְקִיד בְּיַד הָאֱלֻקִּים כָּל עֲנִינֶיךָ, תִּגִּיעַ אֶל נְתִיב
הַטּוֹבָה".

הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתֵּב זְוִגְתְּךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת

אֲשֶׁר י"א תתקלה בִּנְחָל קצו

מְשֻׁמָּחוֹת, אֵיךְ שְׁאַתֶּם מְסַתְּרִים, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוֹכֵה לְהַתְּעֵלוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת מְעֵלָה מְעֵלָה, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ הָאֶרֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! חֲזוּק וְהִתְחַזַּק, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִכָּל מָה שְׁעֹבֵר עָלֶיךָ. וּכְבֹר אֶמַר הַחֶכֶם: אֵין קָרְבָן כְּשִׁבִית הַלֵּב, וּבִזְזָה שְׁלִבְךָ נִשְׁבֵּר מִכָּל מָה שְׁעֹבֵר עָלֶיךָ, בְּוַדַּאי עֲלֵה לְקָרְבָן לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וּבִזְכוּת זֶה זְכִיתֶם לְהִתְאַחַד יַחַד חֲזָרָה, וְתִתְחִיל הַבְּנָה הַדְּדִית בִּינֵיכֶם, כֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִמְשֶׁךְ תְּמִיד.

אוֹדוֹת לְמוֹד הַרוּחָנִיּוֹת — אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶךָ, שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּזֶה וְתֹאחֲזוּ בְּזֶה, וְדַבֵּר זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר לְאַחֵרִים, וְכָל מִיגֵי סְבָרוֹת שֶׁתְּסַבִּירֵם לְאַחֵרִים, הֵהוּא לֹא יִבְיָנֵם, כְּמֵאִמַר הַחֶכֶם: "הַסּוּמָא לֹא יִשְׁפֹּט עַל הַצָּבֵעַ, וְהַחֶרֶשׁ עַל הַשִּׁיר" ... כְּמוֹ-כֵן בְּעֵנִין רוּחָנִי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּירוֹ לְשָׁנִי, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַלֵּב שְׁנִמְשֶׁךְ תְּמִיד אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וּמְשֻׁמָּק אַחֲרָיו יְתִבְרַךְ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה נִגְלָה וְנִסְתָּר, וּבִזְזָה יִמְשֶׁךְ עָלֶיךָ אוֹר נוֹרָא מְלִמְעָלָה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיגֵי אֶפְנִים שְׁפָעוּלָם, וְאַל תִּנְיַח בְּעֲצָמְךָ הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כְּרָגַע, כִּי הוּא סֵם הַמּוֹת מִמֶּשׁ, וְעַקֵּר מְעַלֵּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — כְּשִׁזְזָה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ, וּמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקלה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי בֵּין כְּסֵה לְעִשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, שְׁבוּ אֶת מְבִשְׁרַת לִי בְּשׁוֹרוֹת

קצח אשר י"א תתקלו בנחל

משמחות, שאתם מסתדרים יחד, בן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתבנו בית נאמן בישראל ותולידי בנקל, והכל יסתדר.

העקר ראוי לכבד את בעלך, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד מאד חשובה אשה המכבדת את בעלה, ואז ממילא הבעל יכבד את אשתו, כי זה תלוי בזה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו להיות לעזר אחד לשני, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים. העקר בזה העולם להיות ותתן ולותר תמיד, ועל-ידי-זה נצולים ממחלקת. ולא מצא הקדוש-ברוך-הוא פלי המחזיק את הברכה אלא השלום.

המאחל חתימה טובה.

י"א תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי בין פסח לעשור ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לראותך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא הוא לשבות בשבתות פרישת נח, לך-לך, וירא, ביבנאל "עיר ברסלב", ואז נתראה יחד.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם באמונה פשוטה, כי כבר אמר החכם: האמונה היא החכמה, והחכמה היא האמונה. ורבנו ז"ל רצה מאד מאד, שנתחזר תמיד בדבורי אמונה, ונחלק בבעצמנו אמתת מציאותו יתברך, עד שאמר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן נד), שפך ראוי להיות מנהג איש הישראלי, שתכף-ומיד פשקם בבקר, יזכיר את עצמו בעלמא דאתי, וימשיך על עצמו זכרון הזה על כל היום, עין שם. וכל מה שהאדם מכניס בעצמו יותר את הזכרון, כמו-כן מאיר לו מחו ודעתו בהארה וזיו אחר לגמרי. כי

אֲשֶׁר י"א תתקלוז בַּנְחַל קצט

הָאָמוּנָה הִיא הַכֹּל, וְהַכֹּל הוּא הָאָמוּנָה, וּמִי שֵׁיִשׁ לוֹ אָמוּנָה — חַיִּיו חַיִּים.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעִיךָ בְּדַבּוּרֵי אָמוּנָה, וְזֶה תִּקּוֹן עַל הָעֶבֶר, כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם רָגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לְתִקּוֹן אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הוּא תִּקּוֹן הַכִּי גָדוֹל שֵׁיִשׁ בְּכָל הַתְּקוּנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְהַכְנִיִס בְּעֶצְמָנוּ אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן יִזְכְּנוּ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְכָל־סָם, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה...

י"א תתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְרֵאוֹתְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׂאֵזְכָּה לְשַׁבּוֹת בְּשִׁבְתוֹת פְּרִשְׁת נַח, לְךָ-לְךָ, וַיֵּרָא, בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְאֵז נִתְרָאָה יַחַד.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּנְיִחַ בְּעֶצְמְךָ הָעֶצְבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרַגַּע, וְרַב הַשְׁמָחָה תִּכְנִיִס בְּךָ רַב אָמוּנָה, כִּי אָמוּנָה וְשְׁמָחָה תְּלוּיּוֹת זֹ בְּזוֹ, כְּפִי שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלֻעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, כְּמוֹ-כֵן מְאִירָה בּוֹ הַשְׁמָחָה וְהוּא שְׂמַח, כִּי מָה יֵשׁ לְהִיּוֹת בְּעֶצְבוֹת וּבְמָרָה שְׁחוּרָה, הֲלֹא הַכֹּל אֵין סוּף, וְהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה אֵין סוּף, וְאָמַר הַחֶכֶם: "הַמֵּאֲמִין יוֹסִיף אָמוֹן", הִינּוּ מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֶצְמוֹ בְּתוֹךְ הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ אָמוֹן עֲצָמִי, וְאֵינוֹ מְפָחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, עַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת חֲזָק

בְּאִמּוֹנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְעוֹד תִּרְאֶה נֶסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִרְאוֹת אֶת מַכְתְּבֵי זֶה אֶל אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָהּ בְּכָל עֲנִינֶיהָ, וְתִהְיֶה בְּרִיאִים וְתִצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין פֶּסַח לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵה מְאֹד אָנִי מְשִׁתַּקֵּק לְרְאוּתְךָ, וְאָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁבוֹת בְּשִׁבְתוֹת פְּרִשְׁת נח, לְךָ-לְךָ, וַיֵּרָא, בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְאִזּוּ נִתְרְאָה יְחִיד, וַיִּחְזַק אֶת עֲצָמָיו יְחִיד בְּאִמּוֹנָה הַקְדוּשָׁה. כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הִיְתָה הָאִמּוֹנָה עֶקֶר גָּדוֹל עַד מְאֹד, וְרָצָה שְׁנַחֲזוֹר תָּמִיד בְּאִמּוֹנָה הַקְדוּשָׁה, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוֹנָה הַקְדוּשָׁה, בֶּן מְאִיר לוֹ מִחוּ וְנִדְעָתוֹ. וַיֵּשׁ מֵאִמֵּר הֶחֱכֵם: "הַכְּפִירָה תִּתְחִיל בְּלֵב כְּדָמוֹת נִקְדָּה שְׁחוּרָה, כָּל מֵה שֶׁתּוֹסִיף, תִּשְׁחִיר הַלֵּב כְּלוּ", וְעַל-בֶּן צָרִיף אָדָם לְעַקֵּר מֵעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי נִקְדוּת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, רַק יִחְזַק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְהִיָּה חֲזָק וְאִמִּיץ, וַיִּדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִין שׁוֹם בְּרִיָּה יְכוּלָה לְהִיטִיב לוֹ אוֹ לְהַרְע לוֹ חוּץ מִזוּלָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מֵה שֶׁיִּכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בִּידִיעוֹת אֱלוֹ, בֶּן יִתְבָּרַר לוֹ לְבוֹ וְנִדְעָתוֹ, עַד שֶׁיְהִיָּה בְּרוּר וּמְזֻכָּר. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכָּה לְהִגִּיעַ לְזֶה.

חֲזָק וְהִתְחַזֵּק אִתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ, וְעוֹד תִּרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

אָשֶׁר י"א תתקלט — י"א תתקמ בַּנְחַל רא

י"א תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם חֲמִישִׁי י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכו', וְכִמָּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת בִּקְשָׁתִי עֲלֶיךָ
כָּל הַזְּמַן, שֶׁתִּנְצֵל מִפֶּחַ יְקוּשׁ שֶׁשָּׁמוּ תַּחְתָּךְ וְכו', וְכִמְעַט שֶׁבִלִּית
כִּמָּה חֲדָשִׁים אוֹ יוֹתֵר בְּבֵית הַסֵּהָר וְכו', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצִּיל
אוֹתָךְ מֵעֲכָשׁוֹ, וַיְכַנִּיס בְּךָ שְׂמֵחָה אֲמִתִּית, שֶׁתִּהְיֶה קָשׁוֹר בְּחֵי הַחַיִּים,
וּתְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהַפְיֵץ בְּכֹל שְׁבוּעַ וְשְׁבוּעַ חֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר קוֹנְטְרָסִים
בְּמִסְפַּר תְּשֻׁמ"ח, הֵינּוּ שְׁלֹא יִחְסַר לְךָ שְׁבוּעַ שְׁלֹם, שְׁלֹא תִפְיֵץ בּוֹ
כְּמִסְפַּר הַנ"ל. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁכֹל הַמוֹסֵיף — מוֹסִיפִין לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם
חַיּוֹת אוֹר וְזִיו וְשְׂמֵחָה עֲלֵיוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה...

י"א תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם חֲמִישִׁי, י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִבּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אִם כִּי עֲכָשׁוֹ אֵין הַזְּמַן גְּרָמָא לְכַתֵּב
מַכְתְּבִים וּבִפְרָטִיּוֹת בְּאַרְיִכוֹת, כִּי הוּא זְמַן אֲשֶׁר הַמְּלֹאכִים בְּשִׁמְיָם
יִחְפְּזוּן מֵאִימַת הַדִּין, וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדִּיטְשׁוֹב
זי"ע, שֶׁבְּעָרַב יוֹם הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוּ הַדְּגִים שֶׁבָּיִם רוֹעֲדִים וְזוֹחֲלִין
מֵאִימַת הַדִּין, עִם כָּל זֹאת מֵאֲחַר שֶׁאַנִּי רוֹאֶה, שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ
כֹּל-כֶּף כָּל הַשָּׁנָה בְּעִבּוֹר הַדְּפָסֶת וְהַפְּצַת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּמִמָּשׁ יוֹמָם
וְלַיְלָה לֹא תִגּוּחַ וְכו', וְעַל כָּל זֹאת בָּא הַסְּמ"ך-מ"ם לְשִׁבְרֵי אוֹתָךְ עִם
כָּל מִינֵי פְתוּיִים וְדַמְיוֹנוֹת, סְפָקוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, יְרָאוֹת נְפוּלוֹת
וּבִלְבוּלִים רַבִּים וְכו'.

לזאת אַמְרַתִּי לְבוֹא אֵלֶיךָ בְּשׁוּרוֹתַי אֵלוּ; זָכֹר, זָכֹר, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! שְׁאֲנִי אֵינִי מְקַבֵּל מֵאַף אֶחָד שׁוֹם דְּבַר עֲלֶיךָ, אַדְרָבָה אַתָּה יָקָר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינַי, כִּי אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ אַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ וּמְמוֹנֵךְ בְּעִבּוּר הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, עַל-כֵּן אֵל יִפְתָּךְ יִצְרָךְ הַמְּלִבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּבִגְדֵי אָדָם, כְּאֵלוֹ יֵשׁ לִי עֲלֶיךָ אֵיזוֹ שְׁנֵאוֹה, חֵס וְשֵׁלוֹם וְכוּ', חֵס מְלֵהֲזִכִּיר דְּבַר כְּזֹה, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אֶת הַאֲמֵת, אִיךָ שְׁאֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מוֹכֵן לְמִסֵּר אֶת נַפְשִׁי וְחַלְבֵי וְדָמִי בְּשִׁבִיל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּפַעַל מַמָּשׁ, וְאֶפְלוּ עַל אֵלוֹ הַמְּחַרְפִּים וְהַמְגַדְפִּים וְהַמְדַּבְרִים בְּגֵאוּת וּבּוֹז עָלַי וְכוּ', כָּל צַעֲרֵי וְעִגְמוֹת נַפְשִׁי הֵיא, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁבִגְלָלָם גְּתַעֲפֹכֶת הַגְּאֹלָה, וְהֵם מְעַכְבִּים בְּנֵי אָדָם מִלְּחַזֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאֲמֵת מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵינַיִם בְּרֵאוֹ שׁוֹ וְשִׁכַּל בְּדַעְתּוֹ, יְכוּל לְרֵאוֹת וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל אֶת גְּדֵל הַנּוֹרְאוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שְׁעוֹשִׁים וּפּוֹעֲלִים הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאִיךָ שְׁנִתְגַּלָּה וְנִתְפָּרְסְמָת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם עַל יָדָם, וְכִמְהָ מֵאוֹת וְאַלְפֵי אֲנָשִׁים נִכְנָסוּ בְּלִבָּם הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה וְכוּ', וְנִכְנָסָה בְּלִבָּם אֲמוּנָה אֲמִתִּית, בְּרוּרָה וְנִקְיָה וּמְזַכֶּכֶת לְהַכְלִיל בְּחֵי הַחַיִּים וְכוּ', וְכִמְהָ נִפְשׁוֹת כְּבָר נִצְלוּ מִמְּוֹת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, שְׁעָמְדוּ כְּבָר עַל סֵף הַיְאוּשׁ, וְהִלְכוּ עִם מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת וְכוּ', וּמִצָּאוּ קוֹנְטְרָס אֶחָד, וְנִתְעוֹרְרוּ לְהַחְזִיק מִעֲמָד, הֵישׁ שְׁמִחָה כְּשִׁמְחָה זוֹ — כְּשִׁזּוֹכִים לְהַצִּיל אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל?! וְהֵישׁ צַעַר כְּצַעַר כְּזֹה, שְׁרוּאִים שְׁמִנְתְּקִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּעִבּוּר פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר?! עַל-כֵּן רֵאֶה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִדַּע שְׁאֵתְּבִי אֵלֶיךָ אֵינִי לְתֵאָר וְאֵינִי לְשַׁעַר, וְאֲנִי מְלֵא שְׁמִחָה שְׁאֵתְּהָ זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הָרַבִּים. יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִמִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַעֲקָר אַתָּה אֵל תְּבָרַח, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי, י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה מִשְׂמַחַת, שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת
עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁתְּזַכֶּה שְׂיִמְלְאוּ מִשְׂאֵלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה, וּכְבֹר תִּמְצָא אֶת בֵּית זִוְגְךָ,
וְתִשְׁלִים אֶת עֲצָמְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּירָא
וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי מַה יַּעֲשֶׂה לָךְ אָדָם?! וּכְבֹר
אֲמַר הַחֶכֶם: "אִם תִּפְקִיד בְּיַד הָאֱלֹקִים כָּל עֲנִיָּנִיךָ, תִּגִּיעַ אֶל נְתִיב
הַטוֹבָה בְּיָמֶיךָ"; הֵינּוּ אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לְפָנָיו
יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל עֲנִיָּנֶיךָ, תִּרְאֶה אִיךָ שְׁסוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּף לָךְ הַכֹּל
לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים בְּפִיּוֹט: "יּוֹשֵׁב סִתָּר כְּתָרוֹ יִשׁוּעָה"; מִי
שְׂמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לִישׁוּעָה; וְכֵן
אוֹמְרִים: "עֲצָתוֹ אֲמוּנָה פִּעֲלָתוֹ אֲמַת"; מִי שְׂמִיעַץ לְחִבְרוֹ תְּמִיד
שְׂיִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה, זֶהוּ סִימָן שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּאֲמַת, וְכָל פִּעֲלָתוֹ אֲמַת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְאֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי בּוֹא
יְבּוֹא יוֹם יִשׁוּעָתְךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר לֹא חָלַמְתָּ.

הַעֲקֵר הַחֲזוֹק מְעַמָּד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִפְרָטִיּוֹת
אֲתָה, שְׂיִשׁ לָךְ עָבֵר כָּל-כָּף עֲשִׂיר בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

רד אֲשֶׁר י"א תתקמב — י"א תתקמג בַּנְחַל
י"א תתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי, י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּכְבֹר אֶמְר הַחֶכֶם:
"הַבְּטָחוֹן עַל הַבּוֹרָא מְנוּחַ"; בְּזֶה שְׂאֵדָם בּוֹטְחִים רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ
לוֹ מְנוּחָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זְוִיג אֵי אֶפְשָׁר לְקַחַת מִהָאָדָם, וְסוֹף כָּל סוֹף
אִם הִיא הִבַּת זְוִיג — תִּחְזֹר אֵלֶיךָ, וְאִם לֹא, אֲזַי לֹא יַעֲזֹר שׁוֹם דְּבָר.
עַל-כֵּן רְאֵה לְבַטְחִי רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ, וְתִדַּע שֶׁהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים
נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר גְּבוּרַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְזִיק
מִצְמֵד, וְאִינוֹ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

י"א תתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי, י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֵת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֶׁמַּח בְּזֶה שְׂאֵת זִוְכָה
וּמְזוּכָה אֵת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד יִקְרָה
זְכוֹת הַרְבִּים. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּזְכֶּי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ
וּלְעוֹדֵד אֵת אַחֲרִים, וּבְזְכוֹת זֶה תִּהְיֶה לְךָ שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֻרָכָה, כִּי

אֲשֶׁר י"א תתקמד — י"א תתקמה בַּנְחַל רה

אֲצִלוּ יתְבַרֵךְ מְאֹד יִקָּר כְּשִׁמְחֻזְקִים וּמְעוֹדְדִים יְהוּדֵי שְׁנֵי, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשִּׁים חֶלְקֵנוּ בְּחֶלֶק הַצְּדִיקִים הָעוֹסְקִים בְּזֶה.

הַמְּאַחַל חֲתִימָה טוֹבָה.

י"א תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, מוֹצְאֵי-יוֹם-הַכַּפּוּרִים ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוּתָךְ בְּקָרוֹב, וְאֲז נִשְׁמַח בְּיַחַד.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַחְזִיק מְעַמְד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי גְדוֹל
אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּחֶסֶדוֹ יתְבַרֵךְ עֲבַר עָלֵינוּ הַיּוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה, אֲשֶׁר עֲצוּמוֹ שֶׁל
יוֹם מְכַפֵּר, וּבְיַדֵּי זְכִינוּ לְס'מ'ף': ס'לִיחָה, מ'חִילָה, כ'פָּרָה.
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ עֲכָשׁוּ לְהַכְנִס אֶל תּוֹךְ הַסִּפָּה הַקְדוּשָׁה,
שֶׁהִיא סוּד: ס'מ'ף', "סוּמָךְ ה' לְכָל הַנוֹפְלִים", אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ד:), שֶׁפְּסוּק זֶה הִסְמִיכוּ אֶל הַגּוֹן, וְהִרְמִזוּ — סַפַּת
דוֹד הַנִּפְלֵת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְקִימֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְסַפְּכִים מִנְעַם
זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יתְבַרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרְכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים (י) ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

אודות סדר דָּרֶךְ הַלְמוּד, כָּבֵר נִדְפָס קוֹנְטְרָס, וְשֵׁם מְבַאֲרֵת
בְּאֵרֵיכּוֹת דָּרְכּוֹ שֶׁל רַבְּנּוֹ ו"ל בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִי שְׂרוּצָה
לְהַצְלִיחַ בְּלִמּוּד, שִׁיקַח אֶת הַקּוֹנְטְרָס הַזֶּה, וַיַּעֲבֹר בְּזֶה כַּמָּה פְּעָמִים,
וַיְקַיֵּם כָּל הַנְּאֻמַּר שָׁם, וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְהַתְּעֵלוֹת בְּתוֹרָה.

הֵן אָמַת, כִּי שָׁם מְרַבֶּה לְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי הַבְּקִיאוֹת, אָבֵל הוּא מוֹעִיל
מְאֹד לְאֵלוּ שְׂיֵשׁ לָהֶם תְּפִיסָה קָשָׁה וְכוּ', עַד שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְהִבִּין
פְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְבַטְּלִים וּמְבַלְּיִים אֶת רַב זְמַנָּם בְּהִבָּל
וְרִיק, אָבֵל מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לִילֵךְ בְּדָרֶךְ הַנִּפְלֵא הַזֶּה, אֲזִי הוּא
תָּמִיד עָסוּק: פְּעַם בְּמִקְרָא, פְּעַם בְּמִשְׁנָה, פְּעַם בְּגִמְרָא, פְּעַם
בְּמִדְרָשׁ, תָּמִיד הוּא עוֹסֵק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִינוּ מְבַטְּלִים אֶת
זְמַנּוֹ. עַל-כֵּן רְאֵה לְלַמֵּד בְּדָרֶךְ זוֹ, וְכֵן הִרְגֵּל אֶת עַצְמְךָ לְהַתְּבוֹדֵד
עִמוֹ וְתַבְרָךְ, הִינּוּ שֶׁתִּיחַד לְעַצְמְךָ מְקוֹם מִיחַד שְׂאִין שָׁם בְּנִי-אָדָם,
וּתְסַפֵּר וּתְדַבֵּר עִמוֹ וְתַבְרָךְ כָּל מָה שֶׁמַּעִיק לְךָ, וְאִזּוּ תִזְכֶּה לְצֵאת
מֵהַבְּלוּלִים שֶׁמְבַלְּבְּלִים אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִסְתַּכַּל עַל טוֹבְתְךָ הַנִּצְחִית, וְאֵל תְּבַלְּבֵל אֶת
עַצְמְךָ מֵאַחֲרִים כָּלֵל, כִּי אָדָם קָרוֹב אֶל עַצְמוֹ (סְנֵהדְרִין ט:), וְעַל-כֵּן
הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת — לְחַשֵּׁב רַק טוֹב לְךָ, וְלֹא מָה
שֶׁאַחֲרִים אוֹמְרִים, כִּי סוּף כָּל סוּף יְמִינוּ כָּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד),
הֵנָּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהֵנָּה נִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, וּבְאִיךָ אֲנַפִּינִי גִלְךָ קָדָם
מִלְּכָא, וּמָה נָשִׁיב לְשׁוֹמֵר הַפֶּתַח, בְּשִׁעָה שֶׁיִּשְׁאַל אוֹתְנוּ: עָרַךְ מִקְרָא
שֶׁקָּרְאתָ, מִשְׁנָה שֶׁשָּׁנִיתָ וְכוּ', וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ מָה לְהַשִּׁיב שׁוֹם דְּבָר.

אודות הַמַּחְלָקַת וְהַסְּכּוּכִים בֵּינֵךְ לְבֵין אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', עֲלִיךָ לְדַעַת
כִּי הָעֵקֶר הִיא סְבָלְנוּת, לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, וְלֹא לְהַתְּעַצֵּבָן עַל אֲשֶׁתּוֹ,
וְאִם תִּהְיֶה סְבָלָן, עַל-יְדֵי-זֶה גַם אֲשֶׁתְךָ תִּהְיֶה סְבָלְנִית, וְאִם תִּתְּעַצֵּבָן,
גַם הִיא תִּהְיֶה עַצְבָּנִית.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי לְאִשָּׁה צְרִיכִים לָתֵת מָה שֶׁשִּׁיךָ לָהּ, וְאִין לְפִטֹר
עַצְמוֹ כָּלֵל וְכוּ'. וַיֵּשׁ עַל זֶה הַלְּכוֹת מְפָרְשׁוֹת בְּשִׁלְחָן עָרוּף, וְהַפּוֹטֵר
אֶת עַצְמוֹ, עֲלָיו לָתֵן אֶת הַדִּין, וּמָה גַם שֶׁעוֹבֵר עַל כַּמָּה לְאוּיִן כְּפִי
דַּעַת הַפּוֹסְקִים, עַל (שְׁמוֹת כ"א, י'): "וְעוֹנֵתָהּ לֹא יִגְרַע" וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה כִּי יְמִינוּ כְּצֶל עוֹבֵר, וְלֹא כְּדַאי לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן
הַיֶּקֶר בְּהֶבֶל וְרִיק, בְּמַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת.

רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְאִז תִּרְאֶה בְּרָכָה בְּאַסְמִיךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מְחֻרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים (י) ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ — יְרִידוֹת וּבִלְבוּלִים וְחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת וּסְפִקוֹת
וְכוּ', עַד שְׁנֵדְמָה לְךָ בְּכֹל פֶּעַם כְּאִלּוּ אָנִי עוֹזֵב אוֹתְךָ וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיֶּקֶר! כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים אֶמְרָתִי לְךָ וְכִתְבָתִּי
לְךָ, שְׁאֵל תַּעֲלֶה בְּדַעְתְּךָ דְּבָרִים אֱלוֹ, כִּי כֹל זֶה הוּא עֲצַת הַיֵּצֵר לְבַטֵּל
אוֹתְךָ מֵעֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא עֲבוֹדַת הַהַדְּפָסָה וְהַפְּצָה, שְׁאִין לְמַעֲלָה
מִזֶּה. וְהַבְּעַל־דְּבָר מְאֹד מְפַחַד מִזֶּה, וְעַל־כֵּן הוּא מְכַנֵּס יְרִידוֹת
וּבִלְבוּלִים לְכֹל הָעוֹסֵק בְּזֶה, עַל־כֵּן רְאֵה לֹא לְשִׁים לֵב, וְאִז תִּרְאֶה
הַצְּלַחַה גְּדוּלָה בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י וְהַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן
שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכֹל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם רִש"י
הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה בִּירְאֵת שָׁמַיִם, כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים
בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת פִּרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ: שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם וְרִש"י
הַקְּדוּשׁ, עַל־יְדֵי־זֶה מִמְּשִׁיף עָלָיו יְרֵאֵת שָׁמַיִם. וְהִיָּה רְאוּי, שְׁגַם תִּתֵּן
הַבְּטָה אַחַת בְּרַמְב"ן הַקְּדוּשׁ וּבְאֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ בְּכֹל יוֹם, הַיְנוּ
בְּכֹל יוֹם תִּעֲיִן בְּפִסּוּק אֶחָד, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ צִיּוֹן, שְׁכַבְר עֵינֶיךָ בְּזֶה,
וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה הַבָּאָה תִּעֲיִן בְּמִקּוֹמוֹת שְׁאִין עֲרִין צִיּוֹן, עַד
שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים אֶת הַרְמַב"ן הַקְּדוּשׁ וְאֶת הָאֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ.

רְאֵה לְהַתְמִיד הַרְבֵּה בְּמִשְׁנֵיֹת, וְשִׁיְהִי שְׁגוּר עַל פִּיךָ פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וְאַל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם שְׂאוּמֶרֶת אַחֲרֶת, כִּי לְמוֹד הַמִּשְׁנָה עוֹלָה עַל כָּל הַלְמוּדִים, שְׁמִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם גְּשָׁמָה חֲדָשָׁה מֵעוֹלָם הַגְּשָׁמוֹת.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלְמוּד גְּמָרָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַרְגִּיל בְּלְמוּד גְּמָרָא, נִמְשָׁכִים עָלָיו הָאֲרַבְעָה מְלֶאכִים הַשְׂוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, שֶׁהֵן: גְּבַרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רְפָאֵל, אֹרְיָאֵל (רְאִישֵׁי תְבוֹת: גְּמַ'ר'א'). וְאִם הָיָה בְּנִי־אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעַלְת אַמִּירַת גְּמָרָא, הָיָה גּוֹרְסִים הַרְבֵּה דְפִים, כִּי אַמִּירַת דְפִים גְּמָרָא בְּדִיוֹק כְּאַמִּירַת דְפִי זֶהר; אֲשֶׁרִי הַרְגִּיל בָּהֶם, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח.

גַּם אַל יִחַסֵּר לָךְ יוֹם, שְׁלֹא תַעֲזִין וְתִלְמַד בְּמִדְרָשׁ רַבָּה וּבְמִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים (י) ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת הַנְּתוּחַ לְאַחִיךָ, יוֹתֵר טוֹב לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּחוּץ לְאַרְץ, וּבְכַרְט בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, שְׁשֵׁם הַרְפוּאָה יוֹתֵר מְפִתַּחַת מְאֹשֶׁר בְּאַרְץ, וְהַעֲקֵר — שְׁהַרּוּפָא חוֹלִים יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה וְיִהְיֶה בְרִיא. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה בְּבֵיתְכֶם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ מְזוּזָה בְּאִיזוֹ דְּלֵת, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשֵׁאִין מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, עַל-כֵּן כְּשֵׁיִשׁ אִיזוֹ צָרָה בְּבֵית, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן — לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת.

אָשֶׁר י"א תתקמח — י"א תתקמט **בְּנַחַל** רט

גם טוב מאד לבדוק את התפלין של אחיך אם הן פשרות, וכן שישתדל להניח בכל יום תפלין, כי התפלין ממשיכים חיים (מנחות מד.).

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון מקרת יום הכפורים (י) ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

אני בהחלט מתנגד לגרושין, מאחר שסבב הקדוש-ברוך-הוא שתתחתנו, עליך לדעת, כי היא בת זוגך, על-כן אל תתגרשו.

אודות הדיור, ראו לבוא לידי החלטה העקר שתהיה הבנה הדרית בין שניכם, ואל יפתה אותך יצרך, כי אם תתגרש תוכל עוד פעם להתחתן, ותהיה הבנה בינכם, לא, לא! אל תגיד זאת, ואל תחשב זאת כרגע, אלא תשאיר עם אשתך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתהיה הבנה הדרית בינכם, ועוד תראו נסים שיעשה עמכם.

ראה לבדוק את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, וכן תבדוק את התפלין שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון מקרת יום הכפורים (י) ה'תשמ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

רִי אֲשֶׁר י"א תתקנ — י"א תתקנא בנחל

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁעוֹד תִּזְכֵּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ,
וְתִתְחַתְּנִי עוֹד הַשָּׁנָה, הַעֲקֹר רְאִי לֹא לְהִיּוֹת בְּרַרְנִית, רַק אֶת הַשְּׂדוּף
הָרֵאשׁוֹן שְׂיִזְמֵן לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּכְרַח-וּיִמְדֵּךְ תַּחֲשָׁבִי אוֹדוֹת
חַתְנָה וְתִתְחַתְּנִי, וְתִבְנִי בֵּית גְּאָמֵן בְּיִשְׂרָאֵל.

רְאִי לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת
בָּאוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת הַשַּׁבָּת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים (י) ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֵּי
לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ עוֹד הַשָּׁנָה, וְתִבְנִי בֵּית גְּאָמֵן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאִי לֹא לְהִיּוֹת בְּרַרְנִית, רַק אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂיִצְיִעוּ
לְךָ רְאִי לְגַמֵּר בְּכִי טוֹב, בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזֹל טוֹב, וְתִתְחַתְּנִי.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקֶּשֶׁר בָּא תָּמִיד אַחֵר הַחַתְּנָה וְלֹא קִדְם.

רְאִי לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְכָל הַבְּרָכוֹת
נִמְשָׁכוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים (י) ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

אָשֶׁר י"א תתקנב בַּנְחַל רִיא

אֶת מַכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

אודות זרע של קימא, הנה טוב מאד שתחליפו מזרנים ותקנו חדשים.

וכן ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, וכן הבעל יבדק את התפלין שלו, אם לא חסרה איזו אות, חס ושלום, ולראות לתקנם.

ראו להדליק לכבוד שבת-קדש ארבעה נרות, ולהוסיף שני נרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך שתזכו לזרע של קימא, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מאד מקבלת ומרצה בשמים.

מה טוב ומה נעים, אם תחזיקו קפסה לצדקה על שם רבי מאיר בעל הגס, ולהכניס שם בכל יום כמה פרוטות לצדקה, ובעת הפרשת הצדקה לבקש אז על בנים.

תקבלו על עצמכם, אם יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, ויגיד לכם בן, שתקראו אותו על שמי, ואז תראו נפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אם תקימו את כל זאת, תושעו בזרע של קימא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ה חשון ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... נרו יאיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה למצא את בת זוגך השכיכת לשרש נשמתך, ותתחתנו מהרה בסימן טוב ובמזל טוב.

ריב אֲשֶׁר י"א תתקנג – י"א תתקנד בַּנְחַל

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּרִנְךָ, רַק הַהֲצָעָה הַרְאֵשׁוֹנָה שְׂיַצִּיעוּ לָךְ, רְאֵה לְגַמְרֵךְ. וְעֲלִיף לְדַעַת, כִּי עַל-פִּי-רַב הַקָּשֶׁר בָּא אַחֲרֶיךָ, הִינּוּ אַחֵר הַחֲתָנָה וְלֹא קִדְּם לְכֵן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה אֲמִתִּית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, וְלִשְׁמֹר שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּהְיֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּבֵיתְכֶם, וְכָל הַיְלָדִים יִתְחַתְּנוּ אֶחָד אַחֵר הַשָּׁנָיִם.

נָא וְנָא לְרֵאוֹת לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלֵת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשֶׁחֲסָרָה אִיזוֹ מְזוּזָה עַל הַדְּלֵת, אוֹ שֶׁהִיא פְּסוּלָה, חַס וְשָׁלוֹם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהַדְּלִיק תְּשַׁעָּה גֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר אֶת מְזוּלְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אשר י"א תתקנה בנחל ריג

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך למצא את בן זוגך המתאים לך, והוא לפי שרש נשמתך.

נא ונא אל תהיי בְּרַנִּית, והקדוש-ברוך-הוא בְּנֵדָאי לא יעזב אותך.

ראי לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמור עליך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ה חשוון ה'תשמ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה תמשיך לכם ישועה. אל תתיאשו, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם תתפללו שניכם הבעל והאשה מדי יום ביומו שעה אחת לפניו יתברך רק בעבור ילדים, תראו נסים נגלים שייעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא. וחקמינו הקדושים ספרו לנו (רות רבא, פרשה ז', סימן טו), שיצחק ורבקה היו עקרים, ויצחק אבינו עמד בזוית זו, ורבקה אמנו עמדה בזוית זו, וישניהם התפללו מדי יום ביומו אליו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא עזר להם בילדים. לכן ראו גם אתם להתפלל בכל יום אליו יתברך בלשון שאתם רגילים בה, ותדברו עמו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל שמע את תפלתכם, ובנדאי תושעו בבנים חיים וקיימים.

הכפל הדבר, לא להתיאש, כי הוא יתברך רב להושיע.

ראו לקבל על עצמכם קבלות חזקות לעסק במצוות, ובפרטיות

בְּנַחַל

י"א תתקנו

אֲשֶׁר

רִיד

בְּמִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וּבְזִכּוֹת זֶה תוֹשְׁעוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן הַחַשְׁמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּפִלִּי בְּיֵאוּשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. לְדַעַתִּי, כָּל הַבְּעֵיָה שֶׁלְּךָ הִיא, שְׂאֵת בְּרָרְנִית יוֹתֵר מְדִי. עֲלֶיךָ לְקַחַת אֶת הַזְּוֹג הַרְּאִשׁוֹן שֶׁיִּצְיֵעוּ לְךָ מִהַרְגֵעַ שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת מַכְתְּבִי זֶה, וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְאִז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁיִּשְׁתַּנֶּה מְזִלְךָ, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁל הַרְּנֻקִים וְהַרְּנֻקוֹת הֵן, שֶׁהֵם בְּרָרְנִים, וּבְעֲצָמָם אֵינָם יוֹדְעִים מָה הֵם רוֹצִים, וּמָה שֶׁהֵם מַחְפְּשִׁים עֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ'.

עַל-כֵּן רְאִי לְקַיֵּם אֶת דְּבַרֵי אֱלֹהִים, וְהַעֲקֵר רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מִמְּשַׁכֶּת הַצְּלָחָה לְאָדָם, וְאֲסוּר לְפַל בְּיֵאוּשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת י'): אֲפֹלוּ חָרַב חֲדָה מִנַּחַת עַל צְנֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְּחֻמִים.

אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, הַמְּשִׁיכִי לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם פְּרָקִי תְּהִלִּים כְּסֵדֶרֶן, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשֶׁן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּעִבּוּדַת הַפְּצַת אֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי
זוֹ תִקְוַתְנוּ הַיְחִידָה לְתַקֵּן אֶת כָּל מָה שְׂפָגְמָנוּ וְשַׁחַתְנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה
וּבְכָל הַגִּלְגּוֹלִים וְכו'.

וְעֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, מְרַבֵּי
נֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּחֻזָּק וּמְאַמֵּץ אוֹתְנוּ, אַף שְׂאָנוּ מְנַחִים
בְּמִקּוֹם שְׂאָנוּ מְנַחִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחַתְךָ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים,
כִּי אֵין לָךְ טוֹב יוֹתֵר מִהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם יְרִידוֹת וְנִפְלִלוֹת
וְהַשְׁלָכוֹת וְכו' וְכו', וְעַקֵּר הָעֲצָה לְהַנְצִל מִהַכֵּל הוּא רַק לְבָרַח אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת חֻזָּק בְּשִׂיחָה זוֹ תְּפִלָּה.

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמָה יָפָה יְרֻשָׁתְנוּ,
שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּחִיָּה אוֹתְנוּ, נַחַל הַנוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֻכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רטז אָשֶׁר י"א תתקנח — י"א תתקנט בַּנְחַל

י"א תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תְּהִי שְׁבוּרָה מְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי תִכְף־וּמִיד כְּשִׁיבּוֹא הַזְּמַן וְהַרְגַע שֶׁל מְצִיאת הַזְּיוּג הַנִּכּוֹן לָךְ — תִּתְחַתְּנִי, וְעַל־כֵּן תּוֹצִיאִי מִהָרָאשׁ שֵׁישׁ לָךְ אֵיזָה חֶדֶשׁ וְכוּ', אוֹ מִזֶּל רַע וְכוּ', הַשֵּׁם יִשְׁמֹר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִי בְּרַנְיָתִי, רַק תִּקְחִי אֶת הַבְּחוּר הַרְצִינִי בִּיּוֹתֵר, וְאֵל תִּמְשְׁכִי הַרְבֵּה, רַק תִּכְף־וּמִיד לְרֵאוֹת לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף.

נָא וְנָא רְאִי לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם כַּמָּה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, וְכֵן לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן עֲצֻמְךָ, הִינּוּ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַעֲזֹר לָךְ בְּכֹל הָעֲנִינִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכְּרִי לְהַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,

אֲשֶׁר י"א תתקס בַּנַּחַל ריז

ועל כל אחד עוברים בכל יום משברים וגלים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נופל בדעתו.

מה אמר לך! אין לך עוד דבר גדול מלהפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברוך מספרי רבנו ז"ל, והם חלק מגאלתנו הנצחית על ידי משיח צדקנו, שאנו מחכים ומקוים ומצפים אליו בכל יום ויום, כי משיח יגלה את אמתת מציאותו יתברך בכל העולם כלו, וכשאנו מפיצים את אור ודעת רבנו ז"ל, אנו עוזרים לביאתו. על-כן ראה להמשיך בעבודת הקדש הזו, ובזכות זה ימחל לך הקדוש-ברוך-הוא על כל חטאיך ועוונותיך ופשעיך המרבים, ועל כל העבר הרע והמר שלך, וכן בזכות הפצת הקונטרסים החדשים, ישפיע עליך הקדוש-ברוך-הוא שפע גדול בפרנסה, ותצא מכל חובותיך.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"א תתקס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ה חשוון ה'תשמ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחדי משום בריה שבעולם, וכבר אמר החכם (משלי כו, ב): "קללת חנם לא תבוא". ראי לומר בכל יום מזמור כ"ד בתהלים, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך מכל רע, ששום קללה ומזיק לא יוכלו לגשת אליך.

הקדוש-ברוך-הוא יזמין לך את בן זוגך השני לשרש נשמתך,

ריח אֲשֶׁר י"א תתקסא — י"א תתקסב בַּנְחַל

וְנָא וְנָא אֵל תְּהֵי בְּרַנְיָת, רַק אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂיַצִּיעוּ לָךְ
תְּכַף-וּמִיד אַחַר קְבֻלַּת מִכְתָּבִי זֶה, תְּקַבְּלִי אֶת הַהֲצָעָה וְתַתְּחַנְנִי עִמּוֹ.
הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אֵל תְּפַחְדִּי מִשׁוֹם קְלָלָה שֶׁל חֲנָם, שְׁמָרִי שַׁבָּת,
וְאֵז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַר עֲלֶיךָ.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבֻלַּתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם,
רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת לְכֹל מִשְׁפַּחְתְּכֶם.

נָא וְנָא רְאֵי לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם לֹא חִסְרָה עַל אִיזוֹ
דָּלַת מְזוּזָה, וְאִם אֵין הַמְּזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל
הָאָדָם הֵן כְּשֶׁאֵין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ אַרְבָּעָה גְרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי
גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֶז מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵהַ שְׂאֵת צְרִיכָה,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת בְּעַת הַדְּלָקַת גְרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלַת
וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֲשֶׁר י"א תתקסג בְּנִחַל ריט

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְעֶסֶק בְּמִצְוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּמִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ בְּבֵיתְכֶם וּלְכָל מִשְׁפַּחְתְּכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְבִדּוּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם, וְכֵן לְבִדּוּק אֶת הַתְּפָלִין, וְלִשְׁמֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמָר עֲלֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשֶׁן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, שְׂאֵתָה עוֹזֵב אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁלֹשׁ בְּנוֹתֶיךָ, וְאֵת הוֹלְךָ לְרַעוֹת בְּשָׂדוֹת אַחֲרִים וְכוּ', הָאִם אֵינְךָ יוֹדֵעַ, שְׁכָּל זֶה הוּא רַק עֲצַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּזֶה וְכוּ', סוּף כָּל סוּף זָכָה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אִשְׁתְּ חַיִל וְעַם שְׁלֹשׁ בְּנוֹת, לָמָּה אֵתָה עוֹזֵב אוֹתָן?!

רְאֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה וְאֵל תִּתְגַּרֵּשׁ, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֵיךְ שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּפִרְנִסָּה וּבְשִׁפְעַ רַב, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹתֶיךָ עִם בְּחוּרִים טוֹבִים, וְיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מִהַנִּכְדִּים. אָבֵל, חַס וְחִלְיָה, אִם תִּתְגַּרֵּשׁ מֵאִשְׁתְּךָ, וְתִזְנִיחַ אֶת בְּנוֹתֶיךָ, תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁהַמְזוּל יִתְגַּלְגַּל לְמִטָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה וְתִשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. רְאֵי לְהַשְׁלִים עִם בְּעַלְיָךְ, וְתִמְחָלֵי לּוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר פָּגַע בְּךָ, וְתֵרְאֵי לְכַבְּדוֹ וּלְשִׂמְחוֹ וּלְחֻזְקוֹ, וְאִז תֵּרְאֵי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַסּוֹלַח לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִסְלַח לְבַעֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת בְּעֵנִין פָּגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכוּ'.

וְהִנֵּה לְחֻזְקֶךָ וּלְאַמְצָךָ וְכוּ' וְכוּ', כָּכֵר הָאֲרֻכְנוּ בְּעֵנִינִים אֵלּוֹ הַרְבֵּה בִּ"אֲשֶׁר בַּנְחַל" בְּחֻלְקִים הַנִּדְפָּסִים, וְרֵאוּי לָךְ לְקַחַת מִשָּׁם הַנְּהַגוֹת וּדְרָכִים יְשׁוּרוֹת, אִיךָ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְצֵאת מֵהַפֶּח יְקוּשׁ הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ. הָעֵקֶר שֶׁבְּכָל הָעֵקָרִים הוּא שְׂמֻחָה, שְׂצָרִיכִים לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֲסוּר לְפַל בְּיֵאוּשׁ וּבְמִרְרוֹת, חֵס וְחִלְלִיָּה, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, מְבִיא אֶת הָאָדָם לְיֵאוּשׁ וּלְמִרְרוֹת וּלְדַכְּאוֹן גְּדוֹל, וְאִי אֶפְשָׁר לְצֵאת מִזֶּה, רַק עַל-יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמֻחָה, לְשִׂמְעַ בְּכָלֵי זְמַר, וְכֵן לְזַמֵּר לְעֲצָמוֹ נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה, הָעֵקֶר לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֻחָה, וְזֶה עֵקֶר תַּקּוּן פָּגַם

אֲשֶׁר י"א תתקסו בַּנְחַל רכא

הַבְּרִית. וְאִם הָיָה בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַזּוֹכִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
הָיָה תָּמִיד רוֹקְדִים.

אִם אָמְנָם מִי שִׁחְטָא בַּפְּגָם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, נִדְמָה
לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּנּוּ לְגַמְרִי, וּמָה יֵשׁ לוֹ לְשִׁמְחָה, הֲלֹא
אֶבֶד אֶת עוֹלָמוֹ הַנִּצְחִי, וּמָה גַם שֶׁהַחֲלִישׁ אֶת כַּחוֹ, כַּמּוּבָא בְּשִׁלְחַן
עֲרוּף, שֶׁעַל-יְדֵי הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה מְאֲבָדִים אֶת הַכַּחַ וְכוּ' וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
שֶׁעַל-כֵּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא מְרַחֵק וּמִגְשֵׁם כְּזֶה, עֲדִין מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְזֶה עֵקֶר הַכֹּל; כִּי הָאֱמוּנָה הִיא תִּקְוַת הַבְּרִית
בְּשִׁלְמוֹת, שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, לֵידַע תָּמִיד אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וּמְחַזֵּק וּמְאֲמֵן אֶת עֲצָמוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, שְׂזִכִּיתָ לְהִתְנוּדַע מִרְבְּנוּ
ז"ל; אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקסו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' פְּסָלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח
לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מְכַתְּבֶיךָ שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב אֵלַי בְּכָל כַּמָּה יָמִים,
וּמִמֶּשׁ אַתָּה מְחַיֵּינִי, וַיְהִי רְצוֹן, שֶׁכָּל מָה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב אֵלַי וּמְסַפֵּר
הַכֹּל וְכוּ', יִהְיֶה חָשׁוּב כְּאִלוֹ אַתָּה חוֹשֵׁב וּמְחַשֵּׁב חֲשָׁבוֹנֶךָ לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ. וְכַמְבָּאָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלָק א', סִימָן ד', אֲשֶׁר עַל-יְדֵי
הַיְהוּדִי דְבָרִים יוֹצְאִים הַצְּרוּפִים רְעִים מִהַעֲצָמוֹת וְכוּ', וְזוֹכִים
לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֵרֶת הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁיִּזְכֶּה לְחֹשֵׁב תָּמִיד

ממנו יתברך, אשר אין ערך לזה, כי על-ידי כל מחשבה שאדם זוכה לחשב ממנו יתברך, ומדבק את עצמו בחי החיים, ממשיך על עצמו ערבות נעימות ידידות חיות אלקותו יתברך, אשרי לו!

ראה להיות חזק ואמיץ תמיד בעבודתך עבודת הקדש של הפצת אור ודעת רבנו ז"ל, כי בודאי כל ספר מספרי רבנו ז"ל, שיוצא בזה העולם, הוא הכנה לגאלתנו הנצחית, כי כשבר ישראל נתעורר בתשובה אליו יתברך, ומכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, וזוכה לחשב ממנו יתברך, על-ידי-זה ממשיך את אורו של משיח בעולם, כי לכל בר ישראל יש הנצוץ של משיח, שהוא סוד היחידה שלו, ועל-כן כשזוכה לחשב ממנו יתברך, על-ידי-זה נכלל ביחידה שבו, ונתגלה אצלו היחידה שבנפש שלו וכו', ועל זה נתגלה הארת משיח צדקנו בעולם, ועל-כן כשכל בני ישראל יחשבו רק ממנו יתברך, על-ידי-זה ימשיכו את משיח בזה העולם.

ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, המגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נורא ונפלא בזה, אשר כל מי שמעיין בהם, חושב באותו רגע ממנו יתברך. וכשחושב ממנו יתברך, על-ידי-זה מאיר על עצמו ועל העולם הארת משיח צדקנו. אשרי מי שזוכה לחשב ממנו יתברך בכל יום, ואשרי ואשרי מי שזוכה לזכות גם את כל בר ישראל, שיחשב ממנו יתברך, אשר אין עוד מעלה גדולה מזו, אשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא לנצח נצחים.

אודות שאפה כותב, שיש לך ספקות גדולים אם ללמד בברים וכו', פן ואולי יפנסו בך מחשבות של גאות וישות וכו', תדע שהכל הבל ורעות רוח, והבעל-דבר מלביש את עצמו במצוות וכו', כי באמת מחיב כל בר ישראל ללמד עם זולתו, ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל, כי לכל אחד מישראל יש לו כח גדול לעורר את כל העולם אליו יתברך, ועל-כן ראוי לכל בר ישראל לדבר עם חבירו מעבודת השם יתברך, ומכל שכן כשזוכה ללמד

אשר י"א תתקסז בנחל רכג

ברבים — אין למעלה מזה. ורבונו ו"ל מאד מאד השתוקק, שאנשי שלומנו היקרים ידברו עם אחרים מעצותיו הקדושות.

ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לצאת מקטנות דעתך, רק תקים (דברי-הימים-ב' יז, ו): "ויגבה לבו בדרכי ה'", אשר לפעמים צריכים להגביה את לבבו אליו יתברך, ולדבר עם אחרים בעבודת השם יתברך, ואז יזכה שגם הוא יתעורר. על-כן ראה להמשיך לדבר עם כל אחד רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תתפעל משום בריה שבעולם, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו כלום רק דבורים אלו שאנו זוכים לדבר בכל יום עמו יתברך.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המשמח ומחזק אותנו כל-כך, אשרינו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה להמשיך לכתב לי בכל יום מכתב וממש תחייני, ומה גם, שעל-ידי-זה תזכה להיות מקשר בחי החיים, כי כשאתה כותב, אתה מכניס מחשבתך בענייני וכן ענייני במחשבתך, ועל-ידי-זה תנצל מכל רע.

י"א תתקסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, ח' כסלו ה'תשמ"ח.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות וכו'.

לדעתי, ראי רק לברח אליו יתברך, ולהרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ולספור לפניו את כל לבך וכל מה שעובר עליך

בתמימות ובפשטות גמורה כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ בְשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְזוֹ נִקְרָאת הַתְּבוּדוֹת, שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֵךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁהוּא רְגִיל בָּהּ, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבוֹ. וְאִי שֶׁבְּתַחֲלָה נִדְמָה כְּאִלוֹ אֵין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָדָם מְתַמִּיד בְּדַבָּר זֶה, סוֹף כָּל סוֹף מְרַגֵּישׁ הָאָרֶז נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה, אִיךָ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב אוֹתוֹ.

אֲנִי מֵבִין הֵיטֵב אֶת פְּנִימִיּוֹת צַעַר לִבִּי שֶׁכֹּל-כֵּן נִפְגַּעְתָּ וְכוּ', שֶׁבְעֵלְךָ רוּצָה לְגַרֵשׁ אוֹתְךָ וְכוּ', וְאֵינִי רוּצָה שְׁלוֹם-בֵּית בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן וְכוּ'. לְדַעְתִּי, רְאִי לְבָרַח אֵלָיו יְתִבְרֵךְ, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם, כִּי הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ אֶתְךָ עִמָּךְ וְאֶצְלֶךָ, וְאִם בְּעֵלְךָ הַתְּנַכֵּר אֵלֶיךָ כֹּל-כֵּן וְכוּ' וּפְגַע בְּנַפְשְׁךָ וְכוּ', עֲלֶיךָ לַעֲזֹב אוֹתוֹ וְלִהְתְּגַרֵשׁ, וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהוּא עֲקָשָׁן גָּדוֹל, וְאֵינִי רוּצָה שְׁלוֹם-בֵּית.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לָךְ לְהַשְׁבִּיר מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה, וְרְאִי שְׁזֶה לֹא יִפְגַּע בְּךָ, וְאִיךָ שֶׁכָּבֵר נִפְגַּעְתָּ כְּמוֹ שֶׁנִּפְגַּעְתָּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאִי שֶׁלֹא תִשְׁבְּרִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכְּרִי לְהַפְטִיר מִכָּל הַצָּרוֹת וְכוּ' וְלִהְתְּחִיל דָּף חֲדָשׁ בְּחַיִּיךָ, וְתִמְצָאִי אֶת בֶּן זִוְגְךָ הָאֲמִתִּי, וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רְאִי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת נִמְשָׁכוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שַׁבַּת-קִדְשׁ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתקסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְר וְיִשְׁלַח, ח' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפְנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַצְדָקָה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! צְרִיכִים הִתְחַזְקוֹת גְּדוֹלָה בְּכָל יוֹם כְּפִי הַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין אָדָם שְׂיִהְיֶה נָקִי בְּזֶה הָעוֹלָם מֵאִזּוֹ צָרָה אוֹ מִכְאוּב אוֹ יְסוּרִים שְׂיַעֲבְרוּ עָלָיו בְּאִיזָה יוֹם, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי יו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עז); וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַמְתִּיק אֶת הַמְרִירוֹת לְנַעֲמוֹת, וְלְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

תֵּאֱמִין לִי, יְדִידִי הַיְקָר! כִּי אִם מִתְבוֹנְנִים בְּאֵמֶת, רוֹאִים שְׂאִין מְקוֹם לְהִתְחַבֵּא בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ הוּא הַמְקוֹם הַכִּי בְּטוֹחַ וְהַכִּי שְׁמוֹר לְהִתְחַבֵּא שָׁם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִתְחַבֵּא תְּמִיד רַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ!

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם. וּכְבָר גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי יו"ל, שְׂלֵמָה זָכָה לְהַגִּיעַ אֶל הָעֲנָן שְׁלוֹ וְכוּ' (הֵינּוּ שְׂהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף אֵלֶיהָ וְכוּ')? הַכֵּל הִיָּה רַק מִפְּנֵי שְׂזוּכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, "עַר הָאֵט זִיף גְּעַקְעַנְט דְּעַר הָאֵלְטֵן", הוּא הִיָּה יְכוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי זֶה הָעֵקֶר בְּזֶה — הָעוֹלָם לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים וְלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, לְבָלִי לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר שְׁעוֹבֵר עָלָיו — הֵן מֵעֲצָמוֹ, הֵן מֵאֲשֶׁתּוֹ, הֵן מִלְּדָיו, הֵן מֵהַשְׂכָּנִים, וְהֵן מֵהַקְּרוֹבִים וּמֵהַרְחוֹקִים וְכוּ' וְכוּ', לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי חַיִּים, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לָזֶה!

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעֲוֹת לְצָרְכֵי בֵיתִי, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכֶּה לְשַׁפֵּעַ בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה, וּבִזְכוּת שְׁהַחַיִּיתָנִי, יַחֲיֶה אוֹתְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲלֶיךָ לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְלִהְרַגִּיל אֶת
עֲצָמְךָ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְכָל
דָּבָר שֶׁאֵתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, רֵאֵה שְׂיִהְיֶה בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, הִינּוּ שְׂתַתִּיעֶץ
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָךְ תִּרְגִּיל אֶת חַיֶּיךָ, וְאֲזוֹ תִצְלִיחַ דְּרָבְךָ; כִּי הַמְרַגִּיל אֶת
עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגַשְׁמִיּוֹת מְשִׁיחַ רַק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה חַיּוֹ חַיִּים אַחֲרֵים
לְגַמְרֵי, חַיִּים רוּחָנִיּוֹת, חַיִּים נְצַחִיּוֹת, כִּי מִמְשִׁיךְ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ
עֲנִינָיו.

עֲלֶיךָ לְזַכֵּר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי אֵין שׁוֹם אָדָם בְּטוֹחַ בְּחַיּוֹ, הִנֵּה
הוּא כָּאֵן, וְהִנֵּה הוּא שָׁם וְכוּ', וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יְכוּלִים לְצַאת מִזֶּה
הָעוֹלָם, וְאֵין שׁוֹם בְּטִיחוֹת עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵם הִיָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ
זֹאת, הִיָּה מְבַלָּה אֶת הַיּוֹם בְּאִפְּן אַחֵר לְגַמְרֵי, כִּי תָמִיד הִיָּה לְפָנָיו
עֲנִיּוֹ — אוּלַי הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי, וּמָה אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה יִלְד
יוֹם, וְאוּלַי הַיּוֹם הַזֶּה עִם כָּל הַתְּכַנִּיּוֹת שְׁלִי וְכָל הַמְחַשְׁבוֹת שְׁלִי וְכוּ',
הַכֹּל יִפְסַק בְּעַת פְּטִירָתִי מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ'. וְעַל-כֵּן בְּמַחְשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ,
לְדַעַתִּי, יִשְׁתַּנֶּה כָּל הַלֶּךְ מַחְשְׁבָתְךָ לְטוֹבָה, כִּי מֵה עֲלֶיךָ לְרַדֵּף אַחֵר
שְׂטִיּוֹת וְהַבְּלִים, יוֹתֵר טוֹב לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

רֵאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם בְּמַקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר, כִּי
יְמִינוּ כְּצַל עוֹבֵר, וּמָה שֶׁתִּזְכֶּה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם — זֶה יִשְׁאָר לְךָ, וְכֵן

אָשֶׁר י"א תתקע בַּנְּחָל רְכוּז

תְּתַפְּלֵל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעַרִיב, חֲצוֹת, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתֹאמַר מְלָה בְּמְלָה וְתַעֲיֵן בְּתַפְּלֻתְךָ, הִינּוּ בְּפִרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְאִז עַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַכֹּל לְכֹל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הִינּוּ דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם כְּסוּי לְאֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִשְׁזוּכִים לְהַכְנִיס זֹאת בְּדַעַתוֹ, אִז כָּל חֵייוֹ הֵם חַיִּים רוּחָנִיִּים, וְכִבֵּר אֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, וְעַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה שֶׁהוּא נוֹשֵׁם, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נוֹשֵׁם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה סוּד אֲוִי"ר, הִינּוּ אוֹר י', שֶׁהוּא הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה כְּזוֹ, שֶׁתְּמִיד יִצִּיר לְפָנָי עֵינָיו, שְׁאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵינוֹ נוֹשֵׁף אֲוִיר אֶלָּא אוֹר י', שֶׁהוּא אוֹר הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה, אוֹר אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַמְּחִיָּה וְהַמְּהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אֲשֶׁר עַל חַיִּים כְּאֵלֶּה נֹאמַר (תְּהִלִּים קטז, ט): "אֶת־הַלֵּךְ לְפָנָי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים", כִּי זֶה בְּאֲמַת נִקְרָא חַיִּים אֲמַתִּיִּים, חַיִּים נִצְחִיִּים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחַיִּים כְּאֵלוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶל ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאֵתָה קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְאֵתָה לוֹמֵד בְּהַתְּמַדָּה, כֵּן יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְשִׁיךְ כָּל יְמֵי חַיִּיךָ, כִּי אֵין לָנוּ אֶלָּא הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר הַלְמוּדִים הָאֵלוֹ הֵם כְּנִגְנֵד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה, אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקָךָ!

נָא וְנָא רָאָה לְקַבְעַ לְעֶצְמָךְ שְׁעוּר בְּהִלְכָה, כִּי רַבְּנוּ וי"ל רָצָה מְאֹד, שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמַד בְּכָל יוֹם הִלְכָה פְּסוּקָה.

אודות כָּאָב הָעֵינִים, טוֹב מְאֹד שְׁתַּקִּים מֵאַמְרָם וי"ל: לְהִסְתַּפֵּל בְּשַׁעַת הַקְּדוּשׁ בְּתוֹךְ הַיִּינ, וּתְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁיִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְכֵן בְּשַׁעַת שְׁעוֹשִׁים הַגְּבִהַת הַתּוֹרָה, תִּסְתַּפֵּל עַל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה, וּתְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁיִהְיוּ לְךָ עֵינַיִם בְּרִיאוֹת לְהִסְתַּפֵּל וְלִרְאוֹת בְּנִפְלְאוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

רָאָה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וי"ל, שְׁכַל הָעֲשִׂיּוֹת וְהַצְּלַחַת הָאָדָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת תְּלוּיָה בְּזָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעַא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֶכּוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ; וְצָרִיךְ לְהִזְהַר בְּזָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל הָאָדָם הִיא בְּחִינַת הַשְּׁכִינָה, וְכִפִּי שְׁמֻכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, כְּמוֹ-כֵן מְכַבֵּד אֶת הַשְּׁכִינָה.

הַעֲקָר רָאָה לְהַכְנִיס בְּעֶצְמָךְ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כְּלָל. וְתִדַּע, שְׁכַל מַה שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֶצְמוֹ בְּאַמַּתַּת יְדִיעָה זוֹ, אֶז לֹא חֲסַר לוֹ שׁוּם דְּבָר. וְזֶה שְׁאָמַר יַעֲקֹב אֲבִינוּ (בְּרֵאשִׁית לג, יא): יֵשׁ לִי כָל; הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁהָיָה נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרְךָ, הָיָה לוֹ הַכָּל, כִּי מִי שֶׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּבָר אֵינוֹ צָרִיךְ שׁוּם דְּבָר רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֶז לֹא חֲסַר לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי מִכָּל דְּבָר מוֹצֵא אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ח' פְּסָלו ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב

אֲשֶׁר י"א תתקעב בַּנְחָל רכט

מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאַתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
עַל-פִּי עֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח בְּשִׂמְחָה אֵין סוּפִית,
שְׂאֲנוּ זוֹכִים לִידַע מִרַבְּנוּ ז"ל, שְׁמַגְלָה לָנוּ הַתְּחֻזָּקוֹת כְּזוֹ, שֶׁכֵּל אֶחָד
וְאֶחָד יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי הַהִתְחַזְּקוֹת הַזֹּה.
רְאֵה לְקַבֵּעַ עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּתוֹךְ הַ"לְקוּיטִי-
מוֹהַר"ן גְּנוּזִים אוֹרוֹת נִשְׁגָּבִים, אוֹרוֹת צַחְצְחוֹת, רְזִין וְסוּדוֹת
גְּדוּלִים, וְהוּא סֵפֶר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ. וּבִפְרָט עַל-יְדֵי הַפְּרוּשׁ הַנִּפְלָא
"שֵׁפֶת הַנַּחַל", שֶׁמְבַרֵּר וּמְלַקֵּט לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה עֲצוֹת נוֹרְאוֹת,
עֲצוֹת נִפְלְאוֹת, אִיךָ לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְלַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּטוֹב
וּבְנִעִימִים, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמִתִּית.

נָא וְנָא רְאֵה לְשַׁקֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַבְּעַל-דְּבָר
עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם הָעֵקֶר לְבִטּוֹל אֶת הָאָדָם מִלִּמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְבִטֵּל
אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַכְּנִס לְגוּר בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", וְתִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע.

נָא וְנָא רְאֵה לְכָתֵב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ מִכְּתָב אֶחָד, וּמִמָּשׁ חַיִּים
חֻדָּשִׁים תִּנְפַח בִּי, כִּי כָּל מִכְּתָב מִמֶּךָ מִמָּשׁ מְחַיֵּינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקעב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִחוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה
שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעֻנְיִן בְּרִיאוֹת הַבְּעַל.

ראי להדליק ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך בעת הדלקת הגרות על בעלך, כי התפללות שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלות ומרצות בשמים. וכן תשמרי מאד על טהרת המשפחה, וכן תבדקי את המזוזות בבית אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

ראי לשמר את השבת, ואז השבת תשמר עליכם.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לבעלך ברמ"ח איבריו ובשס"ה גידיו ובכל טפי דמיו, ויוכל לתפקד כאחד האדם, ויהיה תמיד איש שמח.

ראי לחזקו ולשמחו ולעודדו, וזו מצנה גדולה מאד, כי כשהאשה מחזקת ומעודדת את בעלה — אין למעלה מזה.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א תתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, ח' כסלו ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי שיש לי מזה אין לתאר ואין לשער כלל, כי מפנימיות לבבי אני אוהב אותך עד מאד, ובפרטיות שאתה זוכה ומזכה את הרבים באמירת שעורים בדברי רבנו ז"ל, אשר אין ערך אליהם, כי מה אמר לך, ידידי היקר! הסמ"ך-מ"ם אורב מאד על כל אחד ואחד הרוצה לגלות ולפרסם את למודו הקדוש של רבנו ז"ל, ועושה מה שעושה לבטלו ולשברו וכו', וזה כלל כל המחלקת שיש בין אנשי שלומנו היקרים, שזו רק עבודת הסטרא אחרא, שמאד מקנאת ברבנו ז"ל ובעצותיו הקדושות שיתגלו בעולם, ועל-כן הערכ-רב בתוכנו, הם גורמים

אֲשֶׁר י"א תתקעד בַּנְחַל רלא

מה שגורמים וכו' וכו', ועלינו למסור את נפשנו ולא להתפעל משום ברִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, רק להפיץ את אור ודעת רבנו ז"ל בכל מיני כחות ומסירות נפש, באשר גלה לנו מוהרנ"ת ז"ל, ועל-כֵּן יֵעָן שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּלִתְת שְׁעוּרִים בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵתָה מְגַלֶּה אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְאַחֲרִים, אֵתָה מְאֹד חָקוֹק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, וְאֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ בְּתַכְלִית הָאֱהָבָה.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאֵל תִּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, וְתִזְכֶּה לְהַפְלִל בְּכְבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם.

רֵאָה לְהַתְּבוֹדֵד תְּמִיד אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, וּלְבַקֵּשׁ הַרְּבָה רַחֲמִים רַבִּים עָלַי, כִּי גַם אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְשְׂאֵזְכָה לְצֵאת מְכָל הַחֹבּוֹת, וְלְהַפִּיץ אֶת אור ודעת רבנו ז"ל, וְלְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֵׁשׁ אֲצִלִּי בְּכֹתֵב יָד.

נָא וְנָא רֵאָה לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעֲם חֻלְקָךְ, "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֵׁם גּוֹרְלֶךְ, וְתִדְבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְתַעֲוֹרְרֵם וְתַחַזְקֵם לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֻדְשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מְסַפְּרֵי הַ"לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת" הַקְּדוּשִׁים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! אֵינִי מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמִּי, שֶׁשָּׁלַח אֵלַי שְׁלִיחַ כְּמוֹךָ, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּכָל הָעֲנִינִים — הֵן בְּהַדְפָּסָה, וְהֵן בְּהַפְּצָה וְכו', כִּי מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּלִעְדֶּיךָ?! וְכֵן אֵתָה עוֹזֵר לִי בְּהַלְוָאוֹת

הַכֶּסֶפִּים, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְגַלְגַּל וּלְשַׁלֵּם לְכָל אֶחָד בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וּבְיַדֵּי אִי
תֵּצֵא לָךְ טוֹבָה מְזֵה עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שְׂכָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַל תִּנְיַח
אֶצְלֶךָ הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֶצְלֶךָ כְּרַגַע. וְתִאֲמִין בְּעֲצָמְךָ, כִּי רַבְנוּ ז"ל
גָּלוּהָ לָנוּ, שְׁצָרִיכִים אֲמוּנָה גַם בְּעֲצָמוֹ, הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְהִאֲמִין
בּוֹ יְתִבְרַךְ, שֶׁהוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי
יְתִבְרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כְּמוֹ-כֵן צָרִיךְ הָאָדָם
לְהִאֲמִין בְּעֲצָמוֹ, שֶׁגַם הוּא שְׁוֶה מְשֻׁהוּ, וְגַם הוּא נִבְרָא מִמְּנוֹ יְתִבְרַךְ,
וְגַם הוּא נִבְרָא כְּדֵי לְהוֹצִיא אִיזוֹ שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם, וּכְפִי שְׁמֵאֲמִין
בְּעֲצָמוֹ, וּמִכְּנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה עֲצָמִי, עַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמַת זוֹכָה לְהוֹצִיא
מִהַכֹּחַ אֶל הַפֶּעַל נִקְדָּתוֹ שִׁישׁ לוֹ לְהוֹצִיא בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי כָּל בְּרִיָּה
מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל נִבְרָאָה כְּדֵי לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ מִמְּנוֹ יְתִבְרַךְ, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ כְּפִי שְׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ. וּבְאֵמַת מוֹבָא בְּדַבְרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עַן בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י', סִימָן ז'), שֶׁאֶפְלוּ דוֹמָם אוֹ
צוּמָח אוֹ חַי נִבְרָאוּ, כְּדֵי לְהוֹצִיא שְׁלִיחוֹתוֹ יְתִבְרַךְ, וּמִכָּל שְׂכָן מְדַבֵּר,
וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא עֹצֵם הָאֲצִילוֹת, אֲשֶׁר בְּיַדֵּי אִי
נִבְרָא כְּדֵי לְגַלוֹת וּלְהַאִיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, וְעַל-כֵּן רְאֵה
שְׁתֵּהִיָּה לָךְ אֲמוּנָה בְּעֲצָמְךָ, שֶׁאֲתָה שְׁוֶה מְשֻׁהוּ, וְאִף שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם
רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ תָּמִיד, וּמְרָאָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ,
תִּלְעַג וְתִצְחַק מִמְּנוֹ, רַק רְאֵה לְהִדְפִּיס אֶת הַסֵּפְרִים הַקְּדוּשִׁים
וּתְפִיצֵם, וְכֵן תִּמְסַר אֶת זֶה לְמַפִּיצִים, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אִם לֹא
הִיִּיתָ מְדַפִּיסִם, לֹא הִיָּה לְמַפִּיצִים מֵאִין לְקַחַת סֵפְרִים, עַל-כֵּן בְּזֵה
שֶׁאֲתָה מְדַפִּיס תִּחְיֶה אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יְשַׁלֵּם לָךְ עוֹד בְּזֵה הָעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה לָךְ נַחַת מִהִלָּדִים, שִׁיִּגְדְּלוּ
צְדִיקִים וְצְדֻקְנִיּוֹת, בְּנִים חַיִּים וְקִיָּמִים וְקְדוּשִׁים, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה
בְּשִׁפְעַ גָּדוֹל עַד מְאֹד, וּמִכָּל שְׂכָן בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁתִּאִיר עֲלֶיךָ הָאֲרַת
הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִאִיר לָךְ כְּשִׁמְשׁ בְּצִדְהֵרִים עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זִיו
יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁרִי לָךְ !

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אשר י"א תתקעה בנחל רלג
י"א תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, ח' כסלו ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער בצערכם הקשה ממה שעובר עליכם בחובות, ונסתפקתם בהוצאות פאלו.

ראו לחזק את עצמכם ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם.

ראו לקיים דברי אלו: א. ראו לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם, כי בזכות שמירת שבת, תבוא לכם עשירות גדולה מאד, כי השבת מעשרת ועל כן תראי להתענג בענג שבת, ולשמח כל השבת ולרקוד כל השבת, וזה יביא לכם שפע גדול עד מאד. ועליכם לדעת, כי יהיה לכם נסיון גדול מאד להיות בשמחה בשבת, אבל אם תחזקו את עצמכם בזה, ותרקדו כל השבת, זה יביא לכם שפע גדול עד מאד. ואם היו אחינו בני ישראל יודעים את מעלת השש ושמח בשבת-קדש, ורוקד כל השבת, היה רוקד כל השבת, כי זה מביא שפע גדול.

ב. ראי להדליק ששה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ובשעת הדלקת הגרות, שהאשה תבקש הרבה ממנו יתברך בשפת האם שלה ממנו יתברך כל מה שהיא צריכה, ותרבה הרבה בתפלה, שיעזור לכם לצאת מכל החובות, ובפרט כשהתפלה היא עם דמעות, אזי היא מאד מקבלת בשמים, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים, ואשרי האשה אשר מרחבת את הדבור בשעת הדלקת הגרות, ומבקשת ומתפללת ממנו יתברך כל מה שהיא צריכה — הן פרנסה והן בריאות והן נחת מהילדים, אשרי האשה העוסקת בזה תמיד.

ג. ראה להניח תפלין בכל יום, ולהתפלל שלש תפלות, ואף

רלד אָשֶׁר י"א תתקעו בַּנְחָל

שְׁנֵה קָשָׁה לָךְ, תִּדְעַ כִּי עַל-יְדֵי הַתְּפִלוֹת שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּכֹנֶה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, זֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהַשְׁמֵר מִכָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁלֹּא יִתְאַחֲזוּ בָּךְ, וְאַפְלוּ שֶׁכָּבֹר נִכְשַׁלְתָּ בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי יִמְחַל לָךְ, אִם תִּהְיֶה חֲזָק לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מִנְחָה, מְעֵרִיב, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשַׁכֶּת עַל הָאָדָם הָאֶרֶת הַשְּׂכִינָה, אֲשֶׁרִי הַמְּדַקְדָּק לְהִתְפַּלֵּל בְּמִגְנִין בְּכָל יוֹם הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וּבָבֵא לְנִצַּח נִצְחִים.

ד. רָאָה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵית הֵן כְּשָׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת. וְכֵן תִּתֵּן לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ אוֹת בַּתְּפִלִּין, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיף עָלֶיךָ חַיִּים אֲרָפִים, חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים טוֹבִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶתְכֶם מִן הַמִּצָּר, וַיִּשְׁפִּיעַ לָכֶם שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהִצְלָחָה, וַיְהִי לָכֶם כֶּסֶף לְשֵׁלֶם כָּל הַחֻבוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקעו.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלּוֹ הַיְתַשְׁמַח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, אִיךָ שְׂאִתָּה זוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו"ל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכָּה לְהִיּוֹת בְּאַמֶּת מְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַיְסוּד בְּדַעַת רַבְּנוּ ו"ל הוּא לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, שְׂזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עָלִיוֹנָה, שֶׁהָאָדָם לֹא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל עֲנִיָּן זֶה צְרִיכִים הַשְׁתוֹקְקוֹת רַבָּה יָמִים וְשָׁנִים, עַד שֶׁיִּזְכָּה לְהִגִּיעַ

אֲשֶׁר י"א תתקעז בַּנְחַל רלה

אֶל מִדְרַגָּה כּוֹז, שִׁיְהִיָּה בְּעוֹלָם הַחַרוֹת דִּיקָא, שְׁלֵא יְהִיָּה מְשַׁעְבֵּד לְשׁוּם דְּבַר מִבְּלַעְדֵּיּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וּמְכַל לַמּוֹד תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שַׁעוֹר אֶפְלוֹ קָטָן, וְהַעֲקֵר שְׁלֵא יִחְסַר לְךָ יוֹם אֶחָד מִזֶּה.

נָא וְנָא רָאָה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵז תְּהִיָּה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיְכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, אִם מְכַבְּדִים וּמִיְקָרִים אֶת הָאִשָּׁה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא לְאָדָם שְׁפַע. וְגַם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁכַל הַשְּׁפַע שֶׁל הָאָדָם בָּא רַק בְּזָכוֹת אֲשֶׁתּוֹ (צִיָן לְקוּטִי-מִוֵּהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן טו).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, וְתִרְוָה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיִּשְׁלַח, ח' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדִיךָ, וְתִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְתִהְיֶה לְךָ אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

נָא וְנָא רָאָה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֹךְ אִם אֵינָן פְּסוּלוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וְתִדְקֶדֶק מְאֹד לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיִּים לְאָדָם. וְכֵן רָאָה לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה, כִּי מְזוּזָה, מוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (חֶלֶק ג' ש.ו), הֵן אוֹתִיּוֹת זְדוּמָּוֹת, הֵינּוּ עַל-יְדֵי מְצוֹת מְזוּזָה זוֹכִים לְהִזִּיז אֶת

רלו אֲשֶׁר י"א תתקעה בנחל

הַמְנוֹת מֵהַבֵּית. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
בְּזָכוֹת מִצְוֹת מְזוּזָה וּמִצְוֹת תְּפִלִּין.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ח' פְּסָלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֶרֶץ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי! לְהֶאֱרִיךְ לָךְ עֲכָשׁוּ אֵין הַפְּנָאִי, כִּי אֲנִי טְרוּד
מְאֹד בְּהֶרְבֵּה מִיְנֵי טְרָדוֹת בְּעֶסְקֵי הַרְבִּים, וּכְבֹר כְּתִבְתִּי מֵעַנְנֵי זֶה
הַרְבֵּה מְאֹד — קָחֵם מִחֻלְקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל" שְׁכָבֶר נִדְפָסוּ.

רַק אֶכְתֵּב לָךְ הַתְּמַצִּית. יְדוּעַ כִּי הֵרַב הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם
שְׁטֵעֲרִינְהָאֲרֵץ ז"ל, הִזָּה אִישׁ צַדִּיק וְחֲסִיד גְּדוֹל, וְהוּא הָיָה נֶכֶד שֶׁל
מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְנֶכֶד שֶׁל הֵרַב מִשְׁשַׁעְהָרִין, וְהוּא עוֹד הַפִּיר אֶת כָּל
תְּלִמִּידי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְכֵן הַפִּיר עוֹד הֶרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׂזָכוּ לְהַפִּיר אֶת
רַבְּנוֹ ז"ל, וְהָיָה מְלֵא וְגָדוּשׁ בְּדַעַת רַבְּנוֹ ז"ל, וְהוּא הַתְּפִלָּל חֲמָשִׁים
רְאִשֵׁי שָׁנָה לַפְּנֵי הָעַמּוּד כְּשִׁלַּיִח צְבוּר לְמוֹסְפִים, וְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ
כְּבָדוֹ אוֹתוֹ מְאֹד. אִם אֲמַנֵּם שֶׁהִיְתָה לוֹ דֶּרֶךְ אַחֲרַת מִדְּרָכּוֹ שֶׁל הֵרַב
הַקְּדוּשׁ ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחְמָן ז"ל, עִם כָּל זֹאת כְּבָדוֹ אוֹתוֹ מְאֹד, אֶף
תְּמִיד הָיוּ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ יוֹצְאֵי דַפֵּן עֲזֵי פָּנִים שְׂבָאִים מִחֲדָרִים
אַחֲרִים, וְהֵם עָשׂוּ בְּלִבּוּלִים וּמִחְלָקַת וְרַעַשׁ וְכוּ', פְּרוּדִים וְכוּ',
כְּמוֹ-כֵן נֶאֱרַע עִם הֵרַב הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם שְׁטֵעֲרִינְהָאֲרֵץ, כְּשֶׁבָא לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הַתְּפִלָּל בְּתַחֲלָה לַפְּנֵי הָעַמּוּד כְּדִרְכּוֹ מוֹסְפִים, וְאַחַר שָׁנָה אוֹ
שְׁנָתַיִם פְּעַם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִגַּשׁ אֵלָיו עוֹ פָּנִים אֶחָד, וְאָמַר לוֹ בּוֹז
הַלְשׁוֹן: "אִם אֵינְךָ הוֹלֵךְ מִהָעַמּוּד, אֶסְטֵר עַל פְּנִיךָ", וְחֲמָנָא לְצִלָּן,
כִּי הִתְצַיַּף הִלָּה לַפְּנֵי הַשְּׁלִיחַ צְבוּר עַל לֹא דְבָר, רַק מִפְּנֵי אֵיזָה

חֲשׁוֹן פְּרָטִי שֶׁהִיָּה לוֹ בְּעֵינַי שְׂדוּכִים, שֶׁהַחֲסִיד הַנַּ"ל הִיָּה שְׂדוּכָן וּלְבִסּוֹף נִתְגַּרְשׁוּ, וְהִיָּה הַחֲצוּפָה מְקֻרְבֵי הַזּוּג, וְעַל-כֵּן בְּעֶרְה בּוֹ חֲמַתּוֹ נִגְדַּ הַשְּׂדוּכָן... עַד שֶׁהַחֲצִיף לוֹמַר כַּנַּ"ל. וּמְחַמַּת שְׂאָף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לֹא עָזַר אֶז לְהַרְבֵּ הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם שְׂטַעֲרֵנְהָאֲרָן ז"ל, לְזֹאת נִסְכָּם בְּדַעַתּוֹ, שֶׁהוּא כָּבֵר לֹא יִתְפַּלֵּל עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּקַבּוּץ בִּירוּשָׁלַיִם, רַק הִיָּה עוֹשֶׂה קַבּוּץ בְּנִפְרָד (וּבְאַמַּת אֲנִי אוֹחוֹ שֶׁהַצֶּדֶק עִמּוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁעַז פָּנִים כָּזֶה יָכוֹל לְבִישׁוֹ וּלְחַרְפוֹ וּלְגַדְפוֹ בְּרַבִּים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, וְאָף אֶחָד לֹא יַעֲזוֹר לוֹ, הַצֶּדֶק עִמּוֹ שֶׁהִלְף); אֵף מְחַמַּת שְׂאָז הָיָה אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ קַבּוּץ גְּדוֹל עַד מְאֹד, סֵף שֶׁל כַּמָּה מְנִינִים, לְזֹאת חֲפֵשׁ כַּמָּה אַנְשִׁים שֶׁיִּצְטָרְפוּ אֵלָיו לַעֲשׂוֹת מְנִינִין בְּנִפְרָד. וְזֶה הִיָּה בְּסִבִּיבוֹת תַּש"ב תַּש"ג, וּמֵאַחַר שֶׁהָיָה אֶז כַּמָּה קְנָאִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ וְכו', וְעוֹד כַּמָּה שֶׁהַשְּׂתוּקָה לְהִתְפַּלֵּל בְּנִפְרָד מִחוּץ לְיִשׁוּב בְּמִקּוֹם שְׂאִין נָשִׁים, כִּי אָמְרוּ שֶׁהַנָּשִׁים מְבַלְבְּלוֹת אוֹתָם, אֵף שֶׁהֵן יוֹשְׁבוֹת בְּעִזְרַת נָשִׁים, עִם כָּל זֹאת זֶה מְבַלְבֵּל אוֹתָם... לְזֹאת נִסְכָּם בְּדַעַתָּם לְנִסְעַ לְמַרוֹן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. אֵף גַּם לָהֶם לֹא הִיָּה מְנִינִין, וּבִפְרָט בְּיָמֵים הַהֵם, אֲרֻכָּה נִסְיָעָה כְּזוֹ יוֹם שָׁלֵם בְּמִשְׁאִית, וְהִיָּה טְלִטוּל גְּדוֹל עַד מְאֹד, בֵּין שְׁמוֹנֶה לַעֲשׂוֹר שְׁעוֹת נִסְיָעָה מְפָרְקַת אֶת הַגּוּף, וְגַם שְׁלֹא הִיָּה לָהֶם מְנִינִין שָׁלֵם, וּמְחַמַּת שֶׁר' אַבְרָהָם הַנַּ"ל מְאֹד הַשְּׂתוּקָה לַעֲשׂוֹת מְנִינִין מִיַּחַד, עַל-כֵּן צָרָף אֶת עֲצָמוֹ עִם אוֹתָם קְנָאִים וְכו' וְכו' וְעוֹד כַּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְכֵן נִסְעוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הֶרֶאשׁוֹן בְּמַרוֹן, וּמִזֶּה נוֹלַד כָּל הַקַּבּוּץ שֶׁל מַרוֹן, וּכְמוֹ בְּכָל דָּבָר עָשׂוּ תַעֲמוּלָה כָּל הַשָּׁנָה, וְאֶז נִתְּוֹסְפוּ לַשָּׁנָה הַבְּאָה עוֹד כַּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְכֵן עָבַר מִשְׁנָה לַשָּׁנָה, וּמִזֶּה נוֹלַד כָּל הַקַּבּוּץ שֶׁל מַרוֹן. אֵף אַחַר הַסְּתִלְקוֹתָיו, אֶז כָּבֵר הִיָּה קַבּוּץ גְּדוֹל בִּירוּשָׁלַיִם, וְכַמָּה מִתְלַמִּידָיו שֶׁהִרְגִישׁוּ אֶת עֲצָמָם מְקַפְּחִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם, הִבְעִירוּ אֵשׁ שֶׁל סְכּוּכִים וּפְרוּדִים וְכו' וְכו', וּמֵאֶז רָאוּ לַעֲצָמָם "פָּרָה קְדוּשָׁה" שֶׁמְחַיִּיבִים לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמַרוֹן, אֲבָל בְּאַמַּת אֵין לָזֶה שׁוּם מְקוֹר, אֲלֹא הֵם מְצָאוּ לַעֲצָמָם מְקוֹר, כִּי מוֹהֲרֵנִי ת"ז לְהַדְפִּיס בְּהַתְּחַלַּת "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנִי", שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל גָּלָה מְגֻדְלַת רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, וְאָמַר שֶׁעָכְשׁוּ יֵשׁ נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, אֲבָל בְּאַמַּת זֶה אֵינוֹ נוֹגַע לְגַבֵּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּלֵל, כִּי

רלח אָשֶׁר י"א תתקעה בַּנְחַל

אז עקר הקבוץ הוא באומן אצל ציון רבנו ז"ל, וכן נבנה הקלוזי מול ציון רבנו ז"ל, הינו מהקלוזי רואים את ציון רבנו ז"ל, ומציון רבנו ז"ל רואים את הקלוזי כמו שהוא היום, ועל-כן הקבוץ הוא רק בעיר אומן. אבל אם אי אפשר להתקבץ בעיר אומן מאיזו סבה שלא תהיה, אזי בכל מקום שיהיו עשרה מאנשי שלומנו יכולים לעשות קבוץ. וכן יש שיחה ממוהרנ"ת ז"ל, שאמר פעם, אשר בכל מקום שעשרה מאנשי שלומנו מתקבצים, ראוי לנסע מסוף העולם ועד סופו, ולדחף את ראשו שם. ודבר זאת לענין ראש השנה כמובאת שיחה זו (בספר "פוכבי אור").

והנה אחר שנים של מריבות ומחלוקת בנה לעצמו ... במה לעצמו, ועשה עקר ממרון, עד שפאלו אין שום דבר תלוי בדבר רבנו ז"ל, רק להיות בראש השנה במרון, וכל-כך נכנסו בשטות זו... עד שרואים כהיום, שיכולים לנסע לציון רבנו ז"ל, והרבה מאלו הנמשכים אחריו נוסעים בראש השנה למרון, ואחר ראש השנה נוסעים אל ציון רבנו ז"ל... כל-כך נכנסו בשטות זו, וזהו הכל הבלי הבלים, אין צריכים לבטל דברים אלו, ומכל שכן לא לדבר מזה, כי הכל הכל ורעות רוח, כי מי שיודע איך השתלשל כל הענין, יודע שהוא בנה לעצמו במה, כי ענין רבנו ז"ל הוא ענין אחר לגמרי, ורבנו ז"ל רוצה לקרב אותנו אליו יתברך, שנוזפה להיות דבקים בו יתברך תמיד, ולא להסיח דעת ממנו יתברך אפלו פרגע, ולזכר מעלמא דאתי תמיד, ולהפילל באין סוף ברוך הוא, ולהיות רגיל לדבר עמו יתברך כל היום, ולהתפלל את התפלות: שחרית, מנחה, מעריב, חצות בדבקות ובפרוש המלות, ולהתמיד ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה. וזה ענין של דבר יום ביומו, ומקבילים את זה הפח בראש השנה הקדוש של רבנו ז"ל, בשעה שמתקבצים ביחד, ומתפללים באהבה, אחזה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, וזו כל התמצית שיש לי לספר. אבל תאמין לי, שיש בזה אריכות גדולה עד מאד מאד, ורשום אצלי כל הענין בפרטי פרטיות בקונטרס "קבוץ ראש השנה", ושם מבאר כל הספורים בפרטי פרטיות איך התחיל הקבוץ במרון, ומה גרמה

הַמְחַלֶּקֶת וְכוּ' וְכוּ', וּמִי הֵם אֵלוֹ שֶׁעָשׂוּ אֶת הַפְּרוּדִים — הַכֹּל מִבְּאֵר שֵׁם בְּאֵר הַיֵּטֵב, אֶף כִּדִּי לֹא לְהִרְבּוֹת בְּמַחְלָקֶת אֵינִי רוֹצֵה לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, אֲבָל מִי שִׁיּוֹדֵעַ אֶת כָּל הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל לִיִּצִי לִיִּצְנוֹת.

הַכָּלֵל הוּא, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר! הֶעֱקָר בְּדַבָּר רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְצֵאת מֵהַבֵּץ וְהַלְכֵלוּף שֶׁנִּפְּלָנוּ לְשֵׁם, וְלִחְשֵׁב בְּכָל יוֹם מֵעֵלְמָא דְאַחֵי, לְחֲשֹׁב חֲשַׁבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵיךְ עוֹבְרִים עָלֵינוּ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, וּמָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת. וְזֶה כָּל עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן בְּכָל מְקוֹם שֶׁמִּתְקַבְּצִים עֲשָׂרָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְשׁוֹם בְּרָיָה לֹאמֹר שֶׁהַקְּבוּץ שֶׁלּוֹ יוֹתֵר גְּדוֹל מֵהַקְּבוּץ שֶׁל הַשָּׁנִי, וְכֵן יִנְקֹטוּ תַלְמִידֵי, שֶׁיַּעֲשׂוּ כָּל אֶחָד רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִירוֹ, וּבְחֶסֶדוֹ יִתְבָּרַךְ הַצְּלִיחַ דְּרַבְּנוּ, שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה עוֹשִׂים כַּמָּה קְבוּצִים בְּכַמָּה עִירוֹת, וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה נִתְּסָפִים מִקְרָבִים חֲדָשִׁים הַמְתַּמִּידִים בְּהַתְּבוּדוֹת וּבַתְּפִלָּה וּבַדְּבָקוֹת, וּמִתְמִידִים בַּתּוֹרָה וּבִסְדֵר דְּרֵךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְדַפְּסִים וּמְפִיצִים אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָם!

נָא וְנָא רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר! לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל זֶה, וְתִאֲמִין לִי שֶׁיֵּשׁ הִרְבֵּה לְדַבֵּר, אֶף הַזְּמַן יָקָר, וּכְדָאֵי יוֹתֵר לְדַבֵּר מִסְדֵּר דְּרֵךְ הַלְמוּד, מַה יְכוּלִים הַיּוֹם לְלַמֵּד פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם קִצַּת רַמְב"ם הַקְּדוֹשׁ וְהַאֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, וְכַמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, וְכַמָּה דְּפִים גְּמָרָא, וְכַמָּה סִימָנִים שֶׁלְחַן עֲרוּף, וְכַמָּה דְּפִים זֶהר וְתַקּוּנִים, וְכַמָּה מְזֻמְרֵי תַהֲלִים, וְכַמָּה תּוֹרוֹת בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְלֹאמֹר עַל זֶה "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְכַמָּה שְׁעוֹת הַתְּבוּדוֹת, וְזֶה הֶעֱקָר וְהִיסוּד אֲצֵלְנוּ, וְיוֹתֵר מְזֶה הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רִיחַ, קַח אֶת הָאֱמֶת מִמִּי שֶׁאַמְרוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בַּחַיִּים מֶה שֶׁעוֹבֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת
הָאָדָם כְּפִי מִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת שְׂאוּחֹז, הֵינּוּ שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבֵּר גְּדוֹל וְקָטָן בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת
הָאָדָם נִמְדָּדֶת כְּפִי מִדַּת הַהִתְחַזְּקוֹת שָׂבוּ, אִם יְכוֹל לְהַפְּךָ אֶת
יְרִידוֹתָיו וּנְפִילוֹתָיו וְהַשְׁלִיכוֹתָיו וְהִרְפָּתְקָאוֹתָיו אֶל הַתְּחַזְּקוֹת וְאִמְץ
הַלֵּב, וּגְבוּרָה דְקִדְשָׁה, נְצַחֹן נְצָחִי, אֲזִי הוּא הֵכִי מְשֻׁבָּח. וְכָבֵר אָמַר
הַחֶכֶם: "אֵין מִדָּה טוֹבָה וַיִּקְרָה כְּאִמְץ לֵב וּגְבוּרָה". וְאָמַר: "אֵין
הַגְּבוּר נוֹדַע אֶלָּא בְּעַת הַקּוֹרוֹת"; הֵינּוּ מְתִי יְכוֹלִים לִרְאוֹת אֶת גְּבוּרַת
הָאָדָם? בְּשַׁעֲה שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְזוֹכָה לְהַפְּךָ אֶת
יְרִידוֹתָיו לְעֲלִיּוֹת גְּדוֹלוֹת, אֲזִי רֹאִים גְּדֻלָּתוֹ. וְזֵה עַקֵּר שְׂבָחוֹ שֶׁל כָּל
בַּר יִשְׂרָאֵל בְּזֵה הָעוֹלָם — כְּשִׁזּוֹכָה לְהַחְזִיק מִצְמֵד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר
מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וַיִּהְיֶה מֶה שִׁיְהִיָּה.

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם לְהַחְזִיק מִצְמֵד מִכָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְשִׁמְעַ כְּלֵי זִמְרָה, לְהַפְּךָ אֶת הַיָּגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׁמְחָה; כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת,
אֲשֶׁר יֵשׁ לָךְ עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת וּלְתַקֵּן וּלְהַשְׁלִים בְּזֵה הָעוֹלָם,
וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַעֲלָתְךָ וְחַשְׁבֵּבוֹתְךָ בְּשָׁמַיִם, לֹא הָיִיתָ נוֹפֵל כָּל-כּוֹף
בְּיָאוֹשׁ.

וַהֲנֵה יֵשׁ מְאֹד הַחֶכֶם: "בְּקִשׁוֹת הַגְּדוֹלוֹת, סִימָן לְמַפְלָתוֹ שֶׁל
אָדָם"; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים לְמַעַלָּה מִכַּחוֹתָיו וּיְכַלְתּוּ,
וּמְחַפֵּשׁ רַק גְּדוֹלוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה גוֹרֵם לְמַפְלָתוֹ; כִּי כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ

רוּצָה שׁוּם דְּבַר, רַק שֵׁשׁ וְשִׁמְח עַל לֹא דְבַר, אַזִּי הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר
וּמְצַלַח בְּחַיִּים; כִּי כָּלֵל זֶה תְּנַקֵּט בְּיַדְיךָ: "מִי שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם דְּבַר,
וְאֵינוֹ רוּצָה שׁוּם דְּבַר, לְעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ לְקַחַת מִמֶּנּוּ אֵיזָה דְּבַר";
וְלִהְפוֹף מִי שְׁרוּצָה אֵיזָה דְּבַר, אוֹ יֵשׁ לוֹ אֵיזָה דְּבַר וְכוּ', וְאֵינוֹ מְקַבֵּל
אֶת הַדְּבַר, אוֹ לֹקְחִים מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּבַר, אַזִּי נִשְׁבֵּר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבֵּר.
וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שְׁכָל הַמְּשַׁגְּעִים לֹא נִשְׁתַּגְּעוּ
אֶלָּא כְּשֶׁרְצוּ אֵילּוֹ גְּדוּלוֹת וְלֹא קִבְּלוּ, וְעַל-יַד־יְיָ נִתְּפוּצְצוּ לָהֶם
הַעֲצָבִים וְנִשְׁתַּגְּעוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן; כִּי עַקֵּר שְׁגָעוֹן הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק
עַל-יַדִּי הַגְּאֻנָה הַטְּמוּנָה בָּהֶם.

וּבְאֻמַּת רוֹאִים שְׁכָל עֲבוֹדַת הַצְּדִיקִים לְבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְלִבְטַל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי, כִּי אֵינֶם חֲפֻצִים בְּשׁוּם דְּבַר, וְאֵינֶם
מִשְׁתַּדְּלִים לְהַתְּנַשֵּׂא עַל זולָתָם, רַק שְׂמֵחִים בְּחֻלְקָם, וְתַמִּיד מְדַבְּרִים
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְעַל-יַד־יְיָ זוֹכִים לְעַבֵּר
אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְיָקָר! לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וּרְאֵה
לְשִׁמְח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִשְׁתַּדַּל לְהִיּוֹת יְהוּדִי
פְּשוּט, שְׁקוֹרִין אֶפְשׁוּטְעֵר אִיד, שְׁתַּלְּךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְמַקְנֵה
וְתַטְבֵּל, וְתַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתֶיךָ: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעָרִיב, חֲצוֹת, מִתּוֹךְ
הַסְּדוּר דִּיקָא, וְלַעֲנוֹת "אָמֵן יְהֵא שְׁמָה רַבָּה", וּקְדָשָׁה וּבְרָכוּ
בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלַרְחֹץ יַדְיךָ קִדְּם הָאֲכִילָה, וְלִבְרַךְ אֶת
הַבְּרָכוֹת בְּרָכוֹת הַגְּהֵנִין בְּכֻנְיָה פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְכֵן לְבְרַךְ בְּרַכְת־הַמְּזוֹן
מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר
דִּיקָא, וְכָל הַיּוֹם כְּשֶׁרַק יֵשׁ לָךְ רַגַע פְּנוּי, תְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת כְּאֹשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב
מִזֶּה, וְאִם תּוּכַל לְלַמֵּד פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י וְהַתְּרַגּוּם, וְכִמְהַ פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, וְהִלְכָה בְּשִׁלְחוֹן עָרוּף — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וְהַכֵּל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה כְּמוֹ פְּרָאסְטִיק דִּיקָא, וְאִם תְּרַגְּלִי
אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְךָ זוֹ, אַזִּי יַעֲבֹר עָלֶיךָ הַיּוֹם בְּשָׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה,
וְתִהְיֶה הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

רמב אָשֶׁר י"א תתקפ — י"א תתקפא בַּנְחַל

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ
וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים
חֲדָשִׁים תִּגְּפַח בִּי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב פְּסָלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וּמִמֶּה שְׂאֵת סוֹבְלָת.

רְאֵי לְהִיּוֹת אֲשֶׁת חֵיל, וּתְחִזְקִי אֶת בְּעַלְךָ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל
הַתְּחִזְקוֹת, וְאֵל תְּנִיחִי אוֹתוֹ לְפָל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ
שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לְךָ לְסַבֵּל, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַחֲמֵנוֹת
גְּדוֹלָה עָלָיו, כִּי עָבְרוּ עָלָיו חַיִּים מְאֹד מְרוֹרִים, וְעַכְשָׁו אֵין לוֹ רַק
אֶת אֲשֶׁתוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה הַזּוֹכָה לְחִזְקֵךְ אֶת בְּעַלָּהּ וְאֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְאֵף שְׂצָרֶיךָ לְהִיּוֹת הַהַפּוּךְ — אֲשֶׁה בְּעַלָּה מְשִׁמְחָה,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ראש השנה ו:), עִם כָּל זֹאת רְאֵי אֶת לְהִיּוֹת הַמְּתַחַלֵּת,
וּבִזְכוּת זֶה תְּתַבָּרְכוּ מִמַּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב פְּסָלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְהִיּוֹת בְּמַחֲצִיתְכֶם, וּכְבֹר לְהַכְנִס לְגוּר שָׁם בְּקַבִּיעוֹת, אַף עַדִּין צָרִיכִים הִרְבֵּה תְּפִלוֹת וּבְקָשׁוֹת, שְׂאֲזֹכָה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת הַגְּדוֹלִים שֶׁנִּפְלְטִי בָּהֶם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְעַדִּין אָנִי צָרִיךְ לְהִרְבֵּה תְּפִלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמִים מְרַבִּים מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂאֲזֹכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי, וְלִבְנוֹת שָׁם בֵּית־מִדְרָשׁ גָּדוֹל וְכוּ'. וְלִכֵּן רָאוּ לְעֶזֶר לִי בַתְּפִלוֹת וּבְקָשׁוֹת, כִּי כָל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה וְכָל בְּקָשָׁה וּבְקָשָׁה, שְׂאֲתֶם מִתְּפַלְּלִים וּמְבַקְשִׁים בְּעַבּוּרֵי — מִתְּקַבְּלֶת, וּבְפִרְטִיּוֹת בְּעֵת רִצּוֹן, וּבְפִרְט אֲצֵל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּנַא רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, שֶׁהוּא סְמוּךְ לְמַחְנֵנוּ.

וְהִנֵּה אָנִי מְקַנְהָ לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶם בְּקָרוֹב, וְלִשְׁבוֹת עִמָּכֶם בְּשִׁבְת־קֹדֶשׁ שְׁבֵת שִׁירָה, וְקֹדֶם לְזֶה בְּיוֹם א' לְסֹדֵר וְאַרְא כ' טַבַּת, אָנִי מַחְתֵּן, בְּעֶזְרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶת בְּתִי תַחְיָה, וְעַל־כֵּן מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֲתֶכֶם לְשִׁמַּח בְּשִׁמְחַתִּי שָׁם בְּיַבְנָאֵל וְלֹא לְבוֹא הֵנָּה, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׁבִזָּה שֶׁתִּתְאַחֲדוּ אֶז בְּיוֹם הַנ"ל לְעֵת עֶרְב, לְשִׁמַּח שָׁם בְּיַבְנָאֵל בְּשִׁמְחַתִּי, יְהִיָּה מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׂאֲתֶם שְׂמֵחִים עִמִּי בְּמַחֲצִיתִי, וְגַם אָנִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֲתֶכֶם לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, כִּי חָבַל עַל הַהוֹצָאוֹת וְכוּ', וּבְפִרְטִיּוֹת שְׁפֵל רֵאשֵׁי וְרַבִּי נְמִצָּא כְּבֹר בְּיַבְנָאֵל, וְחָבַל לְעֹזֵב אֶת יַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וְחָבַל לְעֹזֵב אֶת הַמְּקוֹם הַנִּפְלָא הַזֶּה, וּבּוֹדָאֵי עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וּבְקָשָׁה וְשִׁמְחָה, שֶׁתִּתְפַּלְּלוּ וּתְבַקְּשׁוּ עַל הַצְּלַחַת הַזּוּג, וְתִשְׁמְחוּ בְּאוֹתוֹ יוֹם שָׁם בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי עִמָּכֶם. וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזֹכָה כְּבֹר לְבוֹא לְגוּר עִמָּכֶם בְּקַבִּיעוֹת.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, לֹא לְהַפְגִיעַ מִבְּקָשְׁתִּי זֶה, רַק מִצַּד אֶהְבֶּה אֲמַתִּית אָנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם אֶת כָּל הַנ"ל.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, אֵינִי יְכוֹל לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, יִשְׁלַם לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מִשְׁפּוֹרְתְךָ שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת הַגְּמִילוֹת חֶסֶד תִּתְבָּרַךְ בְּכֹל הַבִּרְכוּת
הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וַיְהִי תָמִיד תּוֹרָה וּגְדֻלָּה עַל שְׁלֹחֲנֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁנוֹכְנֹסְתָם בְּעֶזְרַת
זְכוּי הַרְבֵּים, וְזֶה יוֹעִיל לָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי בְדַעְתִּי לְהַשְׁלִים אֶת כָּל
הָאֵלֶף קוֹנְטְרָסִים וְכוּ', וְעוֹד לְהַדְפִּים סְפָרִים יְקָרִי עֲרָךְ עִם נִקְדוּת
לְהַמּוֹן-עַם, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם לְהֵם אֶת דַּעַת רַבָּנוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן טוֹב
מְאֹד שֶׁתַּעֲסֵק בְּזֶה.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת יְהוּדִי פְּשׁוּט, שְׁקוֹרִין אֶ פְּשׁוּטָעֵר
אִיד, שְׁתִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וְכֹל מֵה שְׁמַעִיק לָךְ תִּדְבַּר וְתִסְפָּר
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הִזָּה רְצוֹן רַבָּנוּ ו"ל, שְׁנַעֲסֵק בְּזֶה כָּל הַיּוֹם כְּלוּ,
כְּשֶׁרֶק יֵשׁ לוֹ אֵיזָה פְּנָאִי, אוֹ שְׁמַטִּיל בַּחוּץ וְכוּ', שְׁיִדְבַּר וַיִּשְׁיַח וַיִּסְפָּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְכֹל מֵה שְׁמַעִיק לוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִטְהַר אֶת
מַחוּ וְאֶת מַחְשַׁבְתּוֹ וְאֶת לְבָבוֹ, וַיִּזְכֶּה לְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּרִים
שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵם כְּלִים לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְעֵסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה כָּל הַיּוֹם כְּלוּ.

וְכֵן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְנַהֵג בְּפִשְׁטוּת גְּמוּרָה בְּכֹל דְּבַר,
הֵינּוּ לְהַתְפַּלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, מְעֲרִיב, חֲצוֹת,
מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְלַעֲנוֹת "אָמֵן יְהֵא שְׁמָה רַבָּה" וּבְרַכּוּ וּקְדָשָׁה

אֲשֶׁר י"א תתקפג בַּנְחָל רמה

בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְלֹא לְדַבֵּר וְלֹא לְשׁוּחַ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק לַעֲמֹד שָׁם בְּדֶרֶךְ אֲרִיז גָּדוֹל וּבְאִימָה וּבִירְאָה, כִּי הוּא מְקוֹם הַשְּׂכִינָה, וְכֵן לְהִזְהַר בְּנֻטִילַת יָדַיִם, וּלְכַרְךָ בְּרִכוֹת הַנְּהַנִּין בְּכֹנֶנָה וּבְפִרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת לְכַרְךָ בְּרִפְת־הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, אֲשֶׁר הִיא סְגֻלָּה גְּדוֹלָה לַעֲשִׂירוֹת, וְכֵן תִּלְמַד בְּפִשְׁטוּת בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י וְהַתְּרַגּוּם וְכִמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְדָף גְּמָרָא וְהִלְכָה בְּשִׁלְחַן עָרוּף וְכוּ' וְהַעוֹלָה עַל הַפֶּל — רְאֵה לְשִׁמְחַ בְּשִׁמְחָה אֲמִתִּית. וְכָבֵד אֶמֶר הַחֲכָם: "הָאֵמְלֵל מִי שִׁידָאג". וְאָמַר: "אַל תִּתֵּן לְבָרְךָ לְרֵאוֹת דְּאֵגַת יוֹם שְׁלֹא בָּא".

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וּלְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹר וְדַעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי בּוֹא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ. וּכְלָל זֶה תִּנְקֹט בְּיָדְךָ — כְּשִׁזְזוּכִים לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל לֹא מִפְּסִידַיִם, אֲפֹלוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמְכַל שְׁכַן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְדַבֵּר זֶה אֲנִי מְדַבֵּר מִנְּסִיּוֹן עֲצָמִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקפג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוּ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנֻכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתְּ מְבַשְּׂרַת, שְׂאֵת נִרְתַּמְתָּ לַעֲבוּדַת הַהַדְּפָסָה וְכוּ', יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִזְכְּרִי לְהַצִּילִיךָ בְּזֶה, וְתִקְנִי מְכוֹנַת הַדְּפָסָה, וְתִזְכְּרִי לַעֲזֹר לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת אוֹר וְדַעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד שְׁיִקְיָם: "וַיַּדַּע כָּל פְּעוֹל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ, וַיִּבִּין כָּל יַצוּר כִּי אַתָּה יַצַּרְתָּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ ה' מְלֶךְ, וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה".

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְכֵן שְׂתִרְוִי רַב נַחַת מֵהִלְדִּים, וַיִּגְדְּלוּ בְּנִקְל וּבְלִי בְּעִיּוֹת, וַיַּצִּילִיחוּ בַּתוֹרָה וּבִירְאָת

שמים, ותהיה להם בריאות השלמה, ואת תחיי עם בעלך באהבה, אחנה ורעות, ותדורו תמיד בשלום ובהבנה הדדית, ואחד יעזר להשני.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"א תתקפד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח, י"ב פסלו ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור יניק וחכים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

נא ונא ראה לקיים מצות כבוד אב ואם, שהיא מצוה רבה עד מאד. ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה ב', סימן ו'), שהיא מהחמורה שבחמורות. ועקר הכבוד שתכבדם יהיה על-ידי שתתנהג לאות ולמופת, שיהיו הליכותיך בדרך ארץ גדול, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, וכן תתקן את מדותיך. וכבר אמר החכם: "אין חבר טוב פנעם המדות", ואמר "אין היפי במעיל מצנפת ועטרת, פי אם במדות היפות". ועל-פן בזה שתקבע בעצמך מדות טובות, תגרום להוריך היקרים נחת רוח גדול, כי כל רואיך יאמרו: אשרי האבא ואמא שזה יצא מחלציהם.

וימה טוב וימה נעים, אם תלמד הרבה ב"ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם. וימה שפנתת, שהסבא שלך אמר לך, שהעקר הוא למוד גמרא וכו', הלא דברים אלו שמעת אצלי הרבה פעמים, כי למוד גמרא אין למעלה ממנו, וכשמתמידים בלמוד גמרא, ממשיכים על עצמם הד' מלאכים השומרים את האדם, שהם ראשי תבות: ג'מ'רא' — ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומובא במדרש (בראשית רבה, פרשה סו, סימן ג'), שזו היתה ברפת יצחק ליעקב: "ויתן לך אלקים מטל השמים" — זה מקרא, ו"משמני

אָשֶׁר י"א תתקפה בַּנְחַל רמז

הָאָרֶץ" — זֶה מְשֻׁנָּה, וְ"רַב דְּגָן" — זֶה גְּמָרָא, וְ"תִירוֹשׁ" — זֶה אַגְדָּה. וְאֵינִי מְדַיֵּק תָּמִיד, שְׁעַל גְּמָרָא אָמְרוּ: "רַב דְּגָן", הֵינּוּ גְּמָרָא צָרִיכִים לְלַמֵּד יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי תִלְמוּד בְּבִלִי בְּלוּל מֵהַכֵּל כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֵין פְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ בְּבֵא מְצִיעָא ל.ג.).

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְקָא אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּחוּר שְׂמַח וְטוֹב לָב, וְתִזְכֹּר שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְיִכּוּלִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם, וְהוּא יִתְבָּרַךְ אֵינּוּ מְצַמְצֵם רַק אֲצִלְנוּ וְכוּ', אֲלֵא גַם בְּכַנִּי-בְּרַק אִתָּהּ יְכוּל לְמַצֵּא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלְדַבֵּר עִמּוֹ, וְלְחִזְקָא אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂכָתוּב אֲצֵל דְּוֹד בְּשַׁעָה שְׁהֵיָה בְּעַת צָרָה: "וַיִּתְחַזַּק דְּוֹד בְּהַוְיָ" ה' אֶלְקִיּוֹ" (שְׁמוּאֵל-א' ל.).

תְּאַמֵּין לִי, שֶׁהוֹרִיף רוּצִים רַק הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי הֵם רוּצִים לְרֵאוֹת רַב נַחַת מִמֶּךָ, אִךְ הִטְעוּ אוֹתָם כְּאֵלוֹ מִי וּמָה וְכוּ' מִסְתּוֹבְבִים אֲצִלְנוּ וְכוּ', וְכֵאלוֹ מָה אֲנַחְנוּ מְלַמְּדִים אֶת תִּלְמִידֵינוּ וְכוּ', וְלִדְעָתִי, אָבִיךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, רְאֵה אֶת הַמְצִיאוֹת הָאֲמִתִּית, וְאַקְנֵה שְׁלֵא יִמְנַע אוֹתְךָ.

הַכֵּפֶל הַדְּבָר, לְהִזְהַר מְאֹד בְּכַבוּד אָב וְאֵם וְלִשְׁמַע בְּקוֹלָם, שֶׁהוּא קוּלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּים יֵשׁ בְּאָדָם (נְדָה ל.א.), וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמִסֵּר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְאַבִּיךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, וְתֵאמֵר לוֹ שְׁעֵינְתִּי בְּסַפְרוֹ, וְהֵם דְּבָרִים נְפִלְאִים, וְרְצִיתִי עוֹד לְשָׂאֵל אוֹתוֹ כְּמָה פְּרָטִים מֵעֵנִין גְּבוּל נְפִתְלֵי הַמוֹבָא בִּיהוֹשֻׁעַ י"ט בְּעֵנִין יְכַנְּאֵל.

י"א תתקפה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מאד מאד אָנִי שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְךָ, שְׂאֵתָה תְּמִיד שְׂמֵחַ וְעֵלִיז,
 וּמְתִמֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר לָנוּ רַק
 הַתּוֹרָה שְׁלֵמְדָנוּ [חֶסֶר].

י"א תתקפו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, נָר לְהַצְדִּיק גַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ
 יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחָה נְצָחִים.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ
 הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנוּ ז"ל
 וְעֲצוּמֵי הַקְּדוּשׁוֹת; וְאֵף שְׂרוּאִים שְׂאֲחָרִים, שְׂאִין לָהֶם הַהֲקַדְמוֹת
 הַנוֹרְאוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם וְכוּ', עִם כָּל
 זֹאת עָלֵינוּ לְדַעַת, כִּי עַל-פִּי הַהֲקַדְמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, זֶהוּ עֲנִין אַחַר
 לְגַמְרֵי, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מֵאִיר בְּמִקְרָבֵינוּ גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה עָלְיוֹנָה,
 עַד שֶׁנִּפְתַּח הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאִשׁוֹר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהֵבִין
 אֶל אָבִיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ כַּח וּמַח לְסַבֵּל אֶת כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, כִּי מִי
 שְׂאִינוּ רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִמָּשׁ מְתַפּוֹצֵץ לוֹ הַלֵּב מְרַב צְרוּת
 וְיִסּוּרִים, אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, עַל-כָּל-פָּנִים מוֹצִיא אֶת הָאֲבָנִים וְהַחֵל וְהַעֲפֹר
 וְהַלְכָלוֹף וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה לוֹ קֵל, וְיִכּוֹל לְסַבֵּל כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו.

חֲמַדַּת לְבָבִי! תִּדַע כִּי עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים
 וְגִלִּים אַחֲרִים, עַד שְׁמֵרֵב צַעַר וּמְכַאוּבִים יְכוּלִים לְהַשְׁתַּגֵּעַ מִמָּשׁ.
 וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת סב.): קִבְּלָה דִּיִּסּוּרֵי שְׂתִיקוּתָא,
 וּפְרַשׁ רַש"י, שְׂלֵא יִבְעֵט בְּיִסּוּרֵים הַבָּאִים עָלָיו, הָעֵקֶר רַק לְהַרְגִיל
 אֶת עֲצָמוֹ לְבִטֵּל אֶת כָּל יִשׁוּתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ רַק

אֲשֶׁר י"א תתקפז בנחל רמט

אֲלֵיו יתְבַרְךָ, וְלִידַע אֲשֶׁר בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר (ישעיה סג, ט), וְלָבוֹא אֲלֵיו בְּכָל פֶּעַם בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה, אוֹלֵי יְחוּסִים וְאוֹלֵי יִרְחָסִים, וְאִזּוּ יִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת עַד מְאֹד.

זָכֹר, אֶהוּבִי, אָחִי! כִּי תְשׁוּעַת ה' כְּהֶרֶף עֵינַי, וְאִף שְׁנִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֲבִד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּךָ וְכוּ', וְכֵאלוֹ אִף פֶּעַם כָּבֵר לֹא תוֹשֵׁעַ, עֲלֶיךָ לְזָכֹר, כִּי אֵינִי לָךְ מִי שֵׁיֵעֶזֶר לָךְ, רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ. וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְנֶה אֵל שׁוֹם בְּשׂוֹר וְדָם, אֲשֶׁר רַק יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ אוֹ לְהִפְיֵלָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ בְּעֶדְךָ תְּמִיד, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ רַק חֲסִדִים וְיְשׁוּעוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקְצֵן, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּר יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים עִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵתָה מִקְהֵיל קְהֵלוֹת וְלוֹמֵד בְּרַבִּים תּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם אוֹרֵתָא דְּעֵתִיקָא סְתִימָאָה, גְּלוּי אֹר הַכְּתוּר הָעֲלִיּוֹן וְכוּ', ג' רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ'. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ג:): הַסֵּכֶת עָשׂוּ כְּתוּבֵי כְּתוּבֵי וְעִסְקוּ בַּתּוֹרָה, לְפִי שְׂאֵין הַתּוֹרָה נִקְנִית אֶלָּא בְּחִבּוּרָהּ, וּבְפִרְטוּיּוֹת אֹר רַבְּנוּ ז"ל הוּא כָּל-כָּךְ גְּדוֹל, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי חִבּוּרָה שְׁלֵמָה, כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא צְנוּר לְהִמְשִׁיךְ גְּלוּי אֶלְקוֹת בְּעוֹלָם, וְלִכְּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ שְׁלִיחוֹת מְסִימַת לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֵל הַפְּעַל בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָא וְכוּ', וְעַל-כֵּן כְּשֶׁמְתְּאֲחִדִּין יְחַד וּמְדַבְּרִים מִתּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי כָּל אֶחָד מִקְבֵּל אֶת נִקְדָּתוֹ הַפִּרְטִית, כִּי הַצְדִּיק הָאֲמֵת הוּא נִקְדָּה הַכְּלָלִית,

וְכָל אֶחָד מִמֶּנּוּ נִקְדָּתוֹ (עַיֵן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ד); וְהִנֵּה
 כְּשֶׁנִּפְגַּם אֶצֶל מִישֵׁהוּ הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה נִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֹרֵךְ הַצַּדִּיק,
 וְקִשָּׁה לּוֹ לְקַבֵּל אֶת נִקְדָּתוֹ, כִּי חִשֵּׁךְ לוֹ, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁקִּלְקַל הַרְבֵּה
 בְּבְרִית, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲזִי הוּא עוֹד מַחְשִׂיךְ גַּם לְאַחֲרִים, שְׁגַם הֵם
 לֹא יוּכְלוּ לְקַבֵּל אֶת נִקְדָּתָם הַפְּרָטִית, וְדָבָר זֶה נֶעְלַם מִכָּל עֵינַי, מֵה
 שְׁנַעֲשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְמִי
 שֵׁישׁ לוֹ נֶפֶשׁ קְדוּשָׁה, וְרוּצָה לְהוֹצִיאָהּ מִהַקְּלָפוֹת תַּכְּף-וּמְדָ כְּשֶׁרַק
 מְאִירִין לְפָנָיו אֶת אֹרֵךְ הַצַּדִּיק, הוּא נִדְּלָק תַּכְּף-וּמְדָ בְּאֹרֵךְ וְחִיוֹת
 דִּקְדוּשָׁה וְכוּ', וְרַץ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ. מֵה שְׂאִין בֶּן מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ נֶפֶשׁ
 טְמֵאָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּאֲשֶׁר מְצוּי הַיּוֹם הַרְבֵּה, אֲזִי הוּא בְּכָלֵל חוּטֵא
 וּמַחְטִיא אֶת אַחֲרִים, שְׂמוֹנְעִים מִמֶּנּוּ אֶת הַתְּשׁוּבָה.

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחִי, מֵה לְפָנֶיךָ! וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה,
 כִּי כִּךְ עָבַר עַל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּדוּשִׁים מְרִירוֹת דְּמִרִירוֹת וְכוּ',
 וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהָאִיר בְּיוֹתֵר אֹרֵךְ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁם הִיָּתָה הַתְּנַגְּדוֹת יוֹתֵר
 גְּדוּלָּה, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁגִּרְשׁוּ אֶתְכֶם מִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאַתֶּם
 מְטֻלְטְלִים מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ', בּוֹדְאֵי זֶה סִימָן שֶׁהִבְעַל-דְּבָר עֵינָיו
 לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֲרַק עֲלֵיכֶם וְכוּ'. לְכֵן רָאוּ לְחַזֵּק עֲצָמְכֶם לְהַמְשִׁיךְ
 לְהַפִּיץ אֶת תּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל וְתַלְמֵד בְּרַבִּים, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדְאֵי יֵשׁ עֲנִין שִׁיתִּהֲפֹךְ
 הַכֹּל לְטוֹבָה.

הָעֵקֶר רָאָה לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי הֵהֲכִרַח לְכָל הַבָּא
 לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוּשָׁה, שִׁיעֲבָרוּ עָלָיו חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכוּ', וְעָלָיו לְדַם
 וְלִשְׁתֵּק וְכוּ', הָעֵקֶר לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק הוּא
 יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לְעֹזֵר, כִּי אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ כָּלֵל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים בְּדַעְתוֹ תְּמִיד אֵמֶתת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז
 יִתְפָּרְדוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְלֹא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם מְקָרָה רָע, וְאֹרֵךְ
 יִתְבָּרֵךְ יַחֲוֶף עָלָיו תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"א תתקפח בנחל רנא
י"א תתקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ב פסלו ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל היקר והנעלה ... נרו
יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה, אהובי, אחי היקר! להתאזר בסבלנות גדולה, ותמסר את
עצמך לגמרי אליו יתברך, עד שלא תעשה דבר גדול או דבר קטן
מבלי שתתייעץ עצמך עמו יתברך, ומה שיהיה נאָרע עמך, לא יהיה
אכפת לך, מאחר שפבר מסרת את עצמך לגמרי אליו יתברך.

עליך לדעת, אהובי, אחי היקר! כי כל עקר תקונך בזה העולם
להיות סבלן, לסבל חרופין וגדופין, ולא לענות למחרפי ולמבוי
נפשך, וביותר עליך לדם ולשתק לגבי אשתך, לבל תתפרע, חס
ושלום, נגדה, ואף שיש לך טענות ומענות עליה וכו', ראה להרגיל
את עצמך לסבל ולסבל ולסבל וכו', ולא לצעק עליה כלל, ומכל
שכן את הילדים אסור להכות וכו'.

ראה להרגיל עצמך לחשב פאלו אפה פבר יצאת מהעולם, ואז
לא יהיה שיך איזה פעס או קפידות על אשתך או על בניך וכו',
כי סוף כל סוף תשאר לבד בפבר, וכל משפחתך יחזרו וכו', ויאכלו
וישתו וישפחו ממך וכו', ואפה תשאר שם לבד וכו', ועל-כן מה
ולמה לך לכעס על אשתך ועל ילדיך, ראה להיות סבלן גדול
בדגמת כמו שתהיה בפבר וכו', משם פבר לא תוכל לברח, רק יהיה
לך ישוב הדעת אמתי שם וכו', כי אין מקום לנוס, וההכרח לשפב
ולחשב ולהתישב וכו', וכשאדם מרגיל את עצמו עוד בחיים חיותו,
אז כל הלך מחשבתו משתנה לטובה.

נא ונא ראה לדבר עם אשתך ועם ילדיך בעדינות ובדרך ארץ
גדול, והעולה על הכל — לך להפיץ קונטרסים, וזה יביא לך שפע
בגשמיות, ותתן את כל הפסך לאשתך, שתהיה לה פרנסה ברנח.

רנב אֲשֶׁר י"א תתקפט בַּנְחַל

נא וְנָא בְּרַח לְךָ מַחֲבוּבוֹת, אֲשֶׁר הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְרַבְּנוּ וְ"ל הַזֵּהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל חוֹבוֹת, שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ חוֹבוֹת, וְלֹא לִהְיוֹת בְּעַל חוֹב.

רָאה, אֶהוּבֵי, אַחֵי הַיָּקָר! מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלוֹלֵא הַעֲצוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל, הֵייתָ טוֹבֵעַ בַּיָּמִים הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים.

רָאה לְשִׁתּוֹת בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי הַנְּחַל, "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה יְסוּדָתָם, וְהֵם מִיָּמֵים מְתוּקִים, מִיָּמֵים בְּרִיאִים, מִיָּמֵים עֲרֵבִים, אֲשֶׁרֵי הַשּׁוֹתָה מֵהֵם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאָז יִזְכֶּה לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן בְּזֶה וּבְכָא לְנִצּוֹחַ נְצִיחִים.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקפט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת הַיְתַשְׁמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה וַיְגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ וְאִיר.

רָאה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת חֲזָק וְאֲמִיץ בְּאֲמוּנָה וּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל נִבְרָא וְנִבְרָא.

אוֹדוֹת שְׁדוּכִים — אֵל תִּדְאָג, כִּי קָדָם יִצִּירַת הַנֹּלָד, כְּכֹר הַכְּרִיזוֹ בַּשָּׁמַיִם 'בֵּת פְּלוֹנֵי לְפְלוֹנֵי' (מוֹעֵד קָטָן יח:), וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדֵאֵי הַזְּמַיִן גַּם לְךָ בֵּת זוּג, וְאֵם תִּתְמִיד בַּתְּפִלוֹת שֶׁל קוֹנְטָרַס "מְצִיאת הַזְּוֹג", תִּרְאֶה יְשׁוּעָה קְרוֹבָה.

רָאה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טבת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַצְּמוּדִים לְלִבִּי, תַּלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַדָּרִים בַּיְבֻנָּאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, הַיְוֵי"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיְבָרְכֵם וַיְנַשְּׂאֵם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיִּזְכְּוּ לְהַנּוֹת מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם להיות ביחד בצוֹתָא חָדָא בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כְּרַצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, שֶׁהָעוֹלָם יֵרָאוּ וַיִּתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאַהֲבָה שֶׁתְּהִיָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (עֵין חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רצב). וְדָבָר זֶה אֲנִי רוֹצֵה וּמְשִׁתַּוְּקֵק לְהַכְנִיס בֵּין כָּל הַתַּלְמִידִים, שְׁנֹזְזָה לְקַיֵּם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, בְּאִפְסָן שְׁנִחְיָה וְנִהְיָה בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, עַד שֶׁהָעוֹלָם יִתְפַּעְלוּ מֵרַב הָאַהֲבָה שֶׁתְּשָׂרָה בִּינֵינוּ מִמֶּשׁ כָּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, שְׂאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת. וְלִכֵּן נָא וְנָא רָאוּ לְאַחֹז אֶת עֲצֻמְכֶם בִּיחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ יֵאמֶר חֲזַק, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְלֵהֲסַתְּפֵל עָלָיו רַק עַל הַטּוֹב שְׁבוּ, כִּי רַע מִמִּילָא יֵשׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד, וְעַל-כֵּן אֵין זֹו מַעֲלָה לְמַצָּא אֶת הָרַע וְהַפְּגָמִים שְׁבַשְׁנִי, כִּי אֵין אָדָם נָקִי מִזֶּה, אֶלָּא עַקֵּר הַמַּעֲלָה הַגְּדוֹלָה וְהַנְּפִלְאָה — כְּשִׁזְזוּכִים לְחַפֵּשׁ וְלְמַצָּא וְלִרְאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב שְׁבִזְזוּלְתוֹ, וּבְזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה; כִּי כְּשֶׁעֲשָׂרָה מִיִּשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בִּיחַד בְּצוֹתָא חָדָא, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם אַהֲבָה גְּדוֹלָה, אֲזִי אֵין שׁוּם כַּח בְּעוֹלָם שְׂיִכּוֹל לְנַצְחָם, וּמִלְאַכִּי מַעֲלָה אֵינָם יְכוּלִים לַעֲמֹד בְּמַחֲצָתָם. וְדָבָר זֶה מְבָאָר בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים. וְעַל-כֵּן עַל זֶה מִתְּפַשֵּׁט הַסֵּמ"ך-מ"ם לְאַרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ, שְׁלֵא יְהִי בִּיחַד עֲשָׂרָה מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצוֹתָא חָדָא וּבְלֵב אֶחָד וְכוּ', כִּי הוּא מְשַׁתְּדֵל שְׂיִהְיָה פְּרוּד בִּינֵיהֶם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְזֶה גוֹרֵם אַרְיִכוּת הַגְּלוּת. וְאֵם הִיוּ רַק עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵתְאַחֲדִים יַחַד בְּלֵב אֶחָד וּבְתַשׁוּקָה אַחַת לַעֲזֹר אִישׁ אֶת

רעהו בין בגשמי ובין ברוחני, ולא יהיה אחד על השני שום טינה וקנאה בלב, יכולים להביא את הגאולה.

ועל-כן, אחי ורעי היקרים! ראו לישוב את עצמכם ולהתבונן בדעתכם היטב היטב, מה פונתי פאן ביבנאל "עיר ברסלב" — לאחד את אנשי שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" התמימים והישרים, החפצים רק בעבודת השם יתברך להתבודד עצמם עמו יתברך, ולדבק עצמם בעצם עצמיות אלקותו יתברך, ולהתמיד בתורה הקדושה, להיות ולטייל בכל חלקי התורה הקדושה, ולהתפלל התפללות בכונה ובדבקות אמיתית, שנוזקה להתאסף יחד ולגור בעיירה הנפלאה הזו, עיירה שקטה, עיירה ששם רואים בעיני בשר, איך מתאחדים שמאי וארעא יחד, עיירה שהאוויר כל-כף נקי, עיירה שהנוף כל-כף מקסים, ששם יכולים לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בלי שום מניעות ועכובים ובלבולים.

ולכן ראו לעזר לי, אף שהסמ"ך-מ"ם עומד עכשו לארכו ולרחבו כחומה בצורה, לבלי שישתופפו אל הקבוץ הקדוש שלנו אפלו עוד משפחה אחת, כי הוא מאד מפתח מקבוץ קדוש ונורא כזה, עשרה מאנשי שלומנו היקרים, שישבו יחד באהבה, אחוה ורעות, עם כל זאת אם תקחו את עצמכם בידיכם, וכל אחד ואחד ישתדל להבין את זולתו ולעזר לו בגשמיות וברוחניות, סוף כל סוף נזכה לשבר את כל החומות והבריחים והדלתים שהקים הסמ"ך-מ"ם וכת דילה, ונזכה שישתופפו עוד משפחות רבות בקבוץ שלנו, עד שנוכל לראות במו עינינו עיר ברסלב במלא מוכן המלה, עיר של תורה ויראה על-פי דעת רבנו ז"ל.

אחי ורעי היקרים! ראו להשתדל להתפלל בכל יום ערב ובקר וצהרים במנין, כי מעלת תפלה בצבור אין לתאר ואין לשער כלל, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.), שבזמן שהצבור מתפללים, אז הוא עת רצון גדול בשמים, וכן צבור שלם אין דנים אותם בשמים, כי אין הצבור נדון אלא אחר רבו, ואצל הקדוש-ברוך-הוא מאד מאד חשובה תפלה בצבור, כי על כל עשרה שכינתא שריא

אֲשֶׁר י"א תתקצ בְּנַחֵל רנה

(סנהדרין ט). וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשַׁעַה שְׂיִצְא מֵעִיר בְּרֶסֶלַב לְהַסְתַּלַּק וּלְעֵלוֹת לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ' וְכוּ' בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד וְתַתְּפְּלוּ בְּיַחַד, תּוּכְלוּ עוֹד לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם", וְכֵן אָמַר פַּעַם רַבְּנּוּ ו"ל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אֲשֶׁר גָּרוּ בְּעִיר נְעַמִּירוּב, שְׁהִיָּה לָהֶם מְגִנָּן מִיַּחַד, וְהַתְּפַלְּלוּ בְּיַחַד בְּצוֹתָא חַדָּא: "הֲלֹא הַמְּגִנָּן שְׁלָכֶם בּוֹקֵעַ רְקִיעִים"; וּמְכַל זֶה תְּבִינוּ וְתַשְׁפִּילוּ אִיךָ הִיָּה יָקָר אֲצֶל רַבְּנּוּ ו"ל, שְׂאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיָּקְרִים הַתְּפַלְּלוּ יַחַד.

וּצְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שְׁהִיָּה בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ אַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְשֵׁלָא יִקְפְּחוּ אֶת שׁוּם בְּרִיָּה, אֲלֹא לְחַלֵּק אֶת הָעֲלִיּוֹת לְתוֹרָה בֵּין כָּל הַמַּתְּפַלְּלִים שׁוּה בְּשׁוּה. וְכֵן מִי שְׁרוּצָה לְהַתְּפַלְּל לְפָנֵי הָעַמּוּד שְׂיַתְּפַלְּל, הָעֵקֶר שֶׁתְּשֻׁרָה בֵּינְכֶם אַהֲבָה גְּדוּלָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְקַיֵּם אֶת כָּל זֹאת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה, שְׁסוּף כָּל סוּף יִפְתָּחוּ כָּל הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר עֲדִין נְעוּלִים, וְיִכְנָסוּ לְגוּר שָׁם מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שְׁלַבֵּל תַּזְנִיחוּ אֶת הַיּוֹשְׁבִים שָׁם זֶה עֲשֻׁרוֹת שָׁנִים לְקִרְבָּם בְּתַכְלִית הַקְּרוּב וּלְהַתְּיַדַד עִמָּהֶם, וְלַעֲזֹר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּמָה שְׁיִכּוּלִים לַעֲזֹר לוֹ — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל שְׁכָן בְּרוּחַנִיּוֹת, לְהַקְדִים לְכָל אֶחָד שְׁלוֹם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּגוֹן: "בְּקָר טוֹב", "עֲרַב טוֹב", "שְׁבַת שְׁלוֹם" וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְחַכּוֹת שֶׁהוּא יִקְדִים לְשֵׁאל בְּשְׁלוֹמוֹ, אֲלֹא בְּדַבָּר זֶה צְרִיכִים לְהִיּוֹת זְהִיר וְזָרִיז, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל עַל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, שֶׁלֹּא הִקְדִימוֹ אָדָם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְאֶפְלוּ נִכְרִי בְּשׁוּק (בְּרִכּוֹת יז.), וּמְכַל שְׁכָן בְּעִירָה זֹו לְעוֹלָם תִּהְיֶה מִקְדִּימִים לְשֵׁאל בְּשְׁלוֹם שְׁכֵנֵיכֶם, וְתִסְבִּירוּ לָהֶם פְּנִים, וְחַס וְשְׁלוֹם, לֹא לְקַטְרֵג עַל שׁוּם בְּרִיָּה, רַק לִילֵךְ עִמּוֹ בְּדַרְךְ אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּלְאַרְחוּ בְּבֵיתוֹ לְכַבּוֹד שְׁבַת-קַדְשׁ וְיוֹם טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקַרֵב אֶת כָּל דְּרֵי הָעִירָה הַנְּפֻלָּאָה הַזֹּאת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזַכּוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְשַׁפֵּעַ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה בְּפִרְנָסָה, וְהַרְחַבָּה גְּדוּלָּה מִיָּדוֹ הַמְּלָאָה וְהַפְּתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחַבָּה.

אֲחִי וְרַעֲי הַיָּקָרִים! הֵן אֲמַת שְׂאֲנֵי יוֹדַע, שְׁכָל הַהִתְחַלּוֹת קִשׁוֹת,

ובכפרט במקום כזה, שְלַעַת עֵתָה עֲדִין רְחוּקִים לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', עַם כָּל זֹאת כָּבֵר עֲזָרְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּפְתַחְנוּ גַן בַּעֲבוּר יְלִדֵינוּ, שָׁבוּ לומְדִים עַל טְהַרַת הַקְדָּשׁ, וְעַלִיכֶם לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹא יִתְבַטֵּל הַגֵּן, חֵס וְשֵׁלוֹם, אֲלֵא לְחַזְקוֹ וּלְהוֹסִיף תְּלִמִידִים, וְשִׁילְמֵדוּ שֶׁם רַק אֲמוּנָה טְהוֹרָה וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְכֵן יַעֲזֹר לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה עוֹד לְהַקִּים תְּלִמוּד תּוֹרָה לִילְדִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת לְלִמּוּד עַל טְהַרַת הַקְדָּשׁ, וְיִשְׁיבָה לְבַחֲוִירִים וְכוֹלָל לְאַבְרָכִים, וְכֵן שְׁיִהְיֶה לְכֹל אֶחָד בֵּית וְדִירָה וְגִנָּה יָפָה סְבִיב עִם כָּל מֵינֵי פְרוֹת מְתוֹקִים לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד.

נָא וְנָא רְאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכֹל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפְרָטִיּוֹת, שְׁיִרְאֶה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִנְפַח בִּי, וּבִאֲפֶן הַזֶּה נִהְיֶה מְקַשְׁרִים יַחַד כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קעג), שֶׁעַל-יְדֵי הַכְּתָב מְפִירִים אֶת הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן מוּבָא (שֶׁם קצב), שֶׁבְּתוֹךְ הַכְּתָב מְנַח פָּנָיו שֶׁכָּלוּ וְחִכְמָתוֹ, עֵינֵי שָׁם.

י"א תתקצא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ג' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיד נַפְשִׁי ... גְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְחָת בִּי, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכָּה לְבַשְׂרָנִי תָמִיד

אָשֶׁר י"א תתקצב בַּנְחָל רְנוּ

בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, אֲשֶׁר בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (עַיֵן סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת
בְּשׁוּרָה, סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא רָגִיל לֹמַר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, הוּא נִתְלַבֵּשׁ
מִבְּחִינַת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא; וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְבִשֵׁר תָּמִיד
בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת לְחַבְרוֹ וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַקַּנָּה אֶת הַדִּינָה עִם הַגִּינָה,
וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וְתַעֲשֶׂה שֵׁם הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת, וְיִהְיֶה
חֶלְקִי עִם חֶלְקֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לֹמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, כִּי מַעֲלַת אַמִּירַת תְּהִלִּים
— אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה גּוֹרֵם לְפִתּוֹחַ שְׁעָרֵי שָׁמַיִם,
וְלְהַמְשִׁיךְ נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַקַּנּוּ אֶת הַבַּיִת וְהַגְּנֹה, וְיִהְיֶה
בֵּיתְכֶם בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וְתִזְכּוּ שֵׁם לְבָנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים
וְצַדִּיקָנוֹת, וְתִכְנִסוּ שֵׁם אוֹרְחִים.

נָא וְנָא רְאוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת וּבְהִבְנָה הַדְּדִית,
וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּבְזָכוֹת זֶה אֶף פָּעַם לֹא יִחַסֵּר לָכֶם
שׁוֹם דָּבָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רנח אָשֶׁר י"א תתקצג — י"א תתקצד בַּנְחַל
י"א תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יָדֶיךָ נַפְשֵׁי ... גֵּרוֹ
יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַ עֲבָר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִכֶּם,
וְאָנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם בְּכֹל יוֹם, שְׂיֵעֶזֶר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וַיְהִיֶה לָכֶם אֵף טוֹב תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל
תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרָגַע, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה
נִסִּים נִגְלִים שְׂיֵעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הָעֶקֶר הוּא סְבָלְנוֹת, כִּי
עַל-יָדֶי מַעֲט סְבָלְנוֹת זוֹכִים אַחֲרֶיךָ לִישׁוּעָה גְּדוּלָה עַד מְאֹד, וְכִפִּי
שְׁהָאֲדָם סוֹבֵל בַּהֲתַחֲלָה, בֵּן מְקַבֵּל חֲזָרָה כְּפָלִים מֵלֹא חֲפָנִים בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"א תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, וְאָנִי מִתְפַּלֵּל בְּכֹל
יוֹם, שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְהַגִּיעַ לְבַיִת וְדִירָה שֶׁל עֲצָמְכֶם,
וּלְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוּלָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת בְּעִלְךָ, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא,
שֶׁתִּזְכּוּ לְהַפְלִל בְּכַבּוּדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתוֹלִידוֹ עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִהַשְׁמַיִם,
לְרְאוֹת אֵיךְ יִהְיֶה חִזּוֹק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְאֵל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה,

אָשֶׁר י"א תתקצה בנחל רנט

ועל־כֵּן מִי שֵׁישׁ בּוֹ כַחַת הַנֶּפֶשׁ יוֹתֵר גְּדוּלִים, אוֹתוֹ מְנַסִּים בְּנִסְיוֹנוֹת יוֹתֵר גְּדוּלִים. וּמֵאַחַר שְׁעוֹבֵר דִּיקָא עֲלֵיכֶם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה קִטְנוֹת וְצִמְצוּמִים, בּוֹדָאי יֵשׁ בְּכֶם כַחַת עֲצוּמִים. עַל־כֵּן רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְעוֹד תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

נָא וְנָא רְאֵי לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִקְרָבֶם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּדַרְכֵי נֶעַם, כִּי דְבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ג' טבת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵיד נַפְשֵׁי ... גְרו יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְנִגְלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר. וְזֶה עֵקֶר מַעֲלַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמָּד עַל אֵף תִּקְוֵה הַקִּטְנוֹת וְהַיְרִידוֹת וְהַנִּפְיִלוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, וְכֹל מִי שְׁעוֹבָרוֹת עָלָיו יוֹתֵר יְרִידוֹת וְנִפְיִלוֹת וּמְחַזִּיק מֵעַמָּד, מַעֲלָתוֹ גְּבוּהָה מְאֹד בְּשָׂמִים, כִּי הוּא מִרְאֶה לְדַעַת, אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֵלֶקוֹת גָּמוּר, וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, רַק בּוֹרַח תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּכָא!

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רס אָשֶׁר י"א תתקצו — י"א תתקצו בַּנְחֵל
י"א תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טבת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּכָל עֲנִינֵיכֶם, וַיִּמְלֵא אֶת כָּל מְשָׁלוֹתֵיכֶם לְטוֹבָה.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ תָּמִיד, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכִים שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵית. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): כְּשֵׁיט כְּבוֹד בְּבֵית, הֵינּוּ כְּשֶׁהִבְעַל מְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת הַבְּעַל, נִמְשָׁךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת.

רְאוּ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד תָּמִיד, וְאִזּוּ תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָכֶם עוֹד בֵּית וְדִירָה לְעִצְמָכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַכְנִיס בּוֹ אוֹרְחִים הַגּוֹנִים. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טבת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְשֻׁתָּקֵק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ הַעֲנִינִים אֲצַלְךָ, וְאִיךָ אַתָּה מְסַתְּדֵר, וּמָה עִם הַקְרָקַע שְׁקָנִיתָ, וּמָה הַתְּכַנְיּוֹת שְׁלָךְ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא מֵהַכּוֹחַ אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקְךָ לְבָנוֹת לְעִצְמָךְ בֵּית, וַיְהִיָּה בֵּיתְךָ בֵּית וַעֲד לְחֲכָמִים, וְתִזְכֶּה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים הַגּוֹנִים לְתוֹךְ בֵּיתְךָ.

אֲשֶׁר י"א תתקצח בַּנְחַל רסא

רָאָה, אַהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתְבַרְךָ, לִידַע שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיךָ יתְבַרְךָ כָּלֵל, וְהוּא יתְבַרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְכָל מָה שְׂמִכְנִיסִים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, כֵּן מְתַרְחֶבֶת וּמְתַפְשֶׁטֶת דַּעְתּוֹ, כִּי הָאַמוּנָה הִיא יְסוּד הַכָּל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אֲצֵל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי הָעֶקֶר הוּא הָאַמוּנָה; וְעֶקֶר הָאַמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת כְּמוֹ שְׂאֲנָשִׁים וְהַמוֹן עִם הַכְּשָׁרִים מְאַמִּינִים (עֵין שִׁיחוֹת הַר"ן, סִמָּן לג).

אַהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! יֵשׁ מְאֹד הַחֶכֶם: אֵין מְדָה טוֹבָה בְּזִרְיוֹת, וְאֵין רָעָה כְּעֲצָלוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׂמַדַּת הַזִּרְיוֹת תְּלוּיָה בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּפִי שְׂהֶאֱדָם מְאַמֵּין בּוֹ יתְבַרְךָ, אֲשֶׁר הַכָּל רַק מִמֶּנּוּ יתְבַרְךָ, כְּמוֹ-כֵן הוּא זְרִיז עַד מְאֹד, וְקוֹפֵץ בְּתוֹךְ הַכָּל וְכוּ', וְאֵינוֹ מְתַפְעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂכַעוֹלָם, כִּי עֵינָיו צוֹפִיּוֹת תְּמִיד רַק אֵלָיו יתְבַרְךָ. מָה שְׂאִין כֵּן עֲצָלוֹת בָּאָה מִחֶסְרוֹן אַמוּנָה, שְׂאֵז נִתְפַּשֶּׁטֶת עֲלָיו הָעֲצָלוֹת וְהָעֲצָבוֹת וְהַכְּבֻדוֹת, וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבַר (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמָּן קנה).

רָאָה, אַהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ בְּמַדַּת הַשְּׂמִחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אַחֵרִים, כִּי בְּמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים הַשְּׂתַדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ, הֵינּוּ בְּמִקּוֹם שְׂאִין מִי שִׂיחֲזֵק אוֹתָךְ תִּרְאֶה אֶתָּה לְחִזֵּק אֶת אַחֵרִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"א תתקצח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם עֲלֵיכֶם, שְׂתִיתֵן לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ וְנַחַת מֵהַיְלָדִים, וְשִׂיְהִיּוּ בְּרִיָּאִים וְשְׁלָמִים וְחֲזָקִים,

וַיִּגְדְּלוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּת, וְאֵת תְּהֵי בְרִיאָה, וַיְהִי בֵיתְכֶם בֵּית וְעַד
לְחַכְמִים, וַיְהִי לְכֶם תָּמִיד רַק טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזְק וּלְאַמֵּץ אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי אִשָּׁה מְשַׁכֶּלֶת מְחַזְקָת
אֶת בְּעֵלָהּ תָּמִיד, וּכְשֵׁטוֹב לְבַעַל, אֲזִי מְמִילָא טוֹב לְאִשָּׁה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְכַפְרִטִיּוֹת שְׂשִׂמְחָתְךָ
הִיא שְׂמִיחָה רוּחָנִית, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", יַעֲזֹר
לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַדִּירָה שְׂבָה אֵתָה גֵּר תְּהִיָּה שְׁלָךְ, וְתִזְכָּה
לְקַנּוּת אוֹתָהּ, וְתִסְתַּדְּרוּ הַיֵּטֵב, וַיְהִי בֵיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחַכְמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הָאַמוּנָה הִיא הַכֹּל, וְעַקֵּר תִּפְאַרְתּוֹ שֶׁל
אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא מִדַּת הָאַמוּנָה כִּידוּעַ לַיּוֹדְעִים, כִּי
הָעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָא בְּחִינַת אִשָּׁה, שֶׁהִיא הַמְּלָכוּת הַמְּקַבֶּלֶת הַשֶּׁפַע,
וְעַל-כֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְסַתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם וּמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה שְׂהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלָיו שֶׁפַע גְּשָׁמִי וְשֶׁפַע
רוּחָנִי, שְׂזֶה סוּד מְאַמְרָם ז"ל (תְּעִינִית ו:): מְטָרָא בְּעֵלָה דְאַרְעָא הוּא;
כִּי הַמְטָר הוּא סוּד מְרָאָה, טַעַם, רִיחַ, שֶׁהוּא הַשֶּׁפַעוֹת שֶׁל
הָעוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה — אֶל הָעֲשִׂיָּה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים — אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ
(אֲבוֹת ה'); וְאָמַר הַחֲכָם: אֵין מַעְלָה כְּזוֹכֵי הַרְבִּים; וּבְזֶה שְׂאֵתָה מְזוֹכָה

אָשֶׁר י"ב אַלְפִים — י"ב א' בְּנַחַל רסג

אֶת הַרְבִּים בְּעֵשִׂית מְקוֹה, תִּזְכֶּה שְׂיִפְתַּח לְפָנֶיךָ עוֹלָם הַבִּינָה שְׁהִיא
הַמְקוֹה הָעֲלִיוֹנָה, וְלִזְכוֹת לְנַעַם הַזֵּוּ"ה וּלְבָקָר בְּהִיכָלוֹ; אֲשֶׁרֶיךָ
שְׁמָסְרוּ אֶת עֵשִׂית הַמְקוֹה בְּיָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב אַלְפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם עֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם
שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּבֵיתְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִזְכְּוּ לְגַדֵּל אֶת
יְלָדֵיכֶם בְּנֶקֶל, וַיְהִיו בְּרִיאִים וְשְׂמוּרִים מִכָּל חַטָּא, וַיִּגְדְּלוּ צְדִיקִים
וְצַדִּיקָנִיּוֹת, וְשִׁתְּהִי בְּרִיאָה תָּמִיד.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם אֶת וּבְעֵלְךָ לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת וּבִהְבִּנָה הַדְּדִית, וְאַחַד יַעֲזֹר אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּהְיֶה
הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם. וְאֲשֶׁרֶי בֵּית כְּזֶה, שְׂיִשׁ הַבְּנָה הַדְּדִית
בֵּין הַבַּעַל לְבֵין הָאִשָּׁה, כִּי אִזּוּ נַעֲשֶׂה הַבֵּית מִשְׁכָּן לְהַשְׁכִּינָה,
אֲשֶׁרֶיָּהֶם וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקָם!

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ב א'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מַקֵּץ, ג' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו'ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק מְעַמָּד רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה
 פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְזֶה כָּלֵל כָּל הַלְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב (תהלים קיט): "כָּל מְצוּוֹתַיךָ אֲמוּנָה", שֶׁכָּל הַמְצוּוֹת צְרִיכוֹת
 לְהֵבִיא אֶת הָאָדָם אֶל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן
 לָנוּ תְּרִי"ג מְצוּוֹת, שֶׁהֵן תְּרִי"ג עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי
 הֵם כְּנֶגֶד הָרַמ"ח אֵיבָרִים וְשִׁס"ה גִּידִים, כִּי כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל
 לָאוּ וְלָאוּ כְּנֶגֶד אֵיבָר וְגִיד מִיַּחַד, כִּפְדוּעַ דְּבָר זֶה מַדְבְּרִי הָאֵלֶּכֶי ר'
 חַיִּים וְיִטְאֵל ז"ל בְּשַׁעַר הַקְּדוּשָׁה שְׁלוֹ, וְכָל תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוּשָׁה סוֹכְבַת
 עַל תְּרִי"ג מְצוּוֹת שֶׁפָּרְשׂוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁקִּבְּלוּ בַתּוֹרָה
 שְׁבַע-עֶלְפָּה מֵהַר סִינַי, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בִּרְרָ וּפְרָשׁ וּגְלָה מְצוּוֹת אַחֲרוֹת,
 שֶׁזֶּה כָּלֵל כָּל הַסְּפָרֵי קֹדֶשׁ שֵׁשׁ בְּיַדְנוֹ, וְכָל הַחֲכָמִים שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת
 שֶׁמְפָרְשִׁים לָנוּ אֵיךְ לְקַיֵּם אֶת הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת; וְעַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ
 לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּשַׁעַה שֶׁאֲנוּ מְקַיְמִים אֶת הַמְצוּוֹת, וְכֵן בְּשַׁעַה
 שֶׁאֲנוּ לוֹמְדִים וּמְבַרְרִים לְעֲצָמֵנוּ אֵיךְ לְקַיֵּם אִיזוֹ מְצוּהָ מִמְצוּוֹתָיו
 יִתְבַּרֵּךְ, וְלְהֶאֱמִין בַּחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁהֵם מְגַלִּים לָנוּ אֶת כָּלֵל
 הַתּוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה.

וְהִנֵּה הַיּוֹנִים הֵם תְּכָלִית הַהַפּוּךְ, שֶׁהֵם הַכּוֹפְרִים וְהַמְתִּינִים
 שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, הַמְתַּלּוֹצְצִים מִהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, וְעַל-כֵּן הֵם
 יוֹצְאִים לְגַמְרֵי מְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכִים לְהִנְצֵל מֵהֵם וּלְבָרַח מֵהֵם וְכו'.

וְהִנֵּה כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, אֲלָא הָעֲנִיּוֹת
 מְנוּלְתָן (עין נדרים סו.). וְעַקֵּר הָעֲנִיּוֹת הִיא הָעֲנִיּוֹת דְּתוֹרָה, וְעַל-כֵּן
 צְרִיכִים לְהַכְנִיס תּוֹרָה בְּעוֹלָם, וְכָל מֵה שֵׁיכְנִיסוּ תּוֹרָה בְּעוֹלָם,
 עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵק הַחֲשָׁךְ, וְלָכֵן טוֹב מְאֹד שֶׁאֲתָה זּוֹכֵה לְהַפִּיץ אֶת
 הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מְסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַמְגַלִּים
 וּמְפָרְסְמִים אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְאֶת רְזִי וְסִתְרֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה וְקֹדֶשֶׁת הַמְצוּוֹת, וּמַעֲלִים אֶת הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים
 וְהַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַשִּׁיב בְּתַשׁוּבָה
 אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי עֲלִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵּךְ מִחַיָּה וּמְהוּה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּבִלְעָדֶיּוֹ יִתְבַּרֵּךְ אֵין שׁוֹם בְּרִיָּה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לָךְ דְּבַר טוֹב וְרַע, כִּי הַכֹּל בְּיַדוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הַמְּאֲמִין הַאֲמֵתִי, יוֹדֵעַ אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵּךְ מִחַיָּה וּמְהוּה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ גַּעֲלָם וְגִסְתָּר בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעַל-כֵּן נִקְרָא הָעוֹלָם מְלִשׁוֹן הָעֵלָם, כִּי שָׁם גַּעֲלָם וְגִנּוּז אֲמֵתִת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וּכְשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ זֹאת, עַל-יְדֵי-זֶה מְגַלָּה אֶת הָעֲלָמָה וְהַהִסְתָּרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִגִּיעַ אֶל זֶה.

הַמְּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב ב'.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ טַבַּת, ו' דְּחִנּוּכָה ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִּיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, כִּי אֶתָּה חִקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, וּמְאֹד מְאֹד אֶתָּה חִסֵּר לִי, אֶף בְּוַדָּאִי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁסַבֵּב סִבּוֹת לְטוֹבָה שְׁתִּשְׁאָר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבְוַדָּאִי נִתְוַעַד בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין אֶתָּה יְכוּל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר בְּעֲצָמֶךָ אֶת גִּדְל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁזָכִיתָ לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל, וְלִקְנוֹת בֵּית דִּירָה וְגִנָּה יָפָה בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְנִס לְגוֹר שָׁם בְּקַבִּיעוֹת, וַיִּוְלְדוּ לָךְ בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוֹת, וְתִגְלָה אֶת אֲמֵתִת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

נָא וְנָא רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד מְאֹד עַל-פִּי הַהַקְּדָמוֹת

שְׁקִבְלֵת אֶצְלָנוּ — הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, שֶׁתִּתְמַיֵּד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְהֵן בְּתַפְלָה — לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב, חֲצוֹת, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְתַרְבֵּה בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים וְ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְיִקְבַּל אֶת תּוֹרַתְךָ וְתַפְלָתְךָ, עַד שֶׁתִּזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְחַן — הֵן לְמַעַלָּה אֶצְלוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְהֵן לְמַטָּה בְּעֵינֵי כָל רוֹאֵיךָ.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְתָּ אֶצְלָנוּ, וְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁתִּזְכֶּה לְעֲשִׂירוֹת דִּקְדוּשָׁה, כְּמֵאֲמָרְם ז"ל (בְּבֹא מִצִּיעָא נֹט): אֹקִירוּ לְנִשְׁיְכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יְתַבְּרֵךְ, וְאָמַר הַחֲכָם: "כְּשֶׁאֲתָה מְקֻנָּה, אַל תִּקְנֶה — כִּי אִם לְבוֹרְאֵךְ, וְכִשֶׁתִּפְחַד, אַל תִּפְחַד — כִּי אִם מִחֲטָאֵיךָ"; וְזֶה צְרִיכִים לְחַקֵּק בְּדַעְתּוֹ תְּמִיד, שְׂאִין לָנוּ רַק הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעֲלִינוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְלִשְׁקֹד עֲצָמָנוּ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שְׂאָנוּ עוֹשִׂים, בְּאִפְּן שְׂנֻקְנָה רַק אֱלֹוֵי יְתַבְּרֵךְ, וְנִפְחַד לֹא לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים נֶגֶד רְצוֹנוֹ יְתַבְּרֵךְ.

מְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח, אִם אֲזַכֶּה לְקַבֵּל מִמֶּךָ מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב ג'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וַיַּגֵּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד יְגִיק וְחִפִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי, וְגִדֵּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲתָה חֲקוּק בְּנִימֵי נַפְשִׁי, וּבְפֶרֶטִיּוֹת כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה, אֵיךְ שֶׁהִבְעַל-דְּבָר לֹקַח אֶת עֲצָמוֹ אֵלֶיךָ, וּמוֹנֵעַ אוֹתְךָ

לא להתקרב אל רבנו ז"ל וכו', בודאי יש לה כחות הנפש עצומים, כי אחרת לא היו לה כל-כף הרבה מניעות. וזה כלל גדול, כי במקום שיש חשך והסתרה ואפלה גדולה, הינו שמחשיכים ומאפילים ומסתירים אותו, בידוע ששם גנוז אור גדול ונורא מאד, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם עושה את שלו. וכדרכי לומר בדרך צחות, כי השודדים אינם אורכים על משאית של זבל, אלא על משאית המוליכה זהב וכסף ויהלומים...

מה אמר לה, ידידי היקר! החיים של האדם בזה העולם מלאים מרירות קשה ומרה, ואין לה אדם שלא יעברו עליו בכל יום קטנות וירידות ויסורים, ונחשך ממנו האור אין סוף ברוך הוא, ויושב שבור ורצוץ, והרבה פעמים נדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, וכאלו כבר אף פעם בחייו לא יוכל להגביה ולהתרומם בעבודתו יתברך שמו, ואף שמקדם בער והתלהב מאד אליו יתברך וכו', עם כל זאת בכל פעם נעלמת ונסתרת ממנו הארה הזאת, עד שכמעט שכמעט נמאסים לו כל חייו וכו' וכו'. ועל זה בא רבנו ז"ל, ומאיר בנו את התחזקותו הנוראה והנפלאה, לגלות ולפרסם לנו, שבתקף הקטנות והדחקות והמרירות והיסורים, צריך לחזק את עצמו וכו'.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך, ואל תניח את עצמך לפל בשום פנים ואפן, ואל תסתפל על המניעות שיש לה, אלא אדרבה תקים (תהלים קיט, מו): "ואדרבה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש", שתגלה לכלם את אמתת מציאותו יתברך, ועם כלם תדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית. ובפרט עם אחיך היקר וכן עם חבריך היקרים, ולא תתביש מאף אחד. ובודאי אם יכולים להסתיר את ההתקרבות, כדי שלא יתגבר הצד שפנגד — מה טוב ומה נעים, אבל במקום שאין לחשות, שם אין מה להתביש, כמו שאמר לנו רבנו ז"ל: מה לכם להתביש? ! אין לכם להתביש כלל, בשבילנו נברא העולם וכו'.

ראה, אהובי, אחי היקר! לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו

יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְתַהֲיֶיהָ עֲקֻשָׁן גָּדוֹל עַל זֶה. וּכְבָר אָמַר הַתְּנָא (אָבוֹת ב, ה): בְּמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים הִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ; הֵינּוּ בְּמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים שְׂיִכּוּלִים לְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, עָלָיו לְהִשְׁתַּדֵּל בְּעֲצָמוֹ לְהִיּוֹת אִישׁ שְׂיִחְזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִיַּי אָפְנִים, וַיִּגְלֶה לְכָלֵם כִּי אֵין שׂוֹם גִּ'אוֹשׁ כָּלָל, וְזֶה בְּמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים, הֵינּוּ שְׂאִין בְּגִי אָדָם יְכוּלִים לְחִזֵּק אוֹתִי, שְׁלֹא אֶיֶאֱשׁ אֶת עֲצָמִי, וְאֶשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ, שֶׁהוּא רִאשֵׁי תְבוּת: אֵין שׂוֹם גִּ'אוֹשׁ, הֵינּוּ שְׂיִחְזֵק אֶת עֲצָמוֹ וַיִּחְזֵק אֶת אַחֵרִים; כִּי כְּשֶׁאָדָם רוֹאֶה שְׂאִין לוֹ מִי שְׂיִחְזֵק אוֹתוֹ, יִלְךָ וַיִּחְזֵק אַחֵרִים, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רֵאֵה לְדַבֵּר תְּמִיד עִם יְדִידֵינוּ ... וְכֵן עִם אַחִיךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב ד'.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעִבּוּדְתֶךָ וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּרִיאוֹת חַיִּיךָ קוֹדְמֹת, וְאִם אֶת מַרְגִּישָׁה שְׂוֶה קָשָׁה לָךְ, אִזִּי תַעֲזֹבִי תַכְף-וּמִיד, וְאֵל תַּרְגִּישִׁי שׂוֹם יְסוּרֵי מִצָּפוֹן כָּלָל, כִּי הֵילָדִים שְׁלָךְ חֲשׂוּבִים יוֹתֵר.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לִילְדֶיךָ, וַיִּתְפַּתְחוּ בְּלִמּוּדִים וּבְשִׂכְלָם.

גַּא וְנֵא לְצֵאת מִהַעֲצָבוֹת וְהִדְכָאוֹן, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה. וְהַעֲקֵר לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁמְעַע כָּלִי

זָמַר בְּכָל יוֹם, וְלִרְאוֹת שְׂבִיבֵית תְּהִיָּה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה. כִּי לְדַעֲתִי,
כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הַיְלָדִים, זֶה רַק מְרַב הַמְתַּחֲחִים וְהַעֲצָבָנוֹת
וְהַדְּכָאוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ' שְׂעוֹבְרִים עָלֶיךָ, וּבְשִׁבִיל זֶה אֵין לָךְ פְּנָאִי
וְסִבְלָנוֹת בְּעִבוּרָם, אֲבָל אִם הֵיטָה לָךְ סִבְלָנוֹת, אֲזִי הַיְלָדִים הֵיוּ
מִשְׁתַּנִּים לְגַמְרִי. לְזוֹת אָנִי מֵיַעַץ אוֹתָךְ, שְׂבִיבֵית יִשְׁמַע תָּמִיד קוֹל
זָמַר עַל-יְדֵי טִיִּיפ קֶסֶטָה, וְזֶה יִכְנִיס אֲוִירָה שְׂמֵחָה וְעֲלִינָה בְּבֵית.

וְאוֹדוֹת וְכוּ', עָלֶיךָ לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפֶךָ, וְהַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא יִרְפָּא אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וְכֵן בְּעֲלֶיךָ הַיְקָר תְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה.

רְאֵי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה
שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת אֹז, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב ה'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו, תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקְדוֹשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם
יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד לְהַתְּעַלּוֹת בְּעִבוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל-פִּי דְרָךְ הַקַּל וְהַנָּעִים שְׁגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא —
לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר
בְּאִמַּת מִי שְׁזוֹכָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, מְרַגֵּשׁ
כָּל מִינֵי נְעִימוֹת יְדִידוֹת חֵיוֹת זֵיו אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין לָךְ עוֹד עֲצָה
קְלָה וְנִעִמָּה כְּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ. עַל-כֵּן רְאוּ
לְהַתְּמִיד בְּעִבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת תָּמִיד, וְאֲזוּ תִרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו רְגִילִים לוֹמְרִי:
אֲלֵמְלָא לֹא זָכִינוּ לְהַתְּקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל רַק לְהַתְּוַדַּע מִהַעֲבֻדָה

ער אשר י"ב ו' בנחל

הקדושה הזו של תפלה והתבודדות — גם-כן כדאי, ומכל שכן וכל שכן שעל-ידי רבנו ז"ל זכינו לעוד עצות נוראות ונפלאות איך לחזק את עצמנו להיות בשמחה תמיד, ואיך להתמיד בתורה הקדושה.

נא ונא לשמר מאד מאד על הזמן היקר, כי אין עוד דבר יקר כמו זמן, אשר בשום כסף שבעולם אי אפשר לקנותו, ותכף-ומיד קשעובר הזמן, אי אפשר להחזירו בשום אופן כלל.

עליכם לדעת, כי על בטול זמן יש יצר הרע גדול מאד, והיצר הרע עובד על האדם לבטלו ולשברו, העקר שיבטל את זמנו. ורואים בחוש, איך שעובדים על כל אחד ואחד בכל יום משברים וגלים, העקר שיאבד את היום שלו, שילך להכל ולריק, על-כן ראו לזרז את עצמכם לשמר את הזמן היקר, ותדברו הרבה עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה כזו, הצלחה שאין לתאר ולשער כלל. וכן ראו להתמיד בתורה הקדושה, ואז תראו נוראות נפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ראו לחזק את עצמכם להיות ביחד תמיד כרצונו של רבנו ז"ל, שרצה שנתחזק את עצמנו ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ב ו'.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, כ"ח טבת ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי עם המעות לצרכי ביתי, כן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לך בכל הענינים בגשמיות וברוחניות ובבריאות הנפש ובבריאות הגוף.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! בְּכָל יוֹם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, עַד שְׁאִין אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁלֹא תַעֲבֹר עָלָיו אִיזוֹ צָרָה אוֹ בְּעִיָּה — הֵן מַעֲצָמוֹ, הֵן מֵאֲשֶׁתּוֹ וְהֵן מִלְּדָוּוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְנַחֵם, כִּי אִם עַל-יְדֵי אוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הֵינּוּ שֶׁהָאָדָם יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֲמוּנַת הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, עַד שְׁיִרְאֶה אוֹתוֹ בְּעֵינֵי הַשָּׁכֶל. וְזוֹ כָּל עֲבוּדַת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים וְהַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, שֶׁהֵם מְצַמְצָמִים אֶת הָאוֹר אֵין סוּף, וּמּוֹרִידִים אֶת זֶה לְכָל הַחוֹלִים וְהַפְּצוּעִים, הַקְּטַנִּים וְהַנְּרֻדִּים, עַד שְׁמֵי שָׁרָק טוֹעֵם מְאוֹרָם, גַּם-כֵּן זוֹכָה לְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

אֵךְ דָּא עֵקָא, כְּשֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם יוֹדַע זֹאת, עַל-כֵּן הוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַסְתִּיר אֶת הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד שֶׁעַל-פִּי-רַב רַב הָעוֹלָם מִתְרַחֵקִים מֵהֶם.

אָבֵל הַצְּדִיקִים הֵם כָּל-כָּף רַחֲמָנִים, כְּמוֹ שְׁמַבִּיא רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), בְּסוּד: "כִּי מְרַחֵם יְנַהַגֵם", הֵינּוּ הַצְּדִיק מְרַחֵם, וְיוֹדַע אֵיךְ לְהַנְהִיג אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, דְּרֵי מַעֲלָה וְדְרֵי מִטָּה, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁהַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ לּוֹחֵם עִמָּהֶם, לְזֹאת הֵם מְכַנְּסִים אֶת כָּל חֲדוּשֵׁיהֶם בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְשֵׁם גּוֹנְזִים אֶת הָאוֹר. וּבְזֶה יֵשׁ בְּחִירָה — אִם יֵשׁ אָדָם בְּעַל שָׁכֶל, אֲזִי מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּסִפְרֵי הַצְּדִיקִים, וְרוֹאֶה שֶׁם נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת עַד מְאֹד, וְאִם אֵין לוֹ שָׁכֶל, אֲזִי מִתְרַחֵק וּמְדַבֵּר עַל זֶה.

עַל-כֵּן-כָּל-פָּנִים בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם קָשָׁה וְכָבֵד לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה טֹבַע שֶׁל אָדָם בְּעַל בְּחִירָה, שֶׁקָּשָׁה לְקַבֵּל מִזּוּלָתוֹ, אָבֵל מְסַפֵּר בְּגִלְגָּל לְקַבֵּל, וְגַם כְּשֶׁהַצְּדִיק כָּבֵד נִסְתַּלֵּק, אָבֵל אֲזוֹ כָּבֵד יֵשׁ בְּחִירָה לְפָתוּחַ אֶת הַסֵּפֶר, כִּי הַכְּרִיכָה שֶׁבְּסֵפֶר הַיָּא בְּעֲצָמָה הַמְּנִיעָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

עַל-כֵּן עָלִינוּ לְשִׁמּוּחַ מְאֹד מְאֹד, שֶׁעַל-כֵּן-פָּנִים אֵין אָנוּ חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּדַבְּרוֹת אֲמֵת, וּמִשְׁתַּדְּלִים לְהֵאִיר גַּם בָּנוּ אֶת אֲמֵתַת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּכְפִי שְׁנִבְטַל

את דעתנו ושכלנו אליהם, כן יאיר גם עלינו אורו ותברך, עד שנשתעשע בשעשוע דמלקא.

כי באמת עליך לדעת, אהובי, אחי היקר! שיכולים להיות בזה העולם חיים נעימים, חיים נצחיים, רק אם מנצלים את הזמן היקר, ובמקום להיות בעצבות ועצלות ולהסתובב כחולה וכו', יותר טוב לשמח ולעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ולדבר עמו ותברך בלשון שרגילים בה. ואף שזה קשה וכבד מאד, ובפרט מי שנפל מהאמונה הקדושה, לו כבד מאד לדבר עמו ותברך; כי המאמין האמתי, שיודע שאין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, הוא תמיד ידבר עמו ותברך. אף למה האדם מתרשל מלדבר עמו ותברך? כי נדמה לו, שבמקומו, שם אין הקדוש-ברוך הוא, מזה בא, שמתרשל מתפלה, אבל כשיש לאדם דעת האמת, אזי מתגבר ומדבר עמו ותברך. וכשאדם מדבר עמו ותברך, אזי כל חייו כבר הולכים בדרך ובצורה אחרת לגמרי. על-כן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ותדבר עמו ותברך.

עליך לדעת, כי שמחה ותפלה הם שני הגדרים על הגשר צר שבזה העולם, הינו שרבנו ז"ל אמר, שהעולם הזה גשר צר מאד, שהאדם צריך לעבר עליו, והעקר שלא יתפחד כלל; ועם כל זאת ידוע, אשר על גשר צר מאד קשה לעבר, כי בהכרח לפל ממנו, אבל כשאדם עושה מעקה וגדר מזה ומזה, אזי אף פעם לא יפל, והגדרים הם: שמחה והתבודדות; אשרי מי שאוחז בהם תמיד, והם: היראה והאהבה שמקבלים מהצדיק (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יז): התבודדות היא בחינת יראה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טו), ושמחה היא בחינת אהבה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'); אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שנכינו להתודע מרבי אמת כזה ומעצות נוראות כאלו, וראוי ונכון לנו לשמח כל ימי חיינו, ונדבר עמו ותברך, ובזה נבלה את ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ב ז' בְּנַחַל רַעַג
י"ב ז'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְשִׁיחֵי הַיְלָדִים בְּרִיאִים, וְיִשְׁמֹר אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל רָע, וְתִזְכְּוּ לַגְּדֹל אוֹתָם בְּנִקְל.

רְאֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הַתְּפִלוֹת שֶׁהַנְּשִׂים הַצְּדִקְנִיּוֹת מְתַפְּלָלוֹת, הֵן מְאֹד מְאֹד מְקַבְּלוֹת וּמְרַצוֹת בְּשָׂמִים. וְכַמוּכָא סְפוּר, שֶׁפַּעַם בָּא ר' שְׁמַעוֹן תַּלְמִיד רַבְּנוּ ז"ל, לְהַזְכִּיר לְפָנָיו ז"ל אֶת בְּנוֹ הַקָּטָן, שֶׁהָיָה אֶז חוּלָה אֲנוּשׁ, וּבָכָה בְּמַר לְבָבוֹ לְפָנָיו רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל שָׁתַק וְלֹא עָנָה דָּבָר, רַק עָשָׂה תְּנוּעוֹת בְּיָדוֹ, כְּאוֹמֵר שְׂאִין כָּבֵר מֵה לַעֲשׂוֹת. וְהוּא הֵלֵךְ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּפַחֵי נֶפֶשׁ. וּבֵינָן כֶּף יִשְׁבָּה אֶשְׁתּוֹ לְיַד הָעֲרִיסָה שֶׁל הַתֵּינוֹק, וּבְכַתְּהָ כָּל הַלַּיְלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיחֹס וּיִרַחֵם עַל הַתֵּינוֹק וְיִהְיֶה בְּרִיא, וְר' שְׁמַעוֹן לֹא יָדַע מִכָּל זֶה, וּבִבְקָר כְּשָׁבָא אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת שְׁחֲרִית בְּוִתִּיקִין, הַקְּדִימוּ רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: אוֹהוּ! רְאֵה מֵה תְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת! מִיֵּלָא, שֶׁפָּעֲלָה שְׁבַנְךָ יִהְיֶה בְּרִיא, אִף שְׁכָבֵר הָיָה לְאַחַר גְּזֹר דִּין, מְזָה אֵינִי מְתַפְּעֵל כָּלְל, אֲלֵא שְׁעוֹד תְּפַעֵל בְּעַבּוּרוֹ אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים — אֶת זֶה לֹא תֵאָדָר; וְכֵן נִתְקַיֵּם, שֶׁהַתֵּינוֹק הָאָרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים רַבּוֹת, רוֹאִים מְזָה אִיךָ שֶׁתְּפִלוֹת הַנְּשִׂים שֶׁמְתַפְּלָלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת נִתְקַבְּלוֹת בְּשָׂמִים. עַל-כֵּן רְאֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהַתְּפַלֵּל תְּמִיד עַל הַיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִזְכְּוּ לַפְּעֵל, שֶׁהַיְלָדִים יִגְדְּלוּ בְּנִקְל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

עדר אשר י"ב ח' – י"ב ט' בנחל

י"ב ח'.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי נפשי ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע את הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בתקף קטנותך וירידתך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אשרי האדם הזוכה לחזק את עצמו בצל העובר הזה, כי עליך לדעת, אשר כל בר ישראל הוא נשמה קדושה, ונאצל מעצם האצילות אין סוף ברוך הוא, ורק נתלבש עצמו בעולם הזה העשירה הגשמי, בלבוש גם ועב, ועוברים עליו בכל יום משברים וגלים ברוחניות ובגשמיות, ירידות ונפילות וחלישות הדעת, וכשזוכה [חסר].

י"ב ט'.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל האברך היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי בזה העולם עוברים על כל אחד כל מיני נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד. ואת זה קבלנו מרבנו ז"ל, שצעק בקול עמק (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): אין שום יאוש בעולם פלל"; כי אסור להתיאש בשום פנים ואופן. וצעק: "גיוואלד, זייט אייך נישט מיאש"; וזה היסוד הכי גדול בתסידות ברסלב – לא להתיאש אפלו במצבים הכי קשים ומרים, ואפלו שהוא רואה שהנה סוף העולם, והכל חשף, וכבר אינו רואה

שום אור בקצה המנהרה, עם כל זאת "אסור להתיאש", כי מכל דבר יכולים לצאת, אם רק חזקים בתפלה ושיחה בינו לבין קונו.

כי התפלה זה הצנור המקשר בין האדם לבינו יתברך, וכל זמן שאדם חזק בתפלה ושיחה בינו לבין קונו, שמדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, אין לו מה להתיאש, כי באיזה מקום שרק לא יהיה, ימצא שם את הקדוש-ברוך-הוא. וזה מה שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק ב', סימן כה), שהתבודדות היא מעלה עליונה מן הכל, דהינו שאדם בורח אל מקום שאין שם שום אדם, ומדבק את עצמו בו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין עוד מעלה יותר גדולה מזו.

וידוע, אשר דורשי רשומות דרשו (שמות ל'): "בד בבד יהיה", מי שמבודד את עצמו מבני-אדם, ומדבק את עצמו רק אליו יתברך, הוא יזכה לקדשה גדולה מאד, כי הוא בודל את עצמו מבני אדם, והם אינם יכולים להפיל אותו, מאחר שהוא מתחבא רק אצלו יתברך, בסוד (תהלים צא, א): "יושב בסתר עליון בצל שדי תלונן", לשון תלונה ומריבה, כפי-כול האדם מסתתר בסתר צל כנפיו יתברך, והוא רב עמו יתברך, למה עדין רחוק ממנו יתברך, שזה מה שצדקו הטמאים (במדבר ט, ו): "אנחנו טמאים לנפש אדם, למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן הני"ה במועדו בתוך בני ישראל", שזה הביא אותם, שהקדוש-ברוך-הוא הוסיף להם פסח שני, כי ברגע שאדם חזק בתפלה ובקשה, אפלו שהוא טמא, שנטמא בכל מיני טמאות שבעולם, אפלו טמאת מת, שזה אבי אבות הטמאה, רחמנא לישזבן, עם כל זאת אינו מיאש את עצמו, אלא בא אליו יתברך, ומתחבא בסתר צל כנפיו, ומתבודד עמו יתברך, ומבקש ומתחנן על נפשו, על-ידי-זה זוכה להפגס לקדשה, אשר כל זה הוא ענין של פסח שני, שנתן לאלו הטמאים, שהתעקשו וכוו וצדקו: "למה נגרע". ולכן כל בר ישראל שמתעקש ומתבודד להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה הוא יכול לבוא לכל המדרגות שבעולם, אם רק לא יתיאש. ומוכא בספר של"ה הקדוש (שער האותיות, אות צ', צניעות, סימן

(ד): מי יוכל לְשַׁעַר תַּקְּףָה מַעֲלַת הַתְּבוּדוֹת, שְׁגוּרָם לוֹ סוּר מִרַע, וְאֵם הוּא לְדַבֵּר מִצְוֶה יֵלֶף, כְּמוֹ שְׁרָמְזוּ הַפְּסוּק (מיכה ו, ח): "וְהִצְנַע לְכַת עִם ה' אֶלְקִיךָ", וְתַכְף יִחְזַר לְהִסְגֵּר שְׁלוֹ. וְדַבֵּר זֶה מְבִיאֵנו גַּם-כֵּן לְאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי סִגְלָה נִפְלְאָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת פּוֹתַחַת לוֹ פְּתַח גְּדוֹל בַּתּוֹרָה, כִּי שָׁם בֵּיתוֹ. גַּם הַתְּבוּדוֹת הֵיא הַכְּנַעַה גְּדוֹלָה מְאֹד הָאָדָם נִגְדַּד הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מִרְאָה שֶׁהוּא עֶבֶד מְשַׁעֲבֵד, אֵינן לוֹ רְשׁוּת לְצֵאת מֵאֲדוֹנוֹ, וְאֵינֵנו זוֹכֵה בְּהַפְקִירָא, כִּי לֹא נִיחָא לִיָּה בְּהַפְקִירָא, דְּהֵינֵנו לִילֵף בְּאֶרְץ לְאֶרְפָּה וּלְרַחֲבָה, נִמְצָא, כָּל יָמָיו הוּא בְּתַשׁוּבָה. וְמִי שְׁזוֹכֵה לְמַעֲלַת הַתְּבוּדוֹת, וּמְהִרְהֵר בְּכָל יוֹם בְּתַשׁוּבָה, וּמִתְחַרֵּט עַל הָעֶבֶר בְּחַרְטָה גְּמוּרָה, וְעוֹזֵב בְּעִזְיָבָה, בּוֹדָאֵי מִתְכַּפְּרִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְזוֹכֵה לְקַדְּשָׁה יִתְרָה, וְיָכוֹל לְבוֹא לְיַדֵּי רֹחַ-הַקֹּדֶשׁ. וְסִימְנָךְ (ויקרא טז, ד): "בֵּד קִדְשׁ יִלְבַּשׁ", בִּ"ד — רוֹצֵה לוֹמַר הַתְּבוּדוֹת.

וְהֵנָּה יְדוּעַ, שְׁדוּד הַמְּלֵךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הֵיָה מִתְבוּדָד עִם קוֹנוֹ בְּמָה שְׁעַמַּד בְּחִצּוֹת לִילָה, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (תהלים קיט, סב): "חִצּוֹת לִילָה אֶקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ"; וְכְמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ו"ל (בְּרִישׁ בְּרַכּוֹת ג:), וְכְמוֹ שְׁהֶאָרִיךְ הַזֵּהָר, עַל-כֵּן זָכָה לְקַדְּשָׁה יִתְרָה, וְנִנְעֶשֶׂה רִגְלֵי רַבִּיעִי בְּמִרְכָּבָה, וְסִימְנָךְ (שְׁמוֹאֵל-ב' ו, יד): "וְדָוִד חָגַר אֶפֶוד בֵּד", הֶרְמָזוּ כִּי הֵיָה מְאֹפֵד וּמְקַשֵּׁט בְּמַעֲלַת בִּ"ד, דְּהֵינֵנו הַתְּבוּדוֹת. וּמִכָּל זֶה תְּבִין וְתִשְׁכִּיל מַה זֶה הַתְּבוּדוֹת, שְׁגִלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, לְבֵרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵז אֶסוּר לְהַתְּיָאֵשׁ אֶפְלוּ בְּמַצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, כִּי כָּל זְמַן שְׁהֶאָדָם חֲזָק, שֶׁהוּא תְּמִיד יָבוֹא וְיִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲזִי יִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ב י'
בְּנַחַל רעז
י"ב י'.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וּלְהִחְזִיק מֵעַמָּד עַל
אֵף כָּל הַמְשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ; כִּי עַל כָּל אֲדָם בְּזָה
הָעוֹלָם עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינֹו נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

לֵךְ גַּא וּרְאָה, ה'בֵּית יוֹסֵף' זָכָה לְמַגִּיד מִן הַשָּׁמַיִם, וּגְלָה לֹו
נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר לֹו בְּכֹל פֶּעַם מוֹסֵר וְכוּ', אֲשֶׁר
אֵין לְנוּ שׁוּם הַשְׂגָּה כָּלֵל מֵה זֶה וּמִי זֶה ה'בֵּית יוֹסֵף', עִם כָּל זֹאת
אָמַר לֹו הַמַּגִּיד בְּכֹל פֶּעַם מוֹסֵר שְׁיִתְקַן אֶת מַעֲשָׂיו, וְאִם בְּאֲרָזִים
נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת, מֵה יֵאֱמָרוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר?! וְעַיִן מֵה שְׁפִתוֹב בְּהַקְדַּמַּת
סִפְרוֹ "מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל", אֹר לְיוֹם שַׁבָּת, כ"ב בְּאֲדָר-א': ה' עֲמָךְ וְכוּ',
רַק כִּי תִדְבֹק בִּי וּבִירְאָתִי, וּמִמְשַׁנְתִּי לֹא תִפְרִיד מִחֻשְׁבְּתְךָ, וְאֶפְלוּ
רָגַע אֶחָד. וְהִנֵּה נִתְתִּיךְ נִגִיד עַל עַמִּי וְכוּ', וְהִלֵּא הַזְּהִרְתִּיךְ, שְׁלֹא
תִפְרִיד רָגַע אֶחָד מִירְאָתִי וּמִמְשַׁנְתִּי מִחֻשְׁבְּתְךָ, וְלֹא תֹאכַל וְלֹא
תִשְׁתֶּה בְּדֶרֶךְ הַנָּאָה כָּלֵל, כִּי מֵה בְּצַע בְּהַנְּאֻתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, רַק תִּהְיֶה
מִחֻשְׁבְּתְךָ, שְׂאִם הָיָה אֶפְשָׁר לְקַיֵּם הַנֶּפֶשׁ בְּגוֹף בְּלִי שׁוּם הַנָּאָה, הֵייתָ
חִפְץ מְאֹד, וּבְכֵן תִּהְיֶה תְּמִיד מִתְדַבֵּק בְּהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְתִזְכֶּה לְהַעֲשׂוֹת
נְסִים עַל יָדְךָ, כְּמוֹ שֶׁהָיוּ נִעֲשִׂים עַל-יְדֵי רֵאשׁוֹנִים, וַיִּדְעוּ הָעַם הַזֶּה,
כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי עֲתָה אֵין שָׁם שָׁמַיִם מִתְקַדָּשׁ, כִּי אֵין
הָעוֹלָם רוֹאִים שְׁנַעֲשׂוּ נְסִים עַל-יְדֵי הַחֲכָמִים, וּכְשִׁירָאוּ שְׁעַל יָדְךָ
נִעֲשִׂים, שָׁם שָׁמַיִם מִתְקַדָּשׁ. וּבְכֵן הִזְהַר מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְנִחַשׁ וַיִּצֹר
הָרַע הַרוֹדְפִים אַחֲרֶיךָ לְקַבֵּל כְּנֹונוֹתֶיךָ, לְבִטְלָךְ מֵהַתְּפִלָּה, רַק יַחַד
לְכַבְּךָ לְעַבּוֹדָתִי, וְתִהְיֶה הוֹלֵךְ אֵלַי. וּכְבָר הוֹדַעְתִּיךָ כְּמֵה אֵתָה צְרִיף
לְנַהֵג בְּשִׁפְלוּת, שְׁלֹא לְכַעַס עַל שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם. וְצֹא וּלְמַד מִמִּשְׁה
רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים, שְׁכָל מְקוֹם שְׁבָא לְכָלֵל כְּעַם — בָּא לְכָלֵל

טעות, לכן על שום דבר שבעולם לא תכעס, ואפלו על מילי דשמאי שאתה צריך להראות ולהתנהג במדה זו, על-כל-פנים הוי זהיר מלהפריד אפלו רגע אחד ממני וממשנתי ויראתי ותורתתי, כי אלו היית יודע כמה עולמות נפסדות על ידך בעת שאתה מפסיק מלהרהר בדברי תורה, לא היית מפסיק אפלו רגע אחד, כי בעת שאתה יוצא לשוק, ואתה מהרהר במשנתי, עולמאי דילי מכריזין ואזלין קמך ומכריזי הבו יקר לדיוקנא דמלכא, וכמה חילין דלית לון חושבנא מלוין יתך עליהון, כמה עלמין מזדעזעין לקבל ההוא פרוזא שאלין ואמרין מאן ההוא גברא דמלך מלכי המלכים חפץ ביקרו, הא הוא תנא סבא דארץ ישראל, האי הוא ריש מתיבתא דארץ ישראל, הא הוא מחברא רבא דארץ ישראל, וגם אם תתנהג על-פי מנהגותי אופך לגמור כל חבורך ופרושיך ופסקותיך מכל שגיאה וטעות, ולהדפיסם ולפשטם בכל גבול ישראל בכל אשר שאלת מעם ה' אלהיך.

וכל זה דבר המגיד עם ה' בית-יוסף, ומה שאמר לו שלא יסיח דעתו ממנו, אין הפונה מהמלאך, אלא ממנו יתברך, כי המלאך המגיד הוא רק שליח ממנו יתברך, ולכן הזהירו שלא יסיח דעת מהקדוש-ברוך-הוא, כי באמת צריכים להכניס בדעתו תמיד את אמתת מציאותו יתברך, ולציר בדעתו איך שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואסור לפל בדעתו כלל, כי דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכפי שמכניסים ידיעות אלו, על-ידי-זה נשפע עליו שפע אלקי, ונתלבש במלאך מגיד מן השמים, ומלמד אותו איך להתנהג בכל דבר.

העקר לא להכניס בלחץ, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, כי מדת ההשתוות היא מדה יקרה מאד, הינו שלא אכפת לו מה שעובר עליו — בין לטוב ובין לרע, חס ושלום, שנה מה שרבונו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא; ועל זה אמר רבי עקיבא (ברכות ס): "לעולם יהא אדם רגיל לומר, כל מה

אשר י"ב יא בנחל רעט

דעביד רחמנא לטב עביד"; כי ממנו יתברך לא תצא הרעות והטוב, והכל זה רק אלקות, וכפי שמכניס בדתו דברים אלו, כן זוכה להודפך, עד שנעשה כלי להשגות אלקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ב יא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ז' טבת ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי מאוד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, ותציר בדתך, איך שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אור אין סוף ברוך הוא, כי דומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ואין נמצא בכלל מציאות בלעדי הקדוש-ברוך-הוא, ודבר זה אי אפשר להסביר לבני-אדם, שעדין נמצאים בחמר עב וגס וכו' וכו', כי תכף-ומיד כשאדם זוכה לזכך את עצמו, כבר אינו רואה משום דבר רק אלקותו יתברך.

ומוכא בספר 'מעלפת ספירים', שמעתיק את הזיהר (בראשית דף ד:): רבי שמעון פתח (ישעיה נא, טז): "ואשים דברי בפיך", כמה יש לו לאדם להשתדל בתורה יומם ולילה? לפי שהקדוש-ברוך-הוא מקשיב לקולם, ובכל דבר שמתחדש בתורה, על-ידי אותו המשתדל בה, הקדוש-ברוך-הוא עושה רקיע אחד באותו דבר, והקדוש-ברוך-הוא קורא להם (שם סה, יז): "שמים חדשים", הינו שמים מחדשים, (שעל-ידי שמחדש חדושים חדשים, בורא שמים חדשים), אמר רבי אלעזר מהו (שם נא, טז): "ובצל ידי כפיתך", אמר לו: בעת שנמסרה התורה למשה רבנו, באו כמה רבבות מלאכים עליונים לשרפו בהבל פיהם, עד שפסהו הקדוש-ברוך-

הוא, וְזֶהוּ "וּבְצֵל יְדֵי כְּסִיתֶיךָ", כִּי הָאִישׁ הַזֶּה הֶעֱוֹסֵק בְּתוֹרָה, וְהוּא מְחַדֵּשׁ בָּהּ חֲדוּשִׁים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַסֶּה עַל אוֹתוֹ דְּבַר, שֶׁלֹּא יֵרְאוּהוּ הַמְּלֹאכִים וַיִּקְנְאוּ בּוֹ. מִכָּאן, שֶׁכָּל דְּבַר הַמְּכַסֶּה מִהָעֵין — יֵשׁ תּוֹעֵלַת בּוֹ, מֵהוּ (שם): "וְלֹאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה", כְּלוֹמֵר לֵאמֹר לְאוֹתָם הַדְּבָרִים הַמְּצַיְנִים, אֲשֶׁר הָאָדָם מְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה, עֲמִי אֲתָה, אֵל תִּקְרֵי עֲמִי, אֲלֵא עֲמִי, אֹמֵר לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֲתָה שְׂתַף עֲמִי, מָה אָנִי (תהלים לג, ו): "בְּדָבַר הַיְיָ" שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ", אִף אֲתָה בְּדַבְּרוֹךְ עוֹשֶׂה שָׁמַיִם, עֵינַי שָׁם. רוֹאִים מִזֶּה אֵת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וּבִפְרָט חֲדוּשִׁים כָּאֵלוֹ שְׂיִכּוּלִים לְעֹזֵר לְאֲנָשִׁים שְׁנִתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה; כִּי בְּאֲמַת עוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר, כִּי הַסֵּמ"וּ-י"מ"ם רוֹדֵף אַחֵר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַרוֹצֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הוּא נִמְצָא בְּסִפְנֵי גְדוּלָה בְּכָל פַּעַם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע, שֶׁלֹּא יִפֹּל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים כָּאֵלוֹ, שְׂיִכּוּלִים לְחִזֵּק אֵת כָּל הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְּשֻׁלְכִים וְכוּ' וְכוּ', וְלְהַגְבִּיֵה אוֹתָם כְּדִי שֶׁלֹּא יִפְּלוּ יוֹתֵר. וְהַחֲדוּשִׁים הָאֵלוֹ שֶׁמְחַדֵּשׁ, כְּדִי לְהַחֲיוֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי, מִהַחֲדוּשִׁים הָאֵלוֹ נִבְרָאִים שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּל לְעַשׂוֹת נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, שְׂדוּד הַטָּבַע מִמֶּשׁ.

וּכְבָר יְדוּעַ, שֶׁהָיוּ צְדִיקִים שֶׁהָיוּ כּוֹתְבִין אֵיזָה חֲדוּשׁ בְּמֵאֲמֵר הַזֶּה, וּכְשָׁבָא לְפָנֵיהֶם חוּלָה, מָסְרוּ אֵת זֶה לְחוּלָה, וְהִיָּתָה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְכֵן עַל-יְדֵי שֶׁחֲדָשׁוּ חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים, זָכוּ לְעַשׂוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים בְּבְרִיאָה, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָם!

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה), שֶׁתְּקוּן לְפָנֵים הַבְּרִית הוּא לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים דְּאוּרִיתָא, עֵינַי שָׁם. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסִים אֵת עֲצָמוֹ בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ וְלִכָּל אֶחָד, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ב יב בְּנַחֵל רפא

י"ב יב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל
לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְתַמִּיד תִּזְכֹּר אֲשֶׁר גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

וַיִּמָּה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׁמֵר וּמְרוֹר לְךָ וְכוּ' וְכוּ', עֵינַי שְׁעַר הַכּוֹנֵנוֹת
(דְּרוּשֵׁי הַפֶּסֶח, דְּרוּשׁ ה'): וְעֵינַי הַמְּרוֹר בְּגִימְטְרִיָּה מו"ת, וְהוּא בְּחִינַת
הַדִּינִים הַקְּשִׁים שְׁצָרֶיךָ לְטַחֲנָן וּלְלַעֲסָן בְּשָׁנִים, כְּדֵי לְמַתַּק הַמְּרִירוֹת
שְׁבָהֶם, כְּנֹודַע בְּסוֹד הַשְּׁחָקִים הַטּוֹחֲנִים מִן לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא.
וְזֶה מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קטו): בְּלַע מְרוֹר לֹא יֵצֵא,
כִּי צָרֶיךָ לְלַעֲסוֹ וּלְטַחֲנוֹ, כְּדֵי לְמַתַּק הַדִּינִים שְׁבוּ, עֵינַי שָׁם. וַיִּוָּבֵן
עַל-פִּי מָה שְׁכַתּוֹב (שְׁעַר הַכּוֹנֵנוֹת דְּרוּשֵׁי הַעֲמִידָה, דְּרוּשׁ ה'): הִנֵּה ל"ב שָׁנִים
הֵם סוֹד ל"ב נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה, שְׁהֵם ש"ך דִּינֵי, וְהֵם י"ו שָׁנִים
לְמַעַלָּה וְי"ו שָׁנִים לְמַטָּה, וְנִרְמְזִים בְּא' שֶׁל אֲדִנִּי בְּהִיוֹתְךָ מְחַלֵּק
הָאוֹר שֶׁל בִּינְתִים לְב' וְוִין כְּזֶה א', כִּי חֲצִיָּה לְאַרְכָּה תַּחְבְּרָנָה עִם
מִים הַעֲלִיּוֹנִים יוֹד עֲלָאָה וּפְנִים תַּחְתּוֹנִים שֶׁל רְקִיעַ שֶׁהוּא חֲצִי הָאוֹר
לְאַרְכָּה עִם מִים תַּתָּאִין יוֹד תַּתָּאָה, וְנִמְצָא י"ו לְעֵילָא י"ו לְתַתָּא,
הָרִי ל"ב שָׁנִים. וְאֵלוֹ הַל"ב שָׁנִים הֵם נִשְׁרָשִׁים בְּלַחֵי הַעֲלִיּוֹן וּלְחֵי
הַתַּחְתּוֹן, וְהַשָּׁנִים תְּקוּעִים תּוֹךְ שְׁנֵי הַחֲנִיכִים שְׁבָהֶם, וְהֵם חֵף הַעֲלִיּוֹן
וְתַחְתּוֹן, וְהֵם שְׁמוֹת אֱלֹהִים, כִּי חֵף הַעֲלִיּוֹן הוּא אַחֲוָרִים פְּשׁוּטִים
שֶׁל אֱלֹהִים, שְׁעוּלָה ר', וְכֵן גַּם חֵף תַּחְתּוֹן אַחֲוָרִים דְּאֵלֵהִם הַעוּלָה
ר', וְאֵלוֹ הָאֲחֲוָרִים שְׁהֵם הַחֲנִיכִים הֵם דִּינִים גְּמוּרִים, אֲשֶׁר בְּהֵם
נִשְׁרָשִׁים וְתְקוּעִים הַל"ב שָׁנִים. וְנִמְצָא, כִּי י"ו שָׁנִים הַעֲלִיּוֹנִים עִם
ר' שֶׁל חֵף הַעֲלִיּוֹן, הֵם רִי"ו שְׁעוּלִים בְּגִימְטְרִיָּה גְּבוּרָה, וְכֵן י"ו שָׁנִים
הַתַּחְתּוֹנִים עִם ר' שֶׁל חֵף תַּחְתּוֹן, הָרִי רִי"ו ב' וּב' פְּעָמִים רִי"ו
גִּימְטְרִיָּה תֵּבֵל, וְהֵם סוֹד כָּל הַגְּבוּרוֹת וְכָל הַדִּינֵי. וְאִמְנָם עַל-יְדֵי

טְחִינַת הַשְּׁנִים הֵם מְפָרְרִין וּמְדַקְקִין הַדִּינִין וּמְמַתִּיקִין אוֹתָם וְכוּ',
עֵין שָׁם.

וַיֵּשׁ לוֹמַר בַּפְּשִׁיטוֹת, שְׁעַל-יְדֵי אֲכִילָה דַקְדָּשָׁה נִמְתָּקִין כָּל
הַדִּינִים, וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב),
שְׂדֵיקָא בְּעַת הָאֲכִילָה נַעֲשֶׂה יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרוּף הוּא וְשׂוֹכֵנְתָא אֲפִין
בְּאֲפִין, וּבִלְבָד שְׂיִהִיָּה הַמְּאָכֵל מְאָכֵל שְׁנַתְבָּרַר, הִינּוּ שְׂלֵא יִהְיֶה, חֵס
וְשְׁלוֹם, שׁוּם מְאָכֵל שֶׁל אֶסוּר. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נה.):
שְׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם מִכֹּפֶר כְּמִזְבֵּחַ; וְלָכֵן אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן יז), שְׁהַעֲקָר הוּא יִרְאָה וְאִתְּבָה, שְׁמַקְבָּלִים עַל-יְדֵי
הַצְּדִיק, אָבֵל לַפְּעָמִים מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם כְּסִילוֹת הַשֶּׁכֶל, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִטְמָטֵם מַחוּ, וְנַעֲשֶׂה לוֹ חֶשֶׁד, וְעוֹבְרֵת עָלָיו מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְאִינוּ
זוֹכֵה לְטַעַם טַעַם יִרְאָה וְאִתְּבָה אֲמַתִּית. וְהַתְּקוּן לְזֶה לְאָכֵל בְּקַדְשָׁה,
עֵין שָׁם.

וְהִנֵּה יֵשׁ לְאָדָם י"ו שְׁנִים לְמַעְלָה, וַי"ו שְׁנִים לְמַטָּה, שְׁהֵם בְּיַחַד
ל"ב שְׁנִים, וְכַשְּׂאָדָם אוֹכֵל בְּקַדְשָׁה, וּמְכוּן בְּכָל לְעִיסָה שְׁלוּעַס אוֹת
אֶחָת מִשֵּׁם הַגּוּי"ה בְּרוּף הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים
וְהַמְרִירוֹת; כִּי בְּאֵמַת דִּיקָא כְּשֶׁבְנֵי-אָדָם אֵינָם נִזְהָרִים בְּעַת שְׁהֵם
אוֹכְלִים, וּמְדַבְּרִים אֲזַי כָּל מִינֵי שְׂטִיּוֹת שְׁבַעוּלָם, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן,
עַל-יְדֵי-זֶה גּוֹרְמִים רַע לְעַצְמָם, כִּי עֲקָר יְנִיקַת הַכְּסִילוֹת בָּאָה
מִמְּאִכִּילָה שְׂאִינָה בְּקַדְשָׁה, כִּי אוֹכֵל כְּמוֹ בְּהֵמָה וְחִזָּה בְּלֵי שׁוּם דַּעַת
כָּלָל, וְזֶה מָה שְׁגוֹרֵם לוֹ אֶת כָּל הַמְרִירוֹת וְהַבְּלוּלִים. וְלָכֵן
עַל-פִּי-רַב אַחַר הָאָכֵל הָאָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, לֹא-כֵן אִם אָדָם אוֹכֵל
בְּדַרְךָ אֲרִץ גְּדוּל מָאד, וַיִּוֹדַע שְׁהַמְּאָכֵל זֶה עֲצָם אֱלֻקוֹת שְׁנַתְלַבֵּשׁ
בְּהַצּוּמַח וּבְהַחֵי שְׂאוּכֵל עֲכָשׁוּ, אֲזַי דִּיקָא יָכוֹל לְהַגִּיעַ לְהָאֶרֶת הָרְצוּן,
כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שְׂיִשְׁתוּקָא
מָאד אֲלִיו יִתְבַרֵךְ בְּהַשְׁתוּקוֹת וּבְכִסּוּפִין כָּאֵלוּ, עַד שְׂלֵא יַדַּע מָה
הוּא רוּצָה מְרַב דְּבִקּוֹת בָּאִין סוּף בְּרוּף הוּא. וְכָל זֶה זוֹכִים אִם אָדָם
מְכוּן בְּעַת אֲכִילָה שְׁהַכָּל אֱלֻקוֹת, וּמְכָל שְׁכָן כְּשֶׁשָּׂם אֵל לְבוֹ אֲשֶׁר
הַמְּאָכְלִים הֵם אוֹתִיוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן יט), אֲזַי נַעֲשֶׂה מְזָה יְחוּדִים גְּדוּלִים בְּסוּד א', שְׁהוּא יו"ד

אֲשֶׁר י"ב יג בְּנַחֵל רפג

עֲלָאָה וְיִו"ד תַּתְּאָה, וּבְאֲמָצֵעַ יֵשׁ הו', שְׁנַתְחַלֵּק לְשְׁנֵי חֻלְקִים: אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, שְׁזָה מִיָּם הָעֲלִיּוֹנִים יוֹד עֲלָאָה, שֶׁהוּא חֲצִי הַיּוֹא"ו לְאֲרֻכָּה לְמַעְלָה, וְחֲצִי הַיּוֹא"ו לְאֲרֻכָּה לְמַטָּה, עִם מִיָּם תַּתְּאִין יו"ד תַּתְּאָה, וְנִמְצָא י"ו לְעִילָא י"ו לְתַתָּא — הָרִי ל"ב שְׁנִים.

וְדַבֵּר זֶה נַעֲשֶׂה אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אִם רַק מְכוּן אֵל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְלִכֵּן דִּיקָא כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל נִזְהָר מְאֹד בְּעֵת שְׂאוֹכֵל, וְעַל כָּל לְעִיסָה הוּא מְכוּן אוֹת אַחַת מִשְׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂזוּכָה לְצַרְף בְּעֵת אֲכִילְתוֹ שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, שֶׁהֵם כָּלֵל הַמְּרִירוֹת שֶׁעוֹבְרֹת עָלָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְאָכֵל בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁנִזְהָר מְאֹד לֹא לְדַבֵּר אֶז דְּבָרִים שֶׁל מָה בְּכָף, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת ג, ג): שְׁלֹשָׁה שְׂאֲכָלוּ עַל שְׁלִחָן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֵלוֹ אֲכָלוּ מִזְבְּחֵי מֵתִים, שְׁנִאָמַר (יִשְׁעִיָּה כח, ח): "כִּי כָּל שְׁלִחְנוֹת מְלֹאוֹ קִיא צֹאָה בְּלִי מְקוֹם"; אֲבָל שְׁלֹשָׁה שְׂאֲכָלוּ עַל שְׁלִחָן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֵלוֹ אֲכָלוּ מִשְׁלִחְנוֹ שֶׁל מְקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שְׁנִאָמַר (יְחִזְקֵאל מ, כב): "וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלִחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְי"ה".

וְלִכֵּן רָאָה מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְאִזּוּ יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַמְּרִירוֹת וְהַדֵּינִים, וְתִמְשָׁף עָלֶיךָ הָאֲרֵת הַרְצוֹן בְּעֵת אֲכִילָה דִּיקָא. רַק חֲזַק וְאָמֵץ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב יג.

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת הַיְי"שׁמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הַיְיָקָר וְהַנְּעִלָה ... גִּירו וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאָה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּחֲמֻשָּׁה שֶׁלָּךְ, כִּי עַקֵּר הָאָדָם

זֶה הַמַּחְשְׁבָה, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ רַק לַחֲשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
וְלֹא לַחֲשַׁב מִשְׁטִיּוֹת.

הַעֲקָר לְבָרַח מִכָּל מִינֵי עֲתוּנִים אֲפִלוּ שֶׁל הַחֲרָדִים, כִּי לְכָל אֶחָד
יֵשׁ הַנְּגִיעוֹת שֶׁלוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְיָדוּעַ מַה שֶׁכָּתַב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ
רַבִּי אֶלְחָנָן בּוֹנֵם וּוְאֶסְעָרְמָאן זְצ"ל הַי"ד (בְּסִפְרוֹ עֵיקְבֵתָא דְמִשְׁיחָא):
הַעֲבוּדָה זָרָה נִכְנָסָה בְּכָל אָדָם עַל-יְדֵי הַעֲתוּנִים הָרָעִים; כִּי בְּגִי-אָדָם
בְּדַרְךָ כָּלֵל מֵאַמִּינִים לְכָל מַה שֶׁכָּתוּב בְּעֵתוֹן, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנֹם שִׁפּוֹרְקֵי
הָעַל תִּפְסוּ אֶת הַשׁוֹפָר שֶׁלָּהֶם דְּרָךְ הַעֲתוּנִים, כִּי כָּל מִי שֶׁקוֹרָא
עֲתוּנִים, חוֹשֵׁב שֶׁזוֹ תוֹרַת אֱמֶת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּבִפְרָט אֶת הַנֶּעַר
מִלְעִיטִים עִם דְּבָרֵי מִינּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, כְּפִירוֹת וּשְׁטִיּוֹת, וּמִמֶּשׁ
נִתְקִים בָּהֶם (מִשְׁלֵי יד, טו): "פְּתִי יֵאֱמִין לְכָל דְּבָר"; כִּי הָרִי קָרְאֵתִי
אֶת זֶה בְּעֵתוֹן, וְאַף אֶחָד אֵינּוּ שֵׁם עַל לֵב מִי הוּא הַכּוֹתֵב, שֶׁהָרִי
הוּא נוֹאֵף חֶסֶר דַּעַה, מְלֵא לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, וּבִפְרָט שֶׁכָּל
מִפְלָגָה עוֹשֶׂה תַעֲמוּלָה לַמְּפִלְגָה שֶׁלָּהּ דְּרָךְ הַעֲתוּן, וּמִמֶּשׁ אֵין עֵתוֹן
שֶׁלֹּא יִהְיֶה מְלֵא זָכַל וְאַרְס בְּצֵדוֹ, וְהַקוֹרָא בְּעֵתוֹן חוֹשֵׁב שֶׁהַכָּל אֱמֶת,
כִּי בְּרַגַע שֶׁהוֹלְכִים מֵהַתּוֹרָה, נִדְּבָקִים בְּשְׁטִיּוֹת שֶׁל הַעֲתוּנִים. וְעַל זֶה
צָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יִשְׁפַּע מִשׁוֹם
עֲתוּנִים רָעִים, וְאַפִּלוּ מֵעֲתוּנִים שֶׁל חֲרָדִים, שֶׁגַּם לָהֶם יֵשׁ הַשְּׁפָעָה
גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד עַל הָאָדָם, כִּי כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁמַּה שֶׁכָּתוּב בְּעֵתוֹן
— זֶה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת הַכָּל שֶׁקָּר וּמְרָמָה, כָּל עֵתוֹן עוֹשֶׂה
תַעֲמוּלָה בְּשִׁבִיל הָאֵינְטֵרֶסִים שֶׁל עֲצָמוֹ.

וְלִכֵּן הַעֲקָר שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא רַק לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה,
וְלְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה מְגַנָּה וּמְצַלִּי, הַתּוֹרָה
מְצִילָה אֶת הָאָדָם מִכָּל הָרַע. וְלְהַפְּךָ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ
מִשְׁלֵי יג, סִימָן א'): הַנְּכַנֵּס לַחֲנוּת שֶׁל בּוֹרְסָקִי, אֲפִלוּ שֶׁלֹּא קָנָה שׁוֹם
דְּבָר, נִכְנָס בּוֹ רִיחַ רָע; כְּמוֹ-כֵן הוּא מִי שֶׁרַק קוֹרָא עֲתוּנִים, נִקְלָט
בּוֹ אֲפִלוּ בְּלֹא יָדִיעַתוֹ רִיחַ שֶׁל בּוֹרְסָקִי, שֶׁהוּא דַעַת מְטֻנָּפֶת, רַחֲמָנָא
לִישׁוּבָן, וְאִי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְבְּגִי-אָדָם, כִּי כָּל-כֶּף נִכְנָסָה
קָרִיאַת עֲתוּנִים בְּבְגִי-אָדָם, עַד שֶׁאֵינָם יְכוּלִים לַחֲיוֹת בְּלִי זֶה, וּבְאַמֶּת
אֵין לָךְ עוֹד שֶׁקָּר יוֹתֵר גְּדוּל מֵעֲתוּנִים.

וְהַחֲפִיץ חַיִּים' הָיָה רָגִיל לֹאמֹר: הַיֵּצֵר הָרַע יִאֲפֹשֵׁר לְאָדָם לַעֲסֹק בְּכָל הַמְצוּוֹת שְׁבַעוֹלָם, וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִלְמַד תּוֹרָה. וְרוֹאִים אֵת זֶה בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל עִיר, שֵׁשֶׁשׁ אֲנָשִׁים הַעוֹסְקִים בְּמוֹשֵׁב זְקָנִים, בְּבִקּוּר חוֹלִים וּבִגְמִילוֹת חֲסָדִים, אֲבָל אֵף אֶחָד אֵינוֹ עוֹסֵק בְּשִׁבְלֵי הַתּוֹרָה, שֶׁתְּהִיָּה קְבִיעוֹת הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן זֶה הַסִּימָן שֶׁהַיֵּצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהַיֵּצֵר הָרַע מְלַבֵּשׁ אֵת עֲצָמוֹ בְּמְצוּוֹת, הוּא יֵנִיחַ לָךְ לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצוּוֹת שְׁבַעוֹלָם, הָעֵקֶר לֹא לִלְמַד תּוֹרָה, כִּי מִתּוֹרָה הוּא מְאֹד מִפְּחָד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין ל:): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע, בְּרֵאתִי תּוֹרָה תְּבַלִּין כְּגִידוֹ; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְקַבֵּעַ בְּכָל בֵּית-הַכְּנֶסֶת חֻבְרַת לְמוּד תּוֹרָה, אוֹ חֻבְרַת מִשְׁנִיּוֹת, אוֹ חֻבְרַת 'עֵין יַעֲקֹב', אוֹ חֻבְרַת גְּמָרָא, אוֹ חֻבְרַת שְׁלֶחַן עֲרוּךְ, כְּמוֹ שֶׁהָיָה פְּעַם, שֶׁבְּכָל בֵּית-הַכְּנֶסֶת אָפְלוּ שָׁל הַפְּשׁוּטִים, כְּגוֹן: בֵּית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל חִיטִּים וּבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל סַנְדְּלָרִים, הָיוּ שָׁם חֻבּוּרוֹת שֶׁל לְמוּד הַלְכָה, כְּגוֹן חֻבְרַת 'חַיֵּי אָדָם', שֶׁלְמִדּוֹ הַלְכָה בְּכָל יוֹם, אוֹ חֻבְרַת אֲגוּדוֹת חַז"ל, שֶׁלְמִדּוֹ עִם פְּשׁוּטֵי עַם, כִּי הָעֵקֶר הוּא תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה מְגַנָּה וּמְצַלִּי בֵּין בְּעִידָנָא דְעָסִיק בֵּיהּ וּבֵין בְּעִידָנָא דְלֹא עָסִיק בֵּיהּ; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת מְשַׁפֵּעַ מִעֲתוֹנִים זָרִים, שֶׁהֵם שׁוֹרְפִים אֵת הַמַּח.

וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיֵּקָר! לֹא לְהִיּוֹת מְשַׁפֵּעַ מִהַזְּבֵל שֶׁל הָעֲתוֹנִים וְהַדְּעוֹת נִפְסָדוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם, כִּי הָרִי הָעֲתוֹנִים לֹא מְגַלִּים אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא מְגַלִּים אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהָעֵקֶר רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כָּל עֵתוֹן מְדַבֵּר רַק מִהַשְּׁבַח שֶׁל הַחוּג שֶׁלוֹ, וְלִכֵּן יֵרֵא שָׁמַיִם יִרְחַק מֵהֶם.

הַדְּבַק אֵת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד רַק תִּחַשֵׁב מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁבְּכָל מַחְשָׁבָה שֶׁרַק חוֹשְׁבִים מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, מְקִימִים מְצוּת עֲשֵׂה שֶׁל יְחוּד הַשֵּׁם וּדְבָקוֹת הַשֵּׁם. וְלִזְכוּת אֵל טְהֵרַת הַמַּח וְהַמְחָשָׁבָה, זֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְאֵל תִּחַשֵׁב שֶׁלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כָּל-כָּף קָשָׂה, מִי שֶׁמְרַגֵּל

אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּסִדְרֵי-הַדָּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ וְ"ל הַמוֹבָא בְּאַרְיֵכוֹת
בְּשִׁיחֻתָיו הַקְדוּשׁוֹת (עֲנֵן שִׁיחֻת־הַרְ"ן, סִימָן עו), הוּא יִרְאֶה אֵיךְ
שְׂיִכּוּלִים לַעֲבֹר אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה בְּקִלּוֹת. וְלִכֵּן נָא וְנָא לֹא לֵהִיֹּת
בְּטִלָּן, וְלִקְבֹּל עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב יד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וִיחִי, ח' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
גְּרוּ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטְעָר לָמָּה אֲתָה מִתְעַרֵּב בְּעֵינַי הַזּוּג
שֶׁהִתְחַתְּנוּ, כִּי הָרִי הַכֹּל מִן הַשָּׁמַיִם, וְלָמָּה לָךְ בְּכָלֵל לֵהִיֹּת הַגּוֹרֵם
שֶׁיְהִיָּה גֵט, חֵס וְשְׁלוֹם, בֵּין הַזּוּג. הֵן אָמַת שְׁהִיא בְּתָךְ וְכו', אֲכַל
הַעֲקָר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, אֲצִלִּי זֶה מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם, שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה
שְׁלוֹם בֵּין זּוּגוֹת.

וְעַקֵּר הַצְלָחַת הַזּוּג כְּשֶׁהַהוֹרִים אֵינָם מִתְעַרְבִים. וְעַבְדָּא יִדְעָנָא,
שְׁהִיָּה זּוּג שְׁהִלְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, מִפְּנֵי שְׁשֵׁנֵי הַהוֹרִים הַתְעַרְבוּ, וְלִבְסוּף
בָּאוּ אֶל הָרַב הַקְדוּשׁ מְסַאֲטָמָאֵר זי"ע, וְהוּא רָאָה בְּעֵינַי שְׂכָלוֹ, וְהִבִּין
בְּהִבְנָתוֹ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִמְחַתְּנִים מִתְעַרְבִים, לִכֵּן יַעֲץ לַזּוּג שְׂיִלְכוּ לְדוֹר
בְּמִדִּינָה אַחֲרָת, רַחוּק מִשְׁנֵי הַהוֹרִים, וְהִלְכוּ לְגוֹר בְּמִדִּינַת קַנְדָּה, וְכֵן
הָיָה, שֶׁהַצְּלִיחוּ וְהִקִּימוּ דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל. רוֹאִים מְכַל זֶה, שְׂכָל הַגְּרוּשִׁין
שְׂקוֹרִים בֵּין הַזּוּגוֹת, זֶהוּ רַק מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים שְׂל שְׁנֵי הַצְּדָדִים אוֹ
שְׂל צַד אַחַד מִתְעַרְבִים בְּמַעֲשֵׂי הַזּוּג. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ לַעֲזֹב
אוֹתָם, וְכַךְ תְּצַלִּיחוּ.

הָרַב הַקְדוּשׁ ר' שְׁלֵמְקָע מְזוּוֹיעֵהָל זי"ע דִּיק עַל מַה שְׂכּוֹתְבִים
בְּשִׁטְר הַתְּנָאִים: "הַעוֹמֵד מִצַּד הַחֲתָן, וְהַעוֹמֵד מִצַּד הַכֶּלֶה", מֵהִי

הִלְשׁוֹן הַזֶּה 'הַעֲוֹמֵד מֵצֵד' וְכוּ? אֲלֵא אָמַר, שְׂרֹאִים אֲצֵל כָּל שְׂדוּף, שֶׁהַכֵּל בָּא מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אִם כֵּן רוּצִים אוֹ לֹא רוּצִים — שְׂדוּף נִגְמַר מִן הַשָּׁמַיִם אֲפִלוּ בְּלִי הַסְכַּמַּת הַהוֹרִים, וְלִכֵּן כָּבֵר בְּעַת הַתְּנָאִים מִבְּקָשִׁים: הַעֲוֹמֵד מֵצֵד הִחֲתֵן וְהַעֲוֹמֵד מֵצֵד הַפְּלָה, הֵינּוּ שְׂנִיכִם — שְׂנֵי הַמְּחַתְּנִים, תַּעֲמִדוּ מִן הַצֵּד וְאֵל תִּתְעַרְבוּ, כִּי זֶה מִמֵּילָא יִגְמַר. וּמִכָּל זֶה רוּאִים אֵיךְ שְׂצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמַר לֹא לְהִתְעַרֵב בְּחַיֵּי הַזּוּג.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיית אוֹתִי, וְאִז תַּצְלִיחַ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי עוֹסֵק בְּשְׂדוּכִים הַרְבֵּה שְׁנַיִם, וְכֵן אֲנִי עוֹסֵק בְּשִׁלּוּם-בֵּית מֵאִז שֶׁהִתְקַרְבֵּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְנִכְנַסְתִּי בְּעֵסֶק הַכָּלֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַצְּלֵתִי כָּבֵר מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת מְגֵרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֵן, וְאִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר (שִׁבְתַּ קֹּטז): 'מִפְּחָה שְׁמִי עַל הַיָּמִים כְּדִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַחֵק אֶת שְׁמֵנוּ, הַעֲקֵר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצִּיית אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב טו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעִנְיַן שְׂשֻׁאֲלֵת, לָמָּה לֹא אוֹמְרִים "חֵי הַעוֹלָמִים" עִם צִירִי, אֲלֵא "חֵי הַעוֹלָמִים" עִם פֶּתַח, דְּבָר זֶה מְקַבֵּל מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, וְעַכְשָׁו מְצִאתִי אֶת זֶה בְּרַמְב"ם (הַלְכוֹת יְסוּדֵי הַתּוֹרָה, פֶּרֶק ב', הַלְכָה י'), וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: וְאִין אוֹמֵר חֵי הַנְּי"ה אֲלֵא חֵי הַנְּי"ה, שְׂאִין הַבוֹרָא וְחִיּוֹ שְׁנַיִם כְּמוֹ חֵי הַגּוֹפִים הַחַיִּים אוֹ כְּחֵי הַמְּלֵאכִים וְכוּ, עֵינַי

שָׁם. רוֹאִים מִזֶּה שְׁלֵהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמְרִים חַי עִם פֶּתַח שֶׁהוּא לְשׁוֹן נִצַּח.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר שְׂאוּמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים, יֵשׁ עַל זֶה מְקוֹר, וְאֵף שְׂבִינֵי-אָדָם יֵשׁ לָהֶם בְּזֶה סִפְקוֹת, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֵיהֶם הַמְרַבִּים, שְׂוֹכְנֵסוּ לָהֶם טְנוּף וְצוּאָה בְּרֵאשֶׁם, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׁעַל-יְדֵי פְגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים לוֹעֵג עַל דְּבָרֵיהֶם, וְנִעְשָׂה סִפְרֵיהֶם זוֹל בְּעֵינָיו; וְלִכֵּן כָּל אֱלוֹ שְׂצוּחִיקִים וְלוֹעֲגִים מֵהַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל צְדִיקִים שְׂדִבּוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, סִימָן שֵׁשׁ לָהֶם צוּאָה וְטְנוּף בְּרֵאשֶׁם. וּבְכֻלָּל צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁכָל מְנַהֵג שְׂמַקְבֵּל אֶצֶל צְדִיקִים, יֵשׁ לְזֶה מְקוֹר, וּכְבָר חֲבָרוּ בְּדוֹר הַזֶּה כְּמָה וְכְמָה חֲבוּרִים, שְׂמַצִּינִים שְׁכָל מְנַהֵג יֵשׁ לְזֶה יִסוּד מוּסָד בְּהִלְכָה, וְאִסוּר לְלַעַג מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב טז.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָף הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת כָּל הַחֲבוּרָה שֶׁהִכְנִיסוּ אֶת אֶחָד בְּחָרָם וּבְנִדּוּי וְכוּ' וְכוּ', קָדָם כָּל תְּבָרָרוּ בְּפוֹסְקִים, שְׁהִיּוֹם לֹא יְכוּלִים לְהִכְנִיס אֶת אֵף אֶחָד בְּחָרָם וּבְנִדּוּי, אֲלָא עַל-יְדֵי רַבָּנִים וּפוֹסְקִים גְּדוּלִים, אֲבָל פֶּה בְּעֵנִין שְׁלָכֶם, זֶה הַכֹּל שֶׁנִּשְׁנֵאת חֲנָם, וְרֵאִיתִי לְאֶחָד קְדָמוֹן, הַגָּאוֹן ר' אֶהֱרִן שְׁשׁוֹן ז"ל, בְּסִפְרוֹ שׁו"ת "תּוֹרַת אֲמֵת", שְׁעוֹד גְּדַפְּס בְּשֵׁנַת שִׁפּו" סִימָן קס"ד, שְׂמֵאָרֶיךָ בְּעֵנִין זֶה, שְׂאָם אֶחָד גִּדָּה אֶת הַשְּׁנֵי מִחֲמַת שְׁנֵאָה, אֵין בְּנִדּוּי שׁוֹם גְּדוּי, וּבְכֻפְרָט חֲבָרָה שֶׁהַתְּחַבְּרוּ יַחַד בְּעֵנִין מִצּוֹת בְּקוֹר חוּלִים, וְקָרָה מֵה שְׂקָרָה, שְׂאֶחָד מִבְּנֵי הַחֲבוּרָה יִצָּא

אָשׁר י"ב יז בְּנַחֵל רַפֵּט

מֵהֶם וְהִחְרִימוּ אוֹתוֹ, אָזִי הוּא פּוֹסֵק בְּפִרוּשׁ, שְׁאִין בְּחֶרֶם וְנִדּוּי שׁוּם כַּח. וְלִכֵּן גַּם לָכֶם אָנִי אוֹמֵר, חָבֵל לָכֶם לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, אֲדַרְבֶּה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לַעֲסֹק בְּשָׁלוֹם, וְלִקְרַב אֶת כָּלֶם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִזְכוּת זֶה תִּתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב יז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשמ"ח.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נִירוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת לַמּוֹד יְרוּשְׁלָמִי, אִין לַמְעֻלָּה מְזָה, וְכַמְעַט כָּל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לְמַדּוּ בְּכָל יוֹם יְרוּשְׁלָמִי. וְהַתְקַנְנָה שְׁתַּקְנּוּ בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף הַיּוֹמִי יְרוּשְׁלָמִי, זֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, כִּי בִירוּשְׁלָמִי יֵשׁ רְזִין וְרְזִי דְרְזִין וְסִתְרֵי נְסִתְרוֹת. וְכַמּוּבָא (זֶהר חֲדָשׁ אֵיכָה), וְהָאֹר זֶה הַתְּלַמּוֹד יְרוּשְׁלָמִי דְנִהִיר נִהוּרָא דְאֹרִיתָא; רוֹאִים מְזָה שְׁבִירוּשְׁלָמִי שְׁנַתְחַבֵּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בּוֹ אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, וּמוּבָא מֵהַמְקַבְּלִים, שְׁלַעֲתִיד לְבוֹא יְהִיֵּה הַהֲלָכָה כְּהִירוּשְׁלָמִי. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר בְּמִשְׁךְ זְמַן הַגְּלוּת נַעֲלָמוּ וְנִסְתְּרוּ מֵאֲתָנוּ סְדָרִים רַבִּים מֵהִירוּשְׁלָמִי, כְּגוֹן: קַדְשֵׁים וְכַדוּמָה, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמָה נְעִים, שְׁתַּתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא יְרוּשְׁלָמִי, וְתַרְגְּוִישׁ אוֹר גְּדוּל מְאֹד.

וְרֵאִיתִי לְהַבִּיא סְפוּר מֵהַצְּדִיק ר' יַעֲקֹב לֵאנְדָא זְצ"ל, אַב"ד בְּגִי-בְרַק, וְתַלְמִיד מְבָהֵק אֲצֵל הַמַּהְרָש"ב מְלִיּוּבָאוּיֻטְשׁ זי"ע, וּמַחֲמַת שְׁהִיָּה אֲצֵלוּ כְּבֵן בֵּית — סִפֵּר, שְׁבַלִיל חֲנֻכָּה רְאָה, שְׁאֲחֵר הַדְּלָקַת גֵּר חֲנֻכָּה יֵשׁב וְלַמֵּד יְרוּשְׁלָמִי, וְהַשִּׁיג מְזָה, שְׁיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁלַמֵּד כֶּף בְּכָל לַיְלָה, אֲלָא כָּל הַשָּׁנָה הִיָּה סְגוּר וּמְסֻגָּר, וּבְחֲנֻכָּה הִיָּתָה הַדְּלָת פְּתוּחָה מִפְּנֵי הַדְּלָקַת גֵּר חֲנֻכָּה, וְלִכֵּן כָּלֶם הָיוּ יְכוּלִים

לראות את זה, אבל הוא סובר, שְׁלֵמד כֶּף כֵּל הַשָּׁנָה. רואים מִזֶּה, איך שֶׁהוא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד. וְלִכֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כֹּל הַיָּמִים...

י"ב יח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אֲנִי יָכוֹל לְהַבִּין, אִיךְ אֲבָרָךְ יָכוֹל לְהִתְחַמֵּק, וְלֹא לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית?! וְכֹל זֶה בָּא רַק מִחֲמַת חֲמָרוֹת יְתָרוֹת, שְׁאִתָּה פּוֹתֵב שְׁלוֹקָח לָךְ זְמַן רַב לְהַכְנוּת וְכו', וְהַרְבֵּה זְמַן לִישֵׁב אֶת דַּעְתְּךָ וְכו', הָרִי עַל זֶה הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן ל') עַל הַמְּבָלִים זְמַן בְּשָׁבִיל נְקִיּוֹת, וּמְאָרִיכִין בְּבֵית הַפֶּסֶס הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד, וְהִתְלוֹצֵץ מְאֹתָן הָאֲנָשִׁים מְאֹד, וְאָמַר: 'כִּי לֹא נִתְּנָה תוֹרָה לְמִלְאָכֵי הַשָּׁרֵת' (בְּרֻכּוֹת כה:). וְאֵין צְרִיף לְהַחְמִיר יוֹתֵר מִן הַדִּין, וְעַל-פִּי הַדִּין הָאִסוּר הוּא רַק כְּשֶׁנֶּצְרָךְ לְנִקְבִּי מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּגִמְרָא (שָׁם כג.): 'הַנֶּצְרָךְ לְנִקְבִּי אֵל יִתְפַּלֵּל', 'הַנֶּצְרָךְ' דִּיקָא. וְאִפְלוּ כְּשֶׁהוּא נֶצְרָךְ לְנִקְבִּי מִמֶּשׁ, יֵשׁ גַּם-כֵּן דִּינִים בְּזֶה בְּדִיעָבָד וּבְשַׁעַת הַדְּחַק, כְּמוֹבָא בִּ"שְׁלַחַן עָרוּף" (אַרַח חַיִּים, סִימָן צב), עֵינִן שָׁם בְּמַגֵּן אֲבָרָהֶם (סְעִיף קָטָן א'), שְׁהַרִי"ף (בְּרֻכּוֹת יד.) מִתִּיר לְכַתְּחֵלָה בְּיָכוֹל לְעַמֵּד עַצְמוֹ עַד פְּרָסָה וְכו'. נִמְצָא, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים כְּשֶׁאִינוּ נֶצְרָךְ לְנִקְבִּי מִמֶּשׁ, אֵין צְרִיף לְהַחְמִיר וּלְבַטֵּל עַצְמוֹ מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה בְּחֻנָּם, מִחֲמַת חֲשָׁשׁוֹת וְחֲמָרוֹת יְתָרוֹת וְשִׁגְעוֹן בְּעִלְמָא. רַק טוֹב לְהִתְפַּלֵּל בְּבִקְרָתְךָ אַחַר עֲמִידָתוֹ מִמִּטָּתוֹ. אִם אֶפְשָׁר בְּנִקְל לְפָנוֹת — אֶפְשָׁר, וְאִם לֹא — לֹא, וְיִתְפַּלֵּל כֶּף. וְאִפְלוּ אִם חוֹשֵׁשׁ בְּמַעֲיו לֹא יִשְׁגִּיחַ וְלֹא יִסְתַּפֵּל עַל זֶה כָּלֵל. וְאָמַר, שְׁאֵין צְרִיכִין לְהַאֲרִיף

אֲשֶׁר י"ב יח בְּנַחֵל רְצֵא

בְּבֵית־הַפֶּסֶא, כִּי הוּא מְזִיק מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף, וְכַמָּה חֲלָאִים בָּאִים מִזֶּה, וּבַפֶּרֶט בְּבֵית הַפֶּסֶא שְׁלֵנוּ, שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת תּוֹלֵה בָהֶם, וְהַתּוֹלֵה בְּבֵית הַפֶּסֶא מְזִיק מְאֹד מְאֹד, בַּפֶּרֶט הַחֲלִי הַיְדוּעַ שְׁקוֹרִין (טְחוּרִים) בָּא מִזֶּה מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

עַל־כֵּן צָרִיכִין לְהִזְהֵר מְאֹד מִלְּהֶאָרִיף בְּבֵית הַפֶּסֶא, וְאִין לְחַפֵּשׁ אַחַר חֲמֵרוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה בְּזֶה, כִּי לֹא נֶאֱמַר כָּלֵל בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ. וְהוּא עֲצָמוּ הִיָּה גַם־כֵּן בְּזֹאת הַטְּעוֹת מִקֶּדֶם, וְהִיָּה עוֹשֶׂה דְבָרִים זָרִים מְאֹד בְּשִׁבִיל נְקִיוֹת, וְכַמְעַט שָׁבָא לְיַדִּי סַפְנָה עַל־יַדֵּי־זֶה, וְגַם לֹא נִמְלֵט מִחֲלָאִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עַל־יַדֵּי־זֶה. וְעַתָּה הוּא יוֹדֵעַ וְאוֹמֵר שֶׁהַכֵּל שָׁגְעוֹן, וְחֲלִילָה לְבָלוֹת זְמַן הַיָּקָר עַל זֶה.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אַפֵּן, שְׂיִהִיָּה הַגּוֹף נָקִי לְגַמְרִי, וְלֹא יִשְׁאָר בְּתוֹכוֹ כָּלוּם. כִּי הֲלֹא אָפְלוּ מִי שְׁמַתְעֵנָה מִשְׁבֵּת לְשִׁבֵּת, הוּא צָרִיף לְנַקְבֵּיו גַם בְּסוֹף הַשְּׁבוּעַ, אַף־עַל־פִּי שְׁלֹא אֲכַל מִקֶּדֶם כַּמָּה יָמִים, כִּי בְּהֶכְרַח שְׂיִשְׁאָר קֶצֶת בְּהַגּוֹף.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁדַבֵּר גְּדוֹל הוּא אֶצְלוּ, שְׁדַבֵּר מְעַנֵּן זֶה, כִּי יוֹצֵא מִזֶּה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, דִּהְיִינוּ שְׁלֹא לְבָלוֹת זְמַן בְּשִׁבִיל זֶה, וְשְׁלֹא לְהֶאָרִיף שָׁם. וְאָפְלוּ אִם לְפַעֲמִים הוּא מְכַרַח לְהֶאָרִיף, טוֹב לְצֵאת וּלְחַזֵּר מִלִּישֵׁב הַרְבֵּה שָׁם; וְכֵן הִזְהִירָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל מְאֹד עַל דְּבָרִים אֵלּוּ, שְׁהָאֲדָם הוֹלֵךְ עִם חֲכָמוֹת (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מו), וְאָמַר שְׂזוֹ שְׁטוֹת גְּמוּרָה מְאֹד כָּל אֵלּוּ הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁנִכְנְסוּ בְּאֲדָם.

וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לַעֲשׂוֹת דְּבָר כְּזֶה, רְאֵה וְגַם רְאֵה אֵל מַה הִבִּיאוּ אוֹתָךְ אֵלּוּ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל וְדְמִיוֹנוֹת, שְׁלֹא הִתְפַּלְלֵת שְׁחָרִית, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַבִּין אִיךְ אֲבָרַךְ הַנֶּחֱשָׁב לִירֵא שְׁמַיִם יִפֹּל כָּל־כָּף, עַד שְׂיִכְתַּב לִי שְׁלֹא הִתְפַּלֵּל הַיּוֹם שְׁחָרִית. לְדַעֲתִי, הַכֵּל בָּא מִחֲמַת חֲמֵרוֹת יְתֵרוֹת, חֲמֵרוֹת שֶׁל הֶבֶל, שְׁאֵתָה כּוֹתֵב שְׁאֵתָה לֹא מוֹכֵן וְכוּ', תֹּאמֵר לִי אִיזוֹ הִכְנָה צָרִיכִים?! הֲלֹא אִם תִּחְכֶּה לִישׁוֹב הַדַּעַת, יַעֲבְרוּ עָלֶיךָ שְׁבָעִים שָׁנָה, וְגַם אִז לֹא תָבוֹא לְיַדִּי יִשׁוֹב הַדַּעַת. אָדָם צָרִיף לְתַפְסֵ תַכְף־וּמִיד בְּבַקָּר אֶת הַטְּלִית וּתְפַלִּין, וְלִהְתַּעַטֵף בְּצִיצִית וְלִהְתַּעַטֵר בְּתַפְלִין וְלִהְתַּפַּלֵּל, וְלֹא

לחכמות, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן לא), שְׁכָפִי גָדֵל מעלת התפלה צריכים להקדים מה שיותר מהר, כי מי יודע אם יוכל אחר-כך להתפלל. ודבר זה רואים בחוש, שְׁכָל אָלוּ שמתובבים לעשות הכנה לתפלה, לבסוף לא מתפללים כָּלֵל, ומִכָּל שֶׁכֶן שאין להם ישוב הדעת.

רבנו ז"ל למד אותנו ללכת בדרך תמימות ופשטות, ולא לחקר הרבה על עצמו, אלא כיון שמגיע זמן תפלת שחרית, מנחה, וערבית, שתכף ומיד ילך ויתפלל ולא יחכה, כי אחר-כך יעבר הזמן ולא יתפלל לגמרי, כמו שכתבת לי, ואני מאד מאד מתפלא עליך איך יבוא לך דבר כזה?! כי לא מדברים מאחד ששבור או מנח בדכאון ובצעצבות ובמרירות וכו' וכו', שגם עליו להתחזק ולהתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רק זה הבית מנוס שלו, אבל אתה, שְׁכָל המניעה שלך היא רק מחמת שנוכנס בך דמיון, שצריכים הכנה רבה קדם התפלה, אני רואה בחוש, שמרב הדקדוקים לא התפללת היום לגמרי שחרית. ולכן ראה להשליך את דעתך המדמה, ותתחיל להתקרב אל רבנו ז"ל עם אמת. ומוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), שעקר ההתקרבות הוא להשליך את דעתו המגנה, ולצית את הצדיק, על כל אשר יאמר כי הוא זה, אם רבנו ז"ל כל-כך הקפיד שלא ימשכו אחר חמרות יתרות, למה אתה לא מצית אותו?! הגיע הזמן שתתחיל ללמד הרבה ספרי רבנו ז"ל, ולקיים את כל אשר אומר שהוא זה, ואז תהיה בטוח להיות איש כשר, העקר ברח לך מחמרות יתרות, שהן רק דמיונות גדולים, כי אם לא התפללת היום שחרית, אני בטוח שגם אינך פותח חמש כל השבוע, ומכל שכן משניות, ומכל שכן וכל שכן גמרא, והכל בא מחמת חמרות יתרות, שאתה רוצה ללמד בעמק העיון, ולהבין את הכל, ואם זה לא הולך, אתה לא עושה שום דבר, וכאן הטעות שלך! וידוע, שרבנו ז"ל רצה שנקדש את הלכנה אפלו כשיש ענן קלוש, ואמר על זה מוהר"ן ז"ל, שזה שיהי על כל עצה ועצה של רבנו ז"ל לקיים תכף ומיד כמה שיוכל, ולא לחכות עד שיהיה

אָשֶׁר י"ב יט בְּנַחַל רצג

בְּשִׁלְמוֹת, כִּי אִם יַחֲכֶה לְשִׁלְמוֹת, יְכוּלוֹת לַעֲבֹר לוֹ שְׁבָעִים שָׁנָה, וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ.

הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחַדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַכֹּל לְבוֹשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. אֲקַנְהָ שֶׁתַּתְּחִיל לְצִיַּת אֶת רַבְּנוֹ ו"ל, וְאִז תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחַר לְגַמְרִי, רַק תִּבְרַח מִחֲכָמוֹת שֶׁל הַבָּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ד טַבַּת ה'חַשְׁמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים לְתוֹרָה וּלְתַעֲוִדָה, זוֹכֶה וּמְזוֹכֶה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ, שְׁעוֹזֵר לִי לְהַדְפִּים אֶת סִפְרֵי הַיָּקָרִים לִי מְאֹד כְּמוֹ יְלָדֵי מִמֶּשׁ, כִּי מַה נִּשְׁאָר מִן הָאָדָם? רַק הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אוֹתוֹ אֱלֻקִים, וּבִיּוֹתֵר חַדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ שְׁזָכָה לְחַדֵּשׁ בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה עָשָׂה מְלִבוֹשׁ נֶאֱדָה לְנִשְׁמָתוֹ, הֲלֹא הוּא ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה הַתְּחִלָּתִי לְרִשְׁם לְךָ תֵּאָר, וְיִצְא לְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַדְּפֻסָּת הַסְּפָרִים, וּבְכַרְטִיּוֹת שְׁזָכַנִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ הַרְבֵּה מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, אֲשֶׁר מְסַרְתִּי נִפְשִׁי, חֲלָבִי וְדָמִי בְּמִשְׁךָ שָׁנִים עַל גַּבִּי שָׁנִים, וְלָרִשְׁם הַכֹּל בְּכַתֵּב, וְלֹא חֲלַמְתִּי וְלֹא פִלְלִיתִי, שְׁעוֹד אֲזוֹכָה בְּחַיִּים חַיּוֹתִי לְרֵאוֹת אֶת סִפְרֵי מְדַפְסִים וּמוֹפְצִים בֵּין כָּל שְׁכָבוֹת הָעַם, וְכֻלָּם מְקַבְּלִים אֶת הַסְּפָרִים בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, עַד שֶׁהַרְבֵּה מְאֹד חוֹשְׁבִים שֶׁהַדְּבָרִים הֵם מִדְּבָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל בְּעֲצָמוֹ, וְקוֹרִין לְזֶה סִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל. מִי הִיָּה מְאָמִין בְּדַבָּר כְּזֶה !

וְהֵאֱמַת אֲגִיד לְךָ, אֲשֶׁר לְפָנַי כְּמָה שָׁנִים עָמְדוּ עָלַי כְּמָה כְּלָבִים וּנְבָחוּ הַרְבֵּה עַל אֲשֶׁר אֵינִי מְזָכִיר שְׁמִי בְּסִפְרֵי, וּבָאוּ וְהַתְּלוּנְגוּ לְפָנַי

הרב החסיד ר' לוי יצחק (גרו יאיר) [ו"ל], והוא שאל אותם: מה אכפת לכם מה הוא עושה? וענו פה אחד: הלא יעבר דור אחד או שני דורות, ויאמרו אשר הספרים האלו הם מרבנו ו"ל בעצמו. ועניתי ואמרתי לפניהם: אדרבה, ישמעו אזניכם מה שפיהם מדבר, אם בעוד דור או שני דורות יחשבו המון-עם, שהם ספרי רבנו ו"ל, מכרח להיות שיש בהם דברים נכונים עד מאד, כי מי יתלה בוקי סרוקי ברבנו ו"ל [ואם הדברים שטיות או סתם דבורים וכו', מי יחשב שזה מרבנו ו"ל]?! אלא מאי? סימן שיש בספרי אלו חדושים נפלאים, שיכולים להחיות נפש כל חי. כף השבתי להם אז. והרב החסיד ר' לוי יצחק (גרו יאיר) [ו"ל] נתן לי את הצדק.

על-כך-פנים זכני הקדוש-ברוך-הוא במשך השנים לחבר המון ספרים, ומי יתן שידפס פעם ויפץ לכל עם ישראל, וזה רצוני, ואני אהיה אסיר תודה למי שידפיס ספרי מכתב יד, כי הם הם הבנים והבנות שלי. וראיתי דבר פלא, פלאי פלאים, מהגאון הגדול רבי יוסף שאול נתנזהון זצ"ל (בעל מחבר הספר המפורסם ברבים: שו"ת "שואל ומשיב"), שרבים וגם שלמים נהנים מספריו וחבוריו היקרים, שכתב בהסכמה לספר אחד, וזו לשונו שם: מי שמדפיס ספרים של צדיקים שפברו נפטרו מהעולם הזה, הם הנקראים והנכללים בכלל עושי חסד של אמת עם המתים והחיים, כי לולא התגלות דברי תורתם הלא ברבות השנים היה כבר נשכח זכרונם, עין שם; ולכן זו המעלה של הזוכה להדפיס את ספרי רבנו ו"ל ולהפיצם בין כל שכבות העם, כי כף כלם מתקרבים אל דעתו של רבנו ו"ל, ובפרטיות אנכי הדל וכו', שזכיתי לחדש כל-כף הרבה, תהלה לאל, בספרי רבנו ו"ל, ולקרב את דבריו להמון-עם, בנדאי מי שידפיסם, יעשה עמי חסד ואמת, ויהיה לי מזה שעשוע גדול מאד, ובפרטיות שיהיו שפתותי דוכבות בקרב וכו', שרבים ושלמים השתוקקו על זה, וכמאמרם ו"ל (יבמות צו): מאי דכתיב (תהלים סא, ה) "אגורה באהלך עולמים", וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבנו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעולם הזה. רואים מכל זה

מַעֲלַת הַזֹּכָה לְהַדְפִּיס סְפָרִים שֶׁל צְדִיקִים, שֶׁכָּבֵר נְפֻטְרוּ מִן הָעוֹלָם, וְזֶה הַחֶסֶד שֶׁל אֲמַת הַכִּי גָדוֹל לָהֶם שֶׁם בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּבִפְרָטִיּוֹת הַחֶסֶד חָנָם, שְׁזָכִיתִי לְרֵאוֹת עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתִי לְהַדְפִּיס אֶת סְפָרֵי כַּמָּה וְכַמָּה בְּהַרְבֵּה מִהַדוּרוֹת וּבְרִבּוּבוֹת עֲתָקִים, וּבְגִי-אָדָם מְחִיִּים וּמְחֻזָּקִים עֲצָמָם בָּהֶם, זֶה הַנַּחַת רוּחַ הַכִּי גָדוֹל. וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָהּ וְאֲשַׁרְיָהּ, שְׁאֵתָה זֹכָה לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַמְּחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל חַי, וְאֲנִי מִקְנֵא אוֹתָךְ וְאֵת אֲשַׁרְיָהּ, שְׁאֵתָם מוֹסְרִים נֶפֶשְׁכֶם, פֶּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמָּעוֹ, לְהַדְפִּיס אֶת סְפָרֵי, אֵין מְלִים בְּלִשׁוֹנִי לְהוֹדוֹת לָכֶם, וּבְיָדָי זְכוּתְכֶם תִּגְדֵּל עַד מְאֹד, כִּי רַבִּים וְכֵן שְׁלָמִים גִּהְנִים מִהַסְּפָרִים, וְאוֹמְרִים בְּפִה מְלֵא, אֲשֶׁר הַדְּבוּרִים שֶׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרִים, הֵם הַמְּחִיִּים אוֹתָם. וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכוּ לְהַדְפִּיס סֵפֶר אַחַר סֵפֶר, וְאִזּוּ בְּעֲצָמְכֶם תִּרְאוּ אִיזוֹ פְּעֵלָה זֶה יַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ד טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, רֵאָה לְחֻזֵק עֲצָמְךָ מְאֹד, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל מָה שֶׁבִּגְנִי אָדָם אוֹמְרִים וּמְדַבְּרִים עֲלֶיךָ, מָה יֵשׁ לָךְ עִמָּהֶם?! רֵאשִׁית, זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת דְּמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל, כִּי מִי אוֹמֵר לָךְ שֶׁהֵם מְדַבְּרִים מִמֶּךָ, וְאֵם תֹּאמֵר שֶׁכֵּן מְדַבְּרִים מִמֶּךָ, רַשִׁ"י אוֹמֵר עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ב, כח): "כִּי שָׁרִיתָ עִם אֱלֹקִים וְעַם אֲנָשִׁים" — יַעֲשׂוּ וְלִכֵּן, וְאֲנִי רָגִיל לֹמֵר לְאֶחָד שֶׁהוּא מִתְּפַעֵל מֵאֲנָשִׁים, שְׁרַשִׁ"י אוֹמֵר: 'וְעַם אֲנָשִׁים' — מִי הֵם? יַעֲשׂוּ וְלִכֵּן, הֵאֵם אֵתָה צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם?! ... כְּמוֹ-כֵן אֵתָה תִּחְשַׁב כֶּף, כִּי לָמָּה לָךְ לְמַרְר חַיִּיךָ בְּשִׁבִיל דְּמִיּוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, מָה שְׁזָה אוֹמֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', אוּ מָה שְׁזָה מְדַבֵּר עֲלֶיךָ, הֲלֹא הִכַּל הַבָּל וּרְעוּת רוּחַ. הֲעֵקֶר תְּמִיד תִּחְשַׁב מָה אוֹמְרִים עֲלֶיךָ בְּשָׁמַיִם. כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁיִּגְוֹר יוֹתֵר בְּעֲלִיּוֹנִים

מֵאֲשֶׁר יָגוּר בַּתְּחֻמוֹתָיִם, וַיִּסְתַּוְּבַב בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בֵּין מְלֹאכֵי מַעְלָה, וַיִּחְשַׁב אִיךָ הֵם תְּמִיד מְלַהֲבִים וְגוֹעְשִׁים וּבוֹעֲרִים לְהַלְלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְעַם כָּל זֹאת הֵם סְתֵם מְלֹאכִים, חֲתִיכוֹת אֵשׁ, נִשְׁמָה בְּלֹא גוּף, מֵה שְׂאִין כֵּן אַתָּה, נִשְׁמָה עִם גּוּף, וְעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, וְאַתָּה מְתַלְכֶלֶךְ בְּכָל פְּעַם בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת, עִם כָּל זֹאת אַתָּה זוֹכֵה לְנִשְׁק אֶת הַמְּזוּזָה בְּכָל פְּעַם שְׂאֵתָה נִכְנָס לְבֵית, וּכְשֶׁאַתָּה יוֹצֵא מִהַבַּיִת, וְנִזְכָּר מֵה כָּתוּב שֵׁם "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ" אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ אֶחָד", יְחוּד הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכֵן אַתָּה זוֹכֵה לְהִתְעַטֵּף עִם צִיצִית, וּלְהִתְעַטֵּר עִם תְּפִלִּין, וּמְקִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלוֹמַד תּוֹרָה שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְתַפְּלֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יְדוֹ אַתָּה נִדְבֶק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵאֵם יֵשׁ תַּעֲנוּג יוֹתֵר מִתַּעֲנוּג זֶה?! מִי שֶׁמְתַעֲנוֹג בְּתַעֲנוּג רִיחָנִי, הוּא כְּבָר אֵינּוּ שֵׁם לֵב עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, שְׂרוּדָפֶת אוֹ מְצַעֲרֵת אוֹתוֹ, וְהוּא גֵר יוֹתֵר לְמַעְלָה מֵאֲשֶׁר כָּאֵן לְמַטָּה, וְשׁוֹמֵעַ כְּרוֹזִין עֲלָאִין עַל כָּל מְצוּנָה וּמְצוּנָה שְׁמַקִּים: זְכָאָה הָאִי בַר נֵשׁ בְּרִיָּה דְמִלְכָּא קְדִישָׁא. וְאֵם, חֵס וְשְׁלוֹם, עוֹשֶׂה מִשְׁהוֹ נִגְד רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שׁוֹמֵעַ תְּכַף-וּמְיָד כְּרוּז: וְוִי לְפִלְגֵיָא דְעַבִּיד בִּישָׂא וְכוּ'.

דְּכַר זֶה אִי אֲפֶשֶׁר לְהַסְבִּיר לְבְנֵי-אָדָם, וּבִפְרָטִיוֹת מִי שְׁחֻטָּא בַּחֻטָּא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאֵת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר הַחֻטָּא הַזֶּה טְמֵטֵם אֶת דַּעְתּוֹ וְאֶת לְבוֹ לְגַמְרִי, עַד שְׁדַבְּרִים כְּאֵלוֹ אֲצִלוֹ צְחוּק וְלִיצְנוּת, כִּי כָּלל זֶה תִּדְע, שֶׁהַצְדִּיקִים הֵם דְּבַקִּים לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְגָרִים כְּבָר שֵׁם לְמַעְלָה, וּמֵה שְׂרוּאִים כָּאֵן לְמַטָּה, שְׁמִסְתּוֹבְבִים וְכוּ' וְאוֹכְלִים וְכוּ' וּמְדַבְּרִים וְכוּ', הַכֵּל זֶה כְּסוּת עֵינַיִם וְכוּ'. וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם אֲשֶׁר עַל צְדִיקִים כְּאֵלוֹ מְדַבְּרִים כָּל דְּבַר אָסוּר, מֵאַחַר שֶׁהֵם בְּעֵינֵי עֲצָמָם כְּכֹלֵם, כִּי הֵם בְּטֵלִים לְגַמְרִי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הֵם כְּדִגְמַת רְאִי, שְׁכָל מֵה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה וּמִתְנַהֵג — רוֹאֵה בָהֶם, וְלִכֵּן מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם.

מֵה שְׂאִין כֵּן אֵלוֹ הַשְּׂרָצִים, שְׂרִיץ' הַשׁוֹרֵץ בְּאַרְץ, מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, רַע-בְּנִים, הַמְטָעִים אֶת בְּנֵי-אָדָם. וְהֵם שְׂקָרָנִים, רְמָאִים,

צ'בועים, הם מקבילים את כל הכבוד, כי כל אחד מוצא את השקר שלו, ולכן נמשך אחריו.

וזו המעלה למי שמקרב אל רבנו ו"ל, שהוא פותח לנו את העינים, ומכניס בנו גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, כמובא בדבריו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), אשר הצדיק האמת הוא פותח את העינים, והעקר להסתפל על עצמו איך אוהו בד' יסודות שלו, ואיך תקן כָּבֵר את המדות שלו, ועל-ידי-זה מאיר בו המאורי אור. מה שאין כן אלו המפרסמים של שקר, הם מאורי אש, שגורמים לבני-אדם לחטא, והעקר בפגם העינים. האם הולך להם בחיים, שבני הנעורים יתחתנו? ! הלא בנגל היו יכולים לחתן את בני עדתם. האם הולך להם בחייהם שלא יתגרשו? ! וכל זה הוא מאורי אש (איכה א, יג): "שלח אש בעצמותי"; וזו כל עבודת חצות באמצע הלילה כשכלם ישנים, אז הזמן לבכות על עצמו, איך שנפל משמים לארץ ונפגמה דעתו, שהוא הבית-מקדש הפרטי שלו, חרבן בית-המחין, ובפרטיות עם חטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, אשר אין מי שיהיה נקי מזה, ואיך אדם כזה יכול להבין צדיק הדבוק בו יתברך? ! איך יש לו השגה בדבר רוחני כזה? !

ולכן אני מאד מבקש אותך, שכבר תעזב את כל השטיות והדמיונות שלך, וכלך מבני-אדם, וברח לך אל התורה הקדושה, ותלמד בכל יום את החמשה-עשר שעורים שאנו נוהגים ללמד בכל יום: א. חמש ורש"י עם התרגום. ב. תנ"ך. ג. ששה סדרי משנה. ד. בבלי. ה. ירושלמי. ו. תוספתא. ז. רמב"ם. ח. טור. ט. שלחן ערוך. י. מדרש רבה. יא. מדרש תנחומא. יב. זהר. יג. תקונים. יד. לקוטי-מוהר"ן. טו. לקוטי-הלכות. מכל אלו הלמודים צריכים ללמד בכל יום אפלו מעט דמעט, אבל שיהיה חק ולא יעבר, ואז במשך חייך תזכה לסימם כמה פעמים, וכשיוליכו אותך לבית-הקברות יוליכו ארון-הקדש.

נא ונא רק אל זה צריכים להיות פסופיך, ואל תסתפל על שום בריה שבעולם. מה יש לך עם אחר? !

אני מאד מבקש אותך, אם יש אצלך כספי צדקה, תשלח את זה אלי, ונדפס עוד ספרים חדשים, המגלים את אמתת מציאותו יתברך, וזו הצדקה הכי גדולה של תקוון הברית — לחזק ולעודד אחרים, ולקרבים אליו יתברך.

המאחל לך כל טוב...

י"ב כא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, ט"ז טבת ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לחזק עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ואף שאני יודע שמרים ומרורים לך החיים, ואתה בוכה ומבכה שמים וארץ, ואומר: טוב מותי מחיי, עם כל זאת עליך לדעת, אשר אין זו עצה להמשיך עצמו כל-כך אל הצער, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן טז): כל הנמשך אחר הצער, הצער נמשך אחריו; ולכן מה יועיל לך כל זה, שאתה חושב יומם ולילה, לילה ניום רק מצרותיך, הלא זה לא יביא אותך אל שום דבר, רק שתהיה יותר ממרמר, יותר טוב שתהיה רגיל לברח רק אליו יתברך, ותחכה בסבלנות עד עת בא דברו.

בענין תחנון בבקר, על-פי הזהר זה חוב, ואז אומרים מזמור כ"ה: "לדוד אליך הוי"ה נפשי אשא", ויושבים דיקא, ובפסוק זה מכסין פניו בידו השמאלית, כמובא בדברי רבנו ז"ל בשם רבי סעדיה גאון, שפן גלה לו, ועל-פי האריז"ל נכון להזהר שלא יפל בפנים היד רק בהחיצוניות. ונפילת אפים מבאר בספרים, שצריך להיות מישב דיקא, אבל לפני נפילת אפים, שאומרים ודוי: אשמנו, בגדנו, גזלנו וכו', צריך להיות מעמד, מפני הכנעת הלב, ולא יהיה חס ושלום, בגאונה וישות. ולכן ודוי אומרים מעמד בכפיפה קצת, מפני הכנעה, אבל נפילת אפים אומרים מישב, שאז הוא מוכן למסר את נפשו אליו יתברך, וזה צריך להיות מישב דיקא, מוכן

וּמִזְמַן לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי הַנְּהֻגוֹת
 בְּזֶה. וְכִמוֹ שֶׁכְּתִבְתִּי זֶה רְאִיתִי בְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, אֲבָל אֲסוּר לְלַעַג
 עַל שׁוּם מְנַהֵג, כִּי לְכֹלֵם יֵשׁ מְקוֹר נֶאֱמָן, אוֹ עַל-פִּי הַלְכָה, אוֹ עַל-פִּי
 קְבֵלָה. בְּעֵנִין "וְהוּא רְחוּם", כְּתִב הַבַּיִת יוֹסֵף' (אַחַח חַיִּים, סִימָן קל"ד)
 בְּשֵׁם הַגְּאוּנִים, שֶׁתִּקְנֵנו לֹמֵר: וְהוּא רְחוּם בְּקוֹל רֶם וּמְעַמָּד, וְכֵן הִיא
 דַּעַת רַב הַפּוֹסְקִים. וּמוּבָא בְּאַחְרוּנִים, אֲשֶׁר תְּפַלֵּת "וְהוּא רְחוּם"
 נִתְקַנָּה עַל סוּד לְאוּקְמָא שְׁכִינְתָא מֵעַפְרָא, וְלִכְּן רְאוּי לֹמֵר אֶת זֶה
 בְּכּוֹנָה גְדוּלָה. וּבִסְפָר אַבוּדְרָהֶם מְבִיא, שֶׁנִּתְקַנּוּ עַל-יְדֵי שְׁלֹשָׁה זְקֵנִים
 שֶׁנֶּצְלוּ מֵאֵשׁ, עֵינַי שָׁם דְּבָרִים נִפְלְאִים בְּעֵנִין זֶה (סֵדֵר קְרִיאַת הַתּוֹרָה).
 וְעַם כָּל זֹאת מוּבָא בְּאַחְרוּנִים, אֲשֶׁר זְקֵן אוֹ חוֹלָה אוֹ חַלוּשׁ יְכוֹל
 לֵישֵׁב, וְאִין קִפְדָּה דִּיקָא בְּעַמִּידָה כְּמוֹ קִפְדָּה בְּאַמִּירְתָּה בְּכּוֹנָה, כִּי
 הִיא תְּפִלָּה נוֹרָאָה עַל הַקְּמַת הַשְּׁכִינָה וְעַל קְרוּב הַגְּאֻלָּה, וּמְכַנְּסֵי
 בְּטַחֲוֹן חִזְק שְׁתַּהֲיָה הַגְּאֻלָּה.

בְּכָל דְּבַר רְאוּי לָךְ לְפַשְׁטַשׁ בְּמַעֲשֵׂיךָ לְמָה בָּא לָךְ הַדְּבַר הַרְע
 הַזֶּה, שֶׁסָּבְבוּ אוֹתְךָ, עַד שֶׁאִין לָךְ עֲצָה אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה; כִּי כְּבָר
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: לֹא תִשִּׁיר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּעֵבִיד דִּינָא
 בְּלָא דִּינָא; בְּוִדְאֵי יֵשׁ בְּזֶה כּוֹנָה פְּנִימִית מְכֹל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְלִכְּן
 עָלֶיךָ לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ עַל מַה וְעַל מִי הַקּוֹלֵר תְּלוּי בְּצִוְאוֹתֶיךָ, הַעֲקֵר לֹא
 לְהַתִּיאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, כִּי אֲפִלוּ תִּרְבַּח תְּדָה מְנַחֵת
 עַל צִוְאוֹרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִתִּיאֵשׁ מִן הַרְחָמִים (בְּרִכּוֹת ה.); וְצֵא וּרְאֵה
 בְּכָל הַדּוֹרוֹת, אֵיךְ שֶׁבְּנֵי-אָדָם נִצְלוּ מִגּוֹיִים עַרְלִים טְמֵאִים עַל-יְדֵי
 תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה מְמַתִּיק כָּל הַדֵּינִים. וְלִכְּן רַק חִזְק וְאַמֵּץ
 בְּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְתַדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אִם תִּבְטַח בּוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ש אָשֶׁר י"ב כב — י"ב כג בְּנַחֵל
י"ב כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ' טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁכַל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה מִשְׁנַח בְּהַשְׁנָחָה פְּרֻטִית,
וְלִכֵּן יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּבְרַח אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ מִשֶּׁתִּבְרַח וְתֵרוּץ פְּקוּרָא בְּהָרִים
אֲחֵר פְּלוּנִי אוֹ אֶלְמוּנִי, אֲשֶׁר מְאוּמָה לֹא יְכוּלִים לַעֲזֹר לָךְ בַּלְעָדֶיךָ
יְתַבְּרֶךְ.

בְּעֶנְיֵן מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, מְאוּרֵי אֵשׁ שֵׁישׁ הַיּוֹם רְכָבָה כְּצִמְח
הַשָּׂדֶה וְכו', לֹא כְּדַאי לְדַבֵּר מִזֶּה כָּלֵל, כִּי נִכְנָסִים אַחֲרֶיךָ בְּהַלְבֵּנֵת
פְּנִים וְלִשׁוֹן הָרֶעַ וְלִיצְנוּת וְכו', וְהַעֲקֹר אַף פֶּעַם לֹא יוֹדְעִים מִי בְּאֶמֶת
אִישׁ כָּשֶׁר, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּרוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְלִכֵּן כְּשֶׁמְתַלּוֹצְצִים
מֵאֶחָד, מִי יוֹדֵעַ אִם אֵינוֹ צָדִיק אֲמֵתִי וִירָא שְׂמִים, וְאִז גְּדוּל עוֹוֹנוֹ
מִנְשֵׂא. וְלִכֵּן כָּלֵךְ מוֹפְתוּחִים וּמַדְבּוּרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ, וְהַתְּמִד רַק
בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָה וְתִמְיֵד מִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ...

י"ב כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֲשֶׁר מַעֲקָרֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
שֶׁאֲסוּר לְשָׂאֵל גְּשִׁיּוֹת וְלַחְקֹר חֻקֵּי רִוּת, אִיךָ בָּאת לִידֵי צָרָה כְּזוֹ, וְאִיךָ
נִפְלַת בְּפֶחַ יָקוּשׁ כְּזֶה?! הַכֹּל מִמְּנוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְזֶהוּ זֶה! וְעַכְשָׁיו כָּל
עֲבוּדֶתְךָ צְרִיכָה לַהֲיֹוֹת רַק לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים, שְׂיִוְצִיא אוֹתְךָ

מֵהֶצְרָה וְהַפַּח שֶׁנִּפְלְתָה אֵלָיו, אֵין זְמַן לְהִיּוֹת שׂוֹאֵל אוֹ חוֹקֵר — מָה, וְלָמָּה, וּמִדּוּעַ, אֲלֵא כָּל יִשׁוּתְךָ צָרִיכָה לְהִיּוֹת — אֵיךְ חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה. וְזֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר כָּל אֱלוֹ שְׂיִצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְאַבְדּוּ אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, הִיָּה זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנִכְנָסוּ בְּקִשְׁיוֹת וּבְסִפְקוֹת וּחְקִירוֹת — לָמָּה צָדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ?! לָמָּה קָרָה לוֹ דְּבַר כְּזָה?! וְאֵיךְ לֹא שָׁמַר עַל עֲצָמוֹ שְׁלֹא יִכְנָס בְּצָרָה וּבַפַּח הַזֶּה?! כָּל אֱלוֹ הַקִּשְׁיוֹת וְהַסִּפְקוֹת וְהַחְקִירוֹת הֵם הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְיֻקוּרְסוֹת שֶׁמַּעֲיָקִים לוֹ לְאָדָם, וְאִם אֵין אָדָם תּוֹפֵס אֶת עֲצָמוֹ הֵיטֵב לִידַע שְׂאֵין כָּאֵין שׁוֹם קִשְׁיוֹת וּסִפְקוֹת כָּלָל, יְכוֹל לְבוֹא לִידֵי רַעוּת וּכְפִירוֹת גְּדוּלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן.

וְלָכֵן אֵיעֲצָךְ, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! כְּלָךְ מְדַרְךָ זוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָנוּ לְדַעַת מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזָה, רַבֵּי הַמְתִּיָּה וּמְחֻזָּק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמָּח אוֹתָנוּ כָּל-כָּף, אִם רַק נִתְחַזַּק בְּלַמּוּדוֹ הַטּוֹב, וְלֹא נִשְׂאֵל שׁוֹם קִשְׁיוֹת, וְנִכְנָסִים אֶת עֲצָמָנוּ בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲזִי נִזְכָּה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד): עַל-יְדֵי אֶמוּנָה יְכוֹלִים לְעֵבֶר אֶת חֲלָל הַפְּנוּי; כִּי כָּל אֱלוֹ הַקִּשְׁיוֹת שֶׁהַקִּשְׁיָת, זֶה בָּא מִחֲלָל הַפְּנוּי, כִּי מְכַרְחִים לְהַגִּיד "יֵשׁ", כִּי אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלָל, אֲבָל גַּם מְכַרְחִים לִוְמַר "אֵין", כִּי אִם לֹא, אֵין מְקוֹם לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַבְּרִיאָה דוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר; וְלָכֵן רַבִּים נִתְפַּקְרוּ, מֵאַחַר שֶׁנִּשְׂאָרוּ בְּתוֹךְ חֲלָל הַפְּנוּי הַמְּלֵא קִשְׁיוֹת וּסִפְקוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי, וְתַעֲזֹב אֶת כָּל הַקִּשְׁיוֹת שְׁלָךְ, וְאֲזוֹ כָּל חֵיִיךָ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי. רַק חֻזַּק בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין מְלַבְדּוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח רַק מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֲזוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּבַרְךָ אוֹתְךָ בְּכַרְפַּת אֶהְבֶּה רַבָּה...

שב אֲשֶׁר י"ב כד — י"ב כה בַּנְחַל
י"ב כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּמָה שֶׁכִּתְבָתָּ וְכו', הִנֵּה הַמִּחַ צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁלִיט עַל הַלֵּב, הֵינּוּ הַלֵּב הוּא רִגְשִׁי, שֶׁמְתַרְגֵּשׁ מִכָּל דָּבָר שֶׁרַק קוֹרֵה עִמוֹ, מֵה שְׂאִין כֵּן מִי שֶׁהַמִּחַ שָׁלוֹ שְׁלִיט עַל הַלֵּב, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֲרָתָּ, כִּי הַמִּחַ שֶׁכָּלִי וְקָר, וְאֵינּוּ מְתַרְגֵּשׁ מִשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַמִּחַ חוֹשֵׁב אֶת הַמְּצִיאוֹת, אֲבָל הַלֵּב מְדַמֶּה דְּמִיוֹנוֹת, שֶׁהוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כִּי הַדְּמִיוֹן הוּא בְּלִב. וּכְדָאִי שֶׁתַּחֲזוֹר הַרְבֵּה אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ה, שֶׁמְסַבֵּיר אֵיךְ צָרִיךְ לְצִיאַת מֵהַמְּדַמֶּה שֶׁבְּלִב וְלִבּוֹא אֶל הַשֶּׁכֶל, שֶׁזֶה בְּעֵצְמוֹ הַמִּחַ שְׁלִיט עַל הַלֵּב, לֹא לְהַתְרַגֵּשׁ מִשׁוֹם דָּבָר, רַק לְחַשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ תָּמִיד.

גַּא וְנָא אֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, סוּף כָּל סוּף הַכֹּל הוּא רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הֵרִי הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָה, אֲפִלוּ מֵה שֶׁקוֹרֵה מִבְּעַל בְּחִירָה, וְלִכֵּן אֵל תִּתְרַגֵּשׁ כָּלֵל, וּבְקָרוֹב תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה וְנִסִּים נִגְלִים.

הַמְּבָרֵךְ אוֹתְךָ תָּמִיד...

י"ב כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֵּא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אִם אַתָּה רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְהַמְתַּקֵּת הַדֵּינִים, תֹּאמֵר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר תִּקּוֹן חֲצוֹת, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק

אָשֶׁר י"ב כה בְּנַחֵל שג

א', סימן קמט), שְׁחֲצוֹת הוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיּוֹן; וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שְׁאָז הוּא הַפְּדִיּוֹן הַגָּדוֹל, שְׁמַגִּיעַ אֶל הַבֵּית-דִּין הַגָּדוֹל, שְׁבוּ כְּלוּלִים כָּל הַכ"ד בְּתֵי דִינִים הַמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן רטו); אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֶלָּא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים בְּכָל לַיְלָה לֹאמַר אֶת סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת, יֵאמְרוּ כְּמוֹ שְׂיֵאמְרוּ, הֶעֱקָר לֹאמַר אֶת זֶה. וְהִיא רְגִיל ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל הַמַּחְבֵּר "בְּאוֹר הַלְקוּטִים") לֹאמַר: כָּל חֲצוֹת שְׁאֵנִי זוֹכָה לְחַטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה חִיּוּתִי, זוֹ תְּקוּנָתִי וְזוֹ הַצֵּלָתִי. וְכֵן אָמַר פֶּעַם ר' מִיכָלִי ז"ל, נִכְדַּד מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: כְּמוֹ שְׂרַצְעָן אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲבֹד בְּלֵי הַמְרָצֵעַ שָׁלוּ, כְּמוֹ-כֵן אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלֵי לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! אֶפְלוּ אָדָם פְּשוּט, שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׂמְאָלוֹ, אִם רַק אֹמַר סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, הוּא עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׂמִים וְשׁוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ; אֲשֶׁרִי מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל!

אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַצְּרוּפִים שְׁנַעֲשִׂים לְמַעַלָּה עַל-יַדֵּי שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וּבַפְּרִט עַת חֲצוֹת, שְׁאָז הַזְּמַן הֵכִי מִתְּאִים לָזֶה, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), הֵייתָ דִּינְקָא בְּגִמְרַת סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת נוֹפֵל עַל הָאֶרֶץ בְּפְשׁוּט יְדִים וְרַגְלִים, וּבוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ עַל מֶר גּוֹרְלָךְ וְכוּ'. וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי הַרוֹקַח זי"ע, שְׁלֹכֵן יֵשׁ בְּשֵׁשׁ סְדְרֵי מְשָׁנָה תַקֵּ"ד פְּרָקִים, כִּי הֵם בְּגִימְטְרִיָּה תְלִמּוֹ"ד בְּבַל"י, כִּי שְׁשִׁים מְסֻכָּתוֹת לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה מְשָׁנִיּוֹת כְּסֵדֶרֶן — אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה, וּמְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשָׁמָה, וּמְדַבֵּיקָהּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

דש אָשֶׁר י"ב כו — י"ב כז בְּנַחֵל

י"ב כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בּא, כ"ח טַבַּת ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לך, שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא מִהַחֲמוּנָה שְׁבַח־מִוֹרֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו'), וְצָרִיכִים לְהִזְהָר בְּזֶה מְאֹד. וּמָה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁאַתָּה גֵּר רַחוּק — מָה בְּכַךְ?! יְכוּלִים לְטַלְפֵן לְהוֹרִים בְּכָל יוֹם, וְזוֹ מִצְוָה מְאֹד גְּדוּלָּה.

דְּרוּעַ, שְׁהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִשֶּׁה לִיִּב מִסָּאֵסוֹב זִי"ע, הָיָה גֵּר עֲשָׂרִים וְחֲמֵשֶׁה קִילוֹמֶטֶר רַחוּק מֵאָבִיו, שְׁהָיָה צָדִיק גְּדוֹל רַבִּי יַעֲקֹב ז"ל, שְׁהָיָה גֵּר בְּעִיר בְּרָאד, וּבְכָל יוֹם הָיָה מְקַפֵּיד רַבִּי מִשֶּׁה לִיִּב מִסָּאֵסוֹב זִי"ע לְשַׁלַּח מִשֶּׁהוּ לְאָבִיו: אוֹ לְחֵם, אוֹ יֵין. וְתָמִיד גַּם שְׁלַח אֵילוֹ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְאָבִיו, כָּל־כֶּף הָיָה דְּבוּק בְּאָבִיו, וְהוּא נִפְטָר בְּחַיֵּי אָבִיו אַרְבַּע שָׁנִים לְפָנָי אָבִיו. רוֹאִים מְזֶה מָה נִקְרָא כְּבוֹד אָב; אֲשֶׁרִי מִי שְׁחָזַק בְּמִצְוָה זוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ב כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ד' שְׁבַט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא עוֹלָם הַנְּסִיווֹנוֹת, שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה. וְהַעֲקָר מִהַנְּסִיווֹנוֹת זֶה שְׁמַעְלִימִים וּמְסַתִּירִים מִהָאָדָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל

(חיי-מוהר"ן, סימן ש'): כָּל מֵה שְׁאַתָּה רוֹאָה בְּעוֹלָם הִנֵּה הוּא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן.

וְזֶה כָּלֵל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל מֵה שְׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם הַחַל מֵהַעֲתוֹנוֹת וְעַד כָּלֵי הַתְּקַשְׁרוֹת וְעַד כָּל הַבְּלִי הַבְּלִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְדְמִיוֹנוֹת וְהַבְּלִים הַמְּטַמְּטִים אֶת מִחַ הָאָדָם, הָעֶקֶר לְנִתְקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, לְטַשְׁטֵשׁ אֶת מִחַ מִחֲשַׁבְתּוֹ, וְלְהַכְנִיס בּוֹ נֶאֱוָף וְזִמְהָ, כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, תְּאֻנוֹת הַשְּׁלֵטוֹן וְהַכְּבוֹד הַשְּׂגַת הַמָּמוֹן, הָעֶקֶר שֵׁישְׁכַח שֵׁישׁ מְנַהֵיג לְבִירָה, וְהוּא הַכֹּל וְהַכֹּל הוּא, כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת, כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְכֹל מֵה שְׁלִמְרָאָה עֵינֵינוּ אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא. כִּי דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכִשְׁאָדָם זוֹכֶה לְהַגִּיעַ לִידִיעָה זוֹ, אִזְ דִּיקָא חֵי חֵיים טוֹבִים וְנִעִימִים, וְהוּא הֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּעוֹלָם הִנֵּה, מֵאַחַר שְׁאֵין לְמִרְאָה עֵינָיו רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַסְמִיךְ-מִ"ם, שְׁיֻכַּל לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת אֲמֵתוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי כָּל הַהַבְּלִים וְהַבְּלִי הַבְּלִים שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהֵם כָּלֵל הָעֲתוּנִים שֵׁיוֹצְאִים בְּכֹל יוֹם וְיוֹם וּבְכֹל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ, אֲפִלוּ שֶׁל הַחֲרָדִים, הַכֹּל לְהַשְׁפִּיחַ מֵאָדָם אֶת אֲמֵתוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כֹלֵם דוֹרְשִׁים רַק בְּכָבוֹד עֲצָמָם, וּמִכָּל שְׁכֵן אֵלוֹ הַכְּלִי מְשַׁחִית שֶׁל נֶאֱוָף, זֶה מְטַמְּטֵם אֶת מִחַ הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמַעֲלִים וּמְסַתִּיר מִמֶּנּוּ אֶת קַדְשֹׁתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַדְּבָקוֹת הַתְּמִידִית בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְשַׁרְהָ עַל הָאָדָם רוּחַ דְּקַדְשָׁה, הֵינּוּ רוּחַ הַקְּדֹשׁ אִךְ בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, נִתְּנָה רְשׁוּת לְהַסְמִיךְ-מִ"ם, שֵׁישְׁמֵטֵם אֶת הַלֵּב עַל-יְדֵי שְׁטִיּוֹת וְדְמִיוֹנוֹת, שְׁכָל מִינֵי הַבְּלִים וְהַבְּלִי הַבְּלִים יְבַלְבְּלוּ אֶת דַּעַת הָאָדָם, הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִזְכֶּה לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֵׁיחֲשַׁב שֵׁישׁ כָּאֵן טַבַּע, מְקַרְהָ וּמְזַל. וְאֵלוֹ הַנְּסִיּוֹנוֹת הֵכִי קָשִׁים לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן הַקְּדִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּרוּפָה לְמַכְאוּבֵינוּ וְלִצְרוּתֵינוּ, וְשֶׁלַח לָנוּ אִישׁ חֵי רַב רַבָּנָן אִישׁ הָאֱלֻקִּי נוֹרָא מְאֹד, וְהוּא רַבְּנוּ רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע, אֲשֶׁר הִבְטִיחַ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִחְזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ

לְעֹזֵר לוֹ לֶלְחֵם מִלְחָמָת ה', לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב לְכָל
עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֹצֵא בְּכָל
יוֹם לְהַפְצָה, וּמִפִּיץ לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁרִי לוֹ!
הַמְצַפֶּה לְרְאוּתָךְ בְּקִרְוֹב...

י"ב כח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, ו' שְׁבֻט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, רַק לְחִכּוֹת וּלְקוֹוֹת, עַד
אֲשֶׁר יִרְאֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעֹזֵר לוֹ. וּזְכוֹר פְּלֵל זֶה מְאֹד, כִּי רַב
הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת הַשְּׁעָה, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְקַבֵּל
כָּבוֹד מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ', אֲבָל זֶה לֹא הוּלֵךְ כָּךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
צָרִיכִים לְחִכּוֹת וּלְקוֹוֹת עַל כָּל דְּבָר עִם רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִין, וְלֹא לְעֹזֵב
אֶת הַרְצוֹנוֹת אֲפִלוֹ לְרַגֵּעַ, כִּי צָרִיכִים לְרְצוֹת וּלְחִכּוֹת, מִצַּד אֶחָד לֹא
לְעֹזֵב אֶת הַרְצוֹן, וּמִצַּד שְׁנֵי לֹא לְעֹזֵב אֶת הַסְּבָלָנוֹת לְחִכּוֹת, וְזֶה עֵקֶר
גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל — לְהַחֲזִיק מִצַּמֵּד, הָעֵקֶר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה,
אֲשֶׁר זֶה הוּרָג אֶת הָאָדָם וּמִשְׁגַּע אוֹתוֹ. צָרִיכִים לְחִכּוֹת עַד שְׂיִרְאֶה
יְשׁוּעָה.

רְאֵה לְהַבִּינֵן דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, כִּי אֲנִי לֹא יְכוֹל לְרְשׁוֹם עַל פְּנֵי
הַכֶּתֶב הַכֹּל.

הַמְצַפֶּה לְרְאוּתָךְ בְּקִרְוֹב...

י"ב כט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ח' שָׁבֹט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יָאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֲרִגְל עֲצָמְךָ לַתַּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְבַקֵּשׁ עוֹד. וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁתּוֹדָה וְהוֹדָאָה הוּא שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, וּמִרְחִיב מוֹהַר"נ"ת ז"ל אֶת הַדְּבֹר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת עַל תּוֹרָה זוֹ, שְׁעַל-יְדֵי שְׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּח לְבוֹ לְבַקֵּשׁ עוֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל-יְדֵי תּוֹדָה וְהוֹדָאָה נִפְתָּח הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, מַה שְׁאִין כֵּן אִם תְּמִיד רַק בּוֹכָה וּמִתְחַנֵּן, וַיֵּשׁ לוֹ טְעֻנּוֹת וְכוּ', לְבִסוּף יִשָּׁבֵר.

וְזֶה מְרַמֵּז בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב'), שֶׁחֶרֶב הַתְּפִלָּה יֵשׁ לָהּ שְׁנֵי פִיּוֹת, שְׁנֵיהֶן בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ט): "וְחֶרֶב פְּפִיּוֹת בְּיָדָם", הֵינּוּ שְׁתֵּי פִיּוֹת שְׁקוּרִין שְׁאֵרְפֵן; מִצַּד אֶחָד — תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וּמִצַּד אֶחָד — בְּקִשָּׁה עַל לְהַבָּא. וְעַיִן בְּשִׁפְתֵי-הַנַּחֵל עַל תּוֹרָה זוֹ, וְתִמְצָא מְרַגוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

כִּי אֵי אֶפְשָׁר תְּמִיד רַק לְבָכוֹת וְלִהְתְּחַנֵּן, וְלֹא לְהַפִּיר אֶת הַחֲסָדִים גְּמוּרִים שְׁעֵשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמּוֹ עַד עַכְשָׁיו, כִּי זֶה יִשָּׁבֵר אוֹתוֹ, מַה שְׁאִין כֵּן אִם גַּם מִתְחִלִּים עִם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב הַלֵּב מְאֹד, שְׁנֵיהֶן כָּל הַתְּפִלָּה שֶׁל "עֶזְרַת", שְׁאוּמְרִים שֶׁם שְׁמוֹנָה פְּעָמִים אֱמֶת, לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ קֶדֶם "שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת", אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָנוּ כְּבָר עַד עַכְשָׁיו, וּמְאִרִיכִין שֶׁם אֶת כָּל הַשְּׂבָחִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב אַחֲרֵי-כֵן הַלֵּב, וַיְכוּלִים לְשַׁפֵּךְ אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּדַרְךְ הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְאֵז אֵף פֶּעַם לֹא יִשָּׁבֵר, כִּי תּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶהוּ מִמֶּשׁ שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, שְׁמְרַגֵּישים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא

שח אָשֶׁר י"ב ל בְּנַחַל

כָּאֵן אֲתִי, עַמִּי וְאַצְלִי, וְשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלָּתִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס חֶשֶׁק
לְהַתְּפִיל עוֹד וְעוֹד; אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאָחֵז בְּזֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ב ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"א שְׁבֹט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד, נֵר לְהַצְדִּיק
נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֶכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר לְבִסּוֹף
תִּהְיֶה עֵיר גְּדוֹלָה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

יְדוּעַ, אֲשֶׁר יִבְנָאֵל הִיא מֵהַשְּׂדוֹת שֶׁל טְבַרְיָה, אֲשֶׁר הִרְמַב"ם
אוֹמֵר וּפּוֹסֵק, שֶׁהִגְאָלָה תַּתְּחִיל מִשֵּׁם בְּטְבַרְיָה, שְׁנִקְרָאת טַבּוּר הָאָרֶץ
(ע"ז מגלה ו:), וְלָכֵן אֲנַחְנוּ רוֹאִים אִיךָ שֶׁהַפְּרִיצוֹת מִתְּגַבְּרַת עֲכָשׁוּ מְאֹד
מְאֹד בְּטְבַרְיָה, כִּי מְשִׁיחַ יָבוֹא כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא שֶׁל פְּגַם הַבְּרִית,
וְלָכֵן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ לְטַמֵּא הַמְּקוֹם, כְּדִי
לְהַרְחִיק אֶת הַגְּאָלָה. וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי כָּל-כֶּף בַּחַיִּים, שְׁעַל-כָּל-פְּנִים
בִּיבְנָאֵל תִּשְׁרָה בְּמַחְנֵנוּ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְהַסֵּמ"ךְ-
מ"ם מְעַכֵּב אוֹתִי וְכו'.

בְּטְבַרְיָה טָמוּן וְגָנוּז רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, שֶׁהוּא הָיָה בְּעַת
הַחֲרָבָה, וְלָכֵן מְצִינוּ, שֶׁהוּא מְעוֹרֵר הַרְבֵּה עַל בְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
וְרִגִּיל בְּלִשׁוֹן (ע"ז ראש השנה ל:): בְּמַהֲרָה יִבְנֶה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וְהִנֵּה
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת יז:), שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא הִקְדִּימוּ אָדָם שְׁלוֹם
אֶפְלוּ גוֹי; וַיֵּשׁ לּוֹמֵר, כִּי הִנֵּה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִחְרַב מִחֲמַת שְׁנֵאת חָנּוּם,
וּרְבִי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי עוֹסֵק לְתַקֵּן אֶת זֶה, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְלַכֵּת
בְּמִדּוֹתָיו. וּמוֹבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים, שֶׁהִרְמַב"ם רָצָה מְאֹד לְהִיֹּת הַשֵּׁמֶשׁ
שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי וְאֶכֶן פָּעַל, וְלָכֵן מְקוֹם גְּנִיזָתוֹ וְקַבּוּרָתוֹ הוּא

שט בנחל י"ב לא אשר

על-ידי רבן יוחנן בן זפאי, אשר זה פלא. וכן אומרים על השל"ה הקדוש, שבקש להיות השמש של הרמב"ם בעולם הבא, ולכן גם קברו אשר כרה לו, הוא סמוך ונראה לקברו, וזה פלא.

על-פלפנים אני רואה איך שהסמ"ך-מ"ם רוצה רק לשבר אותנו כאן ביבנאל, ובפרט אותי, שיוצאים נגדי בהפגנות וכו', וכן במסירות וכו', ועושים לי כאן כל מיני צרות ויסורים והפסדים של כסף וכו', אבל בהקדוש-ברוך-הוא אני בוטח, שלבסוף כלם יחזרו בתשובה ויתחרטו וכו'.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ב לא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"א שבט ה'תשמ"ח.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שהאריז"ל אמר, שיש ששים רבוא פשטים על כל פסוק בפשט, וכן ברמז, דרש וסוד, הינו בכל פסוק יש ששים רבוא פרד"ס ממש. וכן הוא במשנה ובגמרא. ולכן כל בעל מחבר הולך לפי דרכו, ואין לקנא בשני, אדרבה כל אחד יחזיק בדרכו, ולא יתפעל כלל מהזולת, כי את חלקו אף אחד אינו יכול לקחת וכו'. ובכלל לא כדאי להיות קוף המתקה את הזולת, רק כל אחד לדרכו ילך. התכלית היא לעשות מסוד פשט, מגבה נמך, מעמק פשוט וכו' וכו', זו תכלית של מלמד טוב, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), שהשגת אלקות אי אפשר להשיג, אלא משכל עליון לשכל תחתון, מעילה לעלול. ועל זה צריכים מלמד טוב, עין שם; וזהו רבנו ז"ל ומוהר"ן ז"ל, שהם יכולים להוריד רוחניות בתכלית הפשטות. ועל-פן לא צריכים להתפעל מכל אלו שכותבים בלשונות של קבלה, שבדרך כלל בני-אדם אינם

שי אשר י"ב לב בנחל

מְבִינִים בְּזֶה, כִּי הֵם לֹא רִגְלִים בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל הַגְּשֵׁמָה, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְפַּעֵל מִלִּשְׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, זֶהוּ רַק דְּמִיּוֹן גָּדוֹל לְטִשְׁטֵשׁ אֶת שְׁכַל הָאָדָם, כִּי אִם אֵין הָאָדָם בָּא לְיַד דְּבָקוֹת אֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִינוֹ עוֹזֵב אֶת שְׁטוֹת מַעֲשָׂיו, מֵהַ כָּבֵד שֶׁהוּא כָּל הַלִּשׁוֹנוֹת הָאֵלוֹ, שְׂאִינָם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָךְ טוֹבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת. רְאֵה לְהַחְזִיק בְּדַרְכְּךָ, וְתִהְיֶה מְלַמֵּד טוֹב, וְתִכְנִיס אֱלָקוֹת בְּתוֹךְ עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁזֶה עֲכָשִׁי צוֹ הַשְּׁעָה, כִּי עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לְלַחֵם וְכוּ', וְלֹא עַל לְמוּד קִבְלָה, שְׂאִין לְהַמּוֹן-עִם יָד וְרֵגֶל שָׁם. הַיּוֹם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּאֵלוֹ, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר. וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַשְׂאֵר יְהוּדֵי פְּשׁוּט הַמֵּאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל.

וְשָׁמַעְתִּי בְּשֵׁם גָּדוֹל אֶחָד שְׂאָמַר, הַיּוֹם לֹא מִסְתַּוְבָּבִים מְלִיוֹנִים בְּנֵי אָדָם, אֲלֹא מְלִיוֹנִים חֲבִילוֹת שֶׁל צָרוֹת; כִּי כָּל אָדָם הוּא חֲבִילָה שֶׁל צָרוֹת, וְדַבְּרֵי פִי חֲכָם חֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ב לב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ב שְׁבֻט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָה כ.ח.) עַל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, שֶׁמַּעוֹלָם לֹא שָׁח שִׁיחוֹת חֲלִין מִיָּמָיו. וַיֵּשׁ לוֹמַר הַפְּרוּשׁ בְּפִשְׁטוֹת עַל-פִּי מֵהַ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ וַיֵּל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צ.א), שְׁכַל שִׁיחוֹתָיו הָיוּ רַק תּוֹרָה, אֲפֹלוֹ כְּשֶׁהָיָה צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֱלָקוֹת, הָיָה מְלַבִּישׁ אֶת זֶה בְּשִׁיחוֹת חֲלִין וְסַפּוּרִים, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ שָׁם רַבֵּנוּ וַיֵּל: שִׁיחוֹת חֲלִין שֶׁל תְּלָמִיד חֲכָם צָרִיכִים לְמוּד; הֵינּוּ אֵל הַלְמוּד צָרִיכִים אֶת הַשִּׁיחוֹת חֲלִין, שְׂיִלְבִּישׁ בָּהֶם הַצְּדִיק שִׁיחוֹת, כְּדֵי שְׂיִוְכָלוּ

אֲשֶׁר י"ב לג בַּנְחַל שיא

לְהַבִּין; כִּי בְּאֵמֶת לְפִי גִדַּל הָאוֹר, קָשָׁה לְקַבֵּל אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל גְּלוּי אֱלֻקוֹת, רַק עַל-יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת שֶׁל שִׁיחוֹת חֲלִין, וְזוֹ הִיְתָה מְדַרְגַּת רֶבֶן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, שֶׁמְעוֹלָם לֹא שָׁח שִׁיחוֹת חֲלִין, אֲלֹא תָמִיד הָיָה עוֹסֵק לְהַכְנִיס בְּתוֹךְ הַמוֹן-עַם גְּלוּי אֱלֻקוֹת, עַל-יְדֵי שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ב לג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ד שְׁבַט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שֶׁהִיא הַמְּדָה הָעֵקְרִית בְּחַיֵּי הָאָדָם.

וּמִסְפָּרִים עַל הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מִמְּעֻזְרִיטֵשׁ זִי"ע, שֶׁהִיָּה גֵר עַל יַד נֶהֱרָ, וְהַצָּרָף לְצֵאת מַשֶּׁם וְלִילָף לְגוֹר בְּמִקּוֹם אַחֵר, כִּי לְפָנָי אוֹר הַיּוֹם כָּבֵד קִרְקְרוֹ הַצְּפָרְדָּעִים, וְאָמַר: אִם הֵם כָּבֵד קָמוּ לְשִׁיר שִׁירָה, אֲזִי אֲנִי צָרִיף לְקוֹם עוֹד קָדָם וְכוּ'. וְכֵן בְּכָל פַּעַם, עַד שֶׁלֹּא יֵצֵא לוֹ בְּכָל לַיִשָּׁן, כִּי הַצְּפָרְדָּעִים מְקַרְקְרוֹת כָּל הַלַּיְלָה, וְהוּא עֹשֶׂה לְעֵצְמוֹ חֲשֻׁבוֹן: אֵיךְ הַצְּפָרְדָּעִים יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהִיוֹת עֲרוֹת כָּל הַלַּיְלָה, וְלְשִׁיר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֲנִי לֹאוֹ. וְלִכֵּן לֹא הָיָה יָכוֹל יוֹתֵר לַיִשָּׁן, עַד שֶׁרָאָה שֶׁהִגִּיעַ לְאַפִּיסַת כַּחוֹת, וְהַצָּרָף לְעֵבֵר דִּירָה רְחוֹק מִהֶנְהָר. רוֹאִים מִזֶּה, אֵיךְ צְדִיקִים לוֹמְדִים מוֹסֵר וְהִנְהָגוֹת יִשְׁרוֹת מִכָּל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה.

הַמְּאַחַל לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה...

שיב אָשֶׁר י"ב לד בְּנַחֵל
י"ב לד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, י"ח שְׁבֻט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת מְאֹמֵר אֶחָד בְּ"לְקוּיֵי-
מוֹהַר"ן", וְלוֹמֵר עָלָיו הַתְּפִלָּה מְ"לְקוּיֵי-תְּפִלוֹת", וְהוּא מְרַפָּא לְנַפְשׁ
אָדָם. וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה מִתְּדַבְּקִין בְּרַבְּנוּ ז"ל רוּחָא בְּרוּחָא, נֶפֶשׁ
בְּנַפְשׁ וְכוּ' וְכוּ'.

אֵין לָנוּ מִשְׁגַּג מִגְדֵּלַת הַסְּפָרִים הָאֵלוּ: "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן"
וְ"לְקוּיֵי-תְּפִלוֹת", וְרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג הִרְבֵּה בְּמַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה
לְלַמֵּד בְּסִפְרוֹ "לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן", וְאָמַר, שֶׁהַלְמוּד בְּסִפְרוֹ זֶהוּ
אֲתַחֲלָתָא דְגָאֵלָה. וַיְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת בְּעַל תְּשׁוּבָה וּבְעַל מַחִין
וְהַשְׁגָּה עַל-יְדֵי לְמוּד סִפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ, וַיִּזְכֶּה שֶׁתְּפַתַּח קְשׁוּיֹת גִּידָיו
עַל-יְדֵי לְמוּד בְּסִפְרוֹ.

וְלִכֵּן רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵיזָה מְאֹמֵר מְ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן",
וְתֹאמֵר עַל זֶה הַתְּפִלָּה מְ"לְקוּיֵי-תְּפִלוֹת", שֶׁמוֹהַר"נַת ז"ל אָמַר:
הִרְבֵּה אֲנָשִׁים כָּבָר יוֹשְׁבִים בְּגֵן-עֵדֶן, עַל-יְדֵי סִפְרוֹ "לְקוּיֵי-תְּפִלוֹת",
וְאָמַר שֶׁהַתְּפִלוֹת בָּאוֹת מִשְׁעַר ג', שֶׁעַר חֲמִשִּׁים דִּקְדָּשָׁה, וְחָבַל לוֹ
לְמִי שֶׁמְקַרְב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיַּעֲבֹר לוֹ יוֹם מִבְּלִי לְמוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל; כִּי הֵלֵא זֶה חַיּוֹת נִפְשָׁנוּ וְאַרְבֵּי יָמֵינוּ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת,
אוֹת צַדִּיק, סִימָן עד): הַמְּקַרְבִּים שֵׁישׁ לְהַצְדִּיק בְּחַיָּיו, הֵם יִהְיוּ מְקַרְבִּים
בְּמוֹתָם; וְאָמַר (שָׁם, סִימָן לד): מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ תּוֹרָה מִהַצְדִּיק, הָיָה כְּאֵלוֹ
הוּא אָמַר הַתּוֹרָה; וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְהַתְּמִד בְּלְמוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, עַד שֶׁיִּהְיוּ שְׁגוּרִים עַל פִּיךָ בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ, עַל-כֵּל-פְּנִים הַשְּׁקָלָא
וְטַרְיָא. וּמוֹהַר"נַת ז"ל אָמַר: בְּגוֹף שֶׁיִּהְיֶה בּוֹ הַ"לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן",
הַתּוֹלְעִים בְּקָבֶר לֹא יִגָּשׁוּ. וְאָמַר: אֲמִירַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֶה כְּמוֹ
אֲמִירַת זֶהר, הֵינּוּ שֶׁמְסַגְּלַת הָאֲמִירָה לְבָד.

אֲשֶׁר י"ב לה בנחל שיג

בְּאֶחָד מִיָּמֵי הַשָּׁבַע בְּרִכּוֹת שֶׁל אָחִי הַגָּדוֹל, נוֹכַח שָׁם הָרַב הַצַּדִּיק מִסְקָאֲלִיא זי"ע, שֶׁהָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד וּבְעֵל מְדַרְגָּה, וְאָמַר לִי אֲזוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "הָעוֹלָם חוֹלְקִין עַל הַלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, הֵם לֹא יוֹדְעִים זֶה, זֶה ר וְלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן — הֵינּוּ הֵן, וְקִדְשָׁתָן אֶחָד הוּא"; כִּן אָמַר לִי בְּפִרוּשׁ בְּאַנְפִּין נְהוּרִין. וּכְשֶׁהֵייתִי בִּיָּמֵי בְּחֵרוּתִי בְּשׁוֹכְתֵי שְׁבַת אֶצֶל הָרַב הַצַּדִּיק מְקַלּוּיִזְנִבּוּרְג שְׁלִיט"א (זי"ע), שֶׁהוּא אֵשׁ לְהִבָּה בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה וְגֵאוֹן בַּתּוֹרָה, וּבְלִיל שְׁבַת אָמַר תּוֹרָה עַל-פִּי הַקְּדָמָה מְרַבְּנוּ ו"ל לְכַבּוּדִי, וּכְשֶׁהִזְכִּיר אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, עָמַד מְלֹא קוֹמָתוֹ, וְאַחַר הִתְיַשֵּׁב. וְכָל זֶה רָאִיתִי בְּעֵינַי. וְאָז בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ וְשִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה עָנָה וְאָמַר: כְּשֶׁהִגִּיעַ בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" [וְהִזְכִּיר עוֹד פַּעַם אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל וְעָמַד] אֶל זְקֵנוֹ הָרַב הַקְּדוּשׁ מִצְאֵנוּ זי"ע, לְמַד אֶת זֶה כָּל הַלֵּילָה, וְאָמַר כֵּן: אַתֶּם יוֹדְעִים מַה זֶה לֵּילָה לְזִקְנֵי הַקְּדוּשׁ? הֲרִי כָּל עִבּוּדְתוֹ הֵיטָה כָּל הַלֵּילָה, וְלֵילָה שָׁלֵם מְסֵר אֶת עֲצָמוֹ כָּל כָּלוּ בְּעִבּוּר הַלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקְּדוּשׁ! וְהַחֵל לְבִכּוֹת מְרַב הַתְּרַגְּשׁוֹת. וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר, וְחִזַּר עַל זֶה כְּמָה פַּעַמִּים בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת גְּדוֹלָה וּבְדַמְעוֹת עַל לְחִיּוֹ: "אֵיין נֶאֱכַט אֲוֹעֵק גְּעֵבִין פֶּאֲרִין הֵיילִיגְעֵן "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" דְּעַר זֵיידֵע, דְּעַר זֵיידֵע, דְּעַר הֵיילִיגְעַר זֵיידֵע (לֵּילָה אֶחָד לְמִסֵּר בְּעִבּוּר הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" סְבֵא קְדִישָׁא, סְבֵא קְדִישָׁא). וְזִלְגוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת. וְזֹאת רָאִיתִי בְּעֵינַי.

וְאַתָּה מְקַרְבֵּ אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְעוֹבֵר עָלֶיךָ יוֹם אַחַר יוֹם בְּלִי "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הֵיטְכֵן דְּבַר כְּזֶה?!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ב לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, י"ט שְׁבַט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת וְתָרֵן וּבִפְרֹט עִם אֲשֶׁתְּךָ
וְעִם יְלָדֶיךָ. זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת הַפְּתִיגָם שְׁאֲנִי רְגִיל לֹמֵר: "לֹא כָּל מָה
שְׁרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מָה שְׁמְקַבְּלִים רוּצִים"; וּבִפְרֹט עִם אֲשֶׁה,
וּבִפְרֹטִי פְרֻטִיּוֹת עִם יְלָדִים. אֲשֶׁה קִבְּלוּ מִן הַשָּׁמַיִם, יְלָדִים בְּוֹדָאֵי
וּבְוֹדָאֵי הֵם שֶׁל שְׁגִיָּהֶם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל עֲמָהֶם, וְלֹא
לְקִרוֹת תִּגָּר.

הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע אָמַר: כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחֲשָׁבָה —
סוֹבֵל מִהַיְלָדִים, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּדַבּוּר — סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתּוֹ, וּכְשֶׁאָדָם
פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו — סוֹבֵל מֵאֲנָשִׁים; וְלִכֵּן רְאֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל פְּגָם
הַדַּבּוּר, הַמַּחֲשָׁבָה וְהַמַּעֲשֶׂה, תִּשׁוּבָה וְחִרְטָה אֲמִתִּית, וְקִבְּלָה חֲזָקָה
עַל לְהִבָּא, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיְהִיּוּ לְךָ, אֲשֶׁר הִכַּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, וְכִלְמֵם יִתְבַטְּלוּ אֵלֶיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ב לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים, כ"א שְׁבַט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרֵּי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, אִף קִשָּׁה לְהַשִּׁיבְךָ בְּאַרְיִכוֹת
כְּרִצּוֹנְךָ, וְלִכֵּן אֶכְתֹּב לְךָ רַק בְּקִצְרָה.

דַּע לְךָ, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּתָה פְרֻטִית, כָּל מָה שְׁצָרֶיךָ לְבוֹא אֵלֶיךָ
יְבוֹא, וְכֵן כָּל מִי שְׁצָרֶיךָ לְבוֹא אֵלֶיךָ יְבוֹא, תְּבַטַּח רַק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, כִּי
הַכֹּל מִשְׁגָּח רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (יִוְמָא לַח): בְּשִׁמְךָ
יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכֵן לְחַבְרוֹ, וְאֵין
מַלְכוּת נוֹגֵעַת בְּמַלְכוּת חִבְרָתָהּ; וְאֵמְרוּ (חולִין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף
אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֶלָּא אִם-כֵּן מְכַרִּיזִין עֲלָיו מִלְמַעְלָה.

הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע הִיָּה פֶּעַם בְּדַחְקוֹת, וְהִלֵּךְ אֵל בֵּית
עֲשִׂיר, וְדָפַק עַל הַחֲלוֹן וּבְרַח. וַיֵּצֵא הָעֲשִׂיר וְהַחֵל לְרוֹץ אַחֲרָיו

אֲשֶׁר י"ב לז בַּנְחַל שטו

וְהַשִּׁיגוּ, וְשָׁאוּ: מָה רָצִיתֶם? וְעָנָה, שֶׁמֵּצְבוּ דְחֹק. אָמַר הָעָשִׁיר:
אִם-כֵּן מָה בְּרַחֲמֶיךָ? עָנָה וְאָמַר לוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִ"ע: אֲנִי
עָשִׂיתִי אֶת שְׁלִי, דִּפְקָתִי רַק עַל הַחֲלוֹן, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה
כְּכָר אֶת שְׁלוֹ...
...כְּכָר אֶת שְׁלוֹ...

אֲקוּנָה שֶׁתְּבִינ דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַמֵּאחַל לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ...

י"ב לז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"א שָׁבַט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּמָה שֶׁנִּפְלָתָ בְּבוֹר עֲמִק כְּזָה
וְכוּי, וְאִתָּה נִכְשָׁל בְּכֹל פְּעַם בַּחֲטָא הַמְּגִנָּה שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה,
שֶׁמִּטְמָטֵם אֶת הַמֶּחַ וְהַשֶּׁכֶּל, וּמַעֲקָם אֶת הַלֵּב, עַד שֶׁהוּא מְבַלְבֵּל
מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלְן; כִּי מִי שֶׁנִּלְכַּד בַּחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה, קָשָׁה לוֹ
לְצִיאַת מִהַרְגָּל מְטַנְּף זֶה, עִם כָּל זֹאת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עַל עַם
יִשְׂרָאֵל, וְשָׁלַח לָנוּ אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֵת, נִקְדַּת הָאֲמֵת שְׁבִין כָּל
הַצְּדִיקִים, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סו),
שְׁזָה רַבְּנּוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר הִטְמִין אֶת רוּחַ קְדָשׁוֹ בְּתוֹךְ סִפְרֵי
הַקָּדוֹשִׁים, וְהוּא נִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹהֵי, כְּדִי לְטַהֵר אֶת הָעוֹלָם מִפְּגַם
הַבְּרִית. אֲבָל הַסֵּמ"ך-מ"ם לוחֶם נִגְדוֹ, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מַחִיר לְהַעֲלִים
וּלְהַסְתִּיר אוֹרוֹ מִן הָעוֹלָם; כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
ב', סִימָן סז), אֲשֶׁר אִם יִתְגַּלֶּה הַחֵן וְהַיָּפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל זֶה הַצְּדִיק, הוּא
יִכְבֶּה אֶת הַמְּאוֹרֵי אֵשׁ, הֵינּוּ אֵשׁ הַיָּצָר הָרַע הַבוֹעֵר בְּאֲדָם עַל-יְדֵי
הַמְּאוֹרֵי אוֹר, שֶׁהוּא מְגַלֶּה אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹהִי הַמְּלַחְמָה הַכִּי
קָשָׁה; מִצַּד אֶחָד — אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ,
כְּכָר נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה הַכֹּל כְּדִי

להעלימו ולכסותו מכל העולם כלו; הן מבחוץ יש העלמה גדולה, שמעלימין את אורו, על-ידי מפרסמים של שקר, והן מבפנים מכסין את אורו, שפכל פעם צץ לו איזה מטרה, וממציא דברים משנים, אשר אין להם שום יסוד בספרי רבנו ז"ל, ועושים ליצי ליצנות וכו', ובחוץ חושבים שזה ברסלב, כגון: המטרפים שרוקדים סביב נ' נח' וכו', שהכל דמיון והבל גדול, שהמציא יהודי שמח בשם ר' יואל אשכנזי ז"ל, שהיה גר בעיר טבריה, וראה שרודפים וכו', אזי לא יכול היה לסבל למה אברה צריך להיות כל-כף שבור ובעצבות, כי רדפו אותו עד חרמה, ולכן הכניס "פתק" בתוך ה"לקויטי-מוהר"ן" שלו, והוא היה שש ושמת, על שפאלו קבל פתקה מן השמים... וכן יש עוד כמה חבורות של מטרפים וכו', שהם גורמים שבגני-אדם יתרחקו מרבנו ז"ל, כי אף אחד אינו רוצה שפנו יסתובב בין משגעים.

וכל זה גורם הסמ"ך-מ"ם להעלים ולהסתיר את אורו הגנוז של רבנו ז"ל, שהוא בעצמו אורו של משיח, כי המשיח בדעתו יכבש את העולם. ולכן אין עצה אחרת ללחם מלחמתו של רבנו ז"ל רק על-ידי גלוי ספריו הקדושים בעולם.

ובאמת כבר אמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): כשאדם שומע מחלקת על הצדיקים, צריך לידע שהמחלקת היא בשבילו, כי הוא פגם בבירתו באפן מבהיל וכו', ועליו נאמר (משלי ב, יט): "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים"; ומוכא באריכות בדברי מוהר"ן ז"ל (לקויטי-הלכות, תפלין, הלכה ד'), אשר לעולם אין לאדם הנה תשובה, כמוכא בזהר; אבל רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן עא), שאף אחד אינו מבין את הזהר, ולכל אדם יש תקנה לתקן הכל. ואיך זה עולה בקנה אחד — הזהר עם דברי רבנו ז"ל? ומסביר מוהר"ן ז"ל, שמי שפגם בבירתו, הוא צריך לשמע מחלקת, שאומרים: "תראו, זוהי חבורה של משגעים, וצריכים להתרחק מהם"; ומי שאין לו שכל — בורח, ואז מסבן, הוא מת בלי תקון, אבל מי שעושה לעצמו חשבון הנפש — הלא

הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ מְקַרְבִּין אוֹתִי אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה יֵשׁ לִי לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים?!" הוּא נִשְׁאָר, וְאֵז יֵשׁ לוֹ תְּקוּן.

הַכָּלֵל, שְׁנֵה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה, שְׁתַּמִּיד נִדְבָקִין אֶל רַבְּנוּ ז"ל זְבוּבִים, כִּי רוֹאִים בְּלִילָה בְּשַׁעָה שְׁמֵאִיר אוֹר גְּדוֹל, יִשְׁנִם כָּל מִינֵי זְבוּבִים וַיִּתּוּשִׁים הַמְּסֻתּוֹכְבִּים סָבִיב הָאוֹר, כְּמוֹ-כֵן כָּל אֵלּוּ הַפְּתוּת שֶׁל הַמְּטָרְפִים הַמְּסֻבִּים אֶת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, עַד שֶׁבַחוּן חוֹשְׁבִים שְׁזָהוּ בְּרִסְלָב, וְאֲנָשִׁים מִתְּרַחֲקִים עַל-יְדֵי הַמְּשַׁנְּעִים הָאֵלּוּ וְכוּ'. וּבִקְאֻמַּת זֶהוּ הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה, כִּי אֲנָשִׁים רוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר בָּאִים פְּתוּת מְשַׁנְּעִים אַחֲרִים, וְהֵם הַמַּעֲלִימִים וּמִסְתִּירִים אֶת הָאוֹר הַגְּנוּז הַזֶּה. וּבִקְאֻמַּת כָּבֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן ט): מִי שְׁאוּהֵב אֶת הַצְּדִיק, צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַצְּדִיק, שְׁלֹא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע; מֵה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת לְקַפֵּץ וּלְרַקֵּד וּלְהַשְׁתַּלֵּל בְּרַחֲוּבוֹת, וּלְצַעֵק: נִי נַח' וְכוּ', אֵיפֹה זֶה פְּתוּב בְּכָל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל?! וְכֵן שְׁאָר מְטָרְפִין וְכוּ', וּמִמָּשׁ נִתְקַיֵּם מֵה שְׁאָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָה ה, כ): "הוֹי הָאוֹמְרִים לְרַע טוֹב וְלְטוֹב רַע, שְׂמִים חֶשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֶשֶׁךְ, שְׂמִים מֵר לְמֵתָק וּמֵתָק לְמֵר" וְגו', וְאִין מֵה לְעֵשׂוֹת, כְּדֶרֶךְ הַמְּשַׁנְּעִים, שְׁתַּמִּיד אוֹמְרִים עַל הַזּוּלָּת: אַתָּה מְשַׁנְּעַע וְלֹא אֲנִי. וּלְאָדָם כְּזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְעֹזֵר, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סז), שְׁבִקְאֻמַּת הָיָו יְכוּלִים לְרַפָּא כָּל אָדָם, אֲלֹא הַמְּשַׁנְּעַע אוֹמֵר, שְׁאֵתָה צָרִיךְ רְפוּאָה וְלֹא אֲנִי וְכוּ'. וּבִקְאֻמַּת יֵשׁ בְּכַח רַבְּנוּ ז"ל לְרַפָּא כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, אֲךָ הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ לְרַחֵק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה עֵקֶר אַרְיִכוֹת הַגְּלוּת הַמֵּר וְהַנְּמַהֲרֵת; כִּי אִם הָיָו כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ עוֹסְקִים לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּלְהַתְּנַהֵג רַק כְּמוֹ שְׁבִקְשׁ אוֹתָנוּ — לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי הַקְּדוֹשִׁים (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו), הָיָו מְקַדְּשִׁים אֶת שְׁמוֹ בְּרַבִּים, וְכֻלָּם הָיָו נִמְשָׁכִים אַחֲרָיו, וְעַל-יְדֵי שְׁפָלָם הָיָו מִתְּבוּדָדִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, הִיָּתָה כְּבֵר הַגְּאֻלָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא הוּא הַבַּעַל תְּפִלָּה, שְׁיִקְבֵץ יַחַד אֶת כָּל אֲנָשִׁי הַמְּלֻךְ, כְּמוּבָא (סִפְרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יב); וְיִדוּעַ מֵה שְׁאָמַר פַּעַם רַבְּנוּ ז"ל אֶל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּלִשׁוֹן תְּמִיָהָה: "אִם אַתָּם בְּאַתָּם

אֵלֵי, פֶּלֶא הוּא בְּעֵינַי מְדוּעַ לֹא בָאוּ כָּל הָעוֹלָם אֵלַי. וְאִם כָּל הָעוֹלָם לֹא בָאוּ אֵלַי, מְדוּעַ בְּאַתֶּם אַתֶּם אֵלַי"? ! כִּי בְּאַמַּת רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לַיָּדַע מִמֶּנּוּ, מְדוּעַ כָּל הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ? ! וְאִם כָּל הָעוֹלָם לֹא בָאוּ אֵלַיו, לָמָּה אֲנַחְנוּ כֵּן זְכִינוּ לְבוֹא אֵלַיו, וְלִטְעַם מִטְּעַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה? ! וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ. וְהֵרֵב הַחֲסִיד ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחְמָן ז"ל, מְבִיא בְּבֵאוֹר הַלְקוּטִים עַל הַתּוֹרָה "עֲתִיקָא" (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עִם סִגְלָה, שְׁזָה לְמַעְלָה מִהַשְּׁגַת בְּנֵי-אָדָם לָמָּה בָּחַר בָּנוּ יוֹתֵר מִכָּל הָאֲמוֹת. וְהוֹסִיף וְאָמַר, שֶׁגַּם זֶה פֶּלֶא — לָמָּה דִּיקָא אֱלוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ זְכוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִשְּׂאָר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְזֶה גַם-כֵּן פֶּלֶא, עֵינַי שָׁם; וְלָכֵן, לְדַעֲתִי, כָּל מִי שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו לַעֲסֹק בְּגִלּוּי וּפְרִסּוּם שֵׁם הַצְּדִיק בְּעוֹלָם בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל וּבְצוּרָה מְסֻדְרָת, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הָאֲמִתִּיִּים הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה בְּכָל הַדּוֹרוֹת. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיֵּאָזֵר חֲלָצָיו, וַיִּקַּח אֶת הָעֵנִינִים בְּיָדָיו, וַיִּתְחִיל לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל זֶה צְרִיכִים עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה.

וּבְעֵינַי שֶׁלֶךְ וְכוּ', שֶׁאַתָּה נוֹפֵל כָּל-כֶּף, עָלֶיךָ לְגֵרֵם הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא כְּסֻדְרָן. פֶּעַם רֵאשׁוֹנָה תֹּאמַר רַק אֶת הַגְּמָרָא בְּלֵי רַש"י וּבְלֵי תוֹסְפוֹת, וְזֶה מְאֹד מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה, וְכִשְׁתּוֹזֵכָה לְסִיִּים כֶּף אֶת כָּל הַש"ס בְּדֶרֶךְ אַמִּירָה לְבַד, זֶה יִזְכֶּךָ אֶת נַפְשֶׁךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד): תִּלְמוּד כְּמִסְפֵּר הַקְּלָפָה לִילֵי"ת, הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְזוֹ סִגְלָה נִפְלְאָה.

הָעוֹלָם אוֹמְרִים, כִּי רַק אַמִּירַת זֶהֱרָה מְסֻגְלַת לְהַנְשָׁמָה, אֲבָל אֵינָם יוֹדְעִים, כִּי גַם אַמִּירַת גְּמָרָא מְסֻגְלַת לְהַנְשָׁמָה, וּמְטַהֵרַת אוֹתָהּ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּהּ.

נָא וְנָא הַרְגַּל עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוֹם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְאֵל תִּפְנֵס בְּסִפְקוֹת — אִם כֵּן שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ אוֹ לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ וְכוּ', אַתָּה תִּדְבֹּר וְתִדְבֹּר, רַעַד אוֹן רַעַד,

אָשֶׁר י"ב לח בְּנַחֵל שֵׁט

וּלְבִסּוֹף תִּרְאֶה שְׂיִנְקֵב לֵב הָאֲבִן שְׁלֶךְ, וְתִרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ עֲלֶיךָ בְּהֶאֱרָה נֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל
לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן ג):
עַל-יְדֵי אָמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ. וּבְזֶה
שְׂאֵדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּזֶה נִבְּנִית אֲצִלוֹ הָאָמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי
הִלֵּא מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, סִימָן שְׂמַאֲמִין בּוּ.

וְלָכֵן חִזַּק וְאָמַץ, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן לֹא לְעֹזֵב עֲצֻמָּךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת
הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ב לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ב שְׁבֹט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלֶיךָ מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר לֹא לְקַלֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ, וְלֹא לְקַלֵּל אֶת
אֲחֵרִים, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְגָלָה לָנוּ נֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת מֵהַדְּבוּר גֹּרֵם וְעוֹשֶׂה, כַּמּוּכָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קיג), שְׂאֵדָם דָּן אֶת עֲצֻמוֹ, וְכִשְׂמִדְּבַר עַל
אֲחֵרִים בְּזֶה הוּא דָן אֶת עֲצֻמוֹ; וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל
דְּבָרִים כְּאֵלוֹ. הִנֵּה אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים, שְׂחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ
(תַּעֲנִית כ"א), שְׂנַחֲוּם אִישׁ גַּמְזוֹ, עַל אִף שְׁהִיָּה בְּעַל מוֹפֵת וּמְלַמֵּד
בְּנִסִּים, עַל-יְדֵי שְׁקַלֵּל אֶת עֲצֻמוֹ, וְאָמַר: עֵינַי שְׁלֵא חָסוּ עַל עֵינֶיךָ
— יְסוּמוֹ, יְדֵי שְׁלֵא חָסוּ עַל יְדֶיךָ — יִתְגַּדְּמוּ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן קָרָה
לוֹ. רוֹאִים מְזֶה, שְׂאֲסוּר לְאָדָם לְקַלֵּל אֶת עֲצֻמוֹ, וּמְכַל שְׂכֵן שְׂאֲסוּר
לוֹ לְקַלֵּל אֶת אֲחֵרִים.

ובכָּלֵל, כְּדַאי מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבֹר, כִּי כִּשְׁהוּא דֵּן אֶת
 אַחֲרִים, הוּא דֵּן אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא אִם אָדָם חֹזֵק בְּאִמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וַיִּוְדַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאִין בִּלְעֲדֵיו נִמְצָא,
 וּבִשְׁעָה שֶׁמְדַבֵּר אֶל זולָתוֹ, הוּא מְדַבֵּר אֶז לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִסְפָּר לוֹ
 יִתְבָּרֵךְ שְׁאָדָם הַזֶּה חוּטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּים, זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי,
 אֲבָל כֶּף צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבֹר.

וַיְדוּעַ, שֶׁרַבְנוּ ו"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן סָבַל מְאֹד מִמַּחֲלַת
 הַרְאוֹת, וְהִיָּתָה לוֹ מַחֲלַת שַׁחֲפֵת, וְהִיָּה מִנַּח לְפָנָיו סֶפֶל, וְהִיָּה יוֹרֵק
 דָּם לְתוֹכוֹ, וְרַבְנוּ ו"ל אָמַר אֶז: יֵשׁ לִי שׁוֹנָא שְׁלֵא מְקַרֵּר אֶת עֲצָמוֹ,
 אֲלֵא כְּשֵׁרוּאָה אֶת דְּמִי, וְזֶה הִיָּה הַמִּתְנַגֵּד שְׁלוֹ. וְכֵן מִסְפָּר, שֶׁהַמִּתְנַגֵּד
 שֶׁהַתְנַגֵּד עַל מוֹהֲרֵינֵת ו"ל, סֶפֶר לוֹ אֶחָד, שֶׁקֵּדָם הִסְתַּלְקוֹת רַבְנוּ
 ו"ל, רָאָה אֶת הַסֶּפֶל מְלֵא דָם, וְאָמַר לוֹ הַמִּתְנַגֵּד, שֶׁהִיָּה מִפְּרָסָם
 גָּדוֹל בְּעוֹלָם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֲשֶׁרִי עֵינֶיךָ שָׂרְאוּ אוֹתוֹ כֶּף. שְׁמוֹ שְׁמַיִם!
 מַה זֶה נִקְרָא רְשָׁעִים אַרוּרִים. וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שִׁמְפָּעִים לְפַעַם הַפְּלִיט
 רַבְנוּ ו"ל דְּבֹרִים נִגְדַּד הַמִּתְנַגֵּדִים שְׁלוֹ, כִּי זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, כִּי
 אָדָם כְּשֵׁרוּאָה שֶׁמַּחֲלִילִים אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָסוּר לוֹ לְשַׁתֵּק, וְאֲדַרְבֵּה
 אִם הוּא שׁוֹתֵק, אֶז הוּא חִיָּב; וְזוֹ הַטְּעוֹת שֵׁישׁ לְבִנְי-אָדָם, כְּשֵׁישׁ
 חֲלוּל הַשֵּׁם — אָסוּר לְשַׁתֵּק, אֲלֵא לְהַרְיַע וּלְהַתְרַיַע וְלֹא לְפַחֵד, כִּי
 אֶז הוּא מְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ: רָאָה, רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, שֶׁפְּלוֹנֵי אֱלִמוּנֵי מַחֲלֵל אֶת שְׁמֵךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל,
 וְתַמְחַק אוֹתוֹ.

וַדַּע, כִּי בְּנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מַה הַהִפְרָשׁ בֵּין חֲלוּל הַשֵּׁם
 לְקְדוּשׁ הַשֵּׁם, בֵּין לְשׁוֹן-הֶרַע לְאֲשֶׁר אֵינּוּ לְשׁוֹן-הֶרַע וְכוּ' וְכוּ', לְדַבֵּר
 עַל סִפְרִים שֶׁמַּגְלִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלַגְרֵם שְׁמֵאוֹת אוֹ
 אֱלֹפֵי בְנֵי הַנְּעוּרִים לֹא יִסְתַּכְּלוּ בְּזֶה זֶה מִתָּר, אֲבָל בִּשְׁעָה שֶׁבָּאִים
 לְגַלוֹת מִי הֵם אֵלוֹ שֶׁמְדַבְּרִים — נוֹאֲפִים, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע אֶת
 מַעֲשֵׂיהֶם שְׁעוֹשִׂים בַּחֲשָׁף, עַל זֶה כָּבֹד מִתְחִילִים לְצַעֵק — לְמַה
 אַתָּה מְדַבֵּר לְשׁוֹן-הֶרַע?! הָאֵם זֶה לֹא מְגַחֵךְ?! אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה
 אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה; טְמֵאִים מְטֵמְאִים מְדַבְּרִים נִגְדַּד סִפְרִים קְדוּשִׁים
 הַמְּחַזְקִים וּמַעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּכְשְׁלוּ בְּמַה

אֲשֶׁר י"ב לח בְּנַחֵל שְׂכָא

שְׁנֹכְשָׁלוּ, וְנִפְּלוּ בְּמִקּוֹם שְׁנִפְּלוּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל סִפְּרִים כְּאֵלוֹ יֵשׁ לָהֶם הַעֲזוֹת לְדַבֵּר? ! הֲרִי זֶה מְגִלָּה קְלוּנָם בְּרַבִּים, שֶׁהֵם נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים, כִּי לֹא יִדְבַר אָדָם נֶגֶד סִפְּרִים שֶׁהֵם מְגִלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵא אִם בֵּן הוּא נוֹאֵף. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר פֶּעַם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, בְּשִׁעָה שֶׁסִּפְּרוּ לוֹ, שֶׁהִמְתַּנְּגִים קָרְעוּ אֶת סִפְּרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, עָנָה וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵינְךָ אָדָם קוֹרֵעַ וּמְזַלְזֵל בְּסִפְּרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲלֵא אִם-כֵּן עֵבֶר קִדְּם עֲבָרָה חֲמוּרָה, וְאֵינְךָ אָדָם לֹמֵד בְּסִפְּרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲלֵא אִם-כֵּן קִדְּם נִכְנָס בּוֹ הִרְהוּר תְּשׁוּבָה גְדוֹל מְאֹד; הֲרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ!

עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מְיַעֵץ לָךְ, לֹא כְּדַאי לְהִכְנִס עִם רְשָׁעִים אֲרוּרִים בְּדִין וּדְבָרִים אוֹ בּוֹכּוּחִים, כִּי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמַר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ: דִּי אֲלַע וְוֹאס הָאֲבָן גִּירְעֵדֵט הָאֲבָן זִיךְ גִּישֵׁט דְּעַר הָאֲלֵטָן (כָּל אֵלוֹ שֶׁדְּבָרוֹ עִם הַמְתַּנְּגִים, וְהִתְנַכְּחוּ אִתָּם, לֹא הִחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, כִּי גַם הֵם נִפְּלוּ); כִּי בְּאֲמַת גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן מג), שֶׁאֵלוֹ הִרְשָׁעִים, הִהָבֵל פֶּה שֶׁלָּהֶם מְטֵמָא; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמַר לֹא לְהִכְנִס עִם הִרְשָׁעִים בּוֹכּוּחִים. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ.

נָא וְנָא הַתְּמִד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתַרְבָּה בְּשִׁיחָה בֵּינֵךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים, וְתִדַּע שֶׁגְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֵינְךָ לָךְ מַה לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, אִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּזָה, אֲזַ תְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ בְּזָה וּבְכָא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, לֹא כְּדַאי לָךְ לְהִכְנִס בּוֹכּוּחִים, אִתָּהּ רוֹאֶה עֲזִי פְּנִים — תִּנְיַח אוֹתָם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָנוּ — לְהִדְפִּים וּלְהַפְּיץ, וּכְכֹל שֶׁהַכְּלָבִים יִנְבְּחוּ יוֹתֵר, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִדְפִּים יוֹתֵר וּלְהַפְּיץ אֶת הַסִּפְּרִים.

וְאֵנִי מְכַרַח לְהַגִּיד, שֶׁעַל כָּל הַסִּפְּרִים שֶׁזִּכֵּיתִי לְחַבֵּר, אֵינְךָ דְּבָר כְּזֶה "כָּל הַזִּכְיוֹת שְׁמוֹרוֹת", אֲלֵא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִדְפִּים אוֹתָם, וּמִי שִׁידְפִּים — תְּבוֹא עָלָיו בְּרַכָּה, וְאֲדַרְבֶּה מִי שֶׁיָּכוֹל לְהִדְפִּים אֶת זֶה

בַּנְחַל

י"ב לט

אֲשֶׁר

שָׁכַב

יותר בזול, אני מברך אותו בכל מיני ברכות שבעולם, ונאפלו
כשאצא מזה העולם, ואחד ידפיס אותם, אני אהיה לו למליץ גדול
בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ב לט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, כ"ו שבט ה'תשמ"ח.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל האברך היקר לי
מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו
יאר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם
לא יוכל לשבר אותך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן נד), שאדם צריך לשמור
על הזכרון, העקר לזכור בעלמא דאתי, שצריכים תמיד לזכור, שיש
עוד עולם. ועקר שלמות היחוד העליון הוא, כשאדם מסתובב בזה
העולם הגשמי והחמרי, ואף-על-פי-כן הוא מדבק את עצמו במח
מחשבתו בו יתברך, ויודע שעולם הבא מקשר לעולם הזה, ועולם
הזה מקשר בעולם הבא, כי אין בלעדיו יתברך כלל, שזה שיר
האמונה כמובא שם, כשבר ישראל מכניס בדעתו רק את אמתת
מציאותו יתברך, אז הוא כבר אינו רוצה את אף אחד, הוא רוצה
רק את הקדוש-ברוך-הוא, ולא מעניין אותו אף אחד, הוא אינו צריך
טובות מאף אחד, שזו נקראת שלמות האמת, כמובא בדברי רבנו
ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סו), שאמת הוא פשאין אדם נצרך אל
הפריות לשום דבר — לא לכבוד, לא לכסף ולא לשום דבר
בעולם, אדם פנה תמיד רוצה להתחבא מבני-אדם, הוא אינו רוצה
שיפירו אותו, ואינו רוצה שיעשו אתו עסק.

וידוע הספור מרבנו ז"ל, כְּשֶׁהָיָה בְּגִיל צָעִיר אָמַר לְמִשְׁמָשׁוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן ז"ל, שֶׁהוּא רוֹצֵה מְאֹד לְנִסְעַ וּלְגוּר בְּאַרְץ אַחֲרַת בְּהוֹנְגְרִיָּה, שֶׁשָּׁם לֹא מְכִירִים אוֹתוֹ, וְשָׁם יוֹכֵל לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהַעֲלָם וּבְהַסְתֵּר, וְיוֹכֵל לְהִתְחַבֵּא מִכָּל בְּנֵי-אָדָם, כִּי אִף אֶחָד לֹא יֵדַע שֶׁשָּׁם שֶׁהוּא נֶכְד הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְנֶכְד הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מֵהוֹרֹדְנָקָא זי"ע, כִּי שָׁם לֹא מְכִירִים אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן יִחְלְקוּ עָלָיו מְאֹד מְאֹד, וְכָכָל שְׂיַחְלְקוּ עָלָיו יוֹתֵר, יִסְתִּירוּ אוֹתוֹ מִבְּנֵי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אֶת זֹאת רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד. רוֹאִים מִכָּאן, שֶׁזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁאָדָם נֶעְלָם וְנִחְבָּא מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲדוּרְבָה אֲנָשִׁים מְדַבְּרִים עָלָיו כֹּל דְּבַר אֲסוּר אֲשֶׁר אֵין בוֹ, וְהוּא מְחַיֶּה אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכַעֲבַר כַּמָּה שָׁנִים שָׁאַל אוֹתוֹ פְּעַם מִשְׁמָשׁוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן ז"ל: רַבִּי, מַה קָרָה? הֲלֹא פְּעַם אֲמַרְתֶּם לִי שְׂאֲתֶם רוֹצִים לְנִסְעַ לְהוֹנְגְרִיָּה, וְשָׁם אִף אֶחָד לֹא יִכִּיר אֶתְכֶם, וְגַם יִחְלְקוּ עֲלֵיכֶם, מֵאַחַר שֶׁלֹּא יוֹדְעִים שְׂאֲתֶם נֶכְד הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע? עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: פְּעַלְתִּי אֲצַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲפִלוּ שְׂאֲנִי כָּאֵן בְּאוֹקְרֵינָה, אִף שֶׁמְכִירִים אוֹתִי, וְאֲנִי מִפְּרָסָם, וְכֹלָם יוֹדְעִים שְׂאֲנִי נֶכְד הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אִף-עַל-פִּי-כֵן פְּעַלְתִּי שְׂיַחְלְקוּ עָלָי, וַיִּדְבְּרוּ עָלָי כֹּל דְּבַר אֲסוּר. רוֹאִים מִזֶּה, שֶׁעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל אָדָם, שֶׁלֹּא יֵשִׁים לֵב כָּלֵל אֶל אִף בְּרִיָּה שֶׁבָּעוֹלָם, וְלֹא יִתְעַרֵּב עִם אִף אֶחָד, וְלֹא יִהְיֶה אֲכַפַּת לוֹ שֶׁמְדַבְּרִים עָלָיו כֹּל דְּבַר אֲסוּר.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֲזוֹ, וּתְבַרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם יַעֲסֹק עִם אִף בְּרִיָּה שֶׁבָּעוֹלָם, כִּי לֹא כְּדָאִי לְהִתְחַיֵּל עִם בְּנֵי-אָדָם, הַחַיִּים כָּל-כֶּף קְצָרִים, הֵנָּה אֲנַחְנוּ פֹּה, וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלָכֵן חָבַל מְאֹד לְהַפְּנִס בּוֹפּוּחִים עִם בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, לֹא כְּדָאִי לְהִרְאוֹת לְבְנֵי-אָדָם שְׂאֲתָה צוֹדֵק, כִּי מִמִּילָא בְּנֵי אָדָם לֹא יֵאֱמִינוּ, כִּי בְּדֶרֶךְ הַטְּבַע אָדָם תְּמִיד חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צוֹדֵק, וְלָכֵן אֲפִלוּ שֶׁהוּא אֵינוֹ צוֹדֵק, וְאֲתָה רוֹצֵה לְבָאָר לוֹ שְׂאֲתָה צוֹדֵק, הוּא לֹא יִגִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ. וְלָכֵן מַה טַּעַם יֵשׁ בְּדַבְּרֵךְ

להפגס בוכוחים, הלא אף אחד אינו רוצה להיות מנצח, אלא מנצח. ולכן, איצף, אהובי, ידידי היקר לי מאד! אל תתחיל להפגס בוכוחים, ואל תנסה לתרץ את עצמך, החזק במוסר כל ימי חייה, ותראה לרקד בכל יום על נקדת יהדותך, ותשתדל מאד מאד לחטף בכל יום את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, ולהתפלל במגן בחיות ובדבקות, ואם תזכה לומר באמצע הלילה סדר תקון חצות, לאוגן ולקונן על חרבן בית-המקדש ועל צרות ישראל ועל הגלות הארצה המרה — מה טוב ומה נעים. ובפרט אם תזכה לשפף את נפשך אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, אשר אין למעלה מזה; כי כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא תמיד נמצא אצלו יתברך.

וכן תראה ללמד בכל יום מקרא — חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, ותגרס הרבה פרקים משניות, שיטהר אותך מכל מיני חלדה, ועל כלם — תהיה חזק בלמוד דף גמרא ליום, ותחזור על הדף הזה כמה פעמים, באפן שתוציא את ההלכה מהדף הזה, וכן תלמד מדרש, ורצוי אם תוכל שיהיה מדרש מפרשת השבוע — מה טוב ומה נעים. וכן מה טוב ומה נעים אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום פירק ברמב"ם, סימן בטו"ר ושלחן ערוך, ואז חיים חדשים תרגיש.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם יכולים לחיות חיים טובים, חיים נעימים, לא לידע מאף אחד, ואף-על-פי-כן יהיה דבוק בו יתברך, אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ב מ'
בְּנַחַל שְׂכָה
י"ב מ'.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה לְאַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵף אֶת מַר
לְבָבְךָ מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, וְאִם
שְׂמִיחָה לֹא בָּאָה בְּנִקְלָה לְאָדָם, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׂנִמְשֵׁף אַחֵר
הָעֲצוּבוֹת וְהָעֲצוּלוֹת, אִם-עַל-פִּי-כֵן רָאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא
מִתְנַגְדִּים עַל רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזֶה יֵשׁ מַה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ; כִּי רַב
בְּנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֶפְלוּ יוֹדְעִים, אִם אֵינָם מְקַרְבִּים
אֵלָיו, וְאֶפְלוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו, אִם אֵינָם מְצִיִּתִים אוֹתוֹ, וְתַהֲלָה לְאֵל,
אַתָּה מִתְמִיד וְשׁוֹקֵד בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אַתָּה זוֹכָה לְסִיִּם בְּכָל חֹדֶשׁ
”לְקוּטֵי-מוֹהַר”ן”, ”סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת”, ”סִפְרֵי-מַעֲשֵׂי־יִת” וְכוּ' וְכוּ', זֶה
נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר”ן,
חֶלֶק א', סִימָן קצב), שְׂפָנָיו, שְׂכָלוֹ, חֲכָמָתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ
דְּבוּרָיו, וְלִכֵּן מִי נִקְרָא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל? מִי שְׂזוֹכָה לְעֵסֶק בְּסִפְרָיו
הַקְּדוּשִׁים. וְהַיִּתּוֹת שְׂאֵתָה זוֹכָה וְלוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אַתָּה צְרִיף
מְאֹד לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה.

הָעַקֵּר הוּא רַק לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְכָל
עֲצָה וְעֲצָה שְׂרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, צְרִיכִים לְקַיֵּם עַד הַסּוּף, יִקָּב הַדִּין אֶת
הָהָר, כְּמוֹ שְׂאָדָם חוֹתֵף הָר, שְׂלִכְאוּרָה זֶה נִרְאָה כְּבִלְתִּי אֶפְשָׁרִי, אָבֵל
אִם רוֹצִים יְכוּלִים, כִּי כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה מִרַבְּנוּ ז"ל, צְרִיכִים לְמַסֵּר
אֶת נַפְשׁוֹ לְקִימָה. וְכִי נִהְיֵתִי כְּשֶׁהֵיִתִּי בְּגִיל צָעִיר, הֵיִתִּי עַקְשָׁן גְּדוֹל
מְאֹד מְאֹד, וְעַד עַתָּה אֵינִי מִתְחַרֵּט, כִּי זֶה בָּא לִי לְתוֹעֵלַת גְּדוּלָה
מְאֹד מְאֹד, מַה שְּׂיִגְעַתִּי עַל כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה לְקִימָה כְּפֶשׁוּטוֹ.
וּבְכַרְט הָעֵנִין שֶׁל דֶּרֶךְ הַלְמוּד שְׂרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (שִׂיחוֹת-הַר”ן, סִימָן

עו), ללמד כסדרן אפלו בלא הבנה. ואף שיש חכמים בעיניהם, שעושים מזה ליצנות, מה לה עמהם?! אני מכיר כאלו שפבר אומרים שהם מקרבים אל רבנו ו"ל ארבעים שנה, ועדין לא זכו לסיים פעם אחת את כל הש"ס, בושה וחרפה, ואינם מתביישים ללעג ולהתלוצץ ממני על שלקחתי את השיחה הזו של רבנו ו"ל בתמימות ובפשיטות בלי חכמות. הרי רבנו ו"ל רצה שנסיים בכל שנה את כל הש"ס עם הרא"ש והרי"ף וכו' וכו', והם פבר עברו עליהם ארבעים שנה, ופעם אחת לא סימו את הש"ס, על מי צריכים להתלוצץ?! על מי צריכים להתפלא?! ותשובתך בצדך, הם סתם בורים ועמי הארצים.

יודוע מה שרבנו ו"ל אמר: כל זמן שאדם נמצא אצלי בחדרי, אני מאמין בו, אבל תכף-מיד כשיוצא מפתח ביתי, אני כבר מתאש ממנו; הינו כל זמן שהוא אצלו, הוא מתלהב ונמשכת בו תשוקה חזקה אל עבודת השם יתברך, אבל תכף-מיד כשאדם יוצא, מי יודע מה יהיה אתו?! כי הבחירה מאד מאד חזקה; הנה יבוא איזה אדם, ויבלבל לו את המוח, ויגיד לו: זה לא דרך וכו', אשר דבר זה מצוי היום הזה. ואם רבנו ו"ל אמר את זה בחיים חיותו, על אחת כמה וכמה עכשו.

ובאמת אני רגיל לומר מה שאמר רבנו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קלג), שכל העולם כלו מלא אורות, והיד הקטנה מעלמת את כל האור. ושמעתי פעם מאחד האנשים הפשוטים, שאמר בדרך צחות: מה זה היד הקטנה מכסה את כל האורות? אלא אתה יכול לגלות לאדם את כל גלויי אלקות שבעולם, עד שאדם יהיה בטל ממציאות, ויגיש את הקדוש-ברוך-הוא שנמצא פה אתנו ועמנו, והנה בא איזה ליצן, ועושה עם היד הקטנה שלו, כאומר מה יש לה שמה?! וכבר אדם מתפעל ובורח, ואינו רואה שום אורות ומאום.

אָשׁר י"ב מא בְּנַחֵל שְׂכֹז

וְלִכְּן לֹא צָרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבֵּה אָדָם
צָרִיף לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאָף אֶחָד.

נָא וְנָא תִּתְחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּיִתְרָא שְׂאֵת וּבְיִתְרָא עֵז בְּסַפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל,
וְאֵל תִּסְתַּבֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, מַה יֵּשׁ לָךְ עִם אֲחֵרִים?! תֵּשֵׁב
בְּפִנְיָה שְׁלֵף, וְשָׂם תִּלְמַד וּתְחִיָּה אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּעִם
וְהַעֲרֹבוֹת שְׂיִסְבְּבוּ אוֹתְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ב מא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תְּצִוֶּה, ב' אָדָר ה'תשמ"ח.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם
בְּצַבּוּר, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ת.): אֵימְתִי יֵת רְצוֹן?
בְּשַׁעֲהָ שְׁהַצַּבּוּר מִתְפַּלְלִים. וְלִכְּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם
בְּמִנְיַן שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, וְאֵין תְּרוּץ לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, כִּי הַיּוֹם
יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם מִנְיָנִים אַחֵר מִנְיָנִים, וְאֶפְלוּ מִי שְׂקָם מְאֹד אֵינוּ יָכוֹל
לְהִתְחַמֵּק לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי יֵשׁ בְּתֵי כְּנִסְיֹת, שְׂיֵשׁ שְׂמָה מִנְיָן
אַחֵר מִנְיָן. וְלִכְּן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן.

וְאֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְבַל תְּבוֹא אַחֲרֵי כֶּף בְּטַעֲנוֹת, כִּי עַקֵּר
הַיְהוּדוֹת לְהִתְפַּלֵּל רַק בְּמִנְיָן כִּי כֶּף מִתְחִילִים לְזַלְזֵל בַּיְהוּדוֹת, בְּרַגְעַ
שְׂאָדָם מְזַלְזֵל בְּתַפְלָה בְּצַבּוּר, וְאֵינוּ בָּא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, וְכֶּף
עוֹזֵב לְאֵט לְאֵט אֶת הַיְהוּדוֹת. בְּכָל הַדּוֹרוֹת רָאוּ, שְׂכָל מִי שְׁהִתְרַשֵּׁל
לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן לְאֵט לְאֵט עֹזֵב אֶת הַיְהוּדוֹת, וְהִתְקַרְרָה אֶצְלוֹ כָּל
הַיְהוּדוֹת וְקִיּוּם הַמְצוּוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן.

בְּנַחֵל

י"ב מא

אֲשֶׁר

שָׁכַח

וְלִכְּנֹן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאִין
עַל זֶה שׁוֹם תְּרוּץ כָּלֵל. וַיִּזְכֹּר כָּלֵל זֶה: "כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, יִהְיֶה
לוֹ דְבַר שְׂבַמְנָן", הֵינּוּ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבּוּר הַנּוֹפֵלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
נ"ט יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ ס' לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָא.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק נֹט

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא י"א תִּשְׁלוּ
יחזק מאד על שמתה שהיא יסוד העבודה, וינגיל את עצמו לדבר עמו
יתברך, ולעשות התחלה חדשה בזה, ושמינת הזמן, ויבאר ענין 'בזכות
הצדיק תלמידיו מתפרנסים'.
- יב י"א תִּשְׁלַח
ידבר מענין השמחה שהיא ההצלחה, ושעל ידה נפתחים צנורות השפע
לאדם.
- יג י"א תִּשְׁלַט
ישבח מאד העוסק בהדפסת הקונטרסים הקדושים, ובפרט בדורות אלו,
וידבר נפלאות מענין כבוד האשה ושלוה בית, ויחזק מאד על-פי זה.
- טו י"א תִּשְׁמַע
זהיר שלא לפרסמו כאשר בא באותו זמן לארץ ישראל.
- טז י"א תִּשְׁמַע
נגלה נפלאות על העוסק במסירות נפש לפרסם את רבנו ז"ל בכל
העולם — מה נעשה מפעילותו הנפלאה, ומה פועל כל ספר וקונטרס,
ויעוררו לחזק את עצמו בכל אפן שבעולם.
- יז י"א תִּשְׁמַע
ידבר אודות חזוק, ולברח מכל מיני עצבות ועצלות, והכל יתהפך
לטובה, ויחזק בעבודת ההפצה של ספרי רבנו ז"ל, ויעורר לחזק את
אנשי המקום ביבנאל "עיר ברסלב".
- יח י"א תִּשְׁמַע
ידבר מהקודים שעלינו לעשות, כי אנו יודעים מרבי בזה בתקף החשך
שלנו, ויחזק לקבץ שעורים כסדרן בתורה הקדושה, ולהרבות בדבור
אליו יתברך, אשר זה מביא אל ישוב הדעת אמתי.

י"א תשדמ יט

זִהִיר מְאֹד שְׁלֹא לִפְלֵ בְּחֹבוֹת, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ עַל כֶּף רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּדְבֵר מֵעַנְיָן 'לְגַנֹּב' זְמַן לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַנְיָן הַדְּפֹסֶת קִבֵּץ "תּוֹף הַנַּחֲל".

י"א תשמה כ

זָאֲחַל אַחֻלִים נְדִירִים בְּאַרְיֵכוֹת נִפְלְאָה, וַיִּדְבֵר מִרְכָּבוֹת הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵם נְטוּלֵי חַיּוֹת, וְהַהֲתַקְרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל מְבִיאָה אֲמוּנָה בְּאָדָם.

י"א תשמו כא

זִבִיעַ שְׁמַחְתוּ עַל שֶׁהִנְמַעַן זָכָה לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּדְבֵר מֵעַנְיָן 'אַמַּת רוּסִית', שֶׁכָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׁאֲצֹלוּ הִיא הָאֲמַת, וַיִּגְלֶה שְׁאַמַּת הוּא רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיַּעֲזֹר עַל לַמּוֹד מְשֻׁנּוֹת.

י"א תשמז כב

זִדְבֵר מֵעַנְיָן הַפִּיכַת הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְתוֹף שְׁמַחָה, וַיַּעֲזֹר לְדְבַר עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ.

י"א תשמה

זִגְלֶה שְׁכִשְׁאָדָם פּוֹתַח דָּלַת לְרַחוּב — נִפְתַּח לוֹ חֲלוֹן בְּשָׁמַיִם, הִינּוּ עַל-יַדֵי חַזוּק אֲחֵרִים — נִתְקַבְּלוֹת כָּל תְּפִלוֹתָיו.

י"א תשמט כד

זִדְבֵר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִקְדָּשַׁת הַמְּקוֹם שֶׁל "עִיר בְּרִסְלָב", וַיִּגְלֶה מִהַטּוֹב וְהַבְּרָכָה הַטּוֹמוֹנִים שֶׁם, וְאִיךְ שֶׁלְּכָל אֶחָד תִּהְיֶה פְּרֻנְסָה טוֹבָה שֶׁם, וַיַּעֲזֹר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַדְּרִים שֶׁם לִהְיוֹת בְּשְׁמַחָה.

י"א תשנ כה

זָאֲחַל וַיִּבְרַךְ עַל דִּירָה פְּרָטִית וּמַעֲלַת הַכְּנָסֶת אוֹרְחִים, וְהָעֶקֶר לִהְיוֹת בְּשְׁמַחָה.

י"א תשנא כה

זִבְטִיחַ לְנַמְעַן דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וַיַּחֲזֵק לִהְיוֹת בְּשְׁמַחָה.

י"א תשנב כו

זִגְלֶה נִפְלְאוֹת אִיךְ שֶׁכָּל קוֹנְטֵרַס שְׁאָדָם זוֹכֶה לְפֹזֵר וּלְהַפְיץ, הוּא תְּקוּן גָּמוּר בְּעִבּוּרוֹ, וַיִּדְבֵר מֵעַנְיָן הַמְּתַנָּה — הַפּוֹף דִּחִיקַת הַשְּׁעָה גַם בְּתַפְלָה.

י"א תשנג כז

זִדְבֵר מֵעַנְיָן הַדְּפֹסֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁבֻזָּה תְּלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה, וַיִּגְלֶה

תִּכְן הָעֲנִינִים

ג

עֲנֵן הַהֶפְצָה לְאֲנָשִׁים תְּמִימִים דִּיקָא, וּבְאֵר שִׁיחַת מוֹהֲרֵנָּה ו"ל אודות
שְׁלֹאֲמַת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל צָרִיף לְהַמְתִּין.

י"א תשנד כח

יְשִׁיב גַּחוּמִים לְנִמְעָן אֲשֶׁר מֵתְאוּנָן, שְׁשׁוּם הַתְּחִזְקוֹת לֹא תוֹעִיל לוֹ כְּבָר,
וַיְגַלֶּה לוֹ סוּד הַהֶתְחִזְקוֹת, עַל־פִּי עֲבָדָה שֶׁהִיָּתָה עִם רַבְּנוּ ו"ל וַיִּחְזַק
מְאֹד.

י"א תשנה כט

יְדַבֵּר מֵעֲנֵן רַבְּנוּ ו"ל, שְׁצָרִיף בְּעִבּוּרוֹ הַמִּתְנַה מְרָבָה, וַיִּבְטִיחַ דִּיקָה.

י"א תשנו ל

יִחְזַק בֵּית יִשְׂרָאֵל אודות בְּנֵי תַיִי וּמְזוּנֵי, וַיַּעֲוֹרְנָה לְחִזּוֹק גְּשׁוּת אֲנָשִׁי
שְׁלוּמְנוּ.

י"א תשנז ל

יִחְזַק הַנִּמְעָן שֶׁפִּטְרוּהוּ מֵעִבּוּדָתוֹ, וַיְגַלֶּה לוֹ הַטּוֹב הַטְּמוּן בְּזָה, וַיְדַבֵּר
מִכֶּף שְׁרַבְּנוּ ו"ל מִחִזוֹר לְמִי שֶׁלּוֹקַח מִמֶּנּוּ, וַיִּפְלִיג בְּהַפְצַת הַקּוּנְטְרָסִים,
שֶׁאֲפָשֶׁר לְקַחַת לְעֲצָמוֹ חֵלֶק, וּמֵעֲנֵן כּוֹלָל סֵדֶר הַלְמוּד, וַיִּחְזַק לְלַמּוֹד
בְּרַבִּים סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

י"א תשנח לב

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת, שְׁאֵי אֲפָשֶׁר לְתַפְּסֵם אֶת הַיּוֹם, אֶלֶּא עַל־יְדֵי תִפְלָה
וְהַתְּבוּדוּת, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד עַל זֶה.

י"א תשנט לג

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מִתְּפִלָּה הַתְּלוּיָה בְּאֲמוּנָה, וְעַל־יְדֵי אֲמוּנָה נִמְשַׁכַּת עָלָיו
אֲמַת וְתִפְלָה, וַיְבַהִיר מְעַלְת הַמִּתְּבוּדָה בְּדֶרֶךְ.

י"א תשס לד

יְגַלֶּה סוּד הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבָּאָה לְתוֹף הַדְּבוּר, וַיֵּשׁ לָנוּ לְשִׁמְחַ שְׂיֵשׁ
לָנוּ רַבִּי מֵעֲלָמָא דְאַתִּי, וַיִּחְזַק לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים.

י"א תשסא לה

יְדַבֵּר מִגְּקַדַּת הַהֶתְפָּאָרוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּמֵהַתְּקַשְׁרוֹת רוּחָנִיּוֹת עִם גְּשָׁמִיּוֹת, וּמֵעֲנֵן שְׁלוֹם־בַּיִת.

י"א תשסב לו

יְגַלֶּה עֲנֵן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ רוֹאִים גְּדֻלַּת ה' וְעָמוֹ, וַיִּחְזַק לְדוֹן
לְכַף זְכוּת, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת.

- י"א תשסג** לז
 יְדַבֵּר מִישָׁרִים אֹדוֹת מַעֲלַת חֲדוּשֵׁי דְאֹרֵי תָא, וּמַעֲלַת הַזֹּכָה לְחֻדְשׁ
 בְּתוֹרַת רַבְּנֵי ו'ל, וַיְדַבֵּר מִקְדָּשׁ הַדְּבוּר לְקָדְשׁוֹ אִף וְרַק בְּדְבוּרֵי
 הַתְּבוֹדָדוֹת.
- י"א תשסד** לח
 יְדַבֵּר מִרְפוּאָה שְׁלָמָה, וַיִּשְׁבַּח פְּסָקֵי גְאוֹן מְסִים.
- י"א תשסה** לט
 יְזַהֵר מְאֹד לְכַרְח מְקַלְפַת הַיּוֹפְיָחִים וּמַמְדַת הַנְּצַחוֹן, וַיִּבְהִיר שְׂאִין זֶה
 נִקְרָא נְצַחוֹן כָּלֵל אֶלָּא הַהֶפֶךְ מִזֶּה, וַיַּעֲוֹרֵר לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן וּלְנֹצֵחַ בּוֹ
 אֵת הַיַּצָּר הָרָע.
- י"א תשסו** מ
 יְדַבֵּר מִמְצִיאת הַזְּוִיג, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד אֹדוֹת הַנְּחַת תְּפִלִּין.
- י"א תשסז** מ
 יֵאָחַל מְצִיאת הַזְּוִיג, וַיַּעֲוֹרֵר לְעַבְדֵי הַרְבֵּה עַל נְקֻדַת הַשְּׂמֻחָה.
- י"א תשסח** מא
 יִחְזַק עַל תְּפִלָּה הַמְּמַשְׁכַּח רְפוּאָה שְׁלָמָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל בְּדִיקַת תְּפִלִּין
 וּמְזוּזָה.
- י"א תשסט** מב
 יִבְרַךְ וַיֵּאָחַל עַל הַצְּלָחָה בְּפִרְנֹסָה בְּזִכּוֹת מְזוּזָה וְשִׁבְתָּ.
- י"א תשע** מב
 יֵאָחַל וַיִּבְרַךְ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׂמִירַת שְׁבַת-קָדְשׁ.
- י"א תשעא** מג
 יֵאָחַל בְּרִכּוֹת וְאַחוּלִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת.
- י"א תשעב** מג
 יְדַבֵּר מִהַחֲלֵפַת מְזוּזוֹת וְעִנְיָן קְבִיעוֹת תְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-
 קָדְשׁ.
- י"א תשעג** מד
 יְדַבֵּר מִעִנְיָן הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת וּמְזוּזוֹת וְטְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה.
- י"א תשעד** מג
 יִתֵּן כְּמָה עֲצוֹת וְהַדְּרָכּוֹת פְּרָטִיּוֹת אֶל חֲשׂוּכֵי בָּנִים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכּוּ
 לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

תִּכּוֹן הַעֲוִיָּנוּת

ה

י"א תשעה מה
יְדַבֵּר מִתְּפִלִּין וּמִצִּיאַת הַזְּוִיג וְנִגְדָה בְּרִנּוּת, וְנִסְיָעָה אֶל צִיּוֹן קָבֵר רַבִּי
מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס.

י"א תשעו מו
יְחִזֵּק הַנִּמְעָן אֹדוֹת צַעְרוֹ שְׁמִתְחַרֵּט עַל שְׁחַתְמֵם כְּנֶגֶד זִוְלָתוֹ, וְיִוְכִיחֵנוּ עַל
זֶה, וְיִתֵּן לוֹ תִּקּוֹן עַל כָּף.

י"א תשעז מז
יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזֻזוֹת וּמִצִּיּוֹן רַבֵּן גְּמֵלֵיֶאל הַנְּשִׂיא.

י"א תשעח נא
יְדַבֵּר מִהַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ וּבְדִיקַת מְזֻזוֹת.

י"א תשעט נב
מִכְּתָב פְּלִי לְכַלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִגְלֶה נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹת
מִמַּעַלְת וּנְחִיצוֹת הַתְּמִימוֹת, וְיִבְאֵר כְּמָה בְּאוֹרִים בְּמֵאֶמְרָם ו"ל: "כֹּל יְמֵי
גְּדֻלָּתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מְצָאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה". וְיִגְלֶה מַעַלְת
הַשְׁתִּיקָה, וְיִבְיַע נְעִימוֹת גּוֹרְלָנוּ שְׁאָנוּ מֵאֲמִינִים בְּרַבְּנוּ ו"ל.

י"א תשפ נג
יְבִיעַ שְׁבַח וְתִהְלֶה לְנִמְעָן אֲשֶׁר זֹכָה לְהַדְּפִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
וְיִסְפֹּר מַה הֵם פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם, וְיִחִזֵּק מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ בְּפִעֲלוֹ, וְלִלְמֹד
שְׁעוֹרִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְיִדְבֹּר מֵעַנְיֵן מִכְּתָבִים פְּלִלִיִּים לְשׁוֹמְעֵי
שְׁעוֹרָיו.

י"א תשפא נד
יְחִזֵּק מְאֹד הַחֲפֵץ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְיִגְלֶה לוֹ שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַתְּשׁוּבָה,
וְיַעֲוֹרוּ לְפָדוֹת חֲטָאֵיו בְּצַדִּיקַת הַהַדְּפָסָה, אֲשֶׁר צְדָקָה זוֹ עוֹלָה עַל כָּל
הַצְּדָקוֹת, וְהִיא תִּקּוֹן גְּמוּר.

י"א תשפב נה
יְחִזֵּק הַנִּמְעָן שְׁעֲשׂוֹ לוֹ מִדַּת סְדוּם, וְיַעֲוֹרֵר מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה.

י"א תשפג נו
יִשְׁתַּחֲוֶה בְּצַעַר הַמְּשַׁחֲחָה אֹדוֹת הַבֵּן שְׁעוֹשֶׂה צְרוּת, וְיִחִזְקֵם שְׁלֹא
יִתִּיאֲשׁוּ מִמֶּנּוּ.

י"א תשפד נז
יֵאָחַל זְרַע שֶׁל קִמָּא לְזוּג חֲשׁוּכִים, בְּתַנְאֵי שְׁלֹא יָרִיבוּ בִּינֵיהֶם.

י"א תשפה נו
יְמַלִּיץ עַל הַחֲלָפֶת דִּיּוֹר, וַיֵּאחַל הַצֶּלְחָה וַיְכַרִּיאֹת.

י"א תשפו נו
יְעוֹרֵר אִשָּׁה עַל תַּפְּלָה בְּעַת הַדִּלְקַת גְּרוֹת שְׁמֻקְבֵּלֶת מֵאֵד.

י"א תשפז נו
יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מֵהַתְּכֵנִית וְהַמְטָרָה שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת וַיִּל בַּחֲבוּר סִפְרָיו
הַקְּדוּשִׁים, וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד בָּהֶם הַרְבֵּה, כִּי מֵהֶם תּוֹצְאוֹת חַיִּים וְהַתְּחִזְקוֹת.

י"א תשפח נח
יְחִזֵּק מֵאֵד אֶת הַנִּמְעָן אֲשֶׁר עוֹבְרִים עָלָיו בְּזִיוֹנוֹת וְחֲרוּפִין גְּדוֹלִים מֵאֵד,
וַיִּגְלֶה לוֹ מַעֲלַת הַבְּזִיוֹנוֹת שְׁאָדָם מִקְבָּלִם בְּאַהֲבָה, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂה מְרַבִּי
מֵאִיר מְפָרִימִשְׁלָאן עִם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע לְגַבִּי עֲנִין בְּזִיוֹנוֹת,
וַיִּחֲזַק מֵאֵד אֹדוֹת אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִיךָ
שְׁעַל-יְדֵי-נָה לֹא יוּכְלוּ לוֹ.

י"א תשפט ס
יְחִזֵּק אֹדוֹת חֲלִישוֹת הַדַּעַת עַל הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שְׁסוֹבֵל הַנִּמְעָן, וַיִּגְלֶה
שְׁכָל אֱלוֹ שְׁעֶסְקוּ בְּדַבַּר רַבְּנוּ וַיִּל, הִיָּה חֲלָקִים בְּזִיוֹנוֹת, וַיִּחֲזַק עַל הַדַּפְּסַת
וְהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים.

י"א תשצ סב
יְחִזֵּק מֵאֵד עַל שְׂמֻחָה, וְעַל-יְדֵי הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה זוֹכִים לְשְׂמֻחָה, וַיַּדְבֵּר
מִקְבִיעוֹת שְׁעוּרִין כְּסוּדְרָן בַּתּוֹרָה, וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

י"א תשצא סג
יְחִזֵּק מֵאֵד שְׁלֹא לְהַגְרֵר בְּוִפּוּחִים אֹדוֹת דְּבַר רַבְּנוּ וַיִּל, וַיַּעֲוֹרֵר מֵאֵד
אֹדוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְעַקֵּר הַכְּבוֹד לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה וַתַּפְּלָה וְדַרְךָ אֲרָץ,
וְזֶה נַחַת-רוּחַ לְהוֹרִים שְׂמֻחַתְהֵגִים כְּרֵאוּי, וַיַּדְבֵּר מַעֲנִין "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ",
שְׁצָרִיךְ חִזּוּק לְהַשְׁאֵר, כִּי רוֹדְפִים וְכוּ' וּמְגַרְשִׁים וְכוּ', וְעֲנִין ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנּוֹת וְכוּ'.

י"א תשצב סד
יֵאחַל וַיְכַרֵּךְ בְּרִכּוֹת וְאֲחוּלִים לְחַיִּים טוֹבִים וְכוּ'.

י"א תשצג סה
יְגַלֶּה שְׁעַקֵּר הַהַתְּחִזְקוֹת מִקְבָּלִים, עַל-יְדֵי שְׂמֻרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו
תְּבַרְךָ.

תִּכְן הָעֲנִינִים

ז

י"א תשצד סו
יביע שמחתו על השלֵוה בְּבֵית הַנִּמְעָן, וְהַעֲשִׂירוֹת בָּאָה בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה,
וַיַּעֲוֹרֵר שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מַחֲלָקֶת בְּבֵית.

י"א תשצה סו
יחזק על שמחה ורפואה שְׁלֵמָה, וַיְדַבֵּר מֵהוֹסֶפֶת שֵׁם, וְעֲנִינֵי עֲצוֹת
פְּרָטִיּוֹת וְשִׁמְיַת שֶׁבֶת וּמְזוּזוֹת.

י"א תשצו סז
יְדַבֵּר מִמִּדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וּמַעֲנִין הַדְּבָרוֹת בֵּין בְּנֵי זוּג לְפֶתֶר בְּעִיּוֹת
בְּשָׁלוֹם־בֵּית, וְרַבּוּי תַּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּעֵת הַהִדְלָקֶת הַנִּירוֹת, וְהַקְּפָדָה עַל
סַעֲדַת מְלוּוֹה מַלְכָּה, אֲשֶׁר מְסַגֵּלֶת לְהוֹלִדָּה בְּנִקְל.

י"א תשצז סח
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲבֹדֶת הָאָדָם בְּבַחְרוֹתוֹ בְּעֵת לְמוּד הַיְשִׁיבָה, וּלְקִיָּם
מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם וּתְפִלוֹת בְּכוֹנָה.

י"א תשצח סט
יְדַבֵּר מַעֲנִין רַבָּנוּ וְ"ל שֶׁהוּא סוּד הַמִּתְנָה, שֶׁהִיא מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וַיְגַלֶּה
מַעֲלַת הַזּוֹכָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אַחֵרִים.

י"א תשצט ע
יִתֵּן עֲצָה וְהַדְרָכָה נְכוֹנָה לְבַת יִשְׂרָאֵל אֹדוֹת מְצִיאַת בֶּן זוּגָה הָאֲמַתִּי.

י"א תת עא
יִתֵּן עֲצוֹת פְּרָטִיּוֹת אֹדוֹת רְפוּאֹת הַבַּעַל לְמִשְׁחַ מִשְׁמֵן הַנִּשְׂאָר מִהִדְלָקֶת
נִירוֹת שְׁבֵת־קֹדֶשׁ, וַיְדַרְיָד בְּעֲנִין זֶה, וּלְבַקֵּשׁ אֶז רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"א תתא עב
יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מַמְעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַקְּדוּשִׁים, וַיְגַלֶּה
מַעֲלָתָם וּפְעִילוֹתָם, וַיַּחֲזֵק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

י"א תתב עג
יַעֲוֹרֵר אֹדוֹת הַדְּלָקֶת נִירוֹת שְׁבֵת־קֹדֶשׁ, וְהַתְּפִלָּה הַמְּקַבֶּלֶת אֹז.

י"א תתג עג
יְגַלֶּה שְׁרַבָּנוּ וְ"ל נִשְׁלַח לְהַגְבִּיחַ נֶפֶשׁ כָּל חַי, וּלְהַאִיר בּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ,
וַיַּעֲוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו וְ"ל, וְלַעֲסֹק בְּתַפְלָה כְּהוֹרְאָתוֹ, וַיַּחֲזֵק כְּנִגְד
הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת.

- י"א תתד** עד
 יְעוֹרֵר מְאֹד לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעֲנִין הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִהֲנַסְיוֹן
 הַגָּדוֹל שֶׁל הַמַּחְלָקֶת עַל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁלוֹלָא הוּא הָיָה אֲלֵפִים מִתְקַרְבִּים
 לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאֵלֹו שָׁגְרָמוּ הַמַּחְלָקֶת בְּפָנִים וּבַחוּץ יָבוֹאוּ עַל גְּמוּלָם.
- י"א תתה** עה
 יִסְפֹּר מְנִסְיַתוֹ לְצִיּוֹן וּלְאַרְץ הַקֹּדֶשׁ, וַיִּשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָן מִעֲנִין מֵהַ
 שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִהַשְׁתַּפּוֹת, וַיִּבְיַע דַּעְתוֹ נֶגֶד הַשְׁתַּתְּפוֹת עִם אֶחָד בְּעַסְקָיו,
 וַיִּחְזַק מְאֹד עַל כֶּף וְעַל הַפָּצָה, וַיְעוֹרֵר מְאֹד עַל לְמוּד הַרְמַב"ם, וַיִּסְפֹּר
 מַעֲשֵׂיֹת מְנוֹרָאוֹת גְּדֻלְתוֹ וּמַעֲלַת הַלּוּמֵד רַמְב"ם.
- י"א תתו** עז
 יְעוֹרֵר יוֹכִיחַ מְאֹד לְהַנְשֵׂא תַכְף, וְלֹא לַעֲבֹר עֲבֹרוֹת, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין הַדְּלָקֶת
 גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ.
- י"א תתז** עח
 יִתֵּן כֹּמֶה יַצּוֹת וְהַדְּרָכוֹת בְּפִרְטוּיֹת כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.
- י"א תתח** עט
 יִחְזַק אֶת הַנִּמְעָן שֶׁשָּׁקוּעַ בַּחֲרָדָה מִתְמַדָּת, וַיִּיעֵץ לוֹ יַצּוֹת, אִיךָ לְבַטֵּל
 מִמֶּנּוּ הַפַּחַד שֶׁאֵין שְׁמִשְׁתַּלֵּט עָלָיו, וַיְגַלֶּה שְׁעֵצַת הַהִתְבּוֹדָרוֹת וְהַשִּׁיחָה
 בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ מְאֹד מוֹעֲלַת לְזֶה.
- י"א תתט** פ
 יְדַרְיֵךְ וַיִּיעֵץ בְּעֲנִין שֶׁהַבְּעַל בְּמִרְחָקִים, וְהָאִשָּׁה רוֹצֶה לְצַאת לְהִתְאַחַד
 בְּמָקוֹם מְגוּרָיו, אִךְ הַיְלָדִים מְסַדְרִים בַּחֲנוּךְ מַעֲלָה וַיִּמָּה יַעֲשֶׂה.
- י"א תתי** פא
 יְגַלֶּה לְאִשָּׁה שֶׁהַתְּבַלְבְּלָה מִעֲנִינֶיהָ מֵהַ עֲלִיָּה לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁתִּסּוֹר מִמֶּנָּה
 הַרוּחַ רָעָה, וְתַצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה.
- י"א תתיא** פב
 יְרַחֵק מִבְּרַנּוֹת וּמִהַאֲשָׁמָה עֲצָמִית, וַיִּחְזַק בְּמִצִּיַּאת הַזּוּיֹג, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת
 הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדָרוֹת.
- י"א תתיב** פג
 יִחְזַק אִשָּׁה בְּחַיֶּיהָ הַקָּשִׁים, וַיְעוֹדְדָהּ לֹא לְהִשָּׁבֵר, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה לְמֵרוֹת הַכֹּל.

תִּכְן הָעֲנִינִים

ט

י"א תתיג פג

יעורר ויחזק ויזהיר מאד זוג שיעשו שלום-בית ולא יתגרשו, חס ושלום, כי אז הילדים קרובן.

י"א תתיד פה

יתן עצמה פשוטה ונכונה לאחד שאינו מסוגל להתרכז בלמוד כלל בדת מה לעשות לזכות להקנת התורה.

י"א תתטו פה

יגלה גנות רגישות יתר, ויעורר ויחזק לצאת מזה, ולחיות חיים בריאים.

י"א תתטז פו

יחזק להיות בשמחה ולמצא חן בעיני רואיו, ועל-ידי-זה לזכות למציאת הזיווג, וידבר משבת וכשרות.

י"א תתיז פו

יאחל נחת מהצאצאים, ויורה על שמירת שבת.

י"א תתיח פו

ידבר מסוד ההמתנה, ושצריך לחזק את עצמו בינתיים, ויחזק מאד להיות בשמחה ולבקש הכל ממנו יתברך.

י"א תתיט פח

ידבר מביאת הנמען לישיבתנו, ויחזק שמחת הדבקות בו יתברך, וירגיל התפלות הקבועות בכונה.

י"א תתכ פט

יחזק הנמען שיחדש נגונים קדושים על-פי האמונה הקדושה, וידבר מענין מה שאמר רבנו ז"ל, שהעולם מטעה מאד, ומענין השומר אמת לעולם, שהאמת מגנה על עצמה.

י"א תתכא צ

מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יחזקם אודות ההתישבות ביבנאל עיר ברסלב, ויחזקם באמונה פשוטה, ומענין חנוף הילדים שאסור לעשות בזה שום פשרות, ומה שאיפה שלו לגבי הקמת עיריה על שם רבנו ז"ל, ויעורר את אנשי שלומנו לסיים בכל יום את כל התהלים בשביל הנסים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא.

י"א תתכב צג

יחזק תושב ראשוני ביבנאל עיר ברסלב, אודות אמירת כל התהלים

שְׁקַבְלוּ עַל עֲצָמָם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעַת הַהֵיא, וַיִּגְלֶה גְדֹל הַנְּסִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּעִבּוֹר זֶה, וַיַּעֲזֹר לַחֲטָף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי עַל הָאֲרַבְּעָה לַמּוֹדִים שֶׁהֵם כִּנְגַד הָאֲרַבְּעָה עוֹלְמוֹת, וַיְדַבֵּר מֵעֵינַי דִּירְתוֹ שֶׁנִּבְּנִית אֲזו, וְסוּד דִּירָה וּבֵית עַל-פִּי הַמַּקְבָּלִים.

י"א תשכג צד

יְדַבֵּר מֵעֵינַי בְּעַל חוֹב, וְשִׁאִיפְתוּ לְזִכּוֹת לְהַנְצִל מִזֶּה, וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת, שֶׁצָּרִיף לְהוֹרִיד וּלְבַדֵּק אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא לְהִשְׁאִיר אֶת כָּל הַבַּיִת רֵיק מִמְזוּזוֹת עַל-פִּי עֲבָדָה מִמּוֹהֲרַי ו"ל, וַיִּחְזַק מְאֹד.

י"א תתכד צה

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִחְזַקְם מְאֹד אֹדוֹת הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל, וַיִּגְלֶה עֵינַי הַהִתְקַרְבוֹת הָאֲמַתִּית לְרַבְּנוּ ו"ל וּמַהוּתָהּ הָאֲמַתִּית לְהַבְדִּיל מִכָּל מִינֵי דְמִיוּנוֹת, וְהַעֲקֹר לַמּוֹד הַתּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעֵינַי הַהִתְבּוֹדְדוֹת וְכו'.

י"א תתכה צט

יִחְזַק אֹדוֹת הַהִדְפָּסָה שֶׁיְהִיו תְּמִיד סְפָרִים מְצוּיִים, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּיָשׁוּב הַדְּעַת עַל-יְדֵי הַבְּטוּל אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְּהִלָּל י"ה וְכו', אֹר הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה.

י"א תתכו ק

יִוְדָה עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ לוֹ עַל-יְדֵי הַנְּמַעַן, וַיִּחְזַק מְאֹד שְׁלֹא לְהַנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת אֲצִלוּ כְּרַגַע, וַיִּגְלֶה עֵינַי הַשְּׂמִחָה בְּיִסּוּרִים, וַיִּחְזַק עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

י"א תתכז קא

יִחְזַק כִּנְגַד כָּל הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים עַל עֵינַי רַבְּנוּ ו"ל, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּבְכִפְרֵט בְּעַת הַנְּחַת תְּפִלִּין, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת שְׂמִיחַת הַמְּצוּוֹת, וּבְכִפְרֵט בְּעַת קִיּוֹם מְצוֹת תְּפִלִּין, וַיִּגְלֶה שְׂרַבְּנוּ ו"ל גַּתַּן לְמוֹהֲרַי ו"ל עֵינַי תְּפִלִּין, וְלֹר' נִפְתָּלִי עֵינַי צִיצִית, וַיִּחְזַק מְאֹד.

י"א תתכח קב

יִחְזַק אֲשֶׁה צְעִירָה יְתוּמָה וַיִּרְגְּלֶנָּה לְבַקֵּשׁ הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

י"א תתכט קג

יִחְזַק אֲשֶׁה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיהָ מִבְּעֻלָּה מְאֹד, וַיִּלְמְדָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָה בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שֶׁכֵּן אֶפְשָׁר לְבָנוֹת עוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל יִסְתַּדֵּר אֲצִלָּם.

תִּכְנֵן הַעֲנִינִים

יא

י"א תתל קד

יחזק מאד בעל על כבוד אשתו, וידבר מענין סבלנות ונתרנות, ויזהיר
ממריכה בבית.

י"א תתלא קה

ידבר מענין חסרון הפרנסה, שמירת שבת, ובדיקת מזוזות והדלקת נרות
שבת קדש.

י"א תתלב קו

יחזק מאד באמונה פשוטה בו יתברך, וידבר ממעלת מדת הסבלנות
בבית, שהיא התרופה לכל הבעיות, ויעודד אשה לגור עם בעלה
באהבה, ועל-ידי-זה יהיה להם כל טוב.

י"א תתלג קז

יחזק ויעודד מאד סופר ומחבר אחד, וידריכנו להחזיר את אמתת
מציאותו יתברך בתוך ספריו, ויגלה ענין חסידות ברסלב, שמהותה
להפוך האדם מלב האבן ללב בשר.

י"א תתלד קח

יחזק מאד להקפיד להשרות בבית אוירה של שמחה על-ידי נגונים.

י"א תתלה קח

יאחל רפואה שלמה לסובלת ממחלת האולקוס, ויגלה לה שרש המחלה
הזאת, וידריכנה כיצד להרפא ממנה.

י"א תתלו קט

יאחל רפואה שלמה, ויעורר על טבילת מקנה ועל נתינת חיי פרוטות
לצדקת רבי מאיר בעל הגס.

י"א תתלז קי

ידבר מאור קדשת השבת ושמירתה, והדלקת נרות ותפלה על בנים אֶז.

י"א תתלח קי

ידבר מבדיקת מזוזות וענין הדלקת נרות.

י"א תתלט קיא

יעורר על כשרות ומזוזה וטהרת המשפחה.

י"א תתמ קיב

יחזק נוראות נפלאות ממעלת האמונה באמתת מציאותו יתברך, וידבר

מלמודו של רבנו ז"ל, ומענין ההתבוללות עם הגויים, ויורה איך הגויים התנהגו זה אלפי שנים, ולא יתכן עתה לערוך עמקם מפגשים.

י"א תתמא קיד

יחזק על הפצה והחדרת הרהורי תשובה באחרים וכו', וידבר מענין קלטות להעמקה לתוך הנחל.

י"א תתמב קיד

ידבר מענין ההתקרבות לרבנו ז"ל, ויספר המעשה מפייבל 'אשרינו', ויחזק על-פי זה מאד.

י"א תתמג קטו

ידבר משאיפתו להקמת חנוף כשר ביבנאל, ויעורר על אמירת תהלים.

י"א תתמד קטז

יעורר ויחזק אודות אמירת תהלים בשביל נסים שמקוים להם ביבנאל, ויחזק לדבק את עצמו בו יתברך.

י"א תתמה קרז

יאחל וישבח הקנייה של בית ביבנאל, וימסר דרישת שלום מבנו הלומד אצלו.

י"א תתמו קיח

יגלה שעל-ידי מדת השמחה זוכים להצלחה תמיד בכל אשר פונים.

י"א תתמוז קיח

יחזק בצת מצוקת דיור, ויעורר לחזק את עצמו להיות בשמחה, ויספר מדרךם של אנשי שלומנו בכל הדורות אף שגרו בצמצום וכו', היו עליונים ושמחים להשתאות כל רואם.

י"א תתמח קיט

יחזק אודות השמחה התמידית, שעל-ידיה מנצחים את היצר הרע, וזוכים להצלחה וכו'.

י"א תתמט קכ

יאחל ויברך ויחזק הנמען שיזכה לדירה משלו, וידבר משכרם של אלו המחזקים אחרים, ומענין אמירת תהלים.

י"א תתנ קכא

יפליג בענין מסירות נפש על ההתישבות ביבנאל, והשכר שיבוא בעקבות זה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

יג

י"א תתנא קכב
יְדַבֵּר מֵעֵינָיו מְזוּזוֹת כָּכָל הַבַּיִת, וּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת.

י"א תתנב קכג
יֵאָחַל הַצְּלָחָה.

י"א תתנג קכד
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַמְּשַׁמַּח אֶת הַצְּדִיק, וַיַּעֲזֹר הַנִּמְעָן לְשַׁמַּח כָּל אֲנָשֵׁי מְקוּמוֹ.

י"א תתנד קכה
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְפָרְסָם אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, וַיּוֹרֶחַ לְכַרְח מַעֲתוּנִים,
וַיַּעֲקֹר פָּרְסוֹם הַצְּדִיק הוּא עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים, וַיִּגְנֶה עֵינָיו רַבּוּי אֹר, וּמַעֲלַת הַתְּרַחֲבוּת הַלֵּב וְהַדַּעַת עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה, וַיַּעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה.

י"א תתנה קכז
יְדַבֵּר מְנוּסֵיעָה לְצִיּוֹן רַבָּנוּ ז"ל, וּמַעֲנִין הַנְּהַגוֹת בְּבַיִת.

י"א תתנו קכח
יִשְׁתַּחֲוֶה בְּצַעַר מְשַׁפְּחָה, וַיִּבְיַע אַחֻלִּים לְשֹׁנוֹי טוֹב יוֹתֵר לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה
הַחֲדָשָׁה.

י"א תתנוז קכט
יְדַבֵּר מְשַׁמִּירַת שְׁבֵת, וְלֹא לְכַרֵּר הַרְּבָה בְּשִׂדּוּף.

י"א תתנח קל
יַעֲזֹר הַנִּמְעָנֵת לְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה אֶת כָּל בְּנֵי מוֹשְׁבָה.

י"א תתנט קלז
יַעֲזֹר מְאֹד אֹדוֹת הַפְּצָה וְשְׁמִירָה עַל שְׁלוֹם בַּיִת, וַיְדַבֵּר נֶגֶד שְׂתַפּוֹת
וַעֲנִין רֶכֶב עֲצָמָי לְכָל אֶחָד.

י"א תתס קלח
יְסַפֵּר מִשְׁהוֹתוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲזֹר לְשַׁמַּח בְּרַבָּנוּ ז"ל, וַיַּעֲזֹר לְסַפֵּר
סְפוּרִים מְרַבָּנוּ ז"ל, וְלַקְדֵּשׁ הַמַּחֲשָׁבָה וְלְהַדְּבִיקָה בְּאֵמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, וַיַּחֲזֵק עַל כֶּף מְאֹד.

י"א תתסא קלט
יְדַבֵּר מֵעֵינָיו הַדְּלָקַת נְרוֹת שְׁבֵת-קִדְשׁ וְתַפְלַת הָאִשָּׁה שְׁמָאֵד מְקַבְּלַת אֶז.

י"א תתסב קל
יַחֲזֵק מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשֻׁמְחָה תָּמִיד, וּבְפָרֵט חוֹלָה בְּבַיִת חוֹלִים.

י"א תתסג קלא
 יגלה מעלת האיש הישראלי, אשר מתחזק תמיד בכל אשר עובר עליו,
 ועקר צער האדם נמשך לו על-ידי פטפוטי דבוריו, וינגיל לדבר הרבה
 עמו יתברך.

י"א תתסד קלא
 יאחל להפקד בזרע של קימא, ויגלה דבר רבנו ז"ל, שעל-ידי שמחת
 יום טוב ותפלין כראוי זוכים לבנים זכרים, ויעורר על-פי זה מאד,
 ויחזק שלא להתיאש מדבורי הרופאים.

י"א תתסה קלב
 יאחל ויברך את הרוצה להכנס בסופרות, ויזריקנו קצת על כף ויברכו
 בהצלחה.

י"א תתסו קלג
 יעורר על התפלות הקבועות, ועל-ידי-זה יעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא
 נסים, וידבר מבדיקת מזוזות.

י"א תתסז קלג
 יאחל הצלחה לקראת השנה החדשה.

י"א תתסח קלד
 יאחל נשואי הבת ושמחות לקראת השנה החדשה, ויעורר להתפלל
 בבית-הכנסת.

י"א תתסט קלד
 יגנה בך-ננות במציאת הזיוג, ויעורר על הנחת תפלין וכשרות.

י"א תתע קלה
 יאחל לקראת השנה החדשה, ויעורר על שמירת שבת.

י"א תתעא קלה
 יביע אשרנו בהתקרבות אל רבנו ז"ל, שמאיר לגדולים ולקטנים כאחד,
 ויתאר איך ראו דבר זה בחוש בעת הקבוץ בראש השנה, שישבו כל
 בני השכבות השונות ביחד באחדות מפלגה.

י"א תתעב קלו
 יעורר על בדיקת מזוזות, ויאחל רפואה שלמה מן השמים.

י"א תתעג קלז
 יגלה מהו ענין רבנו ז"ל, שהוא גלוי אלקות בתכלית המדרגה העליונה.

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

טו

י"א תתעד קלז
יְדַרֶּיךָ דְרָךְ בְּמִצִּיאת הַזְּוֹג לְשֵׁלשׁ אַחֲיוֹת הַמִּתְקַשׁוֹת בְּזֶה, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד
עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

י"א תתעה קלח
יְדַבֵּר מִחֲזִיק הַמְשַׁפְּחָה וּמִסְתַּרֵי הַהֲנַהֲגָה הָעֲלִיּוֹנָה.

י"א תתעו קלט
יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזֻזוֹת, וַיֹּאחֲל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד
לְמֵרוֹת הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים.

י"א תתעז קמ
יֹאחֲל הַצְּלָחָה וַיְנַשֵּׂא חֵן.

י"א תתעח קמ
יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר אִשָּׁה קִשְׁת יוֹם, וַיַּחֲזִקְנָה שְׁלֵא לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמָה אֶל
הַצַּעַר, וְלִהְפֹּךְ כָּל הַמָּצָב לְשִׂמְחָה וְלִהְחֲזִיק מֵעַמֵּד.

י"א תתעט קמא
יַחֲזִק בַּת יִשְׂרָאֵל שְׁקֻשָּׁה לָּהּ לְהַתְרַכֵּז בַּתְּפִלָּה, וַיֹּרֶה לָּהּ כִּיצַד לְהַתְגַּבֵּר
עַל זֶה.

י"א תתפ קמא
יְדַבֵּר מִמַּעַלַת מַדַּת הַבְּטָחוֹן, וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל
כְּבוֹד אָב וָאִם.

י"א תתפא קמב
יְדַבֵּר מִסְגַּלַת הַמְזֻמּוֹר כ"ט שְׁבַת־הַלִּים, וַעֲנִין לֹא לֵהִיּוֹת בְּרִנִּים.

י"א תתפב קמג
יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזֻזוֹת וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וַיְבַרֵךְ עַל זֶרַע שֶׁל
קִימָא.

י"א תתפג קמד
יַחֲזִק בְּעִנְיַן שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה, שְׁזֶה כָּל עֵקֶר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי
ז"ל, וַיִּגְלֶה מַעַלַת הַקּוֹנְטְרַסִים וְהַפְּצָתָם, וְאֲשֶׁר הֵם מְכַנְּסִים הֶרְהוּרֵי
תְּשׁוּבָה בְּאֲנָשִׁים, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַמְשִׁיף בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ.

י"א תתפד קמה
יֹאחֲל לְהַפְּקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וַיִּזְהֵר עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וַיַּעֲוֹרֵר
לְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה.

- י"א תתפה** קמה
 יִזְהִיר וַיִּזְכֵּיחַ אֹדוֹת טְהֻרַת הַמְשַׁפָּחָה, וַיִּדְבֵּר מִרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּרְגֵּל
 לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּדָרְךָ הַנְּשִׂיִם.
- י"א תתפו** קמו
 יִנְחֵם וַיִּרְגִיעַ זֹגַג שְׂיֵשׁ לָהֶם צָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, וַיִּכְתּוּצָאָה מִכָּף הֵם רְבִיִּים
 וּמִתְקוּטָטִים, וַיִּזְכִּיחֵם שְׁלֵא יִשְׁלִיכוּ הָאִשְׁמָה זֶה עַל זֶה.
- י"א תתפז** קמז
 יִחְזַק בְּעַל חוֹבוֹת שְׂיִצְאוּ מִזֶּה — שְׂיַעֲנֵגוּ אֶת הַשְּׂבִת וַיִּשְׁמְחוּ בָּהּ, וַיִּדְבֵּר
 מִעֲנִין הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׂבִת-קָדֵשׁ.
- י"א תתפח** קמח
 יִגְלֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַת הַדְּפֶסֶת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַפְּצָתָם, וּמָה נַעֲשֶׂה
 מִזֶּה, וּמִמַּעַלַת מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת.
- י"א תתפט** קמט
 יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַת הַזּוֹכָה לְחִדּוֹשׁ נְגוּנִים וּלְהַשְׁרוֹת הַשְּׂכִינָה מִתּוֹךְ
 שְׂמִיחָה שֶׁל מִצְוָה, וַיִּחְזַק עַל דְּבַר זֶה מְאֹד.
- י"א תתצ** קנ
 יִגְלֶה מַעַלַת הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הוּא מְכַנֵּס אֱמוּנָה פְּשוּטָה
 בְּאַנְשֵׁיוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵין שׁוֹם נְפִילָה בְּעוֹלָם.
- י"א תצא** קנא
 יִחְזַק בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת בְּעוֹלָם, וְלַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה עוֹד לִפְנֵי שְׂמִסְתַּבְּרָךְ,
 וַיַּעֲוֹרֵר לְתַקֵּן חֲטָא פְּגָם כְּבוֹד אָב וְאֵם, וְשְׁלֵא תִהְיֶינָה לוֹ טַעֲנוֹת עַל הוֹרֵי
 אֲשֶׁתוֹ, וַיַּעֲוֹרְנוּ לַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה עַל כָּךְ.
- י"א תתצב** קנג
 יִחְזַק מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- י"א תתצג** קנג
 מִכְּתָב פְּלִי לְכַלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם עַל נִקְדַּת יְסוֹד
 דְּעֵתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל לְהִיּוֹת חֲזַק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּגְנֶה מִדַּת
 הַחֲנֻפָּה שֶׁהִיא הַפֶּךְ הָאֱמוּנָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְכַרַח מִמִּדַּת הַחֲנֻפָּה, וְהַעֲקָר לְצִיַּת
 אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת.
- י"א תתצד** קנה
 יַעֲוֹרֵר שְׁלֵא לְהַכְנִיס פּוֹלִיטִיקָה לְחֻנוּף, וַיִּגְלֶה מָהִי אַחֲדוֹת אֲמַתִּית.

תֵּכֵן הָעֲנִינִים

יז

י"א תתצה קנו

יחזק על אחדות בין נשות אנשי שלומנו, ועל-ידי-זה גם יהיה כח בין הגברים בעצמם, ויתנצל אודות פתיחת הגן ביבנאל שהוא בעבור שמירה על גן על-פי טהרת החנוף המקבל, ולא, חס ושלום, להביא לידי מחלקת.

י"א תתצו קנז

יחזק מאד על-פי סברות של רבנו ו"ל, מדוע כה מרבה להגדיל מעלת סבתו הצדקת מרת אדל, שהיתה פוספת תמיד להשם יתברך, ויחזק על מדת הבטחון, ויעורר הנמצען להתמיד בעבודתו לחבר נגונים על-פי הלמודים של "היכל-הקדש", ויגלה לו מעלת שירי קול בוכים שיש על נשמות ישראל השבויות במאסר הערב-רב, ויגלה מעלת הענין.

י"א תתצז קנט

יחזק מאד בחור שעובר עליו מה שעובר, ויגלה לו דבורי חזק נוראים ונפלאים והדרכה מה לעשות כדי לקרר את יצרו הבוער בקרבו, וירגילנו לדבר הרבה עמו יתברך.

י"א תתצח קסא

יגלה שלפי טבע האדם קשה לבוא לידי שמחה, ועם כל זאת ירחיק ממנו העצבות לבוא לידי שמחה.

י"א תתצט קסא

יחזק לילך בדרךי רבנו ו"ל, ויגלה מעלת הזוכה לזה, ויעורר על למוד הפוסקים, שעל זה הזהיר רבנו ו"ל יותר מפל הלמודים.

י"א תתק קסג

יחזק את הנמצען ויודיענו מגדל כחו להתזיר אנשים בתשובה, ויחזקו לפרסם את הצדיק, ויברכנו בעליה גדולה ובשלום-בית שלם.

י"א תתקא קסד

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, הדרים ביבנאל "עיר ברסלב", בו יחזקם מאד על האהבה והאחדות ובריתיה מפל מיני פוליטיקה של שקר, ויחזקו באמונה פשוטה בו יתברך, ויגלה מעלת יבנאל עיר ברסלב, ויחזקם בענין חנוף בלי פשרות ולברח מופותים, ורק לחיות בשלום עם כלם.

י"א תתקב קסו

יחזק את הנמצען הנוסע לראש השנה לציון רבנו ו"ל, ויחזקו באמונה

פשוטה בו יתברך, ויגלה מה נעשה על-ידי שחושבים תמיד ממנו יתברך, והעקר על-ידי תפלה והתבודדות, וסיום מסכתות בזה אחר זה, על-ידי כך מכניעים טמאת הסף-מ"ם מלכות ווסיה.

י"א תתקג קסז

ידריך אחד שקבל הקדמות לא נכונות לפי טבעו ומצבו הפרטי בענינים שבינו לבינה, וידריכנו ויחזקנו מאד.

י"א תתקד קסט

יחזק על ההתבודדות שהיא יסוד דעתו של רבנו ז"ל, ויעורר על למוד התורה, ולדבק עצמו בו יתברך.

י"א תתקה קסט

ידבר אודות בדיקה במדות החרתן לפני סגירת השדוף, ויגנה פל הפרוידים שבין נשמות ישראל, שהמאמין האמתי בו יתברך נקי מזה לגמרי, ויגלה נפלאות ממעלת ההתבודדות, שהיא עצתו הנוראה של רבנו ז"ל, ויעורר על כך מאד.

י"א תתקו קעא

יחזק בעל שסובל מאד מאשתו כיצד להתמודד עם בעיותו.

י"א תתקז קעב

יעורר על כבוד האשה ושמיכה מפעס, ולדבק עצמו בו יתברך על-ידי דבור אליו, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולנפות את הרבים בהפצת הקונטרסים, שגורם מחילת עוונות.

י"א תתקח קעג

יחזק אברך בשנה הראשונה לנשואיו אודות התמדת התורה הקדושה פראוי, ויגלה לו עקרי חסידות ברסלב, שהם רק תורה ותפלה והנהגה נכונה בבית ובחוף, ויעורר על כך מאד, ויבאר מתי ואיך צריך לצאת להפיץ דעת רבנו ז"ל בחוף, ויעורר ויחזק על שלום-בית.

י"א תתקט קעה

יגלה מעלת התפלה של האשה בעת הדלקת הנרות.

י"א תתקי קעה

יחזק בת ישראל, ויאחל לה מציאת בן זוגה, ויעוררנה בלב נשבר וכו'.

י"א תתקיא קעו

ידבר מהחלפת המזוזות ושמירת שבת-קדש ואכילת פשרות.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

יט

י"א תתקיב קעו

יְדַבֵּר מִהַתְּיָשׁוּבוֹת רֵאשׁוֹנִית בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב, שְׁצַרְיָהּ סִבְלָנוֹת עַד שְׂרָאָה טוֹב, וַיְגַלֶּה מַעַלְתֵּי אַמוֹנָה, שְׁמִחָה וּבִטְחוֹן, וְעַל־יְדִי־וָהּ יִצְלִיחַ מֵאֵד.

י"א תתקיג קעז

יֵאָחַל לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַתְחַזֵּק.

י"א תתקיד קעח

יֵאָחַל נִפְלְאוֹת בְּגִשְׁם וְרוּחַ, וַיְבִיעַ שְׁאִיפָתוֹ לְהַתְּפַחְחוֹת יַבְנָאֵל, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּבוֹדָדוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

י"א תתקטו קעח

יִחְזַק אֶחָד מִן הַעֲשָׂרָה רֵאשׁוֹנִים שֶׁל הַהַתְּיָשׁוּבוֹת בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּבוֹדָדוֹת אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיְגַלֶּה מַעַלְתָּהּ.

י"א תתקטז קעט

יִחְזַק אִשָּׁה בְּעַת עֲבוּרָהּ, וַיְגַלֶּה לָּהּ מַעַלְתֵּי מִצְוֹת הַכְּנָסֶת אוֹרְחִים, כִּי נוֹרָאָה הִיא.

י"א תתקיז קפ

יִחְזַק עַל אַמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּתֵּן עֲצוֹת פְּרָטִיּוֹת בְּעֲנִין גָּט, וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בַתְּמִימוֹת.

י"א תתקיא קפא

יִרְגֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִידִית, וַיֵּאָחַל לְסוֹפֵר הַצִּלְחָה רוּחָנִית נִפְלְאָה בְּפָרְשִׁיּוֹתָיו.

י"א תתקיט קפב

יִחְזַק מֵאֵד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, שְׁעַל־יְדִי־וָהּ הוּא מַצְלִיחַ.

י"א תתקכ קפב

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְתֵּי אַמוֹנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁהִיא הִיְתָה הָעֶקֶר אֲצֵל רַבְּנוֹ ו"ל, וַיְדַבֵּר מִמַּעַלְתֵּי הַפְּשָׁטוֹת, וַיֵּאָחַל שָׁנָה טוֹבָה.

י"א תתקכא קפג

יִחְזַק בְּכָל הָאֲפָנִים לְהִיּוֹת שְׂרוּי בְּשִׁמְחָה תְּמִידִית, וְגַם לְשִׂמְחַת אַחֲרִים, שְׁעַל־יְדִי־וָהּ מַצְלִיחַ, וַיְגַלֶּה מַעַלְתֵּי הַהַתְּבוֹדָדוֹת.

י"א תתקכב קפד

יֵאָחַל בְּרֶפֶת הַשָּׁנָה, וַיְגַלֶּה מַעַלְתֵּי הַזּוֹכָה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

י"א תתקכג קפה

יביע אהוליו ובכרותיו לקראת שנת תשמ"ח, ויחזק הנמנען להיות בשמחה בתמידות, ולשמח בבית ובחוץ את אנשי שלומנו, ובפרט אלו שזכו להיות יסוד בנין בנאל "עיר ברסלב".

י"א תתקכד קפה

יאהל ויברך אחילים ובכרות לקראת השנה החדשה, ויבקש הזדרזות בסיום בנין ביתו שביבנאל, וירגיל לדבר עמו יתברך.

י"א תתקכה קפו

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, ויגלה להם נוראות נפלאות לסבומה של שנה מה שנעשה בדבר הפצת שם רבנו ז"ל, ויגלה שפלליות קבוצי אחינו בני ישראל ממשיכים גם הם עצמם בדקות אור רבנו ז"ל, ויחזק מאד לילך בדרך של רבנו ז"ל, שעושה אותנו אנשים כשרים, ויזרז למלא עצמו באורו ז"ל, עד שישפיע גם לאחרים.

י"א תתקכו קפט

יחזק ויאמץ מאד אודות פתיחת השנה בנקדת קדשת המחשבה לחשב בעמקות המחשבה ממנו יתברך, ויפרש על-פי זה פסוק בתהלים מזמור ק"ה, ויחזר להיות עומד על עמדו בעת שעובר על האדם מה שעובר דיקא, ויאריך בדבורים מתקים המשיבים נפש כל חי.

י"א תתקכז קצב

יגלה ויבאר היאך תהיה תפלתו זכה ונכונה, ויחזק להיות בשמחה.

י"א תתקכח קצג

ידבר מסוד הדבקות בו יתברך וכבוד האשה.

י"א תתקכט קצג

יחזק ויעורר מאד על שמחה בביתו, וירגיל מאד לדבר עמו יתברך.

י"א תתקל קצד

יגלה שהשמחה היא יסוד גדול בחיי האדם, ויעורר לדבק עצמו בו יתברך.

י"א תתקלא קצד

יחזק מאד בהשגחה פרטית שהכל ממנו יתברך, ועל-ידיה אין נשברים כלל.

תִּכְוֵן הָעֲוֹנוֹת

כא

י"א תתקלב קצה

יחזק מאד בַּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְהַעוֹסֵק בַּתְּפִלָּה זוֹכֵה לְרוּחַ בְּלִי הַקָּרוֹן.

י"א תתקלג קצו

יגְלֶה שְׁעַקֵּר הַחֲכָמָה הַיָּא הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיִּחַזֵּק מְאֹד עַל כָּךְ.

י"א תתקלד קצז

יגְלֶה מַעֲלַת שְׁבִירַת הַלֵּב, שֶׁהִיא כְּקֶרֶבֶן, וַיִּבְאֵר מַעֲלַת לְמוֹד הַרוּחָנוּת, וַיִּחַזֵּק עַל לְמוֹד הַנְּגִלָּה וְהַנְּסִתָּר, וְשָׁלַא לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת.

י"א תתקלה קצח

יחזק אִשָּׁה עַל כְּבוֹד בְּעִלָּה, וְשִׁיחֵיו בְּנֵי הַזּוּג לְעֶזֶר אֶחָד לְשֵׁנִי.

י"א תתקלו קצח

יחזק מְאֹד בַּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיִּגְלֶה רִצּוֹן רַבָּנוּ ז"ל לְחִזּוֹר תְּמִיד עַל דְּבוּרֵי אֲמוּנָה שְׁאֵז חֲיָיו חַיִּים, וַיִּבְאֵר שֶׁהוּא תְּקוּן גְּדוֹל עַל הָעֶבֶר.

י"א תתקלז קצט

יחזק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וַיִּגְלֶה אֲשֶׁר אֲמוּנָה וְשִׂמְחָה תְּלוּיּוֹת זֶו בְּזוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בְּאָדָם אֲמוּן עֲצָמִי.

י"א תתקלח ר

יחזק מְאֹד בַּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְרַח מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאִפְּיִקוּרְסוֹת.

י"א תתקלט רא

יְדַבֵּר מִגְּדֹל הַנְּסִים שְׁנַעֲשׂוּ עִם הַנְּמָעַן וַיִּתֵּן לוֹ תְּקוּן לְהַפִּיץ סְכוּם מְסִים שֶׁל קוֹנְטְרָסִים.

י"א תתקמ רא

יחזק מְאֹד אֶת הַנְּמָעַן שְׁעוֹסֵק בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וַיִּבְיַע אֶת אֲהָבָתוֹ הַגְּדוֹלָה אֵלָיו, וַיִּגְלֶה לוֹ מַה פּוֹעֵל עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקוֹנְטְרָסִים בְּעוֹלָם.

י"א תתקמא ראג

יבִיַע שִׂמְחָתוֹ לְקִרְאָת בְּשׁוֹרַת הַנְּמָעַן שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבָּנוּ ז"ל, וַיִּרְגֵּיל בַּאֲמוּנָת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁעַל-יְדֵי דְּבוּר אֲמוּנָה לְזוּלַת זוֹכִים אֶל יְשׁוּעָה, וַיִּחַזֵּק מְאֹד עַל כָּךְ.

- י"א תתקמב רד
 יחזק מאד בְּאִמוּנָה וּבִטְחוֹן, וַיְגַלֶּה אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְקַחַת מִן הָאָדָם אֶת
 זְוִיגוֹ, וַיְדַבֵּר מִנְּסִיוֹנוֹת הַחַיִּים.
- י"א תתקמג רד
 יגְלֶה לְבַת יִשְׂרָאֵל מֵעֶלְת מְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים.
- י"א תתקמד רה
 יְדַבֵּר דְּבוּרִים שֶׁל מוֹצְאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים אֹדוֹת הַסְּלִיחָה וְהַפְּרָה שֶׁזְּכִינוּ
 לָהּ.
- י"א תתקמה רה
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין סֵרֶד־דָּרָךְ־הַלְמוּד אֹדוֹת לְמוּד הַבְּקִיאוֹת, וַיְגַלֶּה שְׁעַל־יְדֵי־זֶה
 אֵינּוּ מְבֹטָל זְמַנוֹ לְעוֹלָם, וַיַּרְזוּ לְחֹשֵׁב עַל טוֹבָתוֹ הַנְּצַחִית, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
 סִסְיָה בְּבֵית וְסִבְלָנוֹת.
- י"א תתקמו רז
 יחזק כְּנֶגֶד כָּל הַיְרִידוֹת שֶׁנִּדְמִים לוֹ לְאָדָם שֶׁזוֹ עֲצַת הַיָּצָר, וַיְגַלֶּה שֶׁהַיָּצָר
 יֵרָא מְאֹד מֵעֲבוּדַת הַהַדְּפָסָה וְהַהַפְּצָה, וַיִּחְזַק אֹדוֹת לְמוּד חֲמֵשׁ וָשֵׁשׁ
 וּמְפָרְשִׁים וְהַתְמַדָּה בְּמִשְׁנֵיּוֹת וְלְמוּד אֲמִירַת גְּמָרָא.
- י"א תתקמז רח
 יְדַבֵּר מִרְפוּאָה שְׁבַחוּץ לְאֶרֶץ, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיְמַלִּיץ עַל בְּדִיקַת
 הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוּזוֹת.
- י"א תתקמח רט
 יוֹכִיחַ וַיִּזְהֵר מְאֹד שְׁלֵא לְהַתְגַּרֵּשׁ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַבְּנֵה הַדְּדִית בְּבֵית
 וְשָׁקוּם הַהֲרִיסוֹת.
- י"א תתקמט רט
 יֵיעֵץ לְקַחַת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן, וַיְדַבֵּר מִשְׁמִירַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.
- י"א תתקנ רי
 יֵאחַל מְצִיאַת הַזְּוִיג וְחִזּוּק הַקָּשֶׁר דִּיקָא אַחַר הַחֲתֻנָּה, וַיִּזְהֵר עַל שְׁמִירַת
 שַׁבַּת קֹדֶשׁ.
- י"א תתקנא רי
 יחזק חֲשׂוּכֵי בָנִים, וַיִּתֵּן כְּמָה עֲצוֹת פְּרֻטִיּוֹת כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהַפְקֵד בְּדַבְּרֵי
 שְׁוֹעָה וְרַחֲמִים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כג

י"א תתקנב ריא
יִדְבֵר מִקְשֶׁר הַבָּא דִּיקָא לְאַחַר הַנְּשׂוּאִין.

י"א תתקנג רבי
יֵאָחַל נְשׂוּאֵי הַבָּנִים, וַיִּדְבֵר מֵעֵינַי בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְהִדְלַקַת גְּרוֹת
שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

י"א תתקנד רבי
יֹכֵיחַ וַיִּזְהֵר בֵּת יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא לְבָרֵךְ בְּשִׂדּוּכִים, וְלִשְׁמֹר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

י"א תתקנה ריג
יִחְזַק זֶוּג חֲשׂוּכֵי בָנִים אֹדוֹת מְעַלַת תְּפִלַת הַהוֹרִים עַל דְּבַר זֶה.

י"א תתקנו ריד
יִגְּהַ מְאֹד מִדַּת הַבְּרָרְנוֹת בְּשִׂדּוּכִים, וַיִּחְזַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְרַבּוֹת
בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים.

י"א תתקנז רטו
יִחְזַק אֹדוֹת הַפְּצַת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר
זו עָקַר הָעֵצָה כְּנֶגֶד הַנְּפִילוֹת.

י"א תתקנח רטז
יִחְזַק אֶת הַמִּתְקַשֶּׁה מְאֹד בְּמִצִּיאַת זְוִיגָה, וַיִּתֵּן לָהּ עֵצָה לְקַחַת בְּלֵי לְבָרֵךְ
הַרְבֵּה, וְלֹמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים.

י"א תתקנט רטז
יִדְבֵר מִנְּסִיוֹנוֹת הַחַיִּים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמְעַלַת הַפְּצַת
הַקּוֹנְטְרַסִּים, וְלָמַה זֹכִים עַל-יְדֵי-זֶה.

י"א תתקס ריז
יִרְגִיעַ כְּנֶגֶד קָלְלַת תַּנּוּם, וַיִּמְלִיץ עַל אֲמִירַת מְזִמּוֹר מְסִים, וַיִּגְּהַ עֵינַי
הַבְּרָרְנוֹת.

י"א תתקסא ריח
יֵאָחַל בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה, וַיִּבְאֵר מְעַלַת הַתְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלַקַת גְּרוֹת
שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

י"א תתקסב ריח
יִפְלִיג בְּמְעַלַת מְצוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, וַיֵּאָחַל שְׁפַע בְּבֵית, בְּדִיקַת תְּפִלִּין
וּמְזוּזוֹת וּשְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

י"א תתקסג ריט
 יוכיח ויִסַּר אֶחָד שְׁעוֹזֵב אֶת מְקוֹרוֹ, וַיִּזְהִירוּ לְשׁוֹב לְבִיתוֹ וְלֹא לְהַתְּגַרֵּשׁ.

י"א תתקסד רכ
 יַעֲזֹרֵר אִשָּׁה לְסֹלַח לְבַעֲלָהּ עַל הַתְּנַהֲגוּתוֹ, וְלִהְתַּחֵּיל בְּחַיִּים חֲדָשִׁים.

י"א תתקסה רכ
 יִחְזַק אֶחָד שְׁפָגַם מְאֹד בְּפָגַם הַבְּרִית, וַיִּגְלֶה לוֹ תְּקוּנוֹ, שְׂזָהוּ עַל-יָדֵי שְׂמִחָה וְרִקְוִידִים, וַיִּשְׂמַח שְׁעֵדִין נִשְׂאָר מְאֲמִין בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ תִּתְבַּרֵּךְ, וְזֶהוּ הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל.

י"א תתקסו רכא
 יִגְלֶה לְנִמְעָן מַעֲלַת מִכְתָּבֵי הַקְּבוּעִים אֵלָיו, וַיִּחְזְקוּ אֹדוֹת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמָה נִעְשָׂה עִם הָאָדָם הַקּוֹרֵא בָהֶם, וְאֲשֶׁר זֶה הַכְּנָה לְגַאֲלַתְנוּ, וְעֲנֵן הַתְּגָלוֹת הַיְחִידָה שְׁבַנְפֶּשֶׁשׁ, וַיִּבְאֵר עֲנִין יַיִגְבֶּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה'.

י"א תתקסז רכג
 יִרְגִּיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּחְזַק קִשְׁת יוֹם שְׁבַעֲלָה רוּצָה לְגִרְשָׁה, שְׁלֹא תִשָּׁבֵר עוֹד יוֹתֵר.

י"א תתקסח רכד
 יִגְלֶה מִגְּדֹל נְחִיצוֹת הַהַתְּחַזְּקוֹת שְׁצָרִיךְ בְּכָל יוֹם, לְעַמַּת הַמְּכָאוֹב שְׁעוֹבֵר עַל פֶּל אֶחָד בְּכָל יוֹם, וַיִּגְלֶה עֲנֵן לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, שְׂזָה מֵה שְׁעֲלָתָהּ לוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִגִּיעַ אֶל מִדְּרַגָּתוֹ.

י"א תתקסט רכו
 יִבְאֵר, שְׁהַזְּכָה לְשׁוֹחַ אֶת כָּל לְכַבּוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ חַיִּים נִצְחָיִים, וְדוֹקָא עַל-יָדֵי הַצִּיּוֹר בְּדַעַתוֹ שְׂמָא זֶה הַיּוֹם הָאֶחָד שְׁלוֹ, יִדְבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנֵן קְבִיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְלִהְכַנִּיס עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּהַתְּכַלְלוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

י"א תתקע רכז
 יִחְזַק הַנִּמְעָן אֹדוֹת שְׂזוֹכָה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וַיִּזְרְזוּ עַל שְׁעוֹר בְּהִלְכָהּ, וַיִּתֵּן תְּרוּפָה לְכָאֵב הָעֵינַיִם.

י"א תתקעא רכח
 יִחְזַק הַשְּׂמִחָה בְּעֲצָם הַהַתְּקָרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, וּמַעֲלַת הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים הַגְּנוּזִים בְּתוֹךְ ה"לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן הַקְּדוֹשׁ, וַיִּזְרְזוּ לְשַׁקֵּד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִבְעֵל-דְּבַר מִתְּגַבֵּר עַל זֶה מְאֹד.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

כה

י"א תתקעב רכט
יגלה מעלת תפלת האשה בעת הדלקת הנרות, וינדבר מענין רפואה
שלמה לבעל ולעודדו תמיד.

י"א תתקעג רל
ביצע אהבתו לנמען, שזוכה למסר שעורים בדברי רבנו ז"ל, והבעל-דבר
עושה הכל כדי לשבור את העוסקים בזה, ויעורר להתבודד תמיד אליו
יתברך, ולשמח ברבנו ז"ל, ולהפיץ ספריו הקדושים.

י"א תתקעד רלא
יחזק העוסק בהדפסה, ויגלה לו מעלת פעילותו, והעקר שיהיה יחזק
באמונה פשוטה, והשם יתברך עוד ישלם לו בזה וכבא על פעלו בעבור
רבנו ז"ל בהדפסת והפצת ספריו הקדושים בעולם.

י"א תתקעה רלג
יחזק על שמחת השבת ורקודין בשבת המביאים שפע, ותפלה מיחדת
לצאת מהחובות בעת הדלקת נרות, ויחזק על הנחת תפלין ועל התפלות
הקבועות בכל יום ובדיקת תפלין ומזוזות.

י"א תתקעו רלד
יגלה, שעקר יסוד דעתו של רבנו ז"ל הוא להתקרב אליו יתברך,
ולהשתוקק אל זה תמיד, ויעורר להתמיד בלמוד התורה הקדושה,
וינדבר מכבוד האשה.

י"א תתקעז רלה
ינדבר ממעלת תפלין ומזוזה.

י"א תתקעח רלו
יגלה ההכל והרעות רוח מענין הפרודים שבין אנשי שלומנו בענין
הקבוצים בראש השנה, ושכל התהוות הקבוצ במוון התחילה מאיזה
ענין פרטי, ועקר הקבוצ הוא באומן, ויגלה בפרטיות מה צריך להיות
יסוד חזיו של המקרב אל רבנו ז"ל.

י"א תתקעט רמ
יגלה, שעקר גדלת האדם הוא כפי מדת התחזקותו, ויחזק הנמען שהוא
מאד חשוב בשמים, ואל לו לפל אל יאוש, וינדבר מענין שאסור לאדם
לילך בגדולות ובנפלאות, ויחזק לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך,
ולזכות להיות איש פשוט לגמרי.

י"א תתקפ רמב
יעורר את האשה לחזק את בעלה.

י"א תתקפא רמב
מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יחזקם אודות השתוקקות להיות
עמם במחיצתם, ויבקש להתפלל עליו שיזכה לזה.

י"א תתקפב רמד
יביע תודתו על הטובות שעושה עמו הנמצען, ויגלה תכניותיו בענין
הדפסה, ונוראות נפלאות בענין יהודי פשוט הדבק בו יתברך, ומתפלל
ולומד הכל בפשיטות עצומה.

י"א תתקפג רמה
יחזק הנמצענת שנתמת לעבודת ההדפסה, ויאחל לה בריאות השלמה.

י"א תתקפד רמו
יחזק אודות כבוד אב ואם והתמדת הלמוד, וענין מדות טובות ולמוד
"ספר-המדות", ויעורר מאד על למוד גמרא, שזהו העקר, ואפשר
להיות דבוק בה' בכל מקום, ויסביר לנמצען שהתנגדות הוריו באה מאי
הבנה, ויזהיר על כבודם.

י"א תתקפה רמח
יגלה שהעקר הוא התמדת למוד התורה הקדושה.

י"א תתקפו
ידבר מנעם ההקדמות היקרות שקבלנו מרבנו ז"ל, שמכניס במקרביו
גלוי אלקות במדרגה עליונה מאד, וידבר מענין קבלת היסורים
בשתיקה ובאהבה, וענין ישועת ה' כהרף עין.

י"א תתקפז רמט
יגלה מעלת המזכה את הרבים, על-ידי שמדבר עמו דבורי רבנו ז"ל
בחבורה, וענין נקדה הפללית, שהוא הצדיק, ויש שני סוגי נפשות בענין
הקשר של הצדיק עמם, ויחזק אודות ההתנגדות שיש על חבורה,
ויעורר מאד.

י"א תתקפח רנא
ידבר נוראות נפלאות מענין מעלת מדת הסבלנות, ולחשב תמיד פאלו
אינו כלום, ולישב דעתו היטב, ואז לא יבוא לידי פעס, וירחיק מחובות,
וידבר מנפלאות העצות של רבנו ז"ל.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כז

י"א תתקפט רנב

יְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה וּבִטְחוֹן, וַיַּחֲזֵק אֹדוֹת שְׂדוּכִים, אֲשֶׁר הִכַּל מִכְרָז כָּבֵר בְּשָׂמַיִם.

י"א תתקצ רנג

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, בּוֹ יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִנְקֻדַּת הַיְסוּד שֶׁל יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב, וְעַל מֵה אֲדֹנֶיָה וַיְסוּדוֹתֶיהָ הַשְּׁתֵּתוּ, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְהֶעֱקָר אֶהְבֵּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוּ נִזְכָּה שֶׁהַחֲלוּם יִתְגַּשֵּׁם, וַיּוֹצִיא פְּרִי קֹדֶשׁ הַלְּוִלִים לַה', וְתִהְיֶה עִיר שֶׁל תּוֹרָה וַיִּרְאֶה.

י"א תתקצא רנו

יְדַבֵּר מֵעֲנִין בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וְאֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם.

י"א תתקצב רנז

יְדַבֵּר מֵעֲנִין קִנְיַת הַדִּירָה וְלַחֲיוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה.

י"א תתקצג רנח

יְגַלֶּה, שֶׁעַל-יְדֵי מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת זוֹכִים לְנִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

י"א תתקצד רנח

יַחֲזֵק מְאֹד בְּעַת נִסְיֹן לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְעֲמֻקָּה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

י"א תתקצה רנט

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַעֲלוֹת אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלָיו.

י"א תתקצו רס

יְגַלֶּה מַעֲלַת כְּבוֹד הַדְּרִי וְעֲנִין הַכְּנַסַּת אוֹרְחִים.

י"א תתקצז רס

יַחֲזֵק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִה תְּלוּיָה מַדַּת הַזְּרִירוֹת, וְהֶעֱקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

י"א תתקצח רסא

יְגַלֶּה מִתְּפִלוֹתָיו בְּעִבּוּר מִשְׁפַּחַת הַנְּמַעֲנַת וַיַּחֲזֵק מְאֹד.

י"א תתקצט רסב

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵיךְ שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה מִשְׁפִּיעַ
הַשְּׁפָעוֹת עַל־יוֹנוֹת לַתַּחַתּוֹנִים, וַיִּפְלֵג בְּמַעַלְת זְכוּי הַרְבִּים.

י"ב אלפים רסג

יְגַלֶּה אֶת בְּקָשְׁתוֹ הַיּוֹם יוֹמִית אֹדוֹת מִשְׁפַּחַת הַנְּמַעֲנָת, וַיַּחֲזֵק בְּקִצְרָה.

י"ב א רסד

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מְקֻדְשֵׁת הָאֱמוּנָה וְהַשְׂמִיחָה שֶׁבְּאוֹת, עַל־יְדֵי קִיּוֹם הַמְצוּוֹת,
וַיִּגְלֶה שְׂרָאוֵי לָנוּ לְשִׂמְחַת בְּעַת קִיּוּמָן וְלַמּוֹדֵן, וְעַנְיֵן טְמֵאת הַיְגִנִּים וְלַלְחֵם
עִמָּם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְעַנְיֵן עֲנִיּוֹת דְּתוֹרָה וְכוּ', וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל אֱמוּנָה
פְּשׁוּטָה.

י"ב ב' רסה

יְבִיעַ שְׂמִחָתוֹ עַל הַשְּׂתַקְעוֹת הַנְּמַעֲן בִּיבְנֵאל "עִיר בְּרִסְלָב", וַיַּחֲזֵק מְאֹד
לְהַתְּנַהֵג עַל־פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁנִּלְמְדוֹת אֲצֻלְנוּ בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, וַיַּעֲוֹרֵר
לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְלְהַתְּמַסֵּר לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ.

י"ב ג' רסו

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת לְנַמְעֵן, עַל שֵׁישׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְלִכְּן מִתְּפַשְׁטוֹת עַל־וֹ
מְנִיעוֹת רַבּוֹת כָּל־כָּךְ, וַיִּרְחִיב בְּעַנְיֵן הַתְּחַזְקוֹתוֹ הַנּוֹרָאָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
וַיַּעֲוֹרֵר הַנְּמַעֲן לְדַבֵּר עִם כָּלֵם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְּׁנָחָה פְּרָטִית, וַיְבַאֵר עַנְיֵן
'בְּמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים'.

י"ב ד' רסז

יִתֵּן עֲצָה נְכוֹנָה לְאִשָּׁה הַמִּתְקַשָּׁה בְּחַיִּיהָ, וַיְדַבֵּר מִבְּרִיאוֹת וְהִרְגִּיל תְּמִידֵי
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

י"ב ה' רסט

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזֵק וַיֵּאמֶן לְהַתְּעַלּוֹת
בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקֵר עַל־יְדֵי הַתְּבוּדוֹת וְשִׁמְרִית הַזְּמַן הַיְקָר,
שֶׁעַל זֶה יֵשׁ יֵצֵר הַרַע גָּדוֹל.

י"ב ו' רע

יְדַבֵּר מְאוּרֵו יִתְבָּרַךְ הַיּוֹרֵד לְכָל הַיְרוּדִים, וְהַסְמֵ"ךְ־מ"ם מִסְתִּיר הַצְּדִיקִים
הַמְּרַחֲמִים עַל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵם גּוֹנְזִים חַדוּשִׁם בְּסִפְרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים,
וַיְדַבֵּר מִכָּף שְׂאֵי אֲפָשֵׁר לְקַבֵּל מִצְדִּיק כְּשָׁחִי, אֲלֵא עַל־יְדֵי סִפְרוֹ, וְעַנְיֵן
הַשְּׁנֵי גְדָרִים שֶׁל הַגָּשֶׁר צַר — תְּפִלָּה וְשִׂמְחָה.

תְּכַן הַעֲנִינִים

כט

י"ב ז' רעג

יגלה מעלת תפלות הנשים שמתפללות בתמימות ובאמונה, ויספר
מעשה מאשת רבי שמעון, מה פעלה על-ידי תפלתה.

י"ב ח' רעד

יחזק נשמה אצילית היורדת לזה העולם לעבר משברים ולהתחזק
למרות הכל.

י"ב ט רעד

יגלה נפלאות ממעלת מי שאינו מתיאש לעולם בכל מה שעובר עליו,
ויבהיר מעלת ההתבודדות פי נוראה היא.

י"ב י רעז

יגלה נפלאות מענין המגיד מישרים שהתגלה לבית-יוסף, וינתיק אמת
מן ההתגליות שלו, ויעורר על-פי זה מאד.

י"ב יא רעט

יפליג במעלת הזוכה לחדש חדושי תורה, ובפרט כאלו חדושים
המסגלים להחיות נפש כל חי, והיו צדיקים שהמשיכו בזה רפואה
לחולה, והוא גם תקון גדול.

י"ב יב רפא

יבאר פונת האריו"ל הן בענין מרור והן בכונות האכילה, וישלכם באפן
נורא מאד עם דברי רבנו ז"ל, הכל לעבדה ולמעשה להאיר הנפש
ולהדביקה בחי החיים ברוף הוא.

י"ב יג רפג

יזכיר מאד נגד קריאת עתונים העוקרים מח האדם ממנו יתברך, ויזהיר
על כך באריכות, וידבר מענין בטול תורה, שהבעל-דבר מניח הכל, רק
לא למוד התורה, ויעורר על זה מאד.

י"ב יד רפו

יזכיר הורים שלא יתערבו בחיי בני הזוג, שעל-ידי-זה עלולים לבוא
לידי גרושין, ויספר עבדה מהרבי מסאטמאר זי"ע, ואמרת צחות מהרבי
מזוויצהל אודות ענין זה, ויגלה מעלת עשית שלום בין בני זוג.

י"ב טו רפז

יגלה טעם ומקור לומר חי העולמים בפתח ולא בצירה, ויזהיר שלא
להלעיג על אף מנהג ישראל.

י"ב טז רפח

יזהיר שלא להכניס את הזולת אל חרם, ויגלה תשובה עתיקה לפני
כארבע מאות שנה המגנה ענין זה.

- י"ב יז** רפט
 יגלה מעלת למוד ירושלמי בכל יום, ויבאר אורו הגדול.
- י"ב יח** רצ
 ואריף להוכיח אברך אחד, שמרב חמרות ודקדוקי הבל אינו מתפלל
 כלל, וגם אינו לומד, כי הוא מצוי תמיד בחשבונות של חמרות יתרות,
 ויזריכנו בדרך הישרה, שהיא תפארת לעושיה.
- י"ב יט** רצג
 יחזק מאד את העומד על המשמר להדפיס את ספריו הקדושים, ויביע
 השתוממותו על הפצתם בעולם באפן כזה, ויגלה לו מעלת עסק קדוש
 ונורא זה.
- י"ב כ** רצה
 יוכיח אחד שמתבלבל תמיד ממה שמגיבים עליו וכו', ויגלה לו מעלת
 האדם שמתגורר בגבהי השמים בדבקותו העצומה בו יתברך, ויגלה
 הפרש שבין הצדיקים האמתיים אל השקרנים הצבועים, ומענין בכית
 חצות וט"ו שעורים הקבועים ללמד בכל יום.
- י"ב כא** רחצ
 יחזק מאד את הנמשך אחר צערו בעת צרתו האימה, ויעודדו מאד
 להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, וידבר מענין תחנון ונפילת אפים
 והמנהגים ופסקי האחרונים בענין זה, ויעודד הנמען לפשפש במעשיו,
 ושלא להתיאש מן הרחמים.
- י"ב כב** ש
 יוכיח שלא להתלוצץ מאף מנהיג וכו', ומי יודע מי הוא באמת ומי
 לאו.
- י"ב כג** ש
 יחזק לברח מכל מיני קשיות וחקירות, ועל-ידי אמונה עוברים על הכל.
- י"ב כד** שב
 ידבר מענין המח שליט על הלב, ויחזק מאד על-פי זה.
- י"ב כה** שב
 ידבר נוראות נפלאות מענין אמירת תקון חצות המסגל כמו פדיון,
 ומעלת התפלה אז, ולמוד משניות בזמן ההוא דיקא.
- י"ב כו** דש
 יספר מענין כבוד אב של הרב הקדוש מסאסוב זי"ע, ויחזק על-פי זה
 מאד.

תָּכֵן הָעֲנֻנִים

לא

י"ב כז דש

יגלה, שְׁכַל הַנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וַיִּבְאֵר עֲנִין הַנְּסִיּוֹן הַזֶּה מֵהוּ, וַרְבֵּנוּ ז"ל יַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּתִשְׁבֻּבָה.

י"ב כח שו

זַהִיר שְׁלֵא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, וַיִּבְאֵר עֲנִין אֲזַהֲרָה זו, שֶׁהַעֲקָר לְחַכּוֹת בְּתַקְנָה וְכִסּוּפִין.

י"א כט שז

יְדַבֵּר מִהַעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁל תּוֹרָה וְהוֹדָאָה שֶׁגִּלָּה רַבֵּנוּ ז"ל, וְחִדּוּשֵׁי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל עַל זֶה, וַיַּעֲוֹרֵר וַיַּחְזִק עַל-פִּי זֶה לְזַכּוֹת לְשַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא.

י"א ל שח

יְדַבֵּר מִקְדָּשֵׁת הָעִיר טְבֵרְיָה, אֲשֶׁר מְשֻׁדָּתֶיהָ תִּתְפַּשֵּׁט הַגְּאֻלָּה, וַיִּבְאֵר בְּמִקְצַת הָעֲנִין שֶׁבַחַר בְּיַבְנָאֵל הַסְּמוּכָה לָהּ, וּמִקְדָּשֵׁת רַבֵּן יוֹחָנָן הַטָּמּוֹן שֶׁם וְעֲנִינוּ לְקִרּוֹב הַגְּאֻלָּה, וּמִקְבַּר הַרְמַב"ם וְהַשְּׁל"ה הַסְּמוּכִים לוֹ, וַיִּגְלֶה עֲנִין בּוֹאוֹ לְיַבְנָאֵל.

י"א לא שט

יִגְלֶה שְׁלָכַל אֶחָד יֵשׁ חֵלֶק בְּתוֹרָה וּבְחִדּוּשֵׁי תוֹרָה, וְהַעֲקָר לְפֶשֶׁט אֶת הָעֲמֻקּוֹת וְלֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ דְּוָקָא בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל קְבֵלָה, שְׂאֲנָשִׁים אֵינָם מְבִינִים וּמִתְפַּעְעִלִים מִזֶּה שְׂאֵינָם מְבִינִים, וַיִּרְאֶה הַדְּרָךְ בָּהּ יִשְׁכֵּן אוֹר לְחִזּוֹק יְהוּדִים מִמְּכִבִּילוֹת צְרוּתֵיהֶם.

י"א לב שי

יִבְאֵר מֵאַמְרָם ז"ל עַל רַבִּי יוֹחָנָן, שְׁלֵא שַׁח מִיָּמָיו שִׁיחַת חֲלִין, הֵינּוּ שְׁכָל שִׁיחוֹתָיו הָיוּ גְלוּי אֱלֻקוֹת.

י"ב לג שיא

יְדַבֵּר מִסְבָּלְנוֹת, וַיִּסְפֹּר מִחַיֵּי הַמַּגִּיד מִמַּעֲזְרִיטֵשׁ זי"ע, אֲשֶׁר מִזֶּה רוֹאִים אֵיךְ הַצְּדִיקִים הַתְּבוֹנִנוּ בְּכָל פֶּשֶׁט מִהַבְּרִיאָה לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

י"ב לד שיב

יְפַלֵּג בְּנוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מַעֲלַת הַלְמוּד הַיּוֹם יוֹמֵי ב"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הָעֲנִין, וַיִּסְפֹּר סְפוּרִים מְשֻׁנֵּי צְדִיקֵי דוֹרָנוּ אֵיךְ הִתְלַהְבוּ מִסְפֹּר נוֹרָא וְקְדוּשׁ זֶה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

י"ב לה שיג

יְדַבֵּר מִנְחִיצוֹת מִדַּת הַנִּתְרַנּוֹת, וּבִפְרָט בְּבֵית עִם אֲשֶׁתּוֹ וַיְלַדְיוּ, שְׂצָרִיף לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל עִמָּהֶם, וַיִּזְכִּיר שִׁיחַת הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע בְּעֲנִין תַּקּוּן הַמַּחֲמֶשֶׁת מְחֻשְׁבָּה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה.

י"ב לו שיד
 יְדַבֵּר מִמִּדַּת הַבְּטָחוֹן עַל־פִּי סִפּוּר מִהַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע.

י"ב לז שטו
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הַנִּפְגָּם מְאֹד בַּפָּגַם הַבְּרִית, וְקָשָׁה עָלָיו לְצֵאת מִזֶּה, וַיַּעֲזֹרוּ מְאֹד בְּקִרְשֵׁת הַצַּדִּיק, שֶׁהַבְּטִיחַ לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁהוּא יִטְהַר אֶת הָעוֹלָם מִפָּגַם הַבְּרִית וְכוּ', וַיִּתְּנָה גְּדֹל הַנְּסִיוֹן לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, מִפְּאֵת אֱלוֹי הַקּוֹרְאִים לְעֲצָמָם עַל שְׁמוֹ ז"ל, וּמִתְּנֵהגִים בְּכָל מִיַּי שֶׁגִּעוֹן שְׂאֵינָם כְּתוּבִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל זֶה.

י"ב לח שיט
 יִזְהִיר עַל הַדְּבוּר לְהִשְׁמַר שְׁלֹא לְקַלֵּל אֶת עֲצָמוֹ, כִּי, רַחֲמֵנָא לְצִלּוֹן, לְדְבוּר יֵשׁ כַּח גְּדוֹל וְכוּ', וּכְשֶׁדָּן אַחֲרֵים יְכוּל לְדוֹן בְּזֵה אֶת עֲצָמוֹ, וַיִּסְפֹּר אֵיךְ הִתְגַּדְּדוּ מְרוֹת עַל רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּבְאֵר שֶׁבַח־לֹוֹל הַשֵּׁם אָסוּר לְשִׁתַּק, וְעֲנִין הַהִפְרָשׁ בֵּין חֲלוּל ה' לְקְדוֹשׁ ה', וַיַּעֲזֹר שְׁלֹא לְהַכְנִס בְּכּוֹפּוּחִים עִם מִתְגַּדְּדִים וְרָשָׁעִים, וַיִּגְלֶה שְׂאֵין שׁוּם זְכוּיוֹת לְאֵף אֶחָד עַל הַסִּפְרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁזָּכָה לְהַדְפִּיס.

י"ב לט שכב
 יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׁלֵמוֹת הַזְּכָרוֹן לְזִכֹּר בְּעֵלְמָא דְאֵתִי, וּמִהִיחוד הָעֲלִיוֹן, שֶׁהוּא לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וַיִּסְפֹּר עֲבֻדָּה מִרַבְּנוּ ז"ל, אֹדוֹת רְצוֹנוֹ לְהִיוֹת בְּהַעֲלָמָה וְהַסְתַּרְהָ, וְעֵלְתָה לוֹ מִיַּד וּלְדוֹרוֹת, אֵף שֶׁהִיא בְּמִקְוָמוֹ. וַיְדוּעַ מִי הוּא וּמִי אָבוֹתָיו, וַיִּזְהִיר לְבָרַח מִכּוֹפּוּחִים סְתָם, רַק לְשִׁמַּח תְּמִיד עִם נִקְדַּת הַיְהוּדוּת, וַיַּעֲזֹר עַל קְבִיעוֹת שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּחְזַק עַל־פִּי זֶה מְאֹד.

י"ב מ שכה
 יִחְזַק לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרָט עַל עֲנִין הַהִתְקַרְבוּת לְרַבְּנוּ ז"ל, וַיִּזְרֹז לְמַסַּר נַפְשׁוֹ לְקִיָּם אֶת כָּל שִׁיחָה מִרַבְּנוּ ז"ל לְלֹא שְׁנוּי כָּלֵל, וַיִּבְאֵר שִׁיחַת רַבְּנוּ ז"ל אֹדוֹת כְּשֶׁנִּמְצְאִים אֲצִלוֹ הוּא מְאֲמִין בְּנוֹ, וְאַחַר־כֵּן וְכוּ', וַיִּבְהִיר עֲנִין הַיָּד הַקְּטָנָה הַמְּבֹטָלֶת כָּל הָאוֹרוֹת, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְהִתְמַדַּת הַתּוֹרָה.

י"ב מא שכז
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר וּבְמִנְיָן, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַיְהוּדוּת וְקִיּוּם הַמְצוּוֹת.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס

לרפואת וישועת

אלמוג בת שרית

שהילדים יצאו בריאים ושלמים ושהכל
יתהפך לטובה ויהיו ניסים.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות והצלחת משפחת

אזורה הי"ו
שלומי בן חנה
אסנת בת זהבה

וילדיהם : נחמן נתן, אליעזר משה, אדל

חנה, שרה מלכה, מאיר אברהם

שהקב"ה ימלא משאלות ליבם לטובה ושיזכו
בקרוב ממש לבית גדול משלהם ביבנאל. מתוך
הרחבת הדעת, נחת דקדושה, שמחה ובריאות

השלימה אמן !

הספר הקדוש והנורא הזה הודפס
לעילוי נשמתם של

רבנו הקדוש "רבי נחמן" בן פייגא זי"ע

רבי אליעזר שלמה בן מלכה מוהרא"ש הקדוש
ולהצלחת

מורנו ורבנו עט"ר הרב יצחק שמואל אהרן בן רעכיל
ולזכות

אישתי היקרה מרת אורית בת בטי ביאה
לזכות ילדי ינון ו אליה

הרב אברהם בן רבקה שושן

הרבנית זרד בת רחל וכל יוצאי חלציהם

הרב בנימין בן אסתר מנו

הרבנית חגית בת רבקה וכל יוצאי חלציהם

הרב ניסים בן אסתר בוגנים

והרבנית חנה חיה בת מרים וכל יוצאי חלציהם

הרב יחזקאל ששון

הרבנית יפה בת גוליה

לזכות כל הרבנים שעוסקים במסירות נפש אדירה למען הצלחת

"היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

ולזכות כל תלמידי "היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

להצלחת הרב נפתלי הירץ ואישתו החשובה וכל יוצאי חלציהם

הרב ישראל דוד באך ואישתו וכל יוצאי חלציהם

לרפואת הרב מאיר בן עדה שלמה

ולהבדיל לעילוי נשמת הרבנית אסתר בת אסתריה שלמה

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, framing the central text.

הספר הקדוש הזה יהיה לזכות

אברהם אליהו בן אסתר

וזוגתו שרה הענטשא בת חנה לאה

ובניהם

ישראל

יוסף

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
הנפש והגוף

לעמית דוד בן ענבל
ושונה בת שרה

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת ורפואת

אודליה בת מרים

שהקב"ה ימתיק מעלינו את כל הדינים ע"י
פלא עליון ושהטוב בעיניו יעשה ויחזקה
ויאמצה וישלח לה ישועה שלמה מהשמיים
ושישמור את כל בני משפחתה מכל מיני
מרעין בישין.

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נְאֻה לּוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקֵנוּ, גְּלוּ וְצַנְהוּ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֵךְ הַיָּמִים וְהַצֶּפֶן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבֵא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עליי יהוה טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בלעליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בלאסוף
ז נספיהם מדם ובלאשא את שמותם על שפתי:
ח יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
ז אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
ח כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
ט לכן אשמח לבי ויגל כבודי אף
י בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול
יא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
יב חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
נצח:

תקון הכללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֹז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׂאנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְךָ
 לְשָׂדֵי בְּחֶרְבִנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֹז חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךְ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 כָּל קָרֵב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מוֹזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיְחַיֶּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֹת
 בְּחַלְיוֹ: ה אָנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֲבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

יִקְבֹּץ-אֶנּוּן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
עָקֹב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְיַע אִיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קִרְחָ: ב כְּאִיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מָתִי אָבוּא
וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזוּכְרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶף
אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: ו מֵהַתְּשׁוּחָתִי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוַּחַח עַל-כֵּן אֲזוּכְרְךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעֵר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ:
ט יוֹמָם | יִצְוָה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

תקון הכללי

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֲזָן אוֹיֵב: יא בְּרֹצַח |
בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצֵחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלְחַ
שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
מֵאִיבֵי | אֱלֹהֵי מַמְתְּקוּמִי תִשְׁגַּבְּנִי: ג הַצִּילָנִי
מִפְּעָלֵי אֲזוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יַגְּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עֶזְרִי יִרְצוּן וַיִּכּוֹנְנוּ עוֹרָה
לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
כָּל־בְּגָדֵי אֲזוֹן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעָרְבַי יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרַגְם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקון הפללי

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז הַמָּה
יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
אשיר עזך וארגן לבקר חסדך פי-היית משגב לי
ומנום ביום צר-לי: יח עזי אליך אזכרה פי-אלהים
משגבי אלהי חסדי:

עז * למניעת על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי (*
אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
יזנה | אדני ולא-יסיף לרעות עוד: ט האפס לנצח
חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חליתי היא
שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזכרה
מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו

(* באמרו אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקוין הכללי

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
אף־חצציד יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו
ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרכך
ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
כא נחית כצאן עמד ביד־משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
ג תשב אנוש עד־דכא ותאמר שובו בני־אדם:
ד כי אלה שנים בעיניך פיוס אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
כחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה לערב ימולל
ויבש: ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הגה:
י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי־גז חיש ונעפה:
יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
בימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

תקוץ הפללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיתו בכל-
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לה אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

תקוין הכללי

וּזְקַנְיוֹ יַחֲכֵם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהוּ
מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵי-יוֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שָׂמוּ
בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
הַשֹּׁדֵד וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
עֲפָרְדָּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּד גִּפְנָם וְתֵאֲנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּד כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֹתָם כִּי-נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וַאֲשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׂאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׂשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקוץ הכללי

קלז א על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשפח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו: